

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

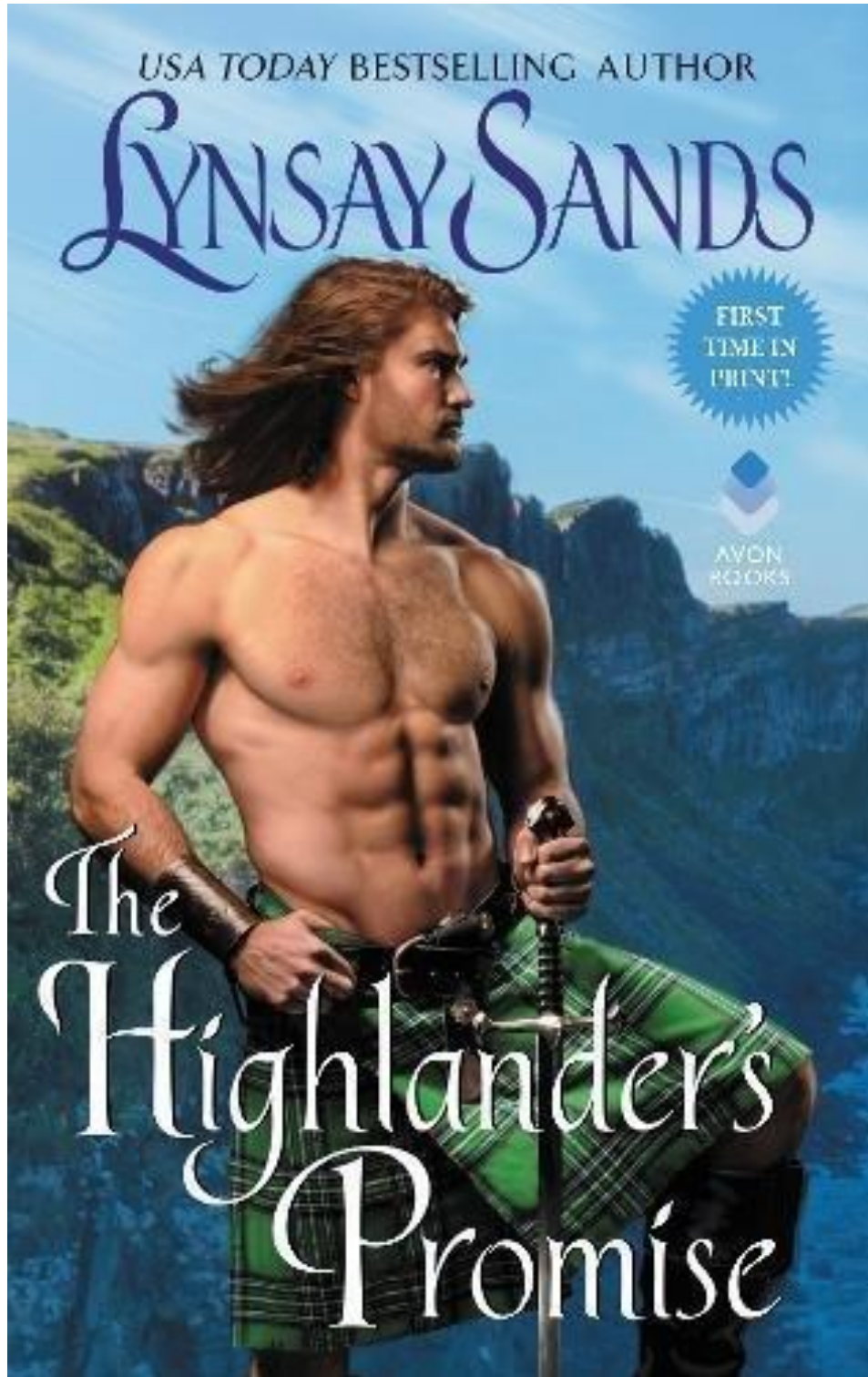
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Lynsay Sands - Highland Brides #6 - The Highlanders Promise

[Çeviri Kitaplar](#)

Bölüm 1

“Balıkçılık mı?” Aulay, en küçük kardeşinin sesindeki dehşeti fark etti ve ağzının acı bir mizahla büküldüğünü hissetti. Ama av kulübesinin kapısına doğru devam ederken yalnızca homurdandı: “Ben de öyle dedim Alick; balık tutmak. Buraya dinlenmeye geldiğimi söylemiştim.” “Evet ama demek istediğini sanıyordum. . . rahatla mesela. . . rahatlatıcı.” Aulay kuru bir tavırla, “İçkiyi, seks yapmayı falan kastediyorsun,” diye önerdi. “Evet,” diye onayladı Alick hevesle. “Hayır.” Aulay kapıyı açarak güneş ışığının odaya girmesini sağladı. Daha sonra yüzünü kardeşine çevirdi ve genellikle yüzünün harap tarafına örttüğü uzun saçlarını çekti. Alick yutkunup bakışlarını ondan alıp odanın tamamına çevirdiğinde hiç şaşırmadı. Aulay, güneş ışığının parlak parıltısının sadece yüzünün yan tarafındaki çirkin yara izini vurguladığından emindi. “İçkiden dolayı ağrıyan başımla ya da yüzümü gördüklerinde bebekler gibi çılgık atan kıkırdayan bar fahişelerinin sinirleriyle ilgilenmiyorum,” diye homurdandı saçlarını tekrar eski yerine bırakırken. “Dinlenmeye geldim. Balık tutmak beni rahatlatıyor. 'Bu yüzden yangından sonra av köşkünü orijinalinin olduğu yer yerine okyanusa yakın bir yerde yeniden inşa ettirdim.' Ayaklarını kaydırarak kapıdan dışarı baktı ve ardından şöyle dedi: “İstersen gelebilirsin. Aksi takdirde Buchanan'a dönebilirsiniz. Çünkü burada fahişelik ya da içki içmek olmayacak.” Alick hayal kırıklığını gizleme zahmetine girmedi ama başını salladı. “Tamam, balık tutuyoruz o zaman.” İleriden başlayarak ekledi: “Ama eğer tek yaptığımız balık tutmaksa, iki hafta boyunca seninle kalmayacağım.” Belki birkaç gün.”

Aulay kulübeden çıkarken yapmacık bir ilgisizlikle, “Nasıl istersen,” dedi. Ama aslında delikanlının uzun süre kalmayı planlamamasından memnundu. Zaten kendi başına gelmek istemişti. Karamsar ruh halleri ortaya çıktığında her zaman yalnız kalmayı tercih ederdi ve yılın bu zamanlarında bu ruh halleri her zaman onu ele geçirirdi. Yarın, ikiz kardeşinin hayatını alan ve kendisinininkini de mahveden yara izini ona hediye eden savaşın yıldönümüydü. Aulay, melankolinin çok geçmeden üzerine bir pelerin gibi düşeceğini ve bir iki hafta boyunca üzerinde asılı kalacağını deneyimlerinden biliyordu. Bu geziyi bu yüzden planlamıştı. Kara mizahlarıyla baş etmek için yalnız kalmayı tercih etti. Ailesi duruma müdahale ederek kendisini daha iyi hissetmesini sağlamaya çalıştı. Ama aslında tek yapabildikleri, onları endişelendirdiği için kendisini suçlu hissettirerek onun sefaletini daha da artırmaktı.

“İyi. O zaman nereye balığa gideceğiz?” Alick mırıldanarak onu kulübenin dışına doğru takip etti. Aulay kuru bir sesle, “Okyanus,” dedi. “Seni balık tutmaya nereye götüreceğimi sanıyorsun?”

“Ah. Doğru,” diye mırıldandı Alick.

Aulay, “Doğru,” diye onayladı ve atının bağlı olduğu ve olta takımını bekleyen yere doğru yürürken başını salladı. Alick'in uyanmasını beklerken oltaları, ağları

ve ihtiyaç duyacakları diğer eşyaları toplayıp eyerine takmıştı.

Aulay yılın başka bir zamanında sahile yürürdü. O kadar da uzak değildi. Yeni kulübe, okyanustan gelen soğuk kış rüzgârlarından korunabilmesi için ağaçlarla kaplı bir vadideki açıklığa kurulmuştu. Bu, sahile doğru oldukça rahat bir yürüyüş sağlıyordu ama orada ata binmeyi gerektirecek kadar uzak değildi. . . tabii şu anda yaptığı gibi ağını ve olta takımını da yanında taşıyarak bu mesafeyi katetmenin düşüncesi bile kendini yorgun hissetmediği sürece.

At sırtında kısa bir gezintiydi ve Aulay ile Alick kısa süre sonra kumsalda tuttuğu küçük tekneye binip kıyıdan uzaklaşıyorlardı.

"Ne kadar uzağa gidiyoruz?" Alick birkaç dakika sonra sordu. Aulay sabırla, "Çok uzak değil," diye yanıt verdi.

Alick ona kadar saymadan önce sessiz kaldı ve "Neredeyse geldik mi?" diye sordu.

Aulay gözlerini devirdi ama sonra kürek çekmeyi bıraktı ve uzakta bir şey fark ettiğinde küreklerini kaldırdı. Bakışlarını daraltarak kardeşinin omzunun üzerinden baktı ve ne gördüğünü anlamaya çalıştı.

"Ne?" diye sordu Alick, dikkatinin nereye gittiğini fark ederek omzunun üzerinden küçük geminin pruvasının ötesindeki suya baktı. "Suda yüzen bir şey var."

"Evet." Aulay yeniden kürek çekmeye başladı. Neye baktıklarını anlayamıyordu. Büyüktü. En azından bir kısmı öyleydi. Bir kısmı da dardı.

"Nedir?" Alick, şimdi sıradaki koltuğunda dönerek, ileriye bakmak ve ileride ne olacağını daha iyi görmek için sordu.

Aulay, "Emin değilim" diye itiraf etti.

Tekne suda ilerlerken ikisi de gözlerini kısarak uzaklara baktılar ve ardından Alick, "Sanırım bu bir gemi direği," dedi.

Aulay homurdandı, artık sudan çıkan büyük şeyin bir karga yuvasının parçası olduğunu kendi gözleriyle görebiliyordu. Yarısu suyun altında, diğer yarısu da suyun üstünde olacak şekilde yan yatmıştı.

Onları oraya doğru iterken ikisi de sustu ve ardından Alick şöyle dedi: "Sanırım uzak uçta bir ceset yatıyor. Bir kadın."

"Bir kadın?" Aulay şüpheyile sordu ve öyle olmadığını umuyordu. Önünde duran her ne ise hareket etmiyor ya da yardım için bağırıyordu. Suda yüzen ölü bir kadının şişmiş cesedini bulmak onun moralini hiç de iyileştirmiş gibi değildi.

Alick, "Sanırım göğüsler görüyorum" diye açıkladı.

"Elbette seviyorsun. Otuz metre öteden göğüslerini ancak sen seçebiliyordun," dedi Aulay alaycı bir tavırla ama tekneyi yaklaştırdıkça kardeşinin neden bahsettiğini anlayabildi. Direğin en ucundaki merkezde, göğes bakan göğüsler olabilecek bir şey varmış gibi görünüyordu.

Alick kendinden emin bir tavırla, "Bu bir kadın," dedi.

Aulay yorum yapmadı. Dikkati, karga yuvasının yanından geçerken direğin üzerinde uzanan ve çevresindeki suda yüzen yelkenlerin kumaşındaydı. Ona kapılmamak için yönünü biraz değiştirdi.

Daha iyi bir görüş elde etmek için küçük teknede ilerlerken Alick kısık bir sesle, "Bir gemi batmış olmalı," dedi. "Ama..."

"Ama ne?" diye sordu Aulay, küreklere daha fazla çaba harcayarak.

Alick pruvaya doğru eğildi ve Aulay'ın onun düşeceğinden endişe edip etmediğini görmek için yeterince ileri sarktı. Sonunda Alick şöyle dedi: "O direğe bağlı. Onu neden direğe bağlasınlar ki? Daha hızlı kürek çek, Aulay!" Aulay, "Olabildiğince hızlı kürek çekiyorum," diye homurdandı ama bu sefer sadece bir küreği suya daldırıp tekneyi hafifçe döndürdü, böylece yaklaşma açılarını daha iyi görebilir ve artık ne kadar uzakta olduklarını görebilirdi. ölü kadın. Ona çarpmak gibi bir arzusu yoktu.

"Fırtınada onu denize düşmekten korumak için miydi sence?" Alick sordu.

Aulay artık kadının direğin uzak ucuna bağlı olduğunu görebiliyordu. Hızla çevredeki suyu taradı ama yakınlarda yüzen başka bir şey görmedi.

Alick, "Dün geceki fırtınada düşmüş olmalı," yorumunu yaptı.

Aulay sessizce başını salladı. Fırtına, kulübeye varmalarından hemen sonra başlamıştı. Rüzgâr kütük binayı o kadar şiddetli dövmüş ve parçalamıştı ki, çatıyı kaybetme endişesine kapılmıştı. Bu gerçekleşmemişti ama fırtına saatlerce şiddetle esmişti ve o bitene kadar uyumamıştı.

Bakışları yine etraflarındaki suda gezindi ama görülecek hiçbir şey yoktu. Eğer bir gemi batsaydı, yelkenli bu direk dışında her şey batardı. . . ki bu pek olası görünmüyordu. Yüzen fiçılar ya da kasalar falan olmalı.

Üzerinde ölü bir kadın olan yalnız bir direk değil.

Alick aniden, "Bizi biraz götür, Aulay," dedi. "Ona ulaşamayacağım ve bu açıyla yanından geçip gideceğiz." Aulay sağ küreği sudan çıkardı ve sert bir şekilde çekmek için sol küreği suya batırdı.

"Güzel, güzel, biraz daha yaklaşırsam ona ulaşabileceğim," dedi Alick, teknenin ön kısmına doğru eğilirken vücudunun üst kısmı gözden kaybolmuştu.

Aulay kürekleri bir kez daha çekti ve sonra onları sudan çıkardı. Onları teknenin içinde dinlendirdikten sonra kardeşine yardım etmek için pruvaya doğru hareket etti ve tam genç adamın lanet ettiği sırada geldi. "Nedir?" diye sordu.

"Bıçağın var mı? Halatları çözemiyorum. Şeytan kadar sıkılar ve suyun altında bir yerde düğümlenmeleri gerekiyor."

Aulay durumu incelemek için teknenin yan tarafına doğru eğildi. Kadının yanındaydılar. Ama Alick haklıydı. İpin başlangıcı görünürde yoktu. Onu çözmek mümkün olmayacaktı. Serbest bırakılması gerekecekti.

Kamasını alırken, "Hareket edin," diye emretti.

Alick hızla kenara çekildi ve Aulay onun yerini aldı. Kadına bakmak için eğildi ve durdu, gözleri genişledi. Güzel bir kızdı, yüzü soluk beyazdı, saçları koyu, parlak

siyahtı. Giydiği elbise muhtemelen fırtına nedeniyle yırtılmıştı. Dizlerinin üzerine eğilip direğin ucundan suyun içinde kaybolmadan önce üst bacaklarının daha iyi olan kısmını görünürde bıraktı. Gemi battıktan sonra direğin aşağısına kaymış olmalı, diye düşündü ve sonra bakışlarını Alick'in fark ettiği vücudunun üst kısmına ve zorlukla örtülü, çok cömert göğüslerine kaydırды. Oradaki kumaş, bacaklarının alt kısmında olduğu gibi yırtık pırtıktı ve büyük bir kısmı sergileniyordu. Ancak geri kalan her şey göğüslerinin altından başlayan ve kalçalarına kadar etrafını saran iplerle kaplıydı. Alick aniden, "Sanırım yaşıyor," dedi; Aulay'ın, kardeşinin "Göğüsleri inip kalkıyor" dediğinde bu öneri karşısında

hissettiği kadar şok olmuş gibiydi.

Aulay tiksintiyle, "Göğüslerine bakmayı bırak," diye homurdandı. "Kızın yardıma ihtiyacı var, göğüslerine bakan genç bir piliç olmasın ve..."

Kadın gözlerini açtığı anda Aulay'ın sözleri aniden kesildi ve onun gerçekten hayatta olduğunu ortaya çıkardı. Adam onun parlak, parlak yeşil gözlerine baktı, yaralı yüzünü görünce korkup çığlık atmasını bekledi ama o sadece ona son derece sakin bir şekilde bakıyordu. Sonunda şöyle dedi: "Sorun değil kızım. Güvendesin. Sizi o direktan indirip kıyıya mümkün olduğunca çabuk çıkaracağız."

Daha sonra gözleri büyüdü ve her gözbebeğinin etrafında yeşilin içinde yüzen altın beneklerden oluşan bir daire olduğunu fark etti ve ardından "Melek" diye nefes aldı.

Aulay kararsızca başını salladı. "Adın bu mu kızım?"

"Hayır." Direkt üzerinde başını salladı ama sonra sanki korkunç bir acı çekiyormuş gibi yüzünü buruşturdu. Gözlerini kapatarak dışarı çıkmayı başardı, "Sen bir meleksin."

Aulay çılgına döndüğünden emindi ve neredeyse "Hayır, ben bir dağlıyım, hayır bir melek" diyecekken şunu ekledi: "Öleceğimden emindim ama Tanrı seni beni kurtarmak için gönderdi."

Alick, "Hmm, sayıklamış olmalı" diye mırıldandığında bu sözlerle hayret ediyordu. Çoğu hanım sizin bir şeytanın cehennemden çıktığını düşünüyor çünkü..."

"Alick," diye homurdandı Aulay, kamasını halatlardan birinin altına kaydırıp onu kesmeye başladı. "Evet?"

"Kapa çeneni," diye çıkıştı, ilk ip kılıcına doğru yol aldı ve onu başka bir ipin altına sokmaya başladı.

Alick bir dakika boyunca emre uydu ve şöyle dedi: "Direk yüzü aşağı bakacak şekilde suya inmediği için şanslı. Kesinlikle boğulurdu."

Bu sözler Aulay'ın kısa bir süreliğine duraksamasına ve bu sevimli yaratığın bu kadar sona ereceğini düşünerek kaşlarını çatmasına neden oldu ama sonra başını salladı ve ipi kesmeye devam etti. Kadın ne hareket etti ne de gözlerini açtı ve Aulay bilincini kaybettiğinden oldukça emindi. Birdenbire çözülüp ondan

uzaklaşmadan önce altı veya yedi uzunluktaki ipi kesmek zorunda kaldı. Kadın hemen üzerine yattığı kütükten kaymaya başladı. O giderken dudaklarından itiraz dolu bir inilti döküldü ve Aulay, suya batmasını önlemek için boştaki eliyle hızla kolunun üst kısmını yakaladı.

“Sorun değil kızım. Seni yakaladım,” dedi güven verici bir şekilde kamasını hızla kınına geri kaydırırken. Aulay daha sonra kadını tekneye yaklaştırdı ve onu sudan çıkarmak için eğildi. Onu kaldırırken inledi ve ağırlığı altında sendeledi. Kız küçüktü ama beklediğinden daha ağırdı. Uzun elbisesinden geriye kalanın su ile dolduğunu hesaba katmamıştı.

Aulay, ağırlığa alışmak için kısa bir süre durakladı ve ardından dönüp Alick'in daha önce oturduğu bankta oturdu. Onu bir koluna yaslanıp kucağına oturtuktan sonra diğer elini serbest bırakıp nemli saç tellerini yüzünden uzaklaştırmayı başardı.

"Kızım, iyi misin?" diye sordu ve gözleri tekrar açıldığında rahatladı. Aulay gülümseyerek mırıldandı: "Size iyi günler kızım. Adın ne? Bize adınızı ve adamlarınızın kim olduğunu söyleyin, biz de sizi sağ salim evlerine götürelim.” "Hayır," dedi telaşla ve sanki kendi sesi onu incitiyormuş gibi acıyla yüzünü buruşturdu. Gözlerini sıkarak kapattı ve "Beni öldürecek" diye mırıldandı.

"DSÖ?" Aulay kaşlarını çatarak sordu. "Seni kim öldürecek kızım?"

İnledi ve birkaç kelime mırıldandı. Bir Cat, nişanlı ve onun Lady White'ı öldürmesiyle ilgili bir şey mi? "Nişanlı mısın?" Aulay kaşlarını çatarak sordu.

"Nişanlın Lady White'ı öldürdü ve seni de öldürecek mi?" "Hayır," diye inledi ve içgüdüsel olarak başını salladı, ancak çılgılık atıp onu iki eliyle tuttu. Bir süre sonra dışarı çıktı, “Nişanlım değil. . . beni onunla evlendir . . beni ilk karım gibi öldürecek.

Aulay onun acıyla mücadelesini izlerken kaşlarını çatı. Yüzü artık tamamen kansızdı, görünüşe göre başını yırtan acıyla savaşıırken dudakları gergindi.

"Tamam kızım" dedi sakinleştirici bir tavırla. Ağlayan bir çocuğu teselli eder gibi onu bir o yana bir bu yana sallayarak söz verdi, "Her şey yoluna girecek. Elimizde olduğunu kimseye söylemeyeceğiz. Biz endişelenmeden sizi güvende tutacağız ve yeniden sağlıklı ve güçlü olmanızı sağlayacağız. "Her şey yoluna girecek."

Kızın gözlerini tekrar açmaya zorlaması onu çok şaşırttı. Acı dolu bir dünyanın içinden ona baktı ve sonra bir elini yüzünü bölen yara izine hafifçe dokundurmak için hareket ettirdi.

Teşekkür ederim, diye fısıldadı. Küçük bir iç çekişle gözlerini kapattı ve elleri hem adamın yüzünden hem de kendi başından uzaklaştı. Daha sonra ifadesi gevşedi, başı gevşek bir şekilde geriye düşerken acı kaybolup yerine huzur bıraktı. "Öldü mü?" Alick endişeyle sordu.

Aulay, "Hayır, sadece bilincim kapalı" dedi ve yüzünü daha iyi görebilmek için elini başının altına kaydırды, kaldırmak niyetindeydi. Ancak oradaki şişlikleri ve sıyrıkları hissedince durakladı ve etrafı yoklayarak tümsekleri saymaya çalıştı.

Birçoğu vardı. Çoğu kendini çok büyük hissetti.

Aulay parmaklarını çektiğinde Alick endişeyle, "Kan," dedi.

Aulay ağzını sıkarak elindeki kanı fark etti ve elini sıkıca kapattı. "Kafasında birkaç darbe var." "Fırtına yüzünden sağa sola savrulmuş olmalı, başı defalarca direğe çarpıyordu. Hayatta olduğu için şanslıyım."

"Evet. Bizi kıyıya kürek çek, Alick. Bakıma ihtiyacı olacak," diye homurdandı Aulay. Alick hiç tartışmadan küreklerdeki Aulay'ın yerini aldı ve hızla kürekleri suya koydu.

Alick onları kürek çekerek sahile doğru götürürken, "Kıyıya vardığımızda Buchanan'a gidip Rory'yi geri getireceğim," dedi.

Aulay başını salladı. Rory, Buchanan kardeşlerin en küçüğüydü. Yıllarca şifa konusunda eğitim almıştı ve hızla İskoçya'daki en iyi şifacı olarak tanınıyordu. Eğer biri kıza yardım edebilecekse, Rory de yapabilirdi. Aulay bakışlarını kollarındaki kadına indirdi ve ardından şöyle dedi: "Conran'ı, Geordie'yi ve Acair Amca'yı da getir.

Ama sakın kızıdan kimseye bahsetme."

Aulay, amcasının yanı sıra kardeşleri Conran ve Geordie'ye de ağızlarını kapalı tutmaları konusunda güveniyordu ama kızın varlığından başka birine bahsederek dışarı çıkacağı haberini riske atamazdı. "Doğru," diye onayladı Alick kürek çekerken kesin bir dille.

Aulay kucağındaki kadına bakmaya devam etti. O kadar solgun ve kırılgandı ki. . . ve güzel. Gözlerini tekrar açmasını ve onunla konuşmasını diliyordu. Onun yüzünü görünce en ufak bir korku belirtisi göstermemişti. Çoğu kadının onu gördüğünde yaptığı gibi çılgılık atmasını bekliyordu. Bunun yerine yara izini okşamış ve ona melek demişti. Onun dokunuşunu hala teninde hissedebiliyordu ve bunu tekrar hissetmek istiyordu. Kendisinin de ondan çekinmeyecek bir karısı ve partneri olabileceği umudunu verdi ve...

Dibi kuma çarpıp aniden durunca tekne sarsıldı. Aulay bir süre bu durumun sakinleşmesini bekledi ve sonra kadın kollarında durup teknenin önüne doğru ilerledi ve dışarı çıktı. Bunu yaptığı anda tekne suyun içinde yükseldi ve kumdan kaydı. Alick hızla onun peşinden koştu ve onu sahile doğru biraz yukarı çekti. Aulay, "Çek şunu," diye homurdandı. "Vardığımız yere geri dönelim, yoksa akıntı onu alır."

Başını sallayan Alick bu çabaya sırtını verdi ve Aulay atlarına doğru yürümek için dönmeden önce bu işi başarana kadar izledi. Ancak oraya vardığında durakladı ve kollarındaki kadından eyerine baktı.

"Sen bineğe binerken onu tutacağım."

Aulay etrafına bakınca Alick'in yaklaştığını gördü. Başını sallayarak genç adamın ona ulaşmasını bekledi, sonra kadını teslim etti, hızla atına bindi ve onu geri almak için eğildi.

"Onu pansiyona tek başına götürebilir misin?" Alick kendi atına binerken sordu. Aulay, "Evet," diye yanıtladı. "Buchanan'a git ve çocukları getir."

Alick, atını çevirip yola çıkarken, "Onları elimden geldiğince çabuk geri getireceğim," diye güvence verdi ona. Aulay, at ve adam ağaçların arasında kaybolana kadar izledi ve ardından kıyıya bakmak için döndü. Direkt daha yakın görünüyordu. Yavaş yavaş kıyıya doğru ilerliyor gibi görünüyordu. Onun tahminine göre, o öğleden sonra bir ara sahile sürüklenmiş olacaktı ama hâlâ bir gemi kazasından geriye kalan herhangi bir şeye dair hiçbir iz yoktu.

Bakışlarını kollarındaki kadına kaydırıp ve kaşlarını çattı. Alick'in Rory'yi geri getirmesi biraz zaman alacaktı ama kadını kulübeye götürmesi, ıslak kıyafetlerini kuru olanlarla değiştirmesi ve onu yatağına yatırması gerekiyordu. Rory gelene kadar kafasındaki yaraları da elinden geldiğince tedavi etmesi gerekcekti. En azından kanı temizlerdi.

Aulay, kadını göğsüne bastırarak atını çevirdi ve kulübeye doğru yola çıktı. Birkaç dakika sonra bineğinden kayıyordu. İnerken sarsılmasını en aza indirmek için kızı dik ve sıkı tuttu, ama bu zor bir işti ve sarsılarak yere çarptığında irkildi ve endişeyle ona baktı, ama kız kıpırdamadı bile. Bu konuda endişelenerek onu hızla içeri taşıdı ve doğruca ikinci kattaki yatak odasına götürdü.

Yeni locanın planı, iki yıl önce görünmesi Murine'li öldürmeye çalışırken yanan locanın planıyla hemen hemen aynıydı. Ama biraz daha büyük yaptırmıştı ve üst kata tek yatak odası yerine iki yatak odası yerleştirmişti. Boş odaya rağmen Aulay kızı yatak odasına taşıdı. Bu ikisinden daha güzeldi ve daha büyüktü. Aynı zamanda henüz mobilyalarla düzgün bir şekilde kurulmuş tek yerdi. Diğerinde sadece küçük bir yatak vardı, onun odasında ise komodinler ve ateşin yanına kurulmuş küçük bir yemek masası ve sandalyeler bulunan daha büyük bir oda vardı.

Yatağın yanında durup kollarındaki kadına baktı ve tereddüt etti. Hala sıırıslıklamdı, attığı her adımda elbisesi yere damlıyordu. Onu içeri sokmadan önce gerçekten elbiseyi çıkarmayı düşünmesi gerekirdi diye düşündü. Bu onu az önce evin içinde bıraktığı pisliği temizleme zahmetinden kurtarırdı.

Aulay yüzünü buruşturarak döndü ve onu masaya taşıyıp üzerine oturttu. Bir eliyle dik durması için sırtını destekleyerek diğer eliyle elbisesini çekiştirmeye başladı ve çok geçmeden bunun işe yaramayacağını anladı. Ne kadar ıslak olsa da lanet şey ona ikinci bir deri gibi yapışıyordu ve görünüşe göre bir kadını soyma konusundaki tüm becerisini kaybetmişti. Kısa sürede halledeceği bir zaman vardı. Eskiden çok fazla pratik yapardı ama bu birkaç yıl önce durmuştu.

Bu düşünceyi bir kenara iten Aulay kamasını çıkardı, dikkatlice elbisenin yakasının altına kaydırıp ve hızla ön

kısmını ikiye böldü. Elbise açılıp solgun bir ten görünümünü bıraktığında dudaklarından şaşkınlık dolu bir

homurtu kaçtı. Kız kuğu kadar beyazdı ve okyanusta geçirdiği zamandan ve ıslak kıyafetlerinden dolayı tüyleri diken diken olmuştu. Gözüne çarpan tek renk sıçraması, yine soğuktan dolayı şu anda buruşmuş ve sertleşmiş olan iki yuvarlak, tarçın rengi meme uçlarıydı. Her ne kadar tutkudan da hemen hemen aynı görüneceklerini hayal etse de.

Aulay yutkunarak bakışlarını kadının bedeninden uzaklaştırdı ve elbiseyi önce bir kolunu, sonra diğerini çıkarmaya başlarken yüzüne baktı.

"Özür dilerim kızım ama şu anda burada seninle ilgilenecek kadın yok," diye mırıldandı, hızla kollarını sıvayarak. Kıyafetlerin nispeten hızlı bir şekilde çıkması ve elbisenin üst kısmının düşerek beline toplanması onu rahatlattı. İşte o zaman göğüslerinin hemen altında başlayan ve elbisenin altında kaybolmaya devam eden morlukları gördü. Bunlar onu direğe bağlayan ipin bıraktığı izlerdi. Koyu çizgiler karnının ve yanlarının etrafında uzanıyordu ve sırtında büyük bir morluk vardı, bakmak için öne eğildiğinde bunu gördü. Direğe bağlıyken okyanus dalgaları üzerinde savrulmanın bir sonucu olduğunu tahmin etti. Onu mahvolmuş elbisesinin hemen üzerinden belinden kavrayarak masadan kaldırdı. Yırtık pırtık elbise bir anda yere düştü ve ıslak bir tokatla yere indi.

"İşte o kadar da kötü değildi, değil mi? Onu çıkarmak için daha fazla kavga bekliyordum ve - Aman Tanrım," diye mırıldandı Aulay, dikkatini yerdeki ıslak bezden tuttuğu kadına çevirdiğinde ve onu yeterince yükseğe kaldırdığını fark ettiğinde mırıldandı göğüsleri artık doğrudan ağzının önündeydi. Aulay hemen gözlerini kapattı ve ona kadar saydı. . . iki kere . . . ve sonra tekrar. Bir kadınla birlikte olmaktan keyif almayalı çok uzun zaman olmuştu ve bu sadece. Açlıktan ölmek üzere olan bir adamın burnunun önünde en iyi birayı sallaması gibiydi.

Kendi kendine, "Kendine hakim ol, seni aptal," diye mırıldandı. "Onu yatağına koy."

Aulay, durdukları yere göre yatağın nerede olduğunu görmek için tek gözünü açıp etrafa baktı. Daha sonra hâlâ tek gözü açık halde ona doğru ilerlemeye başladı. Kadını alçaltabileceği ve salya akıtan ağzının önünde dalgalanan ayartmayı ortadan kaldırabileceği aklına geldiğinde mesafenin yarısını geçmişti. Sonuçta ondan neredeyse otuz santim kısaydı ve adam şu anda onu yerden yarım metre yüksekte tutuyordu. Onu bu kadar yüksekte tutmasına gerek yoktu.

Kendi aptallığına gözlerini deviren Aulay, onu birkaç santim aşağı indirdi ve yatağa doğru ilerlerken ikinci gözünün açılmasına izin verdi. Onu hızla içine yatırdı ve çarşafı ve kürkleri hızla üzerini örtmek için yukarı çekerken ona bakmamaya çalıştı.

"Orada!" dedi, işini bitirdikten sonra rahatlayarak doğruldu. Aulay daha sonra ona memnuniyetle baktı ve kürkün üzerindeki mükemmel beyaz ve çıplak omuzlarını fark ettiğinde hızla kaşlarını çattı. Eğilip kürkleri çenesine kadar çekti ve tekrar doğruldu ama sonra kızını düşündü. Rory elbette onu muayene etmek isterdi. İçeri

girmiş, kürkleri indirmiş ve...

Aulay alçak sesle mırıldanarak aceleyle göğsüne doğru gitmiş ve yanında getirdiği yedek beyaz keten gömleği almıştı. Biraz kırıışmıştı ama yeni yıkanmıştı. Yatağa dönüp kürklere uzandı ve sonra tereddüt etti. Aulay, bunu itiraf etmekten utansa da, onu giydirirken o mükemmel beyaz ete ve o sert meme uçlarına dokunmadan ve muhtemelen tadına bakmadan tekrar bakabileceğini düşünmüyordu. Bir erkeğin baş edebileceği çok fazla ayartma vardı ve içindeki şeytan zaten onlara hızlıca yalamanın ya da emmenin zarar vermeyeceğini savunuyordu. Asla bilemezdi. Gerçekten bir kadınla yatmayalı uzun zaman olmuştu. Aulay kendinden tiksinerik, böyle düşüncelere sahip olmasının çok uzun zaman aldığına karar verdi.

Çenesini sabitleyerek tekrar kürklerin tepesine ulaşmak için eğildi ve aklına bir fikir gelince durakladı. Kendi zekasına gülümseyerek, kürkleri şimdilik olduğu yerde bıraktı ve onun yerine kafasını gömleğe sokmaya çalıştı; bu, düşündüğünüzden çok daha zor bir işti. Ya da belki yanlış yaptı. Etek kısmından başladı, onu kürkleriyle birlikte hafifçe yukarı kaldırdı, gömleğinin eteğini başının üzerine çekti ve sonra kafası en sonunda boyun deliğinden çıkana kadar malzemeyi aşağı doğru çekip çekti.

Sırtını tekrar düz bir şekilde yatması için rahatlatan Aulay, dikkatlice kollarından birini kürklerin altından, sonra da diğerini çekti. Onları artık koltuk altlarına kadar uzanan kürklerin üzerinde bırakarak hızla kollardan birini buldu ve daha yakın olan kolu ona soktu, bir eliyle uzvu içeri sokarken diğer eliyle dışarı çıkardı. Diğer koluyla da aynısını yaptıktan sonra iki eliyle gömleğin eteğini kavradı, sonra kürklerin üst kısımlarını kumaşla birleştirdi ve aşağı doğru çekerek keten gömlekle onu örttü. kürkler.

Aulay sadece yaratıcılığından dolayı kendini tebrik ediyordu ve kürkleri yukarı çekiyordu ki gömleğinin ters döndüğünü fark etti. Daha da kötüsü, üstteki kumaş onu boynundan dizlerine kadar kaplarken, sırtı hâlâ omuzlarının hizasındaydı ve gömleğinin yalnızca büyük bir kısmını kaplıyordu. Bir an gömleği düzeltmeyi ve sırt kısmının da tamamen aşağı indiğinden emin olmayı düşündü ama sonra başını salladı ve kürkleri tekrar çenesine kadar çekti. Hayır. Kendisini utandıracak hiçbir şey yapmadan kadını soymayı ve giydirmeyi başarmıştı ve şimdi bu işi berbat etme riskine girmiyordu.

Aulay iç çekerek ona bakmak için doğruldu. Yastığın üzerindeki kanı fark ettiğinde ağzı gerildi. Kafasındaki

yaradan çok fazla yara olduğunu fark etti. Rory'yi beklerken bir göz atıp kanı temizlemek istemişti ama

elbisesini çıkardıktan sonra bunu tamamen unutmuştu.

Dönen Aulay, bandajları kesmek için su ve temiz çarşaf lar getirmek üzere aceleyle odadan çıktı. Birkaç dakika içinde onu dikleştirdi, göğsüne çöktü ve üzerine eğilip

başının arkasındaki yaraları nazikçe temizledi. Saçları ortadayken bu zor bir işti. Aulay, uzun, kalın ipliklerin arasından temizlemeye çalıştığı şeyi zar zor görebiliyordu ve görebildiği şey oldukça çirkin görünüyordu. Bu yüzden kulübeye yaklaşan atların nal seslerini duyduğunda fazlasıyla rahatladı.

Aulay onu tekrar yatağa yatırdıktan sonra kanı temizlemeye çalıştığı çarşaf parçasını topladı. Onu komodinin üzerindeki kırmızı su dolu kaseye attı ve pencereye doğru yürümek için ayağa kalktı.

Amcası ve erkek kardeşlerinin kulübeye doğru geldiğini gören Aulay, "Tanrıya şükür," diye mırıldandı. Aşağıya girerken sahanlıktan izlemek için odadan çıkmadan önce atlarından inip atlarını bağlamalarını izledi.

"Aulay," dedi Rory, onu fark ettiğinde rahatlamış görünüyordu. "Alick şeytani bizden korkuttu. Neyin yanlış olduğunu açıklayacak kadar bile yavaşlamadan hepimizi buraya koşturdu. Aciliyeti hesaba katmak için ağır bir şekilde yaralanmış olmanız gerektiğini düşündüm.

"Ben de," dedi Conran sertçe, en küçük kardeşlerine ters ters bakarak.

Aulay ona baktığında Alick, "Başkalarının neler olduğunu anlamasını sağlamak için hayır dediniz ve her yerde askerlerle birlikte Buchanan'daki tatbikat sahasındaydılar" diye açıkladı. "Her biri bir Buchanan askeriyle savaşıyordu ve ne olduğunu açıklamak için her birini bir kenara ayırmaya zaman ayırmam gerektiğini düşünmedim. Kızın acil yardıma ihtiyacı var gibi görünüyordu.

Aulay ciddiyle, "Evet," diye onayladı.

"Kız mı?" Acair Amca merakla Alick'ten Aulay'a bakarak sordu.

Korkuluktan uzaklaşan Aulay onlara yalnızca yukarı çıkmaları için el salladı ve kadının dinlendiği odaya geri döndü. Kardeşleri ve amcası ona katılmak için yukarıya koşarken, kulübe hemen ayak vuruşlarının sesiyle doldu. Ses aniden kesildiğinde Aulay arkasına baktığında Acair Amca ile Rory'nin yatağındaki kadını gördüklerinde kapının hemen içinde tökezleyerek durduklarını gördü. Şu anda herkesin içeri girmesini engelliyorlardı.

"Hareket et dostum! Kızın yardıma ihtiyacı var," diye homurdandı Aulay sabırsızca ve bu sözler Rory'nin tekrar ilerlemeye devam etmesine neden oldu.

"Onun nesi var?" Rory yatağın etrafında hızla dolaşırken sordu.

Rory yatağın kenarına oturup göz kapaklarını kaldırmak için üzerine eğilirken Aulay, "Başının arkası korkunç bir darbe aldı," diye açıkladı.

"O kim?"

"Onu kim dövdü?" "Bu kan mı?" "Elbisesine ne oldu?"

Aulay, yataktaki kadın da dahil olmak üzere, bulabildikleri her şeyi inceleyerek odaya dağılan kardeşlerinin ve amcasının sorularına döndü.

Aulay, aldığı ıslak elbiseyi incelerken amcasının kaşlarını çattığını fark ettiğinde diğer soruları görmezden geldi ve ilk sorusunu yanıtladı. "Elbisesini kesmek zorunda kaldım."

"Bu kan mı?" Geordie tekrar sordu ve daha iyi görebilmek için yatağa yaklaştı.

Aulay, "Evet," diye homurdandı ve artık hem yastığın hem de çarşafların kanla lekелendiğini fark etti. "Kafasında korkunç yaralar almış. Balığa çıktığımızda onu bağlı bulduğumuz direğe çarptığından şüpheleniyorum. Dün geceki fırtına çok şiddetliydi."

"Ben gittikten sonra tekrar uyandı mı?" Alick onun solgun yüzüne bakmak için yanına çıktığında sordu. Aulay başını salladı.

"Yani onun kim olduğunu bilmiyoruz?" Alick sordu.

"Hayır," diye itiraf etti, Rory'nin kadını kendi tarafına çevirebilmek için kürkleri aşağı çekmesini izlerken. Aulay, bu pozisyonun onun kafasını incelemesini çok daha kolay hale getirdiğini fark etti ve yarayı temizlemeye çalışırken bunu kendisi yapmayı düşünmediği için başını kendine salladı.

"Onu bulduğunuzda uyanık mıydı?" Rory keskin bir şekilde sordu, bakışları Aulay'dan Alick'e ve sonra geriye doğru kayıyordu.

Birlikte "Evet," diye yanıtladılar ve sonra Aulay gürlledi, "Bayılmadan önce biraz konuştu."

Başını sallayan Rory, kızın kafasının arkasını dürtmek ve dürtmek için döndü.

"Bırakın konuşmayı, uyanık olmasına bile şaşırdım. Yüce Tanrım, dayak yedi."

Aulay, "Evet," diye onayladı. Görebildiği şey kötü görünüyordu.

"Peki bu kafasının direğe çarpmasından mı kaynaklanıyor?" Rory inanamayarak sordu. Aulay, "Bildığımız kadarıyla" diye yanıtladı.

Alick, "Burada oldukça kötü bir fırtına vardı" dedi ve ardından Aulay'a şunları söyledi: "Görünüşe göre çoğunlukla Buchanan Kalesi'ni aşmış. Orada sadece biraz rüzgar ve biraz çiseleyen yağmur vardı."

Aulay sadece başını salladı. Bu bazen oldu.

Rory sert bir tavırla, "Bu kadar çok hasar alması onun için oldukça kötü olmuş olmalı," dedi. Aulay homurdandı. "Direk muhtemelen akıntıdaki bir mantar gibi suyun üzerinde sallanıyordu."

"Bir direğe bağlıyken ne yapıyordu o?" Acair Amca tiksintiyle sordu, yatağın diğer tarafına geçip ona baktı. Alick daha önceki önerisini tekrarlayarak, "Belki de fırtınada denize düşmesini engellemek için," dedi.

Geordie hoşnutsuzlukla, "Onun güverte altında kalmasını sağlamak da aynı işi görürdü ve başını defalarca tahtaya vurarak okyanusun etrafında sallanmasına neden olmazdı," diye belirtti.

"Onu ilk bulduğunda konuştuğunu mu söylüyorsun?" Acair Amca sordu.

Aulay sadece başını salladı. Onlara şunu söyleyen Alick'ti: "Evet, Aulay onun adını sordu ve ailesine haber göndereceğini söyledi ama o bu fikirden hiç hoşlanmadı. Catler, beyaz kadınlar ve birisinin onu öldürmeye çalıştığı hakkında gevezelik etmeye başladı. Aulay, sırf onu sakinleştirmek için, sağlığına kavuşuncaya kadar ailesini bulamayacağına söz vermek zorunda kaldı."

Bu tam olarak doğru değildi ama şimdilik yeterince yakındı, bu yüzden Aulay

yorum yapmadı ve adam içini çekip doğrulurken dikkatini sadece Rory'ye çevirdi. "Kuyu?" Aulay, kardeşinin yüzündeki sert ifadeden hoşlanmayarak havladı. Bunu daha önce de görmüştü; genellikle Rory, bir hastanın aldığı yara ne olursa olsun hayatta kalmasını beklemediğinde.

Ciddi bir tavırla, "Kötü bir durumda Aulay ama ona yardım etmek için elimden geleni yapacağım" dedi. "Yarayı daha iyi görmek ve temizlemek için saçını kesmem gerekecek, sonra da kaynamış suya, temiz çarşaflara ve ilaçlarıma ihtiyacım olacak."

"Onları getirmedi mi?" Aulay telaşla sordu.

"Evet ama senin iyi olduğunu görünce onları aşağıdaki masaya koydum. Buradaki kız hakkında hiçbir şey bilmiyordum."

Alick odadan çıkarken, "Sana ilaçlarını getireceğim," dedi.

Alick'in ardından Geordie, "Biraz su kaynatıp, kullanmanız için temiz çarşaflar bulacağım," diye önerdi. Odaya kısa bir süre sessizlik çöktü ve sonra Acair Amca ona bakıp yorum yaptı, "Yani elimizde başka bir kız var ve birisi onu öldürmeye çalışıyor?"

Aulay omuz silkerek, "Öyle görünüyor," dedi. Buchanan adamlarında bu bir alışkanlık haline gelmiş gibi görünüyordu. Artık iki erkek kardeşinin, hayatları tehlikede olan ve güvende tuttukları kızlarla evlenmişleri vardı. Bunun üçüncü kez olup olmayacağını ve eğer öyleyse hangi kardeşin yatağındaki güzel kızı kazanabilecek kadar şanslı olacağını merak etmek zorundaydı. Kayarak şöyle dedi: "Söylediklerinin bazılarını takip etmek zordu. Ama sanki nişanlısı olmayan ve ilk karısını öldüren biriyle zorla evlendiriliyormuş ve onu öldüreceğini sanıyordu."

"Peki ya Cat ve beyaz kadın?" Conran sordu.

Aulay omuz silkti. "Belki de Catsi ve Leydi White gemiyle birlikte batmıştır." Adamlar sanki bu mantıklıymış gibi başlarını salladılar ve sonra tekrar kıza baktılar.

Bir dakika sonra Acair Amca ciddi bir tavırla, "Eğer o iyileşene kadar ailesini bulacağımıza dair söz verdiysen, biz de sözümüzü tutmak zorunda kalacağız," dedi.

Aulay kesin bir dille, "Evet," dedi. Burada net olduğu tek şey buydu.

Conran, "Fakat fırtınada hangi geminin battığını bulmak ve onun kim olduğunu öğrenmek çok da zor olmasa gerek" diye belirtti. "En azından bu kadarını öğrenmek için ailesine yaklaşmamıza gerek yok."

Aulay, "Doğru," diye onayladı ve ardından sert bir şekilde ekledi, "ama ben söyleyene kadar kimse onun burada ve hayatta olduğunu öğrenemeyecek."

Conran başını salladı ve sonra Alick, Rory'nin ot dolu çantasıyla içeri koşarken hepsi kapıya baktı. "Teşekkür ederim Alick." Rory çantayı aldı ve "Aulay dışında herkes artık gidebilir" diye emretti.

Diğer adamlar başlarını sallayıp odadan çıkmak için döndüklerinde Rory ekledi:

"Geordie'ye, kaynayınca suyla birlikte arşıfları da yukarı getirmesini söyle."

Üç adamın da cevabı "Evet" oldu.

Onlar gittikten sonra Aulay, Rory'ye döndü ve kaşlarını kaldırdı. "Ne yapmamı istiyorsun?" "Onun kafasını tıraş etmeme yardım edeceksin."

Onun güzel siyah saçlarına endişeyle baktı.

"Sadece arka tarafta. Yaraları temizlemek için görmem lazım. Tekrar büyüyecek," dedi Rory, ilaç çantasından kötü görünüşlü bir bıçak çıkarırken. Tekrar kıza dönerek kısık sesle ekledi: "Eğer hayatta kalırsa."

Aulay'ın göğsü o son kısımda kasıldı. Bu, Rory'nin kızın pek şansı olmadığını düşündüğüne dair daha önceki şüphesini doğruladı. Bu düşünce bakışlarını yataktaki küçük, solgun kıza çevirmesine neden oldu. Narin ve zayıf görünüyordu ama öyle olmadığından oldukça emindi. Çekiyormuş gibi görüldüğü acı ve adamın onu ailesine teslim etmeyeceğinden emin olmak için yeterince uzun süre dayanmış olması, ruhlı ve oldukça güçlü bir kadın olduğunu gösteriyordu. Aulay hayatta kalacağına karar verdi. Bunu yaptığından emin olmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

2. Bölüm

Uykulu bir şekilde gözlerini açtı ve yatağın yanındaki sandalyede oturan adama merakla baktı. Gözleri kuru ve kaşındırıcıydı, ağzı herhangi bir nemden yoksundu ve tüm vücudu ağrıyor ve zayıf hissediyordu ama bu şu anda aklının kenarındaydı. Çoğunlukla dikkati yanındaki adamdaydı. Nasıl olduğundan emin olmasa da ona tanıdık geliyordu. Ona baktığında aklına isim gelmiyordu ama yakışıklıydı, uzun kumral saçları vardı ve alnından çenesine, burnunun yanında uzanan ve onu neredeyse ikiye bölen yara izi olmasaydı neredeyse fazlasıyla güzel bir yüzü olurdu. yarım.

Gözleri kısılarak yara izini ilgiyle inceledi. Sanki birisi yüzüne balta dayamış gibiydi. Ya da belki bir kılıcın ucu. Yara izi nispeten düzdü ve buruşmuş ya da kızgın bir görünüme sahip değildi; yani en az beş ya da altı yaşında olmalı. Bir süre daha onu inceledi ve sonra dikkatini adamın geri kalanına çevirdi. Büyüktü, omuzları onunkinin en az iki katı kadar genişti. Gerçekten görebildiği kadarıyla çok güzel bir göğsü vardı. Bakışları aşağıya doğru kayarken adamın aynı zamanda uzun, kaslı bacakları olduğunu fark etti. Adam şu anda dağınık olan ve kesinlikle uygun olandan daha fazla bacak gösteren bir ekose giyiyordu.

Ama o adamda uygun olan çok az şey vardı. Kesinlikle onun odasında olmamalıydı. . . babası, erkek kardeşi veya kocası olmadığı sürece. Adam kesinlikle babası olamayacak kadar gençti. Kardeşine gelince, göğsünden bacaklarına baktı ve zihinsel olarak başını salladı. Şu anda hissettiği duygular pek evlatlık değildi, bu yüzden onun kardeşi olmadığını tahmin ediyordu. En azından öyle olmadığını umuyordu.

Bu düşünce kaşlarını çatmasına neden oldu. Bilmemesi mi gerekiyor? Ona kesinlikle bilmesi gerekiyormuş gibi geldi. Ama o yapmadı. Ani bir korkuyla, kendi adını bile bilmediğini fark etti ve hatırlamaya çalışarak zihnini araştırmaya başladı. . . bir şey. Hiçbir şey gerçekten. Ama bunu yapmak sadece başını ağrıttı. Çok fazla.

Aulay uykusunda kıpırdandı ve yüzünü buruşturdu, boynunda bir ağrı hissedince uyandı. Kahretsin, yine uyuyakaldığını yüzünü buruşturarak fark etti ve Jetta'nın da gözlerinin açık olduğunu görünce donup kaldı. Bu düşünce kaşlarını çatmasına neden oldu. Kadının gerçek adı hakkında hiçbir fikri yoktu ama o ve kardeşleri, onu bulduktan kısa bir süre sonra ona Jetta diyorlardı. İsmi öneren oydu. Ona bu kararı veren şey onun güzel simsiyah saçlarıydı ve şu anda başının sadece yanlarında ve tepesinde o kadar uzun güzel saçlar olmasına rağmen bu isim ona yakışıyordu. Yaralarını temizlemek için başının arkasındaki her teli tıraş etmişlerdi.

Aulay dik otururken kendi kendine, artık uyanık olduğunu ve yakında gerçek adının ne olduğunu öğreneceğini söyledi. Yeter ki onun yüzünü gördüğü anda çılgılık atmaya başlamasın. Bu ihtimal onun tekrar yüzüne bakmasına neden oldu. Hafifçe kaşlarını çatarak onun ne kadar süredir uyanık olduğunu merak etti. Ona bakmış mıydı? Onun korkunç yara izini fark etmiş miydi? Muhtemelen karar verdi. Kaçırmaq zordu. Kalenin ana yatak odasındaki cilalı gümüş aynaya baktığında gördüğü tek şey o lanet şeydi. Ve herkesin gördüğü de buydu. Bunu kesinlikle biliyordu. Yara izinin kadınları ve çocukları çılgılık attırdığı ya da ağlattığı biliniyordu.

Gerçi çılgınlık çoğunlukla ilk yaralandığında duyulmuştu. Son zamanlarda tepkiler çok daha ihtiyatlı olmuştu; dudaklar tiksintiyle kıvrılmış, tiksinti dolu bir ürperti ya da sadece arkasını dönüp ona bakmaktan kaçınmıştı. "Sen benim kocam mısın?" diye sordu boğuk bir sesle ve Aulay gözlerini kırpıştırıp kadına şaşkınlıkla

baktı. "Ne?"

"Eh, odama yalnızca bir kocanın veya erkek kardeşin girmesine izin verilir," diye açıkladı ve ardından soru sorarcasına bir kaşını kaldırdı. "Sen benim kardeşim değil misin?"

Aulay hemen, "Aman Tanrım, hayır," dedi. Üç haftadır kadına göz kulak oluyor, onunla ilgileniyor, sürekli boğazına et suyu damlatıyor ve yatak yaralarını önlemek için her gün yatakta dönmesine yardım ediyordu. Bu süre zarfında onun hiçbir duygusuna kardeşlik denilemezdi.

Gülümseyerek, "O halde sen benim kocamsın," dedi ve Aulay ona boş boş baktı. Beklediği tepki bu değildi. Nişanlısı onunla evlenmeyi reddetmiş, çok yüksek bir başlık parasından vazgeçmiş ve kendi deyimiyle günlerini "ömür boyu onun iğrenç yüzüne bakmak zorunda kalmak" yerine oradan uzaklaşmıştı. Ama bu kadının aslında kocası olduğu düşüncesiyle gülümsediğini şaşkınlıkla fark etti. "Hasta mıydım?"

Aulay onun meraklı ve biraz huysuz görüldüğünü ancak aşırı derecede paniğe kapılmış olmadığını belirtti. Başını sallayarak sonunda şöyle dedi: "Evet. Üç haftadır hastasın."

Gözleri büyüdü. "Üç hafta? Neyle?" kaşlarını çatarak sordu ve sonra tahminde bulundu: "Ateş mi? Ateş olmuş olmalı, hasta olduğumu hatırlamıyorum ve bu sadece ateşle oluyor."

"Hayır. Kafanı çarptın ve o zamandan beri derin bir uykudasın."

"Kafama vur?" diye sordu, gözleri genişleyerek. "Bu yüzden mi hatırlamıyorum?" Aulay kaşlarını çattı ve sandalyesinde öne doğru oturdu. "Tam olarak neyi hatırlamıyorsun kızım?"

"Ne olursa olsun," dedi neredeyse kederli bir tavırla, yatakta doğrulurken. "Seni, bu odayı, hatta adımları bile hatırlamıyorum. Ben..." Duraksayarak çaresizce başını salladı, sonra yüzünü buruşturdu ve sanki acı çekiyormuş gibi gözlerini sımsıkı kapattı.

"İyi misin?" Aulay hemen ayağa kalktı ve onun üzerine eğilmek için yatağa yaklaştı. "Başın ağrıyor mu?"

"Biraz," dedi kadın zayıf bir sesle ve kendisi de pek az dürüst olduğundan emindi. Açıkçası birazdan daha fazla acıttı.

"İşte buradasınız lordum."

Aulay aniden doğruldu ve kapıya doğru döndüğünde Mavis'in telaşla odaya girdiğini gördü. Kısa boylu, yuvarlak hatlı, koyu renk saçlı, serbestçe kırılmış bir kadın, elinde bir tepsi taşıyordu ve yürürken neşeye gevezelik ediyordu.

"Genç Jetta'mıza biraz daha et suyu getirdim. Dün yakaladığın bıldırcından yaptım. Sen sadece... Ah!" Kadın aniden durdu, Jetta'nın dik oturduğunu görünce gözleri büyüdü. Şaşırmış gibi görünerek, "Uyandı" dedi. "Evet." Aulay kadının iri

gözlü ifadesine hafifçe gülümsedi. Hizmetçinin kulübeye getirilmesi Rory'nin önerisi

üzerine olmuştu. Kıza bakmalarına yardım etmişti. Konu kadınlara gelince bir erkeğin ilgilenmediği bazı şeyler vardı ve Mavis bu meselelerle tek başına ilgilenmişti.

"Çorba için teşekkür ederim Mavis" dedi şimdi.

"Bir şey değil efendim, elbette. Efendi Rory'yi getireyim mi?" diye sordu yaşlı kadın, tepsiyi bırakmak için acele eden Jetta'nın hâlâ ürkek yüzünü endişeyle inceleyerek.

"Evet. Lütfen." Aulay onun odadan çıkışını izledi ve sonra Jetta'ya dönüp kaşlarını çattı. Gözleri hâlâ kapalıydı ama artık başını tutuyordu. Ona sanki acıları hafiflemek yerine daha da artıyormuş gibi geliyordu. Çaresiz hissederek bir süre izledi ve sonra dönüp hızla Mavis'in tepsiyi koyduğu masaya doğru yürüdü. Tepside et suyu ve bir bardak elma şarabı vardı ama Aulay'ın ilgisini çeken şey, yanındaki masada duran uisge beatha'nın derisiydi. Bunu alıp yatağa geri döndü. "İşte kızım," diye mırıldandı, yanındaki yatağa yerleşip deriyi hızla açarak. "Bunu dene. Belki yardımcı olur." Jetta inledi ama gözlerini açmadı, hatta başını bile kaldırmadı.

"Kızım," diye başladı ama duraksadı ve merdivenlerden yukarı çıkan ayak seslerini duyunca kapıya doğru baktı. Bir dakika sonra odaya koşan Rory, "Mavis, Jetta'nın uyanık olduğunu söyledi," dedi.

"Evet." Aulay rahatlayarak ayağa kalktı ve ellerini başından aşağı bırakırken ona işaret etti. "Ama acı çekiyor. Durdur."

Bu talep karşısında Rory'nin kaşları kalktı ama hızla yatağın yanına gidip hastanın üzerine eğildi. Ancak o zaman Aulay onun yatağa düştüğünü ve bir kez daha derin uykusuna dalmış gibi göründüğünü gördü. "Uyanmıştı," diye güvence verdi kardeşine kaşlarını çatarak.

"Bir şey söyledi mi?" Rory gözlerine bakmak için göz kapaklarını kaldırarak sordu.

"Evet," diye mırıldandı Aulay, ne aradığını ya da onun gözlerinden ne öğrenebileceğini merak ederek. "Hiçbir şey hatırlamıyor."

Rory ona şaşkınlıkla baktı. "Hiç bir şey?" "Hayır, onun adı bile," diye gürledi.

"Hmm." Rory onu incelemeye devam etmek için geri döndü ama "Belki de hayır" dedi. Başının arkası darbe aldı. Doğrusunu söylemek gerekirse uyanacağını bile düşünmemiştim."

"Hatıralarını geri alabilecek mi sence?" diye sordu Aulay, bakışları onun uyuyan yüzünde gezinirken.

Rory doğruldu ve bir an onu inceledi ama sonra başını salladı. "Söylemesi zor." Olabilir ama olmayabilir. Kafa yaraları zor bir iştir. Hayatta olduğu için şanslı." Aulay başını salladı ama sonra boğazını temizleyerek şöyle dedi: "Benim kocası olduğumu sanıyordu." Rory kaşlarını kaldırarak ona döndü. "Hayır olduğunu

açıkladın mı?"

Aulay tereddüt etti, sonra yüzünü buruşturup başını salladı. "Odasında yalnızca kocasının veya erkek kardeşinin olacağını söyledi ve ben onu üzmemek istemedim, o yüzden. " Omuz silkti.

Rory ona kısaca baktı ve sonra tekrar "Hımm" diye mırıldandı ve bir kez daha ona bakmak için döndü. "Başı hâlâ ağrıyor mu?" Aulay bir süre sonra sordu.

"Yaralanmasının üzerinden üç hafta geçti."

Rory içini çekti. "Kafa yaralanmaları. "

"Zor bir şey," diye sözünü kesti Aulay kuru bir sesle. Kızı bulduğundan beri sık sık duyduğu bir cümleydi bu. Ne zaman kardeşinin cevabını bilmediği bir şey sorsa, Rory kafa yaralanmalarının zor olduğunu ve tüm bunların nasıl sonuçlanacağını bekleyip görmeleri gerektiğini söylüyordu. "Başka bir deyişle, başının neden ağrıdığını bilmiyorsun."

"Bunun nedeni çok az yemesi veya içmesi olabilir. Et suyunun günde birkaç kez boğazından aşağı akması ideal bir durum değil. Bu onu hayatta tutmaya ancak yetiyor. Gördüğünüz gibi," diye ekledi, onu işaret ederek. "Onu bulduğunuzdan bu yana epey kilo kaybetmiş."

Aulay mutsuz bir şekilde "Evet," diye onayladı ve bunu şimdiye kadar nasıl fark edemediğini merak etti. Ah, kesinlikle biraz kilo verdiğini fark etmişti ama bu ana kadar ne kadar zayıfladığını ve büyüdüğünü fark etmemişti. Yüzü, gözlerinin altında koyu lekelerle hafifçe çökmüştü ve yüzünün, ellerinin ve bileklerinin görebildiği kadarıyla derisi kemiklerin üzerine gerilmiş, neredeyse iskelet görünümünde kalmıştı.

Aulay, "Bir dahaki sefere uyandığında katı yiyecek ve elma şarabı getireceğim," diye karar verdi ve kapıya doğru döndü.

"Kardeşim," dedi Rory, onu durdurarak.

Kapıda duraklayan Aulay arkasına baktı. "Evet?"

Tekrar uyandığında ona kocası olmadığını söylemeyi ertelemek isteyebilirsin. En azından kısa bir süreliğine," diye önerdi Rory ciddiyetle. "İyileştikten emin olana kadar. Başlangıçta kırılğan olacaktır ve kesinlikle

iyileştikten emin olana kadar onu çok fazla üzmemek en iyisi olabilir. Hafıza kaybı yüzünden yeterince

üzülecek. Onu mümkün olduğu kadar rahatlatmamız gerekecek ve yabancıların değil, sevgi dolu, şefkatli bir kocanın bakımında olduğunu düşünmek ona bu rahatlığı verecektir."

"Evet," dedi Aulay ciddiyetle, bakışları kadına kaydı. Jetta'ya, çünkü şimdilik onu aramaya devam etmeleri gerekecek. En azından gerçek adını hatırlayana kadar. Eğer gerçek adını hatırlasaydı. Bir yanı onun bunu hatırlamamasını umuyordu. O zaman belki onun kocası olduğunu düşünmeye devam ederdi ve o da onu elinde tutabilirdi.

Bu düşünce aklına geldiği anda Aulay arkasını döndü ve odadan çıktı. Elbette onu tutamadı. Bir maceranın ardından onu evine kadar takip eden bir köpek yavrusu değildi. Eninde sonunda ona kocası olmadığını ve buraya gelmesinin koşullarını anlatmak zorunda kalacaktı. Hiç şüphe yok ki evli olmadıkları haberi onu çok rahatlatacaktır. O zaman her sabah onun çirkin yüzüne bakmak zorunda kalmazdı. Aslında, kalmak zorunda olmadığını anladığı anda muhtemelen ondan ayrılmak ve uzaklaşmak isterdi.

Bu düşünceyle ağzı sıkışan Aulay hızla merdivenlere doğru yürüdü ve Mavis'le konuşmak ve kıza katı yiyecek olup olmadığına bakmak için aşağıya doğru yöneldi. Jetta bir dahaki sefere uyandığında yiyecek ve içecek orada onu bekliyor olacaktı. O acı çekerken bir kez daha çaresizce orada durmaya dayanamazdı. Yiyecek ve içecek işe yaramazsa, Rory'nin sürekli ürettiği, acıyı dindiren ve bedeni uyutan o lanet iğrenç ilaçlara başvururdu. Uyumasını istediğinden değil. Ona sanki sonsuza kadar onun uyanmasını bekliyormuş gibi geldi. Ama acı çekmektense uyumayı tercih ederdi.

Bir sonraki uyanışında oda karanlıktı. Tamamen değil ama pencereden güneş ışığı sızmıyordu. Odadaki tek ışık şömineden geliyordu. Zayıftı ve her yere gölge düşürüyordu.

Son kez uyandıktan kısa bir süre sonra kendisine saldıran acıyı hatırlayınca, ilk başta ne oturdu ne de gözleri dışında hiçbir şeyi hareket etti. Hareketsiz kaldı ve odada görebildiği şeylere baktı. Sağındaki komodinin üzerinde bir kadeh ve yanmamış bir mum duruyordu. Arkasında kepenkli bir pencere görebiliyordu. Bu odanın sol tarafını oluşturunuyordu ama yatağın ayakucunun tam karşısında şöminenin önünde bir masa ve iki sandalye bulunuyordu. Yatağın diğer tarafında boş bir komodin, duvara dayalı iki büyük sandık ve yatağın yanında bir sandalye vardı. Bu sefer sandalyenin boş olduğunu fark etti. Kocasını orada değildi ve onun yokluğu onu hayal kırıklığına uğrattı. Ona sorular sormayı çok isterdi. O neredeydi gibi şeyler? Onun adı neydi? Adı neydi?

Ancak birdenbire son uyandığında bazı cevaplar aldığını fark etti. İskoçya'da olması gerektiğinden şüpheleniyordu. En azından kocası İskoç gibi görünüyordu. Bacaklarını oldukça güzel gösteren geleneksel ekoseli İskoç elbisesi giymişti. Ayrıca en son uyandığında odaya giren hizmetçi gibi onun da kesinlikle İskoç aksanı vardı. Bu yüzden . . . bir İskoçla evlenmiş ve şimdi İskoçya'da yaşıyor olmalı. Kendisinin İskoç olduğunu düşünmüyordu. Konuşurken kendi aksanı kulağına İngilizce gibi geliyordu ve düşüncelerinde bile İskoç aksanı yerine İngiliz aksanı vardı.

Ondan başka . . .

Aniden hizmetçinin ona Jetta adını verdiğini hatırladı ve o sırada ona saldıran acıyı düşününce bunu hatırlamasına şaşırdı.

"Jetta," diye mırıldandı yüksek sesle ve sesinin ne kadar cızırtılı olduğunu görünce yüzünü buruşturdu. Boğazı ve ağzı çok kuruydu. Komodinin üzerindeki kadehi

hatırlayarak ona baktı ve dudağını ısırdı. En son acıyı tetikleyen şey oturmak mıydı? Kadehte bir şey var mı diye oturup bir yudum alsa, yine acının saldırısına mı uğrayacaktı?

Bu ihtimal onu bir iki dakika daha yüzüstü tutmaya yetiyordu ama sonra susuzluğu onun bu riski almasına neden oldu. Yanına yuvarlandı ve önce bir şey içerip içermediğini görmek için kadehe uzandı. Bu acıyı boşuna riske atmanın faydası yoktu.

Kadehi sıvıyla ağır bulan Jetta, kararlı bir şekilde ağzını açtı ve yatağın kenarına oturacak şekilde bacaklarını yere doğru sallayarak dik durmaya çabaladı. Şaşırtıcı bir şekilde, beklediğinden daha fazla çaba harcadı. İlk seferinde ayakta oturmanın bu kadar çok iş gerektirdiğini hatırlamıyordu ama o zamanlar sıkıntılıydı, bu yüzden belki de bu onun dik durma çabalarına yardımcı olmuştu.

İçini çekerek içkisine uzandı ve yerdeki gölgelerin arasındaki figürü görünce durakladı. Bir an için yüreğine korku sıçradı ama sonra kocasının yaralı yüzünü tanıdı ve rahatladı. Ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. Ne tatlı bir adam. Daha önce orada olmadığı için hayal kırıklığına uğramıştı ama şimdi onun dinlenmesini rahatsız etmemek için yerdeki bir şilte üzerinde uyuduğunu fark etti. Eylem çok düşünceli ve nazikti. . .

Boğazına gelen ani bir yumruyu yutkunarak bir kez daha kadehe uzandı ve bu sefer onu aldı.

Jetta neredeyse düşüreceği sırada ne kadar acınası derecede zayıf olduğunu fark etti. Eğer ikinci elini de bu çabaya katmasaydı parmaklarının arasından kayıp gidecekti. Bir çocuk gibi iki eliyle tutarak dudaklarına götürdü ve fincandan içti. Elma şarabıydı, oda sıcaklığındaydı ama tatlı ve zengindi ve onu hevesle yuttu. Çok hevesli ve çok hızlı. Jetta midesinin bulanmaya başladığı anı biliyordu. Bir an her şeyi geri kaldıracığını sandı. Ama tamamen hareketsiz oturdu ve beklerken nefesini tuttu ve sonunda bu his geçti.

Rahatlamış bir iç çekişle nefesini dışarı veren Jetta, bardağı tekrar masaya koydu ve sonra kocasının adını

bilmediğini fark ederek kocasına baktı. Bu da cevaplanmasını istediği başka bir soruydu. Ancak bu biraz tuhaf

olabilir. "Affedersin kocacığım, bana adını söyler misin?"

Jetta bunun düşüncesiyle yüzünü buruşturdu ve sonunda bakışlarını ondan çekip tekrar odaya baktı. Masada yemek varmış gibi görünüyordu ve muhtemelen yemek yemesi gerektiğini düşünüyordu ama üzgün midesi herhangi bir açlığı teşvik etmiyordu. Üstelik şimdiye kadar yaptığı en ufak şey bile onu şimdiden yoruyordu ve masaya gidip gelebileceğinden hiç emin değildi.

Jetta muhtemelen uzanıp tekrar uyuması gerektiğini düşündü ama bakışları yeniden kocasına kaydı. Gerçekten onunla yatakta olması gerekiyordu ve onun adına bu kadar rahatsızlığa katlanmasından inanılmaz derecede etkilenmişti.

Adamın kendisini örtecek kürkü bile yoktu. Tanrı aşkına, az önce ekosesine sarınmıştı. Yatağın üzerindeki örtülere baktı ve yatağın üzerinde sadece tek bir kürk olduğunu fark ettiğinde kaşlarını çatı. Bir tereddüt ettikten sonra yastığını kapıp kocasının başının yanındaki şiltenin üzerine bıraktı ve sonra aşağı kayarak kocasına katıldı ve yataktaki kürkü de kendisiyle birlikte sürükledi.

Onu çok fazla itmemeye dikkat eden Jetta, onun yanına kıvrılmayı ve ikisini de yataktaki kürkle örtmeyi başardı. Kocasını uykulu bir şekilde homurdanıp onun arkasına yuvarlandığında, sanki daha fazla hareket etmesini engellemek istermiş gibi kolu ona dolandığında bu işi zar zor başarmıştı. Jetta, yaptığı şeyle ilgili bir yorum bekledi ama adamın derin nefes almasından başka bir şey gelmeyince, tuttuğu nefesini kısa bir iç çekişle serbest bıraktı ve uykuya daldı.

Aulay uykulu bir şekilde kıpırdandı ve sabah ışığı onu bilincine doğru sürüklerken sıcak kürklere sarıldı. Ama kürkler mırıldanıp elinin ve kolunun altında hareket ettiğinde, biraz şaşkınlıkla gözlerini açtı ve kendini sudan çıkardığı küçük kıza bakarken buldu. Aulay dondu ve sadece baktı. Yanında Jetta sırtındayken şilte üzerinde yan yattı ve altında, bir bacağının her ikisinin de üzerine atıldığını ve kolunun karnına dayandığını, eli ise oldukça hareketsiz olduğunu fark ettiğinde fark etti. mutlulukla göğüslerinden birini avuçluyor. Parmakları, onun hiç hakkı olmayan bir sahiplenme ve aşinalık duygusuyla onun üzerinde kıvrıldı.

Aulay bunu düşünürken parmakları bilinçsizce hafifçe kasılarak yumuşak eti sıktı. Wee Jetta inledi ve okşayışın altında huzursuzca hareket etti ama o bunu pek fark etmedi, dikkati onun göğsünü kapatan tek şeyin kendi eli olduğu gerçeğindeydi. Mavis'in gömleğini değiştirmek için verdiği aşırı büyük eşofmanın ön kısmı neredeyse beline kadar açıktı, bir göğsünü eliyle kapatmış, diğerini ise tamamen çıplak bırakıyordu. Aulay çıplak göğse baktı ve o küre kadar mükemmel bir şeyi daha önce hiç görmediğini düşündü. Konu Jetta'nın göğüslerini şekillendirmeye geldiğinde Tanrı fazlasıyla cömert davranmıştı. Dolgun ve yuvarlak olduklarını, meme uçlarının koyu tarçın renginde olduğunu ve heyecandan buruştuğunu fark etti ve hemen elini çekti.

"Koca?" Jetta uykulu bir şekilde mırıldandı.

Aulay, "Evet," diye homurdandı ve kadın titreyerek gülümseyip kollarını ona dolayıp ona sımsıkı sarılınca, o da karşılık olarak kollarını ona doladı ve ona sarıldı. Ama ayrıldıklarında onu öpmeden duramadı. Dudaklarını onun dudaklarına değdirmek istemişti ama ilk şaşkınlıkla sustuktan sonra Jetta da onu öpmeye başladı ve plan değişti. Aulay bunun yerine öpücüğü derinleştirdi, dilini dudaklarının arasından kaydırarak içeriye daldı. Elma şarabının tadına baktı ve kadın onu beceriksizce öptüğünde ağzına doğru gülümsedi. Jetta'nın ne yaptığına dair hiçbir fikri olmadığı açıktı ama iyi bir çaba gösteriyor, onun her hareketini taklit ediyordu. Hatta göğsüne yapmak istediği gibi kaslı göğsünü sıkıyordu ve kalçasına doğru sertleşirken, vücudunun alt kısmını kaplayan bacağına doğru kendini yukarı itiyordu.

Boğazından hırıldayan Aulay, dizini uyluklarının arasına koyabilmesi için bacağını hareket ettirerek bacaklarını ayırmaya çalıştı. Daha sonra bunu onun tam özüne bastırdı. Zevkle karşılık verdi, elleri şimdi onun omuzlarını tutuyordu ve onun öpücüğünü taklit etme çabaları, o onu ağzına sokup çıkarırken basitçe dilini emmeye dönüşüyordu. Heyecanı alev alev yanıyordu ve Aulay bu kez okşamak ve sıkmak için yeniden göğsünü kapatmıştı ki yatak odasının kapısının açıldığını duydu.

"Aulay?"

Rory'nin sesini tanıyan Aulay kasıldı ve sonra hızla hareket etti, Jetta'nın zemini örtmesi için kürkü yukarı doğru sürükledi; tam o sırada Jetta ondan uzaklaşıp ayağa fırladı.

"Evet," dedi, Jetta'yı, kürklerini ve diğerlerini almak için hızla eğilirken sesi huysuzdu. Doğrularak homurdandı, "Sanırım yataktan düştü." Ona mantıklı gelen tek şey buydu. Başka nasıl onunla birlikte şiltede kalmıştı? "Düştüm..." Rory şaşkınlıkla başladı.

"Hayır. Ben düşmedim kocam," diye sözünü kesti Jetta, Aulay'a ciddiyetle bakarak. "Seni örtecek bir kürk bile olmadan yerde yattığını gördüğümde, yataktaki kürkü paylaşmak için sana katıldım."

"Ah." Aulay şaşkınlıkla ona baktı ve sonra onu yatağa oturtmak için döndü.

"Uyanmışsın." Aulay doğrulurken Rory Jetta'ya bakmak için odanın öbür ucuna geçti. "Eh, bu sabah daha renklisin. Bu iyi."

Aulay, Jetta'ya baktı ve yüzünün gerçekten de daha fazla renklendiğini fark etti. Bunun tutkularından mı, yoksa kesintiden kaynaklanan utançtan mı kaynaklandığını anlayamıyordu. Her iki durumda da, utanarak başını eğmeden önce yanaklarının oldukça pembe olduğunu fark etti.

Daha sonra Rory, "Elma şarabının tamamını içtin," dedi.

Kardeşi onu tekrar masaya koyarken Aulay boş bardağa baktı. "Peki onu susturmayı başardın mı?" Rory daha sonra sordu.

"Evet," dedi Jetta utangaç bir fısıltıyla, sonra boğazını temizleyerek itiraf etti, "Bir an için bunu yapamayacağımdan korktum ama sonra midem yatıştı ve onu tutmayı başardım."

Rory, "Bu iyiye işaret," dedi ve kulağını göğsüne dayamak için öne doğru eğildi. Jetta şaşkınlıkla kasılıp ona doğru geniş gözlerle baktığında Aulay güven verici bir gülümsemeyi başardı. "O sadece kalbinin sesini dinliyor kızım," diye açıkladı ve ardından kardeşinin yüzündeki kaşlarını çattığını fark etti ve endişeyle sordu: "Ne oldu?"

Rory, "Kalbi hızla çarpıyor," diye mırıldandı, tekrar yüzüne bakmak için doğruldu, parlak kırmızıya döndüğünde kaşları kalktı. Yavaşça dönen Rory, Aulay'a şüpheyle baktı.

Aulay bakışlarından kaçınarak, "Eminim kapıyı çalmadan içeri girmeniz onu

yalnızca şaşırttı," diye mırıldandı. "Evet. Eminim, dedi Rory kuru bir sesle ve sonra dönüp Jetta'ya nazık bir gülümseme sundu. "Bugün bir şey hatırlıyor musun? Adınız veya nereden geliyorsunuz?"

"BEN . . . benim adım Jetta, diye yanıtladı.

Aulay irkildi, ona verdiği ismin gerçek ismiyle aynı olmasına şaşırdı ama sonra itiraf etti: "Dün hizmetçinin bana böyle seslendiğini duydum."

"Ah," dedi Rory ciddiyetle. "Yani burada ilk kez uyanana kadar hiçbir şey hatırlamıyor musun?" Özür dileyerek başını salladı. "Yapacağımı mı sanıyorsun? Bir şeyleri hatırla yani."

Rory tereddüt etti ama sonra dürüstlüğün en iyi politika olduğuna karar verdi. . . en azından bu durumda. "Hiç bilmiyorum kızım. Kafanın arkasında korkunç bir hasar aldın. Aslına bakılırsa, hayatta kalmaya ve görünüme göre hafızan dışında tüm yeteneklerin bozulmadan hayatta kalmaya şaşırdım." Bu onun kaşlarını çatmasına neden oldu ve "Bütün yeteneklerin sağlam mı?" diye sordu.

Jetta yavaşça, "Sanırım öyle," dedi ve sonra çaresizce omuz silkti. "Onların olmadığını nasıl bilebilirim?" Rory hafifçe gülümsedi. "Peki, görüşünüz hiç bulanık mı?"

"Hayır," dedi hemen, bunu söyleyebildiği için rahatlamış görünüyordu. "Peki ya koku ya da tat? Elma şarabını içtiğinde...?"

"Kokusu ve tadı bana güzel geldi" dedi.

"Ve konuşman hiç de engellenmiş gibi görünmüyor," diye belirtti. "Yani yaralanmadan etkilenen tek şeyin hafızan olduğunu söyleyebilirim."

"Evet," diye onayladı ama tatminsiz görünüyordu ve şöyle dedi: "Bunun için minnettar olmam gerektiğini biliyorum ama hatırlamadığım o kadar çok şey var ki. Mesela kafamı nasıl yaraladım?"

Rory Aulay'a bakmak için döndü, işi ona bıraktığı belliydi ve Aulay boğazını temizleyerek "Gemi enkazı" dedi. Jetta bu sözler karşısında gözlerini kırptırdı. "Bir gemi kazasında kafamı mı çarptım? Nasıl?"

Aulay bu soru karşısında kaşlarını çattı ama şöyle dedi: "Sen direğe bağlıydın. Gemi parçalandığında sen ve üzerinde bulunduğunuz direk suyun yüzeyinde sallanıyordu. Sonunda kafanı defalarca ona vurmaya başladın." En azından böyle olması gerektiğine karar vermişti. Mantıklı olan tek şey buydu. Ve ne yazık ki başka bir şey bulamadılar. Kardeşleri gizli araştırmalar yapmış ancak onun bindiği geminin adını öğrenememişlerdi. Aslına bakılırsa, onun ortaya çıktığı hafta boyunca hiçbir gemi batmamıştı.

"Ve beni kurtardın?"

Aulay gözlerini kırptırarak düşüncelerini uzaklaştırdı ve bu soru üzerine ona baktı ama "Evet, Aulay ve Alick seni direği kurtarıp kıyıya çıkardılar" diyen kişi Rory'ydi.

"Alick?" diye sordu Jetta, ifadesi belirsizdi. Rory, "En küçük kardeşimiz," diye açıkladı. Gözleri büyüdü. "Siz üç müsünüz?"

"Dokuz" dedi Rory, Aulay'ın söylediği gibi "Sekiz."

"Özür dilerim," diye mırıldandı Rory ve kendini düzeltti. "Sekiz. Dokuz kişiydik, sekiz erkek, bir kız kardeş. Ama birkaç yıl önce erkek kardeşlerimizden biri öldüğü için artık sadece sekiz kişiyiz."

"Sadece sekiz mi?" hafif bir eğlenceyle sordu. "Bu bana çok fazla geliyor."

"Sanırım," diye onayladı Rory gülümseyerek ve sonra hafifçe sordu, "Yani çok fazla erkek ve kız kardeşin yok muydu?"

"BEN . . ." Jetta kaşlarını çattı, cevabı bulmaya çalışırken düşünceleri açıkça içe dönüyordu.

Aulay hatırlayıp hatırlamayacağını görmek için izledi ama elini kaldırıp sanki acı veriyormuş gibi alnını ovuşturmaya başladığında şöyle dedi: "Bırak gitsin kızım. Yakında hepsini hatırlayacaksın."

"Evet," dedi iç geçirerek ve sonra işaret etti, "Ya da bana kendin söyleyebilirsin ve beni hatırlama çabasından kurtarabilirsin."

Aulay gerildi ama Rory'nin cevap verme zorunluluğundan kurtuldu: "'Kendi başına hatırlasan iyi olur, kızım. Bu şekilde bunun gerçek bir anı olduğunu ve bunun yalnızca size söylendiği için hatırladığınızı düşündüğünüz bir şey olduğunu anlayacağız."

"Ah," diye mırıldandı Jetta ve Aulay bu önerinin onda yarattığı kafa karışıklığını görünce şaşırmadı. Rory'nin

onu, aradığı yanıtların hiçbirine sahip olmadığını itiraf etmek zorunda kalmaktan kurtarma girişimi, ona pek de mantıklı gelmemiştir. Anılar ile kendisine anlatılan hikayeler arasındaki farkı mutlaka biliyordur?

Aulay başını sallayarak hızla yataktan uzaklaştı ve mırıldandı: "Ben Mavis'i getirip yatağını değiştireyim ve yıkanmana yardım edeceğim, ben de akşam yemeği için bir şeyler bulmaya çalışacağım."

"Ah ama gitmeni istemiyorum."

Bu yumuşak çılgılık Aulay'ın kapıda durmasına neden oldu. Yavaşça dönerek ona baktı. Jetta'nın yanakları hâlâ kızarmıştı; onu öptüğünde olduğu kadar değil ama yine de kızarmıştı. Saçları, yüzünün etrafındaki dikkat isteyen siyah dalgalardan oluşan muhteşem bir kargaşaydı. Kürkleri göğsüne bastırıyor, çıplak göğüsleri olduğunu bildiği göğüslerini görüşten gizliyordu ve ifadesi terk edilmiş bir bayıncı kadar perişandı. Bütün bunlar onun doğrudan yatağa geri dönüp onunla birlikte içeri girmek ve yüzündeki o ifadeyi öpmek istemesi için yeterliydi.

Ne yazık ki, daha önce onu kürk şiltenin üzerinde kendisine sarılmış halde bulduğunda ve onu öpmeye başladığında, uykudan yeni uyandığı ve düzgün düşünemediği aşamada değildi. . Artık tamamen uyanıktı, vicdanı da öyle. Jetta onların karı-koca oldukları ve bu tür davranışların son derece kabul edilebilir olduğu yönünde yanlış bir izlenime kapılmış olabilirdi, ancak öyle olmadıklarının fazlasıyla farkındaydı ve değildi. Onu bu şekilde öpmeye, ona dokunmaya hakkı

yoktu. Ne kadar istese de olmadı. Ve gerçekten ama gerçekten istiyordu. Lanet olsun, eğer Rory birkaç dakika sonra bile gelseydi, Aulay kızı pekala yerde yerde yakalayabilirdi. Durum böyle olunca artık yapabileceği en iyi şeyin onun sunduğu ayartmadan uzak durmak ve onun huzur içinde iyileşmesine izin vermek olduğunu biliyordu.

Ne yazık ki Aulay, neden onunla kalamayacağına dair bir mazeret sunmak için ağzını açtığı anda, bunun yerine kendini "Uzun süreliğine gitmeyeceğim" derken buldu. Mavis senin banyonu falan hallettikten sonra seninle orucumu açmak için döneceğim."

Jetta onun cevabından pek memnun görünmüyordu ve onun gidişine tekrar itiraz edeceğinden şüpheleniyordu ama sonra aniden derin bir nefes aldı ve kendini rahatlamaya ve başını sallamaya zorladı. "Çok iyi. Teşekkür ederim."

Sesi sakın ve sakın geliyordu ama Aulay, ısırmadan önce dudağının nasıl titrediğini fark etti. Kaşlarını çatarak soru soran Rory'ye baktı, burada anlamadığı bir şeyler döndüğünden şüpheleniyordu.

Jetta'ya bir bahane mırıldanan Rory ayağa kalktı ve onu kapıya kadar takip etmek için odanın karşı tarafına geçti.

"Nedir-?" Aulay konuşmaya başladı ama Rory onu susturmak için elini kaldırdı ve kapıyı kapattı. Daha sonra konuşmadan önce onu birkaç adım öteye götürdü.

Odanın işitme mesafesinden çıktıklarında ciddi bir tavırla, "İlk kısa süreliğine duygusal olacak," dedi. "Ve onun yapışkan olmasını bekleyebilirsiniz."

"Yapışkan mı?" dehşetle sordu. Aulay, yatağındaki kadına göz kulak olduğu son üç hafta içinde kendisini, o uyanık olsaydı ne yapacaklarına dair fantezilere sürüklenirken bulmuştu. Bunlar, onun ilk görüşte odasından çılgınlık atarak koşmasından, satranç oyunlarından keyif almalarına, göl kenarında piknik yapmalarına ve kükreyen ateşin önünde sevişmelerine kadar uzanıyordu.

Duygusal ve yapışkan bir kadını dahil etmemişlerdi. "Zihni ona ihanet etti. Kendisiyle veya geçmişiyile ilgili hiçbir anısı yok," diye belirtti Rory. "Doğal olarak korkacak ve kocası olduğunu düşündüğü adam olarak senin ona yakın durmanı isteyecek."

"Evet," dedi Aulay yavaş yavaş, anlamaya başlayarak. "Belki de Alick ve Geordie'yi üç hafta önce batmış olabilecek bir gemi hakkında araştırma yapmaları için tekrar göndermeliyim, böylece en azından onun gerçek adını öğrenebiliriz." Rory ciddiyetle, "Bu iyi bir fikir olabilir," diye onayladı. "Gerçek adını bilmek hafızasına yardımcı olabilir."

Aulay, "Evet," diye mırıldandı ve ardından sorunu düşünürken kaşlarını çatı. Kardeşlerinin ilk seferinde olduğu gibi yine dikkatli olmaları ve onun burada varlığını açıklamamaları gerektiğini düşündü ve sonra Rory'nin hâlâ konuştuğunu fark etti.

"—ama şu anda tek bildiği ve yanlış bir şekilde senin onun kocası olduğunu. Bunu itiraf etse de etmese de, kendine bile kaygılı ve muhtaç olacaktır. Ona karşı sabırlı

olmalı ve kendisini güvende ve emniyette hissetmesini sağlamalıyız. Bu yüzden kocası olmadığınız konusunda onu düzeltmemenizi önerdim. Şu anda kendisini rahatlatacak şeylere ihtiyacı var ve evde olduğuna, sevgi dolu ve şefkatli bir kocası olduğuna inanmak, yabancılar arasında zayıf, yalnız ve hafızasız olduğunu düşünmekten daha rahatlatıcı olacaktır." "Ah," diye mırıldandı Aulay, biraz rahatlayarak.

Rory, "Biraz gücünü yeniden kazandığında, kendine ve başa çıkma yeteneğine biraz güvendiğinde, onun kocası olmadığınızı açıklayabiliriz," diye güvence verdi Rory. "O zamana kadar ona zarar verme planımızın olmadığını ve bizimle güvende olduğunu anlayacaktır."

Aulay başını salladı.

"Ama onun kocası olmadığınızı hatırlayacağınızı umuyorum?" Rory sessizce ekledi.

Aulay ona kaşlarını çatarak, "Elbette," diye homurdandı. "O benim korumam altında. Bundan

faydalanmayacağım."

"Bunu duyduğuma sevindim." Rory başını sallayarak söyledi ama sonra ekledi: "Çünkü içeri girdiğimde sen de öyle görünüyordun."

Aulay, yorumuna cevap vermeye tenezzül etmeden sadece ona baktığında şöyle dedi: "Sanki onu öpüyormuşsun gibi görünüyordu, kardeşim. Onu yatağa yatırdığınızda yanakları kızarmıştı, kalbi davul gibi çarpıyordu ve Mavis'in ona giydirdiği elbisenin göğsüne bastırıldığı kürkün altından tamamen açık olduğunu görebiliyordum.

Aulay soğuk bir tavırla, "Bu seni ilgilendirmez Rory," dedi.

Rory tereddüt etti, sonra omuzlarını dikleştirerek şöyle dedi: "Evet, öyle. O benim sabırlımdır ve konuşmasına, giydiği elbisenin kalitesine ya da ondan geriye kalanlara bakılırsa," diye ekledi kuru bir tavırla, "o bir hanımefendi. Eğer onu mahvedersen onunla evlenmek zorunda kalacaksın Aulay. Zavallı kızın bu durumundan faydalanmanıza ve ona hafif bir etekten başka bir şey değilmiş gibi davranmanıza izin vermeyeceğim. Senin kocası olduğunu düşünüyor."

Aulay sadece Rory'ye baktı, sözler kafasının içinde yankılanıyordu. "Eğer onu mahvedersen onunla evlenmek zorunda kalacaksın." Bazı nedenlerden dolayı, Rory'nin beklediği dehşeti taşımıyorlardı. . . ve bu onu çok korkuttu.

3. Bölüm

Jetta yatakta oturduğu yerde sabırsızca kıpırdandı ve tekrar odaya baktı. Kocası ve erkek kardeşi gittikten kısa bir süre sonra bir küvetle geri dönmüşler, ardından da iki kova su taşıyan Mavis gelmişlerdi. Adamlar küveti bıraktıktan sonra hızla ayrılmışlardı, ancak birkaç kez daha fazla suyla geri döndüler.

Erkekler küveti Mavis'i tatmin edecek şekilde doldurduktan sonra yaşlı kadın onları odadan kovmuş ve Jetta'nın yataktan kalkmasına yardım etmiş, onu giydiği gülünç derecede büyük elbiseden çıkarmış ve onu suya yönlendirmişti. Ellerini yıkaması için onu orada bırakan Mavis, Jetta'ya dönmeden önce dikkatini yatağı çıkarmaya ve ardından yeni çarşafarla düzeltmeye yöneltmişti.

Mavis çok verimli bir kadındı. Jetta'nın banyo yapmasına yardım etmiş, onun için sırtını ve saçını yıkamış, vücudunu kaplayan sarı morluklar hakkında şakalar yapmış ve sonra bunun hakkında gevezelik etmişti ve henüz kurumasına ve giyinmesine yardım ederken hiçbir şey yapmamıştı. onu tekrar yatağına yatırmadan önce aşırı büyük bir vardiya daha.

Jetta giydiği elbiseye baktı ve üzgün bir şekilde iç çekti. Mavis hastayken epey kilo verdiğini söylemişti ve vardiyası da bunu kanıtlıyordu. Gerçekten de bu onun üzerinde korkunç bir şey bırakmıştı. Elbiselerinin üzerinde nasıl görüneceği onu endişelendiriyordu. Vardiyası sırasında göğüsleri açık kalırsa kesinlikle uygunsuz olacaklarını düşündü ve belki de bir iğne iplik isteyip hemen önlükleri almaya başlaması gerektiğini düşündü.

Bu düşünceyle bakışları duvar boyunca uzanan sandıklara kaydı ve yatak odasının kapısı açılıp Aulay elinde yemek dolu bir tepsiyle içeri girdiğinde hangisinin kendisine ait olduğunu merak etti. Jetta onun gelişiyi hemen aydınlandı ve selamlayarak gülümsedi.

"Avlanma işi bitti mi?" Tepsiyi ateşin yanındaki masaya koymasını izlerken sordu. "Evet. Güzel, şişman bir tavşan, birkaç sülün ve bir geyik getirdik," dedi yatağa doğru yürürken. Biz konuşurken Rory onları temizliyor ve Mavis de akşam yemeği için geyik eti yahnisi planlıyor. Bu arada size başka adak da gönderdi. Aç mısınız?"

"Evet. Ben... Ah!" Jetta şaşkınlıkla nefesini tuttu ve aniden eğilip onu kollarına aldığı anda omuzlarından tuttu. Onu masaya taşıırken, "Sakin ol," diye azarladı.

"Seni bırakmayacağım."

Evet, Jetta nefes aldı ve kendini onun kollarına yerleşmeye zorladı. Sonuçta o onun kocasıydı. Eğer isterse onu yanında taşıyabilirdi. Hatta yeniden onun kollarında olmanın tadını bile çıkarmaya başlamıştı ama sonra masaya ulaştılar ve adam onu sandalyelerden birine oturttu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı, adam doğrulurken, sonra kızardı ve ne kadar derinin açığa çıktığını görünce vardiyasının yakasını çekti. O kadar aşağı sarkmıştı ki meme uçlarının üst kısımları görünüyordu, bu da ona yalnızca o sabahki öpücüğünü ve okşamasını hatırlattı ve onu daha da kızdırdı. Materyalin onu daha düzgün bir şekilde örtmesini sağlamaya çalışırken, fark etmediğinden emin olmak için kocasına baktı ama elbette fark etmişti. Ve ifadesine bakılırsa o sabahı da hatırlıyordu.

Jetta gergin bir şekilde yutkunarak aniden kuruyan dudaklarını yaladı ve utangaç bir şekilde gözlerini indirdi. Ne yazık ki bakışları doğrudan adamın öne doğru

uzanan ekosesinin ön kısmına takıldı; bu ekose bir tür tuhaf yan çadır gibi öne doğru uzanıyordu. Adam aniden değişip karşısına oturuncaya kadar boş boş baktı. "Yemek," dedi Aulay kesin bir dille ama sesinin boğuk olduğunu ve artık ona bakmaktan kaçındığını fark etti. Jetta onun taşıdığı tepsiye baktı ve ağzı anında açıldı. "Sevgili Tanrım, kocam!"

"Ne?" diye sordu endişeyle.

"Ben... Peki, ne kadar yiyecek getirdiğine bir bak," dedi dehşetle.

Rahatlayarak tepsideki eşyaları çıkarıp kadının önüne koymaya başladı. "Gücünü yeniden kazanmak için iyi yemelisin."

"Evet ama... Tanrım, kafamı çarpmadan önce böyle yediysem, elbiselerimin bu kadar büyük olmasına

şaşmamalı." Onun hesabına göre tepside on kişiyi doyurmaya yetecek kadar yiyecek vardı ve çoğunu onun önüne koyuyordu.

"Elbiselerin mi?" kaşlarını çatarak sordu.

"Evet." Bir elini çekingen bir tavırla tekrar yakasına kaldırdı ve yüzünü buruşturdu. "Yaralanmadan önce çok daha büyük olmalıydım."

Bazı nedenlerden dolayı bu, dudaklarından kısa, derin bir kahkahanın dökülmesine neden oldu ve kız, şakanın ne olduğundan emin olamayarak ona kararsızca baktı.

Onun kafa karışıklığını fark ederek şöyle açıkladı: "Bu senin vardiyarı değil kızım. Mavis onu sana ödünç verme nezaketini gösterdi. Giydiğin elbise fırtınada mahvolmuştu. İlk başta sana bir gömlek giydirdim ama Mavis onun yerine vardiyalarından birinde daha iyi iş çıkaracağını düşündü."

"Ah," dedi Jetta rahatlayarak ve sonra kaşlarını çattı. "Peki o zaman önlüklerim nerede?" diye sordu ve o yapamadan kendisi cevapladı. "Ah, tabii ki gemiyle birlikte batmış olmalılar."

Aulay, "Evet," diye mırıldandı.

"Yani," diye içini çekti Jetta, gözlerini kapatarak. "Sadece hafızamı değil, tüm kıyafetlerimi de kaybettim." Elinin onunkine dokunması gözlerini açtı.

"Asla korkma. Size yeni elbiseler alacağız," dedi, elini nazikçe sıktı.

Jetta çarpık bir gülümsemeyle, "Teşekkür ederim kocam," dedi ve sonra onun nezaketi karşısında aniden gözyaşlarına boğulmak zorunda kaldığını fark etti. Hızla gözlerini kırptırarak gözyaşlarını geri göndermeye çalıştı ve çabaları başarısız olunca sabırsızca onları uzaklaştırdı.

"İyi misin?" diye sordu Aulay, gözleri ona doğru kısılarak.

"Evet. Ben sadece..." Sinirli bir şekilde başını salladı. "Fazla duygusal görünüyorum. Her iyilik bende ağlama isteği uyandırıyor. Bu çok saçma."

"Korkunç bir yaralanmanın ardından iyileşiyorsun Jetta. Kendinize karşı sabırlı olun. Rory biraz duygusal olacağınızı söyledi. "Geçecek."

Jetta onun sözleriyle rahatladı, çünkü daha önce Mavis ona yardım ederken en az üç kez neredeyse gözyaşlarına boğulmuştu ve tüm bunları biraz bunaltıcı

buluyordu. Jetta normalde bu kadar salkımsöğüt olmadığından oldukça emindi. Kendini derin bir nefes almaya zorlayarak sakinleşti, sonra yarım bir gülümsemeyi başardı ve önüne konan yemeğe baktı ama sonra başını salladı. "Bunların hepsini yemem mümkün değil."

"Bunu yapmanı beklemiyorum" dedi eğlenerek. "Ne yemek isteyeceğinizden ya da bu kadar uzun süre yiyeceksiz kaldıktan sonra midenizin nasıl tokacağından emin değildim, bu yüzden size aralarından seçim yapabileceğiniz bir seçenek getirdim." "Ah," diye nefes aldı ve bu düşünceli hareket karşısında gözlerinin yeniden dolduğunu hissetti.

Aulay onun duygusal tepkisini görmezden gelerek sadece "Belki de çorbayla başlasan iyi olur," demesi onu rahatlatmıştı. Mideniz henüz çok ağır bir şeye hazır olmayabilir.

"Evet." Jetta bir eliyle tekrar gözyaşlarını silerken diğer eliyle çorbayı yaklaştırdı. İlk başta sessizce yemeklerini yediler; Jetta çorbasına odaklanmıştı ve Aulay geri kalan hemen hemen her şeyi mideye indiriyordu. Aman Tanrım, bunun on kişiye yeteceğini düşünmüştü ama iki Aulay'ı bile doyurmazdı, diye düşündü eğlenerek. Adamın büyük bir iştahı vardı.

Aulay aniden, "Beni izlemeyi bırak ve çorbanı iç," diye emretti ve Jetta, ona bakmak için yemek yemeyi bıraktığını fark etti.

Sırıtarak dikkatini tekrar çorbasına çevirdi ama sonra başını salladı. "Bir kaşık daha yiyemem. Ben bittim. Aulay kaşlarını çatarak, "Bundan daha fazlasını yemelisin kızım," dedi. "Çok zayıfsın ve gücünü yeniden kazanman gerekiyor." Jetta biraz çekingen bir tavırla omuzlarını kamburlaştırdı. Mavis ödünç aldığı uyku elbisesini çıkarıp banyoya girmesine yardım ettiğinde yüksek sesle nefesi kesilmiş ve kendini ilk kez çıplak görmüştü. Gerçekten de göğüsleri dışında tamamı kemikten ve gergin bir deriden ibaretti. Pek çekici görünmemiştir ve Aulay'ı o sabah onu bu şekilde öpmeye iten şeyin ne olduğunu merak etmesine neden olmuştu. O zaman onların bir aşk evliliği olması gerektiğine karar vermişti, çünkü birinin onu yürüten bir iskelete benzediği zamanki gibi onu öpmek ve okşamak istemesine yalnızca aşkın yol açabileceğinden emindi. Aulay soğuyan çorbasının kalıntılarına bakarken ciddiyetle, "Belki daha sonra başka bir şeyler yemek istersiniz," dedi. Neredeyse yarısını başarmıştı ama daha fazlasına dayanamıyordu.

Rahatlamış bir şekilde gülümseyerek başını kaldırdı ve başını salladı. "Belki." Aulay bir dakika kadar ona baktı ve sonra yemekten arta kalanları tepsiye koymaya başladı. "O zaman satranç falan oynamak ister misin? Yoksa dinlenmeyi mi tercih edersin?"

Jetta hemen, "Satranç lütfen," dedi ve masadaki yemekleri toplamasına yardım etmeye başladı. Birkaç dakika içinde görevi tamamladılar. Aulay daha sonra duvardaki sandıkların birinden incelikle oyulmuş bir satranç oyunu aldı ve onu masaya koymak için biraz zaman harcadılar.

Jetta bir şövalyeyi incelemek için dururken, "Çok güzel," diye mırıldandı. Atın kafası o kadar detaylıydı ki neredeyse gerçek görünüyordu.

"Evet," dedi Aulay yumuşak bir homurtuyla kendi şövalyesini inceleyerek.

"Kardeşim Ewan bunları yıllar önce aileme hediye olarak oydu."

"Ewan mı?" merakla sordu. "O da mı burada?" "Hayır." Aulay atın kafasını tahtaya koydu. "Öldü."

"O sekizinci kardeşti ve sekiz tane varken sadece yedi tane olmasının nedeni," diye mırıldandı, onun ve Rory'nin daha önce söylediklerini hatırlayarak.

"Evet. Ama aslında Ewan sekizinci değil ikinci kardeşti," diye düzeltti Aulay. "O benim ikizimdi, benden hemen sonra doğdu."

"Gerçekten mi?" merakla sordu. "O halde yakın mıydınız?" Ciddi bir tavırla, "İki kardeşin olabileceği kadar yakın," dedi. Jetta tereddüt etti ama sonra sordu: "Nasıl öldü?"

"Savaşta." Sesi alçaktı ve ifadesinde Ewan hakkında konuşmanın ona hâlâ çok acı verdiğini söyleyen bir şeyler vardı. Bu konuyu bir kenara bırakarak sordu,

"Demek sen büyük ikizsin. . . ve toprak sahibi?"

Aulay başını salladı ve parçaları yerleştirmeye devam etti.

"Ah." Jetta pencereye doğru baktı ama görebildiği tek şey ağaçlardı. Bakışlarını tekrar kocasına çevirerek onu izledi ve sonra boğazını temizleyerek tereddütle, "Koca mı?" dedi.

"Evet?" dedi dalgın bir şekilde.

"Tam olarak neredeyiz?" özür dilercesine sordu. Aulay ona boş bir bakış attı.

Yüzünü buruşturarak şunu belirtti: "Hiçbir şey hatırlamıyorum. Hangi kalenin hanımı olduğumu bile bilmiyorum."

"Buchanan." Bu kelime neredeyse bir hırıltıya dönüşmüştü. "Ben klan şefiyim ve Buchanan'ın lorduyum." Boğazını temizleyerek ekledi: "Ancak şu anda bulunduğumuz yer burası değil. Av köşkümüzdeyiz. Seni sudan çıkardıktan sonra buraya getirdim. . . iyileşmek için."

Jetta başını salladı. Bunun neden buranın bu kadar sessiz olduğunu açıkladığını sanıyordu. Bunu düşündüğünde muhtemelen onu iyileşmesi için buraya getirmesinin nedeni de buydu. Kaleler nadiren sessizdi. "Buchanan," diye mırıldanırken dikkatini kendi parçalarının geri kalanını yerleştirmeye çevirdi.

"Jetta Buchanan. Leydi Jetta Buchanan. Leydi Buchanan."

Parçalarını bitirdikten sonra başını kaldırdı ve Aulay'ın kendi parçalarını düzenlemeye geri dönmediğini, sadece ona baktığını görünce durakladı.

"Bir sorun mu var lord kocam?" diye sordu.

Ağzını açtı, tereddüt etti, sonra tekrar ağzını kapattı ve başını sallayarak adamlarını hazırlamaya geri döndü. "Hayır. Tahta ayarlandı. Önce sen hareket et kızım."

Jetta başını sallayarak tahtayı inceledi ve piyonlarından birini alıp hareket ettirdi. Her ikisi de birkaç hamle yaptıktan sonra Aulay, "Nasıl oynanacağını biliyorsun," yorumunu yaptı. "Evet." Ona gurur ve rahatlama karışımı bir ifadeyle gülümsedi. "Görünüşe göre her şeyi unutmadım."

Onun filini hareket ettirmesini, şövalyesini hareket ettirmesini izledi ve ardından "Kız kardeşin nasıl biri?" diye sordu.

Aulay ona şaşkınlıkla baktı. "Saidh?" "Adı bu mu?" Jetta sordu.

"Evet." Onun atını tekrar hareket ettirmesini izledi ve tahtaya bakarken "Neden soruyorsun?" diye sordu.

Jetta omuz silkti. "Bu kadar çok erkek kardeşi olduğunu hayal etmek bana zor geliyor ve onun ya çoğunuz tarafından şımartıldığından şüpheleniyorum, ya da..." Adam kahkaha atmaya başlayınca kısa bir süre kaşlarını kaldırmak için durakladı. "Kesinlikle or olur, kızım," diye eğlenerek temin etti onu. "Saidh şımarık değil." "Hayır?" Gülümseyerek sordu.

"Hayır," dedi Aulay kararlı bir şekilde. "O bir savaşçı. Yıllar boyunca onu taciz etmemize rağmen hayatta kalabilmek zorundaydı."

Jetta, onun sesinde duyduğu şefkat karşısında gülümsedi ve "Kaç yaşında?" diye sordu. Aulay, "O doğduğunda on bir yaşındaydım" dedi. "Şimdi yirmi iki ya da üç yaşında."

Jetta, "Yani benden bir iki yaş küçük," diye mırıldandı ve sonra donup şaşkın yüzünü ona doğru kaldırdı. "Yaşımı hatırlıyorum!"

Aulay'ın gözleri büyüdü. "Doğum gününü hatırlıyor musun?"

Jetta düşünmek için duraksadı ve kısa bir süreliğine zihnini taradı. Oralarda bir yerde olması gerekiyordu. O bunu biliyordu. Yaşını hatırlıyorsa doğum günü de hafızasında olmalıydı. Keşke...

"Kız?" Aulay ciddiyetle söyledi.

Jetta başını kaldırdı ve şaşkınlıkla ona baktı. "Evet. Ne?"

"Alnınızı ovuşturuyorsunuz. Canın acımaya mı başladı?" sessizce sordu.

Jetta kaşlarını çatı. Aslında kafası zonkluyordu. Aniden ortaya çıkmıştı ve hızla kötüleşiyordu ama gerçekten hatırlamak istiyordu;

Aulay, Jetta'yı yakından izledi, doğum tarihini hatırlamaya çalışırken yüzünde derinleşen acı çizgilerini fark etti. Tam denemeyi bırakması konusunda ısrar edecekken kadın aniden koltuğunda sallandı. Sandalyesinden düşmeye başladığında onu yakalamak için tam zamanında ayağa fırladı.

Ağzını sıkıp onu yatağa taşıdı, içine yatırdı ve sonra kapıya gidip Rory için böğürmek üzere kapıyı açtı. "Ne oldu?" diye sordu kardeşi bir dakika sonra merdivenlerden inip ona doğru koşarken.

Aulay odaya dönüp yatağın yolunu göstererek, "Kaç yaşında olduğunu hatırladı," dedi. "Ama sonra doğum gününü hatırlamaya çalıştı ve..." Yatağa vardıklarında Aulay başını salladı. "Bu çaba korkunç bir acıya neden oldu ve sonra yere yığıldı."

Rory, Jetta'nın göz kapaklarını kaldırmak için eğildi ve gözlerini kontrol etti. Daha sonra kalbinin sesini dinlemek için başını eğdi. "Ondan önce nasıldı?"

"Güzel" dedi Aulay. "İçeriye girdiğimde yatakta oturuyordu. Onu masaya taşıdım. Neredeyse yarım kase çorba yedi. Satranç oynamaya başladık ve sonra. . ." Omuz silkti.

"Kaç yaşında olduğunu nasıl hatırladı?" Rory onun yanında doğrularak sordu.

"Bilmiyorum," dedi kaşlarını çatarak. "Saidh'i soruyordu, kaç yaşında olduğunu sordu. Ona yirmi iki ya da yirmi üç yaşlarında olduğunu söyledim ve o da 'benden bir ya da iki yaş küçük' dedi, sonra hatırladığı için heyecanlandı ve ben de doğum gününü bilip bilmediğini sordum ve. . ." Onun bilinçsiz formunu işaret etti.

Rory dudaklarını büzerek Jetta'ya döndü ve mırıldandı: "Yani bu anı doğal olarak geldi, neredeyse bir yan düşünce gibi."

"Ek bir düşünce mi?" Aulay kaşlarını kaldırarak sordu.

"Yani hatırlamaya çalışmıyordu. Saidh'in yaşını düşündüğünde bu ortaya çıktı. Bir kısmı bunu otomatik olarak kendi yaşıyla karşılaştırdı ve hafızası doğal olarak buna izin verecek şekilde ortaya çıktı," diye açıkladı ve sonra ekledi: "Ama kasıtlı olarak başka bir şeyi hatırlamaya çalıştığında başı ağrımaya başladı ve Bayıldım."

"Evet," dedi Aulay düşünceli bir tavırla ve sonra ekledi, "acı onu ilk kez vurduğunda da bazı şeyleri hatırlamaya çalışıyordu."

"Hmm." Rory kaşlarını çattı ve başını salladı. "Şu anda uyanık ve ortalıkta dolaşıyor olabilir Aulay ama zihni hâlâ iyileşiyor olmalı. 'Hatıraları zorlamaya çalışmasının neden olduğu acının aklıma gelen tek açıklaması bu.' Ciddi bir ifadeyle ekledi: "Zihni tamamen iyileşmeden anıları zorlamaya çalışarak kendine büyük zarar verebilir."

"Yani, kırılan ve tamamen iyileşmeyen bir bacak üzerinde çok erken yürümeye benzediğini düşünüyorsunuz" diye önerdi. "Yeniden zarar verebilir mi?"

"Evet, aynen öyle," dedi Rory içini çekerek. "Ona her şeyin doğal olarak gelmesine izin vermesini ve anıları geri gelmeye zorlamaya çalışmamasını söylemelisin."

Aulay bu öneriye homurdandı. "Onun durumunda olsaydınız hatırlamaya çalışmaktan vazgeçer miydiniz?" "Hayır," diye itiraf etti yüzünü buruşturarak ve sorunu kısaca değerlendirdi. Sonunda Rory sadece başını salladı. Ne yapabileceğini bilmiyorum. Ama onu anıları zorlamaya çalışmaktan alıkoymak için elinizden geleni yapın.

Belki her denediğinde dikkatini dağıtabilir veya başka bir şey yapabilir. Aksi takdirde, her uyandığında onu tekrar uykuya göndermek için ona uyku ilacı vermek zorunda kalacağım. Aslında belki de bunu yine de yapmalıyım. Her zorlamaya çalıştığında ne kadar hasar verdiğine dair hiçbir fikrimiz yok. Evet, gidip gidip. "

"Hayır," dedi Aulay hemen, kadını uyuşturup uyutmak fikrinden memnun değildi. Rory soru sorarcasına ona döndüğünde Aulay şöyle dedi: "Önce onun dikkatini

dağıtmaya çalışacağım. Eğer bu işe yaramazsa uyku haplarına başvurabilirsin ama önce ben deneyeyim.”

Rory kaşlarını çattı ama sonra başını salladı. "Çok iyi. Ama eğer onun dikkatini dağıtamazsan, bana gönder, ben de ona bir uyku ilacı hazırlayayım.”

Aulay onaylayarak homurdandı ve Jetta'ya bakmak için dönmeden önce onun odadan çıkışını izledi. İfadesine bakılırsa, acı onu bilinç kaybına kadar takip etmişti. Ama bunun onu rahatsız ettiği son sefer olacağına kararlıydı.

Jetta gözlerini açtı ve parlak güneş ışığı, zevk aldığı tüylü uykuyu deldiğinde gözlerinin tekrar kapanmasına izin verdi. Tanrım, odanın içi aydınlıktı, bu da dışarısının iki kat daha parlak olduğu anlamına geliyordu. O zaman sıcak, güneşli bir gün, diye düşündü. Geldiği yerde yeterince az kişi vardı. Büyüdüğü Kuzey İngiltere'de çoğu gün ya yağmurlu başladı ya da hızla yağmurlu hale geldi.

"Ah," diye soludu Jetta, gözleri şaşkınlıkla yeniden açıldı. "İyi misin kızım?"

Başını çevirerek bir an boş boş kocasına baktı ve sonra genişçe gülümsedi ve ağzından kaçırıldı: "Kuzey İngiltere'de büyüdüğümü şimdi hatırladım."

Haber karşısında gözleri hafifçe büyüdü ama o bunu pek fark etmedi. Jetta çoktan kaşlarını çatmıştı ve Kuzey İngiltere'nin neresinde olduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

Aulay, "Kızım," dedi.

"Evet?" diye sordu dalgın dalgın, hâlâ daha fazla anı arıyordu.

"Aç mısın?" O sordu. "Eğer biraz daha çorba yetiştirmişsem, biraz daha çorba içebilir misin?"

Belki Kuzey İngiltere'deki kale veya köylerden herhangi birinin adını biliyor muydu? diye sordu kendine. "Jetta."

Bunun bir başlangıç olacağına karar verdi. Kuzey İngiltere'deki aklına gelen tüm köy ve kalelerin bir listesini yapacaktı. Eğer aklına bir şey gelseydi. Şu anda hiçbir şey yoktu... Aulay onu aniden öptüğünde düşünceleri aniden yok oldu. Bir an gözleri kapalı, düşünmeye çalışarak orada yatıyordu, sonra adamın ağzı sıcak ve sıkı bir şekilde onunkinin üzerine kapandı, kafasındaki tüm düşünceleri tamamen silip süpürdü.

Jetta bir an o kadar şaşırdı ki okşamaya tepki vermedi, ama sonra eski tutkusu bir kez daha içinde hareketlendiğinde ona açıldı ve onu hevesle öptü. Aulay bunu yaptığı anda öpücüğü kesti ve ona çarpık bir şekilde gülümsedi. "Çorba ister misin kızım?"

"Evet," diye nefes aldı ama açıkçası Jetta o anda onun sorduğu her şeye evet diyebileceğinden şüpheleniyordu. Aslında tek istediği onu öpmeye devam etmesiydi. Maalesef evet dediği anda adam ondan uzaklaştı ve kapıya doğru yürüdü. Mavis ya da Rory bir nedenden dolayı koridorda olmalıydı çünkü odayı terk etmek ya da emir vermek yerine onun birine mırıldandığını duydu.

İçini çekerek gözlerini kısa bir süreliğine kapattı ve sonra aynı hızla açtı.

Jetta, onu öpmeden önce ne düşündüğünü hatırlayarak, "Kuzey İngiltere," diye mırıldandı. Yaşını biliyordu ve Kuzey İngiltere'de, çok yağmur yağan bir yerde büyüdüğünü biliyordu. Anıları geri geliyordu. Yavaş yavaş, parça parça ama yine de geri dönüyorlardı. Bu iyi bir şey olmalıydı değil mi?

"Yemek için masaya oturmak ister misin?"

Jetta bu soru üzerine gözlerini açtı ve Aulay'ın talimatlarını vermeyi bitirip yatağa geri dönmekte olduğunu gördü. Masaya baktı ve başını sallayarak doğruldu ama kürkleri ve çarşafı zar zor bir kenara fırlattıktan sonra adam onu kollarına aldı. Jetta mücadele etmedi, sadece onun kucağına yerleşti ve kendi kollarını boynuna dolayarak şunu itiraf etti: "Beni taşıman hoşuma gidiyor."

"Öyle mi?" diye sordu.

Jetta, "Mmm-hmm," diye mırıldandı ve çenesine bir öpücük kondurmak için hafifçe eğildi. "Kendimi küçük ve önemsendiğimi hissettiriyor."

"Küçüksün ve önemseniyorsun," dedi huysuzca.

"Evet," diye kabul etti. "Mavis bana, uyurken açlıktan ölmemi engellemek için boğazıma defalarca et suyu döken kişinin sen olduğunu söyledi. Bunu senin için yapmayı teklif ettiğini söyledi, ama sen bunu kendi başına yapmakta ısrar ettin ve ancak kale işiyle ilgilenmen gerektiğinde ve bunu kendi başına yapamadığın zaman görevi ona bıraktın. Yaşananların elindeki parmakların tamamına bile eşit olmayacağını söyledi." Çenesine bir öpücük daha koydu ve "Teşekkür ederim" diye fısıldadı.

"Bir şey değil," dedi, sesi kadının sırtından aşağı ürpertiler gönderen kısık, boğuk bir hırıltıydı.

Sonra durakladığında masaya ulaştıklarını görmek için etrafına baktı. Adamın kendisini yere bırakmak üzere olduğunu bildiğinden ona hızlı ve sert bir şekilde sarıldı ve fısıldadı, "Sanırım sen kocan olduğu için dünyanın en şanslı karısı ben olmalıyım." Daha sonra onu serbest bırakarak arkasına yaslandı ve ekledi: "Ve bahse girerim ki senin yakışıklı yüzünü gördüğüm anda sana aşık oldum."

Jetta onun kasıldığını hissetti ve merakla ona bakmak için başını eğdi. "Ne?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun kızım?" diye hırladı ve gözleriyle onu mızrakladı.

"Seninle alay mı ediyorum?" diye sordu kafa karışıklığıyla.

Aulay sert bir tavırla, "Yakışıklı bir adam olmadığımı biliyorum," dedi. "Bir zamanlar öyleydim ama Ewan'ın öldürüldüğü ve yüzümde yara izinin oluştuğu savaştan beri artık hayır."

Jetta bakışlarını yara izine çevirdi ve kocasının ona baktığını fark ettiğinde irkildiğini gördü. Aulay artık sanki bir darbe bekliyormuş gibi inanılmaz derecede gergindi ve bu onun bu tartışmayı daha önce hiç yapıp yapmadıklarını merak etmesine neden oldu. Yara izinin onun gözlerindeki çekiciliğini azaltmadığına dair ona hiç güvence vermemiş miydi? Tamamen? Hafızasını alan yaradan önce bu kadar aptal mıydı?

Ciddi bir tavırla, "Kendi yansımana baktığında ne gördüğünü bilmiyorum kocam,"

dedi. “Ama yakışıklı bir adam görüyorum. Aslında yarayı seviyorum. Bu seni çok güzel görünmekten alıkoyuyor ve içinde biraz şeytan varmış gibi görünmeni sağlıyor.”

"Şeytana benzediğimi mi düşünüyorsun?" sertçe sordu, sözlerini tamamen yanlış anladı.

Kaşlarını çatan Jetta, onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve gözleri doğrudan kendisinininkine gelinceye kadar onu çevirdi ve sonra kararlı bir şekilde şöyle dedi: "Şeytan değil, biraz şeytan. Bu seni biraz tehlikeli gösteriyor, tıpkı baskın yapmaya ve yağmalamaya gelen bir Viking gibi, ya da soygun yapıp tecavüz etmek isteyen bir haydutun ya da adam kaçırmaya ve bana istediğini yaptırmaya gelen bir savaşçı gibi.

Sözleri onu biraz eğlendirmiş gibi görüldüğü için onu rahatlattı çünkü adam aniden gülümsedi ve "Orada bir tema var gibi görünüyor kızım" yorumunu yaptı. “Evet, peki. ” Jetta tereddüt etti, ancak daha sonra eğer kocası onu çekici bulduğunu fark etmezse, bir eş

olarak başarısız olduğuna ve bunu hemen düzeltmesi gerektiğine karar verdi.

Adam, hastayken onu bir

hizmetçiye bırakmak yerine onunla bizzat ilgilenmişti ve uyandığı andan itibaren ona yalnızca nezaket ve ilgiyle davranmıştı. Kendisinin iyi, çekici bir adam olduğunu ve karısı olduğu için kendini şanslı hissettiğini bilmeyi hak ediyordu.

Boğazını temizleyerek şöyle dedi: “Seni çok yakışıklı buluyorum kocacığım. Ayrıca öpücüklerini ve dokunuşlarını da seviyorum. . .” Yutkunarak cesurca devam etti: "Ve senin benimle istediğini yapma fikri beni ürpertiyor ve beni arzusuz bırakıyor."

Jetta'nın bu itirafı ilk başta adamı dondurmuş gibi görünse de, onu çok utandırmıştı. Anılarını çalan kazadan önce evlilik hayatlarının nasıl olduğunu merak ediyordu. Yara izi yüzünden mi ondan uzak durmuştu? Yoksa yeni kocasına karşı olası utangaçlığını tiksinti olarak mı görmüştü? Geçmişte onu incitmiş olabileceğinden endişelenen Jetta, konuyu kendisi için aydınlatabilecek anıları zihninde aramaya başladı. Sorunu düzeltmek için ne yaptığını bilmeye kararlı olarak göreve yoğun bir şekilde konsantre oldu, zihnini araştırdı ve bu çaba anında başını zonklamaya başlarken yüzünü buruşturdu. Aulay aniden bacaklarını bıraktığında, zonklayan alnını ovma için elini kaldırmıştı.

Jetta ilk başta onu düşüreceğini düşünerek nefesini tuttu ama Aulay'ın serbest bıraktığı yalnızca bacaklarıydı. Düşmelerine izin vererek onu iki eliyle belinden yakaladı ve ağzını onunkine indirdi.

"Ah," dudakları kendisinininkileri örtmeden hemen önce nefes aldı. Öpücük o kadar tutkulu, talepkar ve yorucuydu ki Jetta onu masanın üstüne koyduğunu pek fark etmedi. En azından elleri vücudunun üzerinde hareket etmeye başlayana ve artık onu ayakta tutmadığını fark edene kadar. Sırtının üzerinden geçtiler, onu

okşadılar, masaj yaptılar ve göğsüne daha sıkı bastırdılar ve sonra daha aşağı kayarak poposunun altına doğru süzülerek onu kavradılar ve adam bacaklarının arasında ve ona doğru hareket ederken onu masanın üzerinde ileri doğru ittiler. Kendisine ateş açılmasına neden olan alışılmadık duygu karşısında nefesi kesilen Jetta, onun omuzlarını kavradı ve onu neredeyse çılgın bir şevkle karşılık olarak öptü. Hatta kendi kalçalarını hareket ettirirken, onun da ona yaptığı gibi ona karşı hareket etmeye çalışırken, onu daha sıkı çekmek için bacaklarını ona doladı. Jetta, aniden öpüşmelerini kesip geri çekilince, "Kocacığım," diye itiraz ederek bağırdı. Daha sonra bir çekiş hissetti ve aşağıya baktığında aşırı büyük kaymanın artık göğüslerini kaplamadığını, altlarına çekildiğini gördü. O bunu fark ederken, adam elbisenin kalçalarının etrafında toplanıp belden yukarısını çıplak bırakacak şekilde kollarını aşağı doğru çekti. Aulay, kendini örtmeye çalışmadan sıcak, sert eliyle bir göğsünü kapattı ve yoğurmaya başladı. Onu desteklemek için bir eli göğsünde, diğer eli omzunda, Jetta neredeyse masanın üzerine yatana kadar onu geriye doğru itti. Aulay onu rahatlatırken öne doğru eğilmişti ve onu istediği pozisyona getirdiği anda göğüslerinden birini ele geçirdi, neredeyse yarısını ağzına aldı ve yavaşça geri çekilinceye kadar emdi. dudaklarının arasında sert bir uç kaldı. Dikkatini diğer göğsüne çevirmeden ve hareketi tekrarlayabilmek için elini çekmeden önce onu hafifçe ısırdı.

İnleyerek Jetta kıpırdandı ve bu tutkulu alay karşısında kısa bir süre neredeyse onun kollarında mücadele edecekti, sonra daha fazla dayanamadı ve ellerini onun saçlarına dolayarak yüzünü bir kez daha öpmek üzere kendine çekti. Bu kez saldırgan taraf oydu, kendi dilini onunkiyle düello yapmak için ileri doğru itiyordu. Hatta Jetta, bir elinin kendisine bu kadar yakından baskı yapan sertliğe doğru sürünmesine izin verecek kadar cesur davrandı. Ancak Aulay oraya yaklaştığı anda öpüşmelerini kesti, bir sandalyeyi tek ayağıyla sürükledi ve sonra yere oturarak oturdu.

Jetta ne olduğundan emin olamayarak ona şaşkınlıkla baktı. Bitmiş miydi bu güzel tutku? Sanki hiçbir şey olmamış gibi masadan kalkıp diğer koltuğa mı oturmalıydı?

"Koca!" birdenbire onu her iki bacağından yakalayıp poposu neredeyse masanın dışına çıkana kadar ileri çektiğinde ve sonra başını gömleğinin eteğinin altına eğip önce bir uyluğuna, sonra diğerine öpücükler basmaya başladığında şoktan ağladı. .

"Kocacığım, lütfen," diye mırıldandı, kendisine durması için mi yoksa devam etmesi için mi yalvardığından emin olamamıştı, sonra adam onu daha da genişletti ve başını bacaklarının arasına gömdü, ağzı onun özünü buldu. Nefesi kesilen Jetta masanın üzerinde biraz zıpladı, bacakları başının etrafında bir mengene gibi kapanıyordu ve dili onun en hassas tenini tırmalarken elleri vardiyasının kumaşı üzerinden ona uzanıyordu.

"Aman Tanrım!" Jetta ağladı, gözleri bir an tamamen açıldı ve daha sonra yapılabileceğini asla hayal etmediği şeyleri yaparken sımsıkı kapandı. Ayrıca

kilisenin gözünde yapılmaması gerektiğinden de emin olduğu şeylerdi. Jetta, onu dudakları, dişleri ve diliyle yerken bacaklarını tekrar açtığı ve onları bu şekilde tuttuğunun farkındaydı. Ama çoğunlukla, Aulay'ın onun hassas etini yalaması, emzirmesi ve ısırması sırasında, bu kadar muhteşem bir zevke neden olurken, şimdi içini parçalayan hislerin farkındaydı.

Bu onun için bir aydınlanmaydı ve Jetta bu kadar inanılmaz derecede güçlü bir şeyi unutmanın mümkün olduğuna inanmadı. Aileniz ve sevdikleriniz? Evet belki hafızalarda kaybolmuş olabilirler ama bu çılgın tutku? Bunu nasıl unutmuştu? Gözlerini açtığı anda nasıl yalvarmamıştı? Sevgili Tanrım, sanki onun ruhunu ondan çekiyormuş gibi hissetti. Bütün vücudu yay gibi gergindi ve onun içinde yarattığı ihtiyaçla titriyordu. Nefes almakta zorlanıyordu, kalbi çılgınca atıyordu. Jetta, devam ederse aklını kaybedeceğini hissetti ama durursa

kesinlikle öleceğinden emindi. . . ve sonra içinde bir şeyler parçalandı. Adamın çekmekte olduğu ince bir ip

gerilim altında koptu ve içinde zevk patladı, dudaklarından bir çığlık çıktı ve tatlı bir rahatlamayla boğulurken vücudunun kasılmasına neden oldu.

Jetta biraz kendine gelip gözlerini açtığında artık masanın üzerinde değildi. Tekrar Aulay'ın kollarındaydı ve Aulay onu yatağa taşıyordu. Adam durup onu içine yatırmak için eğildiğinde aslında oraya ulaşmış olduklarını fark etti. Jetta hemen kollarını onun boynuna doladı, onu kendine çekti ve doğrulacağı anda onu öpmesi için teşvik etti. Aulay tereddüt etti ama sonra ellerini yakalayıp "Kapıda biri var" derken dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu.

O sırada sanki sözlerini kanıtlayacakmış gibi kapı yüksek bir sesle çalındı. Bunun muhtemelen kapıyı ilk kez çalmadığını ve serbest bırakılmasından ilkinin duyamayacak kadar bunaldığını bilen Jetta isteksizce yatağa uzandı ve onun kendini çözüp doğrulmasına izin verdi.

Gülümseyerek, "Muhtemelen getirdiğim çorba Mavis'tir," dedi ve sonra ellerini sıktıktan sonra bıraktı ve kapıya doğru yöneldi.

Aulay'ın kapıyı açıp Rory olduğundan emin olduğu kişiyle konuşmaya başlamasını Jetta gözlerini kapattı ve uykulu bir şekilde dinledi. En azından duyduğu ses Rory'nin sesiymiş gibi geliyordu ona. Ne söylendiğini anlayamıyordu, ama uyku onu yumuşak kıvrımlarına çekmeden hemen önce, genç adamın tedirgin görüldüğünü düşündü, tam bir meraksızlıkla.

Bölüm 4

“Zavallı kıza ne yapıyorsun? Kuyuya doğru bağırdığını duydum.”

Aulay, Rory'ye kaşlarını çattı ve Jetta'nın duymaması için kapıyı kapatmak üzere koridora çıktı. Kapıyı kapatırken Mavis'in de Jetta'nın tutkulu çığlıklarını duyup duymadığını merak etti. Kız çok konuşkan bir aşıktı, o zamanlar bunu oldukça

tatmin edici bulmuştu ama şimdi bir sorun olabileceğinin farkına vardı.

Rory şimdi bu soruyu yanıtlayarak, "Tanrıya şükür Mavis duymadı" dedi. "En azından ben öyle düşünmüyorum. Yemek pişirmek için yabancı otlar ve baharatlar arıyor ve kuyudan aldığım suyla biraz suladıktan sonra çorbayı getireceğini söyledi. Bu da bir şans," diye güvence verdi ona. "Burada olsaydı muhtemelen zavallı kızı öldürmenizi engellemek için odaya koşardı. Neler oluyordu böyle? Kabus mu görüyor?"

Aulay bunun üzerine kaşlarını kaldırdı ve ardından tiksintiyle başını salladı. "Bunu sorman bile bana tıbbi araştırmalarını ara sıra bir kenara bırakıp yerel hafif eteği ziyaret etmen gerektiğini söylüyor, kardeşim." Rory bu sözler üzerine kaskatı kesildi ve sonra gözlerini kıstı. "Aulay, sen bunu yapmadın mı?"

"Hayır," diye kesin bir şekilde sözünü kesti ve rahatsızlığını hafifletmek için hareket ederek şunu ekledi: "Ben sadece. dikkatini dağıttı." Bunun kesinlikle doğru olmadığını kendi kendine itiraf etti. Başlangıçta onu masaya taşıyıp yemek yemesini sağlayarak dikkatini dağıtmayı amaçlamıştı. Ama onu çekici bulduğunu ve kendisine istediğini yaptıрма fikrinden hoşlandığını söylediğinde Aulay öyle olmuştu. açıkçası şok olmuş, hayrete düşmüş ve o kadar mutlu olmuştu ki, bunu yapmak istemişti...

"Aulay," diye tersledi Rory ve eğer bunu ağabeyinin ses tonundaki kızgınlık düzeyine bakarak değerlendirirsek, ilk başta değil zaman. "Onun dikkatini dağıt dediğimde, onun erdeminden özgürleşmeni kastetmedim. Ben. "

"Onun erdemi bozulmamış," Aulay sertçe sözünü kesti ve sonra Mavis'in koridordan Rory'nin arkasından geldiğini fark etti ve kadına başını sallayıp "Geri döndün" demeden önce ona uyarıcı bir bakış attı.

"Evet." Güldü. "İhtiyacım olanı oldukça çabuk buldum. Sanırım bir zamanlar buranın yakınında bir bahçe varmış. Yakınlarda çeşitli otlar ve baharatlar buldum."

Aulay, "Bu faydalı," diye mırıldandı.

"Evet." Mavis gülümsedi, sonra Rory'ye baktı ve ona da gülümsedi. "Suyu eklediğiniz için teşekkür ederim. Geri döndüğümde çorba çoktan fokurdamaya başlamıştı."

Rory'nin yüzüne hakim olan suçluluk duygusu karşısında Aulay'ın kaşları kalktı. Açıkçası, sonunda suyu eklememişti. Hiç şüphe yok ki Jetta'nın çılgınlıkları onu amacından uzaklaştırmıştı. Aulay, hizmetçinin ağabeyinin tepkisini fark etmesini engellemek için, "Teşekkür ederim Mavis. Kız çok zayıf ve gücünü yeniden kazanabilmesi için mümkün olduğu kadar çok ve sık yemesi gerekiyor.

Kadın yanlarına vardığında ve Aulay tepsiyi alırken, "Evet, korkunç derecede zayıf," diye ciddi bir tavırla onayladı. "Aşçının şatoda her zaman hazırladığı tatlı hamur işlerinden yapmayı deneyeceğim. Herkes bunları seviyor ve kıza biraz ağırlık verilmesine yardımcı olacaklar.

Aulay, "İyi fikir," dedi onaylayarak, dönüp geldiği yöne doğru ilerlerken.

Merdivenlere ulaşır tekrar işitme menziline çıkınca Aulay bakışlarını tekrar kardeşine çevirdi. Genç adamın gözlerinde hâlâ yanan öfkeyi fark ederek şöyle dedi: "Onun erdemi sağlam. O benim bakımım ve korumam altında. Bundan yararlanarak onun güvenine ihanet etmem."

Rory tek kaşını sertçe kaldırdı. "Senin kocası olduğunu düşünüyor Aulay. Evli olmadığınızı bilseydi, onu öpmenize ya da başka bir şeye izin verir miydi sanıyorsunuz? Onu öpmek bile bu durumdaki güvenine ihanet ediyor. En azından sen ona gerçeği söyleyene kadar öyle."

"Ona gerçeği söylemem için bana hayır diyen sendin," diye belirtti sinirle. "Bunun iyileşmesini geciktirebileceğini söylemiştin."

"Evet, yaptım" diye onayladı. "Ve hala buna inanıyorum. Kafa yaraları zor bir iştir ve tamamen iyileşene kadar

mümkün olduğu kadar dinlenmesi, kendini olabildiğince güvende ve rahat hissetmesi ve her türlü heyecandan kaçınması gerektiğini düşünüyorum."

Aulay sıktığı dişlerinin arasından, "Tanrım," diye mırıldandı ve ardından sakinleştirici bir nefes alıp şöyle dedi: "Güzel. Onu hiçbir şekilde heyecanlandırmayacağım."

Rory memnuniyetle başını salladı. "İyi."

Aulay başını sallayarak kapıya doğru dönmeye başladı. "Ah az daha unuttuyordum."

"Ne?" Aulay sabırsızca sordu ve durakladı. "Alick daha erken geldi," diye duyurdu.

Aulay tek kaşını kaldırdı. "Ne istedi?"

"Conran ve Geordie'nin dün üç hafta önce batan tekne olup olmadığını sormak için yola çıktıklarını bilmenizi isterim."

"Conran mı?" Aulay kaşlarını çatarak söyledi. "Mesajım Alick ve Geordie'ye bunu yapmaları talimatını verdi." Rory, "Evet, ama görünüşe göre Conran bunun üzerinde düşünmeye başladı ve Alick'in Saidh'i ziyaret etme planlarına devam edebilmesi için kendisinin ve Geordie'nin bunu yapması gerektiğini hissetti," diye açıkladı. Ağzını bükerek ekledi, "Kuşkusuz, Conran bu özel işe sıkışıp kalmak istemiyordu, bu yüzden Alick'in MacDonnell'a gidebilmesi için Alick'in görevini üstlendi."

Aulay bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "Alick, Saidh'i ziyaret etmeyi mi planlıyordu?"

Rory başını salladı. Evet, çocuklar sizden Jetta'nın uyandığını ve Alick'in Saidh'i ziyaret edip Jetta'ya uyacak yedek elbiseleri olup olmadığına bakması gerektiğine dair mesajı aldıktan sonra konuşuyorlardı. Hepsi onun yakında Mavis'ten ödünç aldığı elbiselerden daha fazlasını giymek isteyebileceğini düşünüyordu, artık uyanık olduğuna göre."

"Aman Tanrım, hayır!" Aulay hemen söyledi. "Hayır?" Rory şaşkınlıkla sordu.

"Eğer Saidh Jetta'yı öğrenirse neler olduğunu öğrenmek için doğrudan buraya gelecektir. Şu anda ihtiyacımız olan son şey bu. Alick'e onun yerine bir kumaş tüccarı bulmasını söyle. Bazıları zaten dikilmiş elbiseleri de taşıyor. Ama onları taşıyan birini bulamasa bile kumaş satın almalı ve biz de Buchanan'daki kadınlardan birkaçını dikiş dikmeye ayarlayabiliriz."

"Ah," diye mırıldandı Rory, aniden ayaklarına baktı ve genel olarak rahatsız görünüyordu. "Nedir?" diye sordu Aulay, gözleri kısılarak.

"Aslında beni yanlış anladın. Alick çoktan buraya geldi ve buradan ayrıldı. Biz konuşurken Saidh'e doğru yola çıktı."

"Ne?" Aulay bu kelimeyi homurdandı.

"Evet," dedi Rory özür dilercesine. "Biz avdan döndükten hemen sonra geldi ve sen de Jetta'yla orucunu açmak için yukarı çıktın."

"Ve bunu bana şimdi mi söylüyorsun?" diye bağırdı. Rory omuz silkti. "Unuttum."

"Tanrının dişleri, Rory! Saidh şafak vakti buraya gelecek," dedi Aulay bıkkınlıkla.

"Belki de hayır" dedi Rory. "Belki şanslısınızdır ve Alick MacDonnell'a vardığında Saidh'in Edith'i, Murine'i ya da Jo'yu ziyarete gittiğini öğrenecektir."

"Ne zaman bu kadar şanslı oldum?" Aulay tiksintiyle sordu.

"Hımm," dedi Rory ve ardından sırtıttı. "Haklısın. Şafakta burada olacak."

Aulay küfrederek arkasını döndü ve kapıyı iterek açtı. Daha sonra odaya girdi ve tek ayağını kullanarak kapıyı kardeşinin gülen yüzüne kapatmak için kullandı.

"Piç," diye mırıldandı kendi kendine yatağa doğru yürürken. Ancak adımları yavaşladı ve Aulay, Jetta'nın derin uykuda olduğunu ve hafiften horladığını fark ettiğinde durdu ve tuttuğu tepsiye yüzünü buruşturdu.

Jetta kaşınan burnunu kırıştırdı ve uykulu bir şekilde kaşımak için uzandı, bunun yerine kendi gözüne sokmayı başardı. Neyse ki kapalıydı ama hareket onu açtı ve o, kasvetli bir şekilde loş odaya baktı ve sonra pencereye baktığında, panjurların arasından süzülen şafak öncesi zayıf ışığı gördü. Henüz erkendi, gördü ve tekrar uyumak niyetiyle gözlerini kapattı, ama hafif bir horlama gözlerinin tekrar açılmasına neden oldu ve yatağın yanındaki yere bakmak için doğruldu.

Kocasını orada, hâlâ uyuyorken gördüğünde Jetta'nın dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. Adam dokuz uzun gün önce masadaki buluşmalarından beri her sabah kalkıp odadan çıkıyordu. Geçen hafta ve iki gündür sabah abdestine yardım etmek için geldiğinde gördüğü ilk yüz Mavis olmuştu. Aulay ancak orucunu açmaya hazır bir şekilde kalkıp masaya oturduğunda ona katılmıştı. Uyandığında artık orada olmamasının yanı sıra, başka bir değişiklik de o zamandan beri onu bir kez bile öpmemiş olması ya da ona bu kadar zevk veren diğer lezzetli şeylerden hiçbirini yapmamış olmasıydı.

Bu düşünceyle gülümsemesi soldu. Jetta'nın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ona kızgın mıydı? Artık onu

çekici bulmuyor muydu? Eli bilinçli bir şekilde başının arkasındaki kel noktaya

gitti. Görünüşe göre yaralarını iyileştirmek için oradaki saçları tıraş etmişler. Bunlar artık iyileşmişti ama saçlar bir santimden fazla uzamamıştı ve ona dokunduğunda tuhaf bir his veriyordu. Muhtemelen tuhaf da görünüyordu, diye düşündü Jetta kaşlarını çatarak. Yine de uyanmadan önce o saçları yoktu ve bu onun onu öpmesine engel olmamış gibi görünüyordu. . . yani. . . o zaman masanın üzerine bir şeyler koy. Jetta'nın o zamandan beri ona neden dokunmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunun evliliği açısından ne anlama gelebileceği konusunda endişelenmeye başlamıştı. Hala nazik ve dikkatli olmadığından değil. Aulay, Mavis ona abdest ve benzeri konularda yardım edip odadan çıktıktan sonra tüm zamanını onunla geçirdi. Daha sonra geri döndü ve onunla satranç ve diğer oyunlar oynadı ya da ona erkek ve kız kardeşleri ve büyümesiyle ilgili hikayeler anlattı. Ayrıca her yemeği onunla birlikte götürüyordu ve daha fazla yemesini sağlamak için sürekli olarak ona tatlılar ve diğer atıştırmalıklar getiriyordu. Gerçekte Jetta daha iyi bir koca isteyebileceğini düşünmüyordu. Çok nazik ve dikkatliydi. Farklı olan sadece onun onu öpmeyi ve ona dokunmayı reddetmesiydi ve o bunu endişe verici buluyordu. Jetta, eğer ona gösterdiği zevkin tadını bir daha asla çıkaramazsa, hayatının geri kalanında onunla yaşamaya dayanamayacağını düşünüyordu. Aslında artık bunu sürekli arzuladığını fark etti. Eli onunkine ya da koluna dokunduğunda ya da dudaklarına baktığında kalbi heyecan ve beklentiyle çarpmaya başlıyordu. Tek yapması gereken ona bakmaktı ve onun kendisini öpmesini ya da ona dokunmasını istiyordu. Ama bunu yapmadı ve artık istemiyormuş gibi görünmesi onu incitmiş ve kafası karışmıştı.

Jetta nedenini anlamaya çalışarak sessizce ona baktı ve aniden fark etti ki, o masadayken ve hatta daha önce de ona büyük zevk göstermişken, onun karşılık olarak inlemek, inlemek ve ağlamak dışında çok az şey yaptığını fark etti. Bırakın ona dokunmayı, onu doğru dürüst öpmemişti bile. Bu sadece inanılmaz derecede bencilce olmakla kalmamış, aynı zamanda kendisine yaptığı şeyleri kendisinin yapmasını istemediğini düşünmesine de neden olmuş olabilir. Ona bu şekilde ilgisinden keyif aldığını ve arzuladığını bilmesi gerekiyordu ve bunu yapmanın düşünebildiği en iyi yol ona göstermekti.

Jetta, tuttuğu küçük nefesini dışarı vererek omuzlarını dikleştirdi ve ayaklarını yere kaydırды, ancak durdu ve kocasını düşünerek yatağa oturdu. Ekosesiyle sarmalanmış halde yan yatıyordu, bu bir sorun olabilirdi.

Paketini açmaya kalkarsa mutlaka onu uyandırırды ve Jetta, eğer kendisi en azından ilgisini çekecek bir şey yapmadan önce uyanırsa, çabalarına daha başlamadan son verebileceğinden şüpheleniyordu.

Dudağını ısırarak onu kısaca inceledi ve sonra gülümsedi ve dönüp yataktaki en büyük kürkü kucağına aldı. Elinde sıkıca kavradı, sonra ayağa kalktı ve kocasıyla arasında yere düşmesine izin verdi, ardından yavaşça ve dikkatlice kocasının üzerine koydu. Daha sonra doğrularak geriledi ve beklemek için yatağın kenarına

oturdu. Sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ve Jetta bunun işe yaramayacağından korkmaya başlamıştı, sonra uykulu bir şekilde mırıldandı ve sırtüstü kaydı, kürkleri ve ekoseyi huzursuzca aşırı ısınmış vücudundan uzaklaştırdı.

Jetta neredeyse ayağa fırlayacak ve planının işe yaradığını görünce alkışlayıp bağıracaktı ama kendini dizginlemeyi başardı ve sonra eylemlerinin ortaya çıkardığı şeyi anlama dürtüsünü kaybetti.

Aulay sadece kürkü itmekle kalmamış, ekoseyi de itmişti. Artık sadece karnına dolanan keten bir gömlekle örtülüyordu ve belden aşağısı tamamen sergileniyordu. Jetta ne bekleyeceğini bildiğini sanıyordu. İçgüdüsel olarak hem erkek hem de dişi çıplak bebekler gördüğünü biliyordu. Ama erkek bebeklerde gördüğü küçük titremeler, şu anda baktığı bukle yuvasında uyuyan canavara hiç benzemiyordu. Ve bunu daha önce gördüğünü kesinlikle hatırlamıyordu.

Aman tanrım! Bununla ne yapması gerekiyordu?

Soru kısa süreliğine kafasında yankılandı. Ne yazık ki aklına hiçbir cevap gelmedi ve Jetta, uyanıp odadan çıkana kadar yatağına uzanmayı ve uyuyormuş gibi yapmayı düşündü. Ama sonra kendini toparladı ve başını salladı. Eğer onun ona gösterdiği zevkin tadını çıkarmak istiyorsa, ona da biraz göstermesi gerekiyormuş gibi görünüyordu. Üstelik onun kendisine yaptığını o da ona yapacaktı. Bu işe yaramalı. . . öyle değil mi?

Jetta yüzünü buruşturarak yataktan kayarak onun yanına diz çöktü ve nasıl başlayacağını bulmaya çalışırken gergin bir şekilde uyuyan üyeden uyuyan yüzüne ve arkasına baktı. Aulay, kalçalarına kadar öperek başlamıştı ve sonra.

yani bacaklarının arasındaki noktaya ulaştığında ne yaptığından pek emin değildi. Onun

yaladığından, kemirdiğinden emindi ve açıkçası o kadar heyecanlanmış ve sarsılmıştı ki, onun tam olarak

ne yaptığından çok, neden olduğu hislere odaklanmıştı.

Jetta, yani öpüşmek, kemirmek ve yalamak olur, diye düşündü. Onun yapacağı şey buydu. Ne kadar zor olabilir ki?

Yanına diz çöktü, dizlerinden birinin hemen iç kısmına, sonra diğerine, sonra her iki bacağına da biraz daha yükseğe, sonra biraz daha yükseğe birer öpücük kondurdu, sonra başını kaldırdı ve gözlerini kırıştırdı. uyuyan canavarın uyandığını ve yavaş yavaş gerindiğini fark etti. Kısa bir süreliğine dudağını ısırды ama sonra tekrar omuzlarını dikleştirdi ve canavarın uzunluğu boyunca öpücükler bırakmaya başladı; canavar uzadıkça gözleri genişledi ve onun dikkatini çekmeye başladı. Ucu öptüğünde oldukça etkileyici olmaya başlamıştı ama deneysel olarak ağzını kapattığında Jetta, daha da şişip boğazının arkasına doğru itildiğinden ne kadar zor

olabileceğini anladı.

Gözleri genişleyen Jetta, elini tabanın etrafına kenetledi ve içeride daha rahat bir miktar kalana kadar dudaklarını biraz geri çekti ve bu hareket kocasından uzun bir inilti çıkardığında irkildi. Ona keskin bir bakış attığında rahatlayarak onun hala uyuduğunu gördü, ancak ifadesi neredeyse acı çekiyordu ve başı ve elleri huzursuzca hareket ediyordu. Bacaklarının da hareket ettiğini fark etti. Bir şeyi doğru yapıyor olabileceğine dair bu ipucundan cesaret alan Jetta, ondan biraz daha ağzına götürdü ve ardından tekrar geri çekildi ve Aulay kendi adına benzeyen bir şeyi inlediğinde canavarın etrafında memnuniyetle gülümsedi.

Bu iyi bir işaret olmalıydı. Başka bir kadının adını inleseydi kesinlikle üzücü olurdu, diye düşündü ve oyununu hızlandırmaya karar verdi. Onun ağzından kaymasına izin veren Jetta, tutuşunu kullanarak üyeyi ağzının önünde bir mısır koçanı gibi konumlanacak şekilde kaydırды. Daha sonra uzunluğu boyunca küçük, ısıricı öpücükler vermeye başladı. Ne var ki bu, onu hayal kırıklığına uğratacak kadar işe yaramış gibi görünmüyordu. En azından kocası ilgi karşısında bir daha inlemedi. Kaşlarını çatarak ereksiyonunu dikleştirdi ve ağzını bir kez daha ucuna kaydırmayı denedi, adamın derin, aç inlemelerinden birini daha getirdiğinde rahatladı.

Tamam o zaman. Bu onun en çok sevdiği şeydi. İyi. Ağzını uzun, yavaş hareketlerle yukarı aşağı kaydırarak bunu yapabileceğini düşündü. Jetta yaptığı işe o kadar yoğun bir şekilde odaklanmıştı ki Aulay aniden adını homurdanıp elini saçına doladığında irkildi ve istemeden de olsa ısırды. Adam aniden acı içinde kükrediğinde ne yaptığını anlayan Jetta, onu hemen serbest bıraktı ve geriye sıçrayıp iri gözlerle ona baktı.

"Ah kocacığım, özür dilerim," diye bağırdı, adam kötü muamele görmüş organını elleriyle kaplayarak cenin pozisyonuna kıvrılırken endişeyle ağladı. Kükremesi uzun bir küfür dizisine dönüştü. "Gerçekten beni şaşırttın. Lütfen, çok üzgünüm. Seni ısırmak istemedim. Seni incittim mi?"

"Aman Tanrım," diye inledi, yüzü kürk paletine bastırılmıştı.

"Yani, seni incittiğimi biliyorum," dedi hızla. "Ama derimi mi kırdım yoksa..." Duraklayarak dudağını ısırды ve adamın ellerinin ve üst bacaklarının artık onu kendisinden sakladığı yere baktı. "Belki de bana izin verip ne kadar hasar verildiğini görmeme izin vermelisiniz."

"Hayır," diye homurdandı Aulay, yüzünü içine bastırдыğı kürk yüzünden bu kelime boğulmuştu. "Ama..."

"Yatağına gir, karım," dedi ve hatta bunu söylemek için başını bile kaldırdı. Sesinin taş kadar sert olduğunu fark etti ve bir an çaresizce ona baktı, ama sonra üzgün bir şekilde yatağına geri döndü ve çarşafın altına girdi. Jetta kendi kendine bunu tamamen berbat ettiğini kabul etti. Artık ona bir daha asla dokunmak istemeyecekti. Hayatının geri kalanını, kocasının ona karşı nazik ve nazik olduğu, ancak tutkusunu paylaşmadığı bir evlilik içinde geçirecekti ve nedenini bilmiyordu.

Jetta gözlerinde yaşlar birikmeye ve yüzünün yanlarından saçlarına doğru akmaya başladığında burnunu çekti. En kötü yanı ise neredeyse mükemmel bir evliliğe sahip olmasıydı. Çok fazla anısı olmayabilir ama çok az kadının Aulay kadar harika ve düşünceli bir kocaya sahip olacak kadar şanslı olduğunu yüreğinde biliyordu.

Onun çoğu erkekten çok daha dikkatli ve tatlı olduğunu hiç şüphesiz biliyordu ve eğer onunla neden yatmadığı konusunu bir çözebilseydi, evliliği de düşündüğü kadar mükemmele yakın olurdu. mümkündü. Ama başarısız olduğunu kabul eden Jetta, gözlerinden ciddi anlamda yaşlar akmaya başladığında burnunu çekti.

Başarısız olmuştu ve onun tatlı dudaklarının kendi dudaklarının, elinin ve ağzının vücudundaki zevkini ve mutlu çiftlerin yatak odasında yaptığı diğer şeyleri bir daha asla bilemeyecekti. Bu kez bu düşünciyi hafif bir hıçkırık izledi ve Jetta acıyla gözlerini sımsıkı kapattı.

"Jetta mı? Sorun ne? Neden ağlıyorsun?"

Gözlerini açıp kapatarak Aulay'ın yerden kalktığını ve şimdi yatağın üzerine eğilip endişeyle ona baktığını görünce şaşkınlıkla ona baktı. Onu incitmişti ve onun için endişeleniyordu. O kadar tatlı ki diye düşündü ve daha da çok ağladı.

"Jetta." Aulay şimdi yatağın yanına oturup onu kucağına alırken alarma geçmiş gibiydi. Onu göğsüne bastırıp sırtını ovuşturdu ve sordu: "Ne oldu kızım? Beni ısırduğında seni incittim mi?"

Jetta bu gülünç soru karşısında gözlerini kırıştırdı ve ardından hafif, sulu bir kahkaha atıp başını salladı. "Hayır, elbette hayır. Ben sadece... gerçekten seni ısırmak istemedim kocam.

"Evet," dedi rahatlamış gibi görünen bir iç çekişle. "Biliyorum." "Çok üzgünüm."

"Biliyorum, öylesin," diye mırıldandı, onun sırtına küçük daireler çizerek. "Bir kazaydı."

"Evet, şimdi de her şeyi mahvettim," dedi mutsuz bir şekilde ve adamın elinin durduğunu hissetti.

"Neyi mahvettin kızım? Tam olarak ne yapmaya çalışıyordun?" diye sordu ve Jetta artık onun sesindeki kaşlarını çatıldığını duyabiliyordu.

"Seni memnun etmeye çalışıyordum" diye itiraf etti utanarak. "Belki de beni bir daha öpmediğini ya da dokunmadığını çünkü bunu istemediğimi düşünüyorsun çünkü. senin yaptığını yaptın, ben de orada ölü bir balık gibi yattım ve sana göstermek istedim." "

Orada ölü bir balık gibi yatmadın," diye sözünü kesti Aulay, sesi eğleniyormuş gibi geliyordu. "Bir erkeğin isteyebileceği kadar tutkulu bir şekilde karşılık verdiniz."

"Yaptım?" diye sordu, şaşkınlıkla ona bakmak için geri çekilerek.

Ciddiyetle başını salladı.

"Peki seni kızdıracak bir şey mi yaptım?" Jetta kaşlarını çatarak sordu. Bu soru

karşısında kaşları kalktı. “Hayır. Sana bunu düşündüren ne?”

“Çünkü o zamandan beri beni bir daha öpmedin ya da dokunmadın. Ya bunu istemediğime inandığını ya da seni bir şekilde kızdırdığımı ya da kırılmış kafam ve çok zayıf olmam nedeniyle benden sıkıldığını ve artık beni istemediğini sanıyordum.

Aulay usulca, "Ah, kızım," dedi ve eliyle yanağını avuçladı. “Beni kızdırmadın ve senden kesinlikle yorulmuyorum. Doğrusu, hiçbir şey hakikatin ötesinde değildir. Seninle olduğum her dakika, seni öpmek ve sana dokunmak için mücadele etmem gerekiyor,” diye itiraf etti, gözleri onun ağzına düştü ve yüzü yaklaştı.

"Tamamen?" Jetta kararsızca fısıldadı.

“Evet, gerçekten. Bütün gün boyunca tek düşündüğüm seni anlamsızca öpmek, sana engel olmadan bakabilmek için üstünü çıkarmak ve sonra güzel göğüslerini ağzımla sahiplenmeden ve emmeden önce avuçlayıp okşamak. ihtiyaçla adımı inleyene kadar onları.”

"Ah," Jetta zayıf bir nefes aldı, vücudu bu düşünceyle karıncalanıyordu.

Aulay, "Seni istiyorum kızım," diye homurdanarak itiraf etti, gerçi şimdi bunu söyleme zahmetine girmesine gerek yoktu. Onu istediğini hissedebiliyordu. Şu anda sertti ve kucağında oturduğu yerde poposuna baskı yapıyordu. Gerçekten öyleyim. Hayatımda hiç kimseyi bu kadar istemedim. Tek düşünebildiğim seni yatağa yatırmak, bacaklarını açmak ve sen çılgılık atana kadar o tatlı tutkunu yeniden tatmak ve sonra kendimi sana doğru itmek ve..." Aniden eğilip onu öptüğünde sözleri kesildi.

Jetta artık buna dayanamıyordu. Onun sözleri ve zihninde yarattığı resimler vücudunun karıncalanmasına ve ıslanmasına neden oldu ve onun tarif ettiği şeyi istiyordu. Daha fazlasını istiyordu. Ağzıyla yaptığı gibi onu da tekrar inletmek istiyordu. Onun vücudunun çıplak olmasını ve her yerinin kendisinininkini örtmesini istiyordu. O istedi . . . yani hepsini istiyordu. Ve öpücüğüne istediği her şeyi kattı. Bu kez dudaklarını açmaya zorlayan ve dilini ağzının içine kaydıran oydu ve bu sefer elleri onun vücudunun üzerinde hareket ediyor, kollarını ve göğsünü okşuyor ve sonra da kıcını avuçlamak için etrafa ve aşağıya doğru uzanıyordu.

Aulay onu öptüğü anda donmuştu ama onun arkasını sıkıp göğsünü onunkine sürttüğünde, birdenbire tamamen tutku ve hareket haline geldi. Dili onunkine dolanmak için ileri doğru uzandı ve elleri, onun vardiyasını aşağı çekmek ve göğüslerini ele geçirmek için kısa bir iş yaptı.

Jetta onları yoğururken inledi ve ardından meme uçlarını yoldu. Daha sonra kendini aniden yatakta sırt üstü yatarken, yanında onunla birlikte bulunduğu şaşkınlıkla nefesi kesildi.

Ağzını onunkinden ayıran Aulay, yanağından kulağına öpücükler kondurdu ve homurdandı, "Bacaklarını aç." Jetta hemen itaat etti ve sonra adam ona yaslanmak için kendini alçaltıp aralarındaki yalnızca ince bir geçişle onun tam çekirdeğine yerleştiğinde inledi. Aulay da inledi ve sonra ağzı yine onunkilerin üzerindeydi,

kalçalarını yeniden ona doğru bastırırken öpücüğü son derece talepkârdı. O anda boğazından hıçkırığa benzeyen bir ses geldi ve Jetta huzursuzca kıpırdandı ve bacaklarını onun kalçalarına dolayarak onu harekete geçmeye teşvik etti. Bu hareket aralarındaki kumaşı kaydırды ve adam bir kez daha ona çarptığında, kadın onun etini kendisinininkinin üzerinde hissetti. Adam sert ve sıcaktı ve onun kaygan sıcaklığına doğru kaydığını hissetmek onun ağzına doğru inlemesine ve şimdi onu tuttuğu kollarındaki parmaklarını sıkmasına neden oldu. Ama bu Aulay'ın yeniden donmasına neden oldu.

Duracağından korkan Jetta ağzını onunkinden ayırdı ve "Koca lütfen" diye bağırdı.

Bu sözler onu devam etmeye teşvik etmek yerine gözlerini kapatmasına ve alnını onunkine yaslamasına neden oldu. "Kızım, beni öldürüyorsun."

Jetta da artık sustu ve şaşkınlıkla kaşlarını çatdı. "Anlamıyorum. Neden duruyorsun?"

Aulay acı bir sesle, "Gerçekten de," diye mırıldandı ve sonra neredeyse bitkin bir halde şöyle dedi: "Bunu yapamayız, kızım."

"Ama ben istiyorum" dedi, onun reddetmesi karşısında şaşkına dönmüştü. "Ve biz evliyiz. Ben..." Sözleri kesildi ve kapı açıldığında ikisi de sert bir şekilde kapıya baktı. Rory odaya girdi, onların yerini alırken aniden durdu ve sonra Aulay'a sert ve öfkeli bir bakış attı ve "Bir söz, kardeşim," diye tersledi, sonra da arkasını dönüp odadan dışarı çıktı. Kapıyı arkasından sessizce kapattı.

Aulay, "Eh, kahretsin," diye mırıldandı ve kadının üzerinden yuvarlanıp sırt üstü yatağa düştü.

Jetta tereddüt etti, sonra doğruldu ve vardiyasını aşağıya çekerek kendini korumaya aldı ve ardından tekrar kollarına aldı. Düzgün bir şekilde örtüldükten sonra kararsızlıkla Aulay'a baktı.

"Kardeşin görünüyordu. . ."

"Sinirli?" Aulay bunu söylemekte tereddüt ettiğinde önerdi.

"Evet," diye itiraf etti ve sonra boğazını temizleyerek sordu, "nedenini biliyor musun?"

"Ah evet, nedenini biliyorum," diye kuru bir şekilde temin etti onu. "Yaptığımız şey yüzünden bana kızgın." Jetta kaşlarını çatdı. "Eh, bu çok saçma. Biz karı kocayız. Ayrıca kapıyı çalmadan girdiği için ona kızmalıyız." Aulay bir dakika kadar sessiz kaldı, sonra doğrulup ayaklarını yere kaydırды. Sonra ayağa kalktı, ekosesini

kıvırmaya başlamak için diz çöktü ve mırıldandı: "Seni öpmüyor, okşuyor ya da başka bir şeyi yapmamalıydım."

"Neden?" diye sordu dehşetle. Onlar karı kocaydı. . . ve hoşuna gitti. Bunu tekrar ve daha fazlasını yapmasını istiyordu. "Biz evliyiz, yatak takımı da bunun bir parçası ve eğer istersek yapabiliriz... En azından ben istiyorum," diye ekledi

kararsızca.

Başını ciddiyetle ona doğru kaldırıp, "Kızım, ben de istiyorum," diye güvence verdi. "Bunu bildiğinden emin misin?"

Bakışları hâlâ dik olan organına kayd ve kızarak başını salladı. "Ama gerçek şu ki, her şeyi bilmiyorsunuz," dedi ciddiyetle.

"Neyi bilmiyorum?" Jetta kaşlarını çatarak sordu.

Aulay, kıvrımını bitirene kadar uzun süre tereddüt etti ve şöyle dedi: "İyileşene kadar sizi heyecanlandırmam için beni hayır konusunda uyardı. Bunun iyileşmenizi engelleyebileceğinden, hatta geciktirebileceğinden korkuyor."

Jetta gözleri genişleyerek onun ekosesini giymesini izledi ve sordu, "Bu yüzden mi o zamandan beri bana dokunmadın ya da öpmedin?" Adam ayağa kalkıp eğilip dudaklarına hızlı, sert bir öpücük kondurduğunda sorusu sona erdi.

Sonra doğrularak kapıya doğru yürüdü ve "Sana Mavis'i göndereceğim" dedi.

Jetta onun gidişini iç geçirerek izledi, tutkulu ara dönemin sona ermesinden dolayı hayal kırıklığına uğradı.

Bölüm 5

"Kendinizi kontrol edemiyorsanız, kızla yalnız vakit geçirmekten kaçınmanız konusunda ısrar etmem gerekecek," diye çıkıştı Rory, Aulay koridora çıkıp kapıyı tekrar kapattığı anda. "O benim sabırlım Aulay. Ben..." "Kendimi kontrol edebiliyorum," diye çıkıştı Aulay, onun sözünü keserek. "Kendimi kontrol ediyordum. Bir haftadan fazla bir süre önce beni hayır konusunda uyardığından beri kızı öpmedim bile, ama bu sabah o..." Uyandığında Jetta'yı yanında diz çökmüş halde bulduğunu kardeşine söylemek istemeyerek kendini aniden kesti. onun ağzında onun horoz ile.

Tanrının dişleri, bunun düşüncesi bile Aulay'ı kaya gibi sertleştiriyordu. Hala bunu yaptığına inanamıyordu. Eh, bunu neden yaptığını açıkladığı için yapabilirdi ama.

hayır inanmadı. Kesinlikle güne başlamanın harika bir yolu olmuştu. ta ki sanki dana etinin lezzetli bir tarafıymış gibi onu çiğneyene kadar. Bu hatıra onu ürküttü. O sırada yalnızca yarı uyanıktı. Kadının ona verdiği hazzın içinde yüzüyordu, tam bilincine doğru yüzüyordu ve sonra, poh! Tamamen uyanıktı ve inliyordu ve aldığı zevk bir anı bile değildi, acı yüzünden bir kenara itilmişti. İçini çekerek kardeşine baktı ve şöyle dedi: "Onu bir daha öpmediğim için kırılmıştı ve bunun onu artık çekici bulmadığım anlamına geldiğini düşünerek ilgimi çekmeye çalıştı." Rory sert bir tavırla, "Ve açıkça başarılı oldu," dedi.

"Evet ama onu sadece öptüm. Onun masumiyetini kabul etmedim. Onun erdemi hala bozulmamış. Ve siz gittikten sonra, iyileşene kadar heyecanlanmasının onun için iyi bir şey olduğunu düşünmediğinizi, yani her şeyin yolunda olduğunu söyledim. Bunu bir daha yapmayacak ve ben kendimi kontrol etmeye devam edeceğim.

Rory bir dakika boyunca ona ciddiyetle baktı, sonra içini çekerek başını salladı. "Çok iyi. Ama seni son kez uyaracağım kardeşim. Onun masumiyetini kabul edersen onunla evlenmek zorunda kalacaksın."

Aulay sinirle ona kaşlarını çatı. "Kardeşim, senin sadece kıza baktığını anlıyorum ama ben en büyük erkek kardeşiyim. Ben Buchanan'ın lorduyum ve bana yapmak istemediğim hiçbir şeyi yaptıramazsınız." Ağzını sıkıp ekledi, "Ve onu yapmak istemediği hiçbir şeyi yapmaya zorlamana da izin vermeyeceğim."

Bir an sessiz kaldı, bunun anlaşılmasına izin verdi ve sonra sordu: "Peki, odaya neden geldin? Bir sorun mu var?"

Rory yüzünü buruşturdu ve ardından şunu itiraf etti: "Hayır. Evet, evet. Bağırdiğını ve ulumanı duyduğumu sandım. Beni uyandıran da bu oldu. Bu yüzden her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için geldim."

Şimdi yüzünü buruşturma sırası Aulay'daydı. Olanları Rory'ye anlatması pek mümkün değildi. Bu yüzden sessiz kalmaya devam etti ve bağırışı ve uluması için Jetta'yı, onun dişlerini ve aletini içermeyen bir bahane bulmak için zihnini aradı. Rory aniden, "Muhtemelen gördüğüm bir rüyaydı," dedi. "Evet," dedi hemen rahatlayarak. "Bir rüya."

Rory başını sallayarak merdivenlere doğru döndü ama uzaklaşırken şunu ekledi: "Gerçi Odd Mavis de onu uyandırmak için aynı rüyayı görmüştü."

Aulay iç çekerek gözlerini kapattı. Aslında burayı inşa etmeye daha fazla özen göstermeliydi. Ses sanki duvarlar parşömen inceliğindeymiş gibi taşınıyordu. Ancak adamları inşa etmeye yönlendirirken sesin bir sorun olduğunu düşünmemişti. O zamanlar hayatında hiç kadın yoktu ve aslında olmasını da beklemiyordu ya da bir kadının varlığının neden olabileceği ses sorunlarını düşünmemişti.

"Jetta'nın abdest almasına yardım etmesi için Mavis'i yukarı göndereceğim."

Aulay gözlerini açtığında kardeşinin merdivenlerden yavaşça aşağı indiğini gördü

ve sonra tekrar yatak odasına girmek için döndü. İçeri girip kapıyı kapattı ve yatağın boş olduğunu görünce durakladı. Şaşkınlıkla

gözlerini kırpıştırarak hızla odaya baktı ve pencerede Jetta'yı buldu. Panjurları açmıştı ve şafak vaktinde

kulübenin etrafındaki açıklığa bakmak için dışarı doğru eğiliyordu.

"Dikkatli ol kızım" dedi ve hızla onun yanına ilerledi. "Pencereden düşmenizi istemeyiz."

Bu uyarı onun hafifçe kıkırdamasına neden oldu. "Düşmeyeceğim kocam. Ben sadece . . . temiz hava çok güzel. Ben de bu odanın dışında bir şey görmek istedim."

Aulay hafifçe kaşlarını çattı ve kulübeyi çevreleyen ağaçlara baktı. Hoş bir manzaraydı; hafif bir esintide dalgalanan uzun, güçlü ağaçlar, kuşların cıvıltısı, çimenler Jetta'nın gözleri kadar yeşil ve parlaktı. Kendisi de son dört haftadan fazla bir sürenin çoğunu bu odada Jetta'yı izleyerek geçirmiş, ancak ara sıra dışarı çıkıp geziler yapmıştı. Kale işlerini halletmek için de birkaç kez Buchanan'a dönmüştü ama o uyanmadan önce bunlar kısa yolculuklardı. Jetta kendine geldiğinden beri kulübeden ayrılmamıştı, ancak Mavis onun abdest almasına yardım ederken sabah erkenden dışarı çıkmıştı, çoğu zaman yemek için av hayvanı avlıyordu ya da sabah dalışı için yakındaki bir göle gidiyordu.

Temizlemek. Okyanus gölden daha yakındı ama tatlı su onun amaçları açısından okyanusun sunduğu tuzlu sudan daha iyiydi. Ayrıca Aulay içeride geçen saatlerin ardından sabah havasındaki canlı yolculuğun tadını çıkarmıştı.

Ancak Jetta bu odadan hiç çıkmamıştı. Aniden, manzara değişikliği ve temiz havanın ona çok iyi geleceğini düşündü.

"Eğer kendini hazır hissediyorsan belki bugün kısa bir yürüyüşe ya da gezintiye çıkabiliriz," dedi dürtüsel bir şekilde. "Belki atımıza atlayıp okyanus kenarında orucumuzu bile açabiliriz."

"Gerçekten mi?" Heyecan dolu bir yüzle ona döndü, gözleri iri ve mutluydu.

Aulay onun ifadesine gülümseyerek, "Evet," dedi ve sonra kaşlarını çatarak ekledi, "Pekala, eğer Rory öyle diyorsa sorun değil. İyileşmeni geciktirecek hiçbir şey yapmak istemem."

"Ah evet," dedi Jetta gülümsemesinin solduğunu ve yerini endişenin aldığını söyledi. "Buna izin vereceğini mi sanıyorsun?"

Aulay cevap vermek için ağzını açtı ama sonra durdu ve Mavis'in içeri girmesinden önce yumuşak bir vuruş sesi geldiğinde kapıya baktı. Kadını selamlayarak başını salladı, sonra Jetta'ya döndü ve onu pencereden uzaklaştırmak için kolunu tuttu.

"Mavis seninle ilgilenirken ben de ona soracağım," diye söz verdi ve onun şimdi dişleriyle dudağını nasıl hareket ettirdiğini fark ederek ekledi, "Eminim o da bunun iyi bir fikir olduğunu düşünecektir." "Kesinlikle hayır."

Aulay, Rory'nin sert sözlerine gözlerini devirdi ve şöyle dedi: "Ama haftalardır üst kattaki odaya tıkılıp kaldı. Herhalde biraz temiz hava ona iyi gelecektir?"

Rory kaşlarını çatarak, "O zamanın çoğunda bilinci kapalıydı," diye belirtti. "Kız ancak bir buçuk haftadan biraz daha uzun bir süre önce uyandı. Çok hastaydı Aulay. Ve hâlâ hasta."

Aulay, "Pek sayılmaz" diye savundu. "Yani, burada uyanmadan önce hafızasının olmadığını biliyorum ama onun dışında iyi. Ateşi yok, açık yarası yok, kafasının arkası büyük oranda iyileşti ve hala zayıf olmasına rağmen her geçen gün güçleniyor. Hatta biraz kilo bile aldı."

Rory hemen, "Yeterince değil," dedi. "Kız hâlâ çok zayıf ve narin. Dışarı çıkma riskine girmeden önce daha fazla güç kazanması gerekiyor."

Aulay bıkkınlıkla, "Yatakta uzanarak güç kazanması pek mümkün değil," diye belirtti. "Ayağa kalkması gerekiyor."

Rory bir an sessiz kaldı ve Aulay ifadesinden bunu düşündüğünü anladı ve şöyle dedi: "O zaman bir uzlaşma. Okyanus kenarında piknik. Sadece aşağıya doğru yürümesi ve ata gitmesi, ardından attan sahildeki battaniyeye gitmesi ve geri dönmesi gerekecek. Böylece temiz hava alabilir, biraz egzersiz yapabilir ve okyanus manzarası onun için bir anıyı canlandırabilir. Belki içinde bulunduğu gemiyi ve battığını hatırlar." Rory ona merakla baktı. "Karıınız olmadığını hatırlamasını mı istiyorsunuz?"

Aulay tereddüt etti, aklı bu konuyla meşguldü. Bir yanı onun her şeyi hatırlamasını istiyordu. Onun öpücüklerine verdiği yanıtta ve ondan etkilendiğini itiraf etmesinde umut bulan kısım. Bu kısım, onun gerçekten evli olmadıklarını bilmesini istiyordu, böylece ona gerçekten evlenme teklif edebilirdi. Çünkü bu kısım, onun da aynı fikirde olacağını ve yüzündeki yarayı kabullenmeden önce her zaman garantili olarak kabul ettiği karısına ve çocuklarına sahip olabileceğini umma cesaretini gösteriyordu.

Ama başka bir kısmı, nişanlısının reddedilmesinin yanı sıra diğerlerinin onun hırpalanmış yüzüne verdiği dehşet verici tepkiden dolayı hala acı çeken kısım. . . o kısım onun asla bilmemesini tercih eder. Bu evli olma belirsizliğine devam etmeyi tercih ederler ama evli değiller. Ona sahip olmak ama ona sahip olamamak. Bu kısım, onların karı koca olmadıkları haberiyle rahatlayacağından ve kötü durumdan en iyi şekilde yararlandığını itiraf edeceğinden, ancak ona her gün bakmak zorunda kalmaktan kurtulacağı için mutlu olacağından korkuyordu. Gerçekte, onu tamamen kaybetme riskine girmektense bu garip yarı ilişkiye sahip olmayı tercih ederdi. Ama sonunda söylediği şeydi: "Kim olduğunu ne kadar çabuk hatırlarsa, hafızasını kaybetmeden önce korktuğu her türlü tehditten onu o kadar iyi koruyabiliriz."

Rory ona o kadar uzun süre dik dik baktı ki Aulay, kardeşinin onun diğer umutlarını ve korkularını bildiğinden

şüphelendi ama sonunda şöyle dedi: "Çok iyi. Orucunu açmak için onu sahile götüreceğiz."

"Güzel," dedi Aulay sırtarak, Rory'nin onlara eşlik etmesini umursamadan. Aslında bunun muhtemelen en iyisi olduğunu biliyordu. Bu onun kendine hakim olmasını kolaylaştıracaktı ki bunu yapmak giderek zorlaşıyordu. Bu sabahki tuhaflıkların ona kesinlikle hiç faydası olmadı. Uyandığında Jetta'nın kendisini ağzına aldığını görme fikrini aklından çıkaramıyordu ve bunu takip eden acı bile artık vücudunun bu anıya verdiği tepkiyi azaltmıyordu. Hayır, bundan sonra bir refakatçilerinin olması daha iyi olurdu.

Rüzgârlı sahile bakan Jetta, "Çok güzel," diye nefes aldı.

"Hiç tanıdık geliyor mu?" Aulay, atını kıyıya giden eğimli yoldan aşağı doğru sürerken sordu ve neredeyse anında pişman oldu. Direğin üzerindeki konumundan kıyıyı görmüş olsaydı, ters açıdan, sudan görmüş olurdu. Üstelik aşağıya baktığında artık kumsala dair bir anı bulmaya çalışırken kaşlarını çattığı görülüyordu. "Anıları zorlamaya çalışmayın, kızım. Rahatlayın ve ne gelirse gelsin, bırakın."

"Evet," dedi iç geçirerek.

Aulay tereddüt etti ve sonra sordu: "Evet mi diyordun?"

Jetta gülerek "Sadece rahatlamak ve anıların gelmesine izin vermek için" dedi ve ardından özür dilercesine ekledi: "Hiçbir şey tanımıyorum."

Aulay, "Sorun değil," diye güvence verdi ve sonra omzunun üzerinden kendi bineğinin üzerinde onları takip eden Rory'ye baktı. "Kıyıya yakın olmanın güzel olabileceğini düşündüm. Yemeğimizi yedikten sonra sahil boyunca sörf yaparak biraz yürüyebiliriz. 'Kuru kumda yürümeye çalışmaktan daha kolay olacak.'

"Evet," diye onayladı Rory kolaylıkla ve kuma vardıklarında onu takip etti. Aulay da atını kıyıya doğru sürdü. Sörfün on metre kadar uzağında durdu. Islak kumda yürümek kuru kumda yürümekten daha kolay olsa da üzerinde piknik yapmak istemiyordu. Aulay, Jetta'yı dağda önünde oturduğu yerden kaldırdı ve onu kumun üzerinde ayakları üzerine koymak için eğildi. Daha sonra hızla kendisi de atından indi. Jetta'nın ödünç aldığı elbisenin üzerine giydiği ekoseyi çekingen bir şekilde çekiştirdiğini fark eden adam gülümsedi ve ona güvence verdi, "İyi görünüyorsun kızım."

Jetta hafifçe yüzünü buruşturarak kendine baktı ama başını salladı ve ona verecek bir elbisesi olmadığı için kendini kötü hissetti. Bulabildiği en iyi şey buydu; sahip olduğu yedek ekoseyi katlamak ve biraz müstehcen bir kıyafetle ona giyebileceği bir tür üst elbise hazırlamaktı. Kumaşlar içinde yüzüyordu ama en azından düzgün bir şekilde örtülmüştü. Yine de Aulay, kulübeden daha sık ayrılmaya başlayacaklarsa ona gerçekten kıyafet ayarlaması gerektiğine karar verdi. Üstelik yakında Buchanan'a dönmek zorundaydı. Amcası ve kardeşleri arasında kalenin ve halkının emin ellerde olduğunu bilmesine rağmen kendisi orada olmadığı için hâlâ suçluluk duyuyordu. Ne de olsa toprak sahibi oydu ve halkına göz kulak olması

gerekiyordu, bunu başkalarına devretmemesi gerekiyordu.

Jetta'nın giyim konusundaki endişesi, Alick'i ve neyin bu kadar uzun sürdüğünü merak etmesine neden oldu. Kız kardeşiyle olmasa bile, Saidh'in şimdiye kadar ödünç verebileceği önlüklerle birlikte geri dönmesi gerekirdi. Lanet olsun, Geordie ile Conran'ın raporlarıyla her an geri dönebileceklerini bekliyordu ve sahil boyunca hem aşağı hem de yukarı yolculuk yapmak zorunda kalmışlar, güneyde İngiltere'ye kadar uzaktaki tüm limanlarda durmuşlardı ve İskoç sahilinden İskoçya kıyısına kadar tüm yollarda durmuşlardı. kuzey.

"Bu iyi olmalı."

Aulay etrafına bakınca Rory'nin ekoseyi açtığını ve kumun üzerine sermek için salladığını gördü. Jetta, Rory'nin seçtiği piknik noktasına doğru ilerlerken, "Ah, ne güzel, açlıktan ölüyorum" dedi.

Rory hafifçe, "O halde oturun kızım," dedi. "Mavis bu sepeti doldurdu. Çok güzel hamur işleri, biraz meyve, biraz peynir, biraz haşlanmış yumurta ve hatta biraz et gönderdi."

"Aman Tanrım, bir orduyu beslediğini düşünmüş olmalı," dedi Jetta, ekoseye yerleşip Rory'nin adakları çıkarmasını geniş gözlerle izleyerek. Daha sonra Aulay'a dönüp sırttı ve muzip bir tavırla ekledi: "O ya da iki Buchanan kardeş." Aulay, ekosenin yanına otururken kuru bir sesle, "Har har," dedi ama onun alay etmesinin neden olduğu sırtımayı engelleyemedi. Rory'nin şaşkın ifadesini gören Aulay şöyle açıkladı: "Olağanüstü bir iştahım olduğunu düşünüyor."

"Ah," dedi Rory, sonra Jetta'ya gülümsedi ve ona kesin bir tavırla şunu söyledi: "Yapmıyor. Dougall ondan daha fazlasını yiyor ve en küçük kardeşimiz Alick, kendisinin ve Dougall'ın toplamından daha fazlasını yiyor." "Hayır!" Jetta inanamayarak ağladı. "Birinin Aulay'ın yediğinin iki katını yiyebilmesi imkânsız." Aulay eğlenerek, "Erkekler kadınlardan daha fazla yer," dedi. "Bunu babandan bildiğine emin misin?" "Hayır. Babam asla senin yediğin gibi yemezdi. İçkisini tercih etti," diye güvence verdi ona.

Aulay bu sözler karşısında bir kalp atışı kadar sessiz kaldı, ardından nefesi kesildi ve bağırdı: "Ah! Babamın içmeyi yemeğe tercih ettiğini hatırlıyorum!"

Rory'ye bir bakış atan Aulay, onun elini kendi eliyle örtmek için uzandı ve sakinleştirici bir tavırla şöyle dedi: "Evet. Evet, öyle. Şimdi, zorlamayı unutmayın ama az önce başka bir şey hatırladınız mı? Aklınızda birini hayal ettiniz mi? Yoksa amcanın adını falan mı düşünüyorsun?"

"BEN . . ." Jetta kaşlarını çattı ama elini nazikçe sıktağında alnını rahatlattı ve nefes verdi ve şöyle dedi: "Küçük

bir adam hakkında kısa bir izlenim edindim. Sen ve kardeşlerin gibi kaslı ya da uzun değil. İnceydi, benden çok da uzun değildi ve kafası da kelleşiyordu," dedi yavaşça ve sonra başını salladı ve onunla göz göze geldi. "Hepsi bu."

"Ama bu iyi," diye güvence verdi, elini tekrar sıkarak. "Ne kadar küçük olursa olsun, geri gelen her anı iyi bir şeydir. Bu, geri kalanların da onu takip etmeyi seveceği anlamına geliyor, öyle değil mi, Rory?" diye sordu, kardeşine dönerek. Rory gülümsedi ve başını salladı ama Aulay kardeşini okuyabiliyordu ve bunun o kadar da iyi olduğunu düşünmediğini biliyordu. O sırada kaşlarını çatarak Aulay'ın ağzını ele geçirmeye çalıştı ama Jetta'yı uyarmak ve alarma geçirmek istemediği için onu bir gülümsemeyle uzaklaştırdı ve elini tekrar sıktı. "Gelmek. Açlıktan öleceğini söylemiştin. Yemeliyiz."

Üçü yemek yemeye başladı, Rory ve Jetta sohbet edip gülüyorlardı ama Aulay daha sessizdi, adamın ona hatırlamasının iyi olup olmadığını sorduğunda yüzündeki ifadeden endişe ederken bakışları Jetta ile kardeşi arasında gidip geliyordu. . Bu onu rahatsız etti ve ona bu konuyu sormak istedi, bu yüzden Jetta yeterince yediğine karar verip sörfte doğru yürüdüğünde inanılmaz derecede rahatladı. Onun ekosesini yukarı kaldırıp ellerini yıkayınca suya doğru ilerlemesini izleyen Aulay ciddiyetle sordu: "Hatırlaması iyi değil mi?" Rory ciddiyetle, "Elbette her türlü anı iyidir," dedi. "Fakat anılarının tam olarak hafızada kalmaması, sadece küçük parçalar halinde olması beni rahatsız ediyor. Eğer gerçekten geri gelirse, hafızasının şimdiye kadar kendi kendine geri geleceğini düşünüyorum."

Aulay kaşlarını çatarak, "Hatırlamaya çalışması için ona hayır dedin," diye belirtti. "Ben de öyle yaptım çünkü bunu sen tavsiye ettin. Hatırlamaya çalışmayı bıraktı ve ne olursa olsun gelmesine izin veriyor."

"Evet, biliyorum," dedi Rory ciddiyetle. "Ama hiç çaba harcamadan rahatlayacağını ve anıların kendiliğinden çözüleceğini bekliyordum. Bu oluyor gibi görünmüyor."

Aulay, "Onun şimdi denemesini istiyorsunuz," diye fark etti.

Rory başını salladı ve ardından hızlıca şöyle dedi: "Ama yalnızca denemenin hâlâ acıya neden olup olmadığını görmek için. Eğer öyleyse, bir an önce durması gerekir. Değilse. . ."

"Değilse ne?"

Aulay, Jetta'nın döndüğünü görmek için hızla başını çevirdi. Gülümsüyordu, ifadesi meraklıydı. Her ne kadar Rory'nin son birkaç kelimesini açıkça yakalamış olsa da, onlardan önce pek bir şey duymamıştı. Eğer öyle olsaydı gülümseyeceğini düşünmüyordu.

"Hepsi temizlendi mi?" diye sordu ayağa kalkarak.

"Evet. Mavis'in hamur işleri çok güzel, ama beni yapışkan hale getiriyor," dedi gülerek ve sonra kulağına at nallarının sesi gelince etrafına baktı.

Rory yanlarında ayağa kalkarak, "Birisi yaklaşıyor," dedi.

Aulay, "Evet," diye mırıldandı, eli kılıcıdaydı. Bir süre gergin bir şekilde izledi ve sonra sahile doğru gittikleri patikada ilerleyen bir atlı görüş alanına girdiğinde rahatladı. "Bu genç Simon."

"Kim bu?" Aulay, Jetta'nın Rory'ye patıkanın sahilde bittiği yere doğru ilerlediğini sorduğunu duydu. Rory, "Buchanan askerlerinden biri," diye yanıtladı. "Burada dinlenin. Ne olacağını göreceğiz."

Aulay, Jetta'nın ciddiyle başını salladığını ve ekosenin üzerine oturup sabırla beklemeye başladığını gördü. "Sizce neyle ilgili?" Rory onun yanına yaklaşarak sordu.

Aulay, "Emin değilim" diye itiraf etti. "Sorun muhtemelen. Ama tek bir adam var, umarım çok ciddi bir sorun yoktur."

Rory kuru bir sesle, "Umarım," diye onayladı ve sonra sürücü onlara ulaşana kadar sessiz kaldı.

Dizginleri çekerken Simon, "M'laird," dedi selamlayarak. "Kulübeye gittim ve Mavis burada olduğunuzu söyledi." Aulay, "Evet," diye yanıt verdi. "Sorun nedir Simon?"

Simon neredeyse özür dilercesine, "Amcan beni Rory'yi almam için gönderdi," dedi. "Genç Katie okla vuruldu ve bakıma ihtiyacı var."

"Hizmetçi Katie mi?" Aulay şaşkınlıkla sordu. "Evet," dedi Simon sertçe.

Rory hemen, "Kendime at getireyim," dedi ve aceleyle atların beklediği yere döndü.

"Ne oldu?" diye sordu. "Bir hizmetçi nasıl ok aldı? Antrenman sahasında bir kaza mıydı?"

Simon başını salladı. "Anladığım kadarıyla sazlara karışmak için taze lavanta toplamaya çıkmıştı. Laird Geordie, Conran'la birlikte gönderdiğiniz görevden Buchanan'a döndüğünde ona rastladı ve onu kaleye götürmeyi teklif etti. Atın arkasında oturuyordu ve sırtından vurulmuştu."

Aulay kaşlarını çatı. Geordie'nin son zamanlarda kızla eğlendiğini ve olayların bu şekilde değişmesine üzüleceğini biliyordu.

"Onu kim vurdu?" O sordu. "Yola sapmış bir av oku muydu, yoksa...?"

Simon mutsuz bir şekilde, "Bilmiyorum lordum," diye itiraf etti. "Amcanın bu konuyu araştırdığına eminim ama Katie getirilir getirilmez beni Rory'yi almam için gönderdi."

Aulay başını salladı ve Rory atına atlayıp onu hızla onlara doğru sürerken kardeşine bakmak için döndü. "Her

şey hazır mı?"

"Evet. Neyse ki, Jetta'nın bu geziyi fazla abartması ihtimaline karşı bugün yanımda ilaç getirdim," dedi Rory, eyerinden sarkan çantaya hafifçe vurarak. Daha sonra sahile baktı ve şöyle dedi: "Belki siz ve Jetta benimle dönmelisiniz. Simon gidip Mavis'i getirip bizi takip edebilir."

Aulay ciddi olarak bunu yapmayı düşündü ama sonra başını salladı. "Sizi yavaşlatırdık. Üstelik kızın giyecek kıyafeti yok."

"Ah evet," dedi Rory ama ayrılmak yerine kaşlarını çatarak orada oturdu.

Aulay ciddi bir tavırla, "Söz veriyorum, o benim yanımda güvende," dedi. "Sen yokken ondan faydalanmayacağım."

Rory içini çekerek başını salladı ve Simon atını Aulay'ın etrafından dolaşmaya ve geldiği yola geri dönmeye teşvik ederken bekledi. "Jetta'da bir aksilik olursa ya da bana ihtiyacın olursa beni çağır."

"Evet. Güvenli yolculuk," diye mırıldandı Aulay ve kardeşinin Simon'ı yolda takip etmesini izledi. İki adam gözden kaybolduğunda Jetta'ya döndü. Kızın yiyecekleri toplamaya başlaması onu çok şaşırttı. Adam ona ulaştığında bu işi bitirmiş ve Rory'nin piknikte oturmaları için hazırladığı ekoseyi toplamaya geçmişti.

Ona yaklaşırken yumuşak bir sesle, "Yürüyüş falan istersen hemen ayrılmamıza gerek yok," dedi.

Jetta durakladı ve ona şaşkınlıkla baktı. "Buchanan'da bir şeylerin ters gittiğini ve sana ihtiyaç duyulduğunu sanıyordum."

Aulay başını salladı. "İhtiyaç duyulan kişi Rory'ydi. Hizmetçilerden biri kapının dışındayken sırtına başıboş bir ok attı. Acair Amca Rory'yi ona bakması için gönderdi."

Ekoseyi katlamaya başlarken Jetta kaşlarını çatarak, "Ah, zavallı şey," dedi.

"Okların kaldırılması çok zor olabilir. Onları girdikleri yoldan geri çekmek, ilk yaralanmadan daha fazla hasara neden olabilir. Ben genellikle ucunu tüylerle koparmanın ve mümkünse oku içeri ve dışarı doğru itmenin daha iyi olduğunu buldum, ama eğer sırtındaysa. . ." O, başını salladı. "Onları kurtarmaya çalışırken onları öldürebilirsin."

Aulay onun ekoseyi önce ikiye sonra tekrar ikiye katlamasını izlerken kaşını kaldırdı. "Demek pek çok ok yarasıyla ilgilendin."

"Evet, annem kız kardeşime ve bana şifa hakkında bildiği her şeyi ölmeden önce öğretti ve. " Jetta durakladı

ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı; elindeki ekose orijinal boyutunun dörtte birine katlanmıştı. Gözleri şaşkınlıkla genişleyerek fısıldadı, "Bir kız kardeşim var."

"Adını hatırlıyor musun?" diye sordu.

"BEN " Hatırlamaya çalışırken bakışlarını yoğunlaştırdı.

"Hatırlamaya çalışmak canını acıtıyorsa hemen dur," dedi endişeyle. "Sadece onu ve anneni düşünürken onun adını hatırlamış olabileceğini umuyordum."

"Hayır," dedi iç geçirerek ama sonra yüzü aydınlandı ve ona gülümsedi. "Ama onun adını biliyorsun ve bana söyleyebilirsin."

Aulay kısa bir süre dondu ama sonra kendini rahatlatıp başını salladı. "Ye ken Rory bazı şeyleri kendi başına hatırlamanın daha iyi olacağını düşündü."

Jetta iç geçirerek, "Evet," dedi ve ardından tartıştı, "Ama bir kız kardeşim olduğunu hatırlıyorum. Bana sadece onun gerçek adını söyledin."

Aulay başını çevirdi ve kısa bir süre vicdanıyla mücadele etti. Jetta'ya kız kardeşinin adını söyleyemedi. Bunu bilmiyordu ve mücadele ettiği şey buydu. Ona karşı dürüst olmak ve bilmediğini söylemek istiyordu. Ancak bunu ona söylemek

istemiyordu ve bunun nedeni sadece Rory'nin üzülmemesinin daha iyi olacağını düşünmesi değildi. Ayrıca ona söylemek istemiyordu çünkü o zaman evli olmadıklarını kabul etmek zorunda kalacaktı ve bunu yaptığı anda kadının onu terk etmek isteyebileceğinden korkuyordu. ve onu kaybetmek istemiyordu.

Katlanmış battaniyeyi elinden alan Aulay, eğilip yemek artıklarının bulunduğu sepeti aldı ve mırıldandı: "Kulübeye dönmeliyiz."

Jetta hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama ciddiyetle başını salladı. "Güneş zaten gitti. Fırtına yaklaşıyor gibi görünüyor."

Aulay haklı olduğunu görmek için gökyüzüne baktı. Fırtına bulutları gökyüzünde dolaşarak güneş ışığını hızla engelliyordu. Gün serinlemekteydi ve onun tahminine göre, bulutlar açılıp üzerlerine yağmur yağmadan sahilden çıkmayı başarabilirlerse şanslı olacaktı. Ekoseyi sepetin üzerine koyan Aulay, bir eliyle onu taşıdı ve diğer eliyle Jetta'nın kolunu tuttu ve cesaret edebildiği kadar hızlı bir şekilde onu atına doğru yürüttü.

Koşarak, hatta koşarak hareket etmek isterdi ama değişen kumların üzerinde yürümek zor bir işti ve kız hasta yatağından yeni çıkmıştı.

Tam bineğine vardıklarında yağmurun başlamasına pek şaşırmadı. Ancak Aulay sağanak yağışın bu kadar şiddetli olmasına şaşırdı. Küfür ederek sepetin üzerine koyduğu ekoseye uzandı ve onun kayıp olduğunu görünce dehşetle etrafına baktı. Başladıkları yere baktığında, yürümeye başladıkları anda sepetten düşmüş olması gerektiğini fark etti. Neredeyse alıyordu ama sonra bıraktı. Onu mümkün olduğu kadar kuru tutmak için onu Jetta'nın üzerine örtmeyi umuyordu ama ekoseye vardığında hiç şüphesiz sıırılsıklam sıırılsıklam olacaktı,

bu yüzden onu olduğu yerde bıraktı ve ona basitçe uzattı. binebilmesi için sepet. Aulay daha sonra Jetta'yı

kollarının altından yakalamak için eğildi ve onu sepetiyle birlikte önüne kaldırdı. Geri dönüş, çıkışa göre çok daha hızlı gerçekleşti. Muhtemelen olması gerekenden daha hızlı. Aulay daha dikkatli sürmesi gerektiğini biliyordu. Bir at böyle bir fırtınada dengesini kaybedebilirdi ama Jetta o kadar uzun süredir hastaydı ki hâlâ yeterince zayıftı, bu şekilde yakalanmanın onun iyileşmesini geciktirebileceğinden endişeleniyordu. Onu mümkün olduğu kadar çabuk kulübeye geri götürmek, ıslak elbiselerini çıkarıp güzel bir ateşin önüne getirmek istiyordu. Onlar giderken Jetta'yı bedeniyle korumak için elinden geleni yaptı, ama bu nafile bir çabaydı ve kulübenin önündeki bineğinin dizginlerini çektiğinde ikisi de sıırılsıklam olmuşlardı.

Onu kollarına alan Aulay, atından indi ve onu kulübenin kapısına kadar taşıdı. Şans eseri, elleri dolu olduğu için uzanıp kapıyı açacak kadar akli vardı. Onu doğrudan içeri taşıyabildi. Onu yere bırakan Aulay, kaşlarını çatarak ana kata baktı. Mavis'i etrafta göremeyince, Jetta'nın merdivenleri tek başına çıkmaya

alışmasını istemediği için ona ocağın yanında ısınmasını ve ardından atıyla ilgilenmek için aceleyle dışarı çıkmasını onerdi.

Canavar yağan yağmurda oflayıp, ayaklarını yere vuruyordu, belli ki yağmurda mahsur kalmaktan pek memnun değildi. Aulay dizginleri yakalayıp küçük ahırlara doğru koşarken hevesle onu takip etti. Her ikisi de küçük binaya vardıklarında fırtınadan kurtuldukları için rahatladılar. Aulay, Jetta için ne kadar endişe duysa da bineğini ihmal etmedi. Eyerini çıkarıp hayvanı bölmesine koymadan önce kurutmak için zaman ayırdı.

Daha sonra ahır kapılarına doğru ilerleyen Aulay, bir tanesini açtı ve fırtınanın ilerlediğini görünce şaşkınlıkla kısa bir süre durakladı. Gök gürültüsü hâlâ başının üstünde titriyordu ve uzaktaki şimşekleri görebiliyordu ama yağmurun kendisi dinmişti ya da şimdi başka bir yerde devam ediyordu. Rahat bir nefes vererek dışarı çıktı, ahırın kapılarını kapattı ve kulübeye doğru yöneldi.

Aulay, açıklığın ortasından kulübeye giden yolu yarılamişti ki Mavis'in ormandan kolunun üstünde bir sepetle çıktığını görünce yavaşladı. Biraz nemliydi ama ıslanmıyordu, bu yüzden fırtınanın en kötüsünden korunacak bir yer bulduğunu tahmin etti. Aulay onu bekledi ve başını kaldırıp onu fark ettiğinde başını sallayarak selamladı.

Yaklaşırken ciddi bir tavırla, "Geri döndünüz, lordum," dedi. "Gördüğüm fırtınaya yakalandım." "Evet. Tam geri dönmeye başladığımız anda çarptı" diye itiraf etti. Maviş başını salladı. "Neyse ki, fırtına başladığında geri dönüş yolunda büyük, eski bir meşe ağacının yanındaydım. Yağmurun en kötüsünü benden uzak tuttu," dedi ona ve sonra taşıdığı sepeti işaret etti. "ğle yemeği için biraz yumurta bulabilir miyim diye bakmaya gittim," diye açıkladı, bakışlarını taşıdığı sepetteki yumurtalara çevirerek. "Bir bildircin yuvasına rastladım ve kız için biraz papyn yapayım diye düşündüm, sonra birkaç yuva daha buldum, böylece hepimize yetecek kadar var."

Aulay, yeni yemek yemesine rağmen altın soslu haşlanmış yumurta düşüncesine hafifçe gülümsedi. "Sanırım Simon seni buldu?" diye yorum yaptı ve dikkatini yeniden kazandı.

"Evet. Bizi nerede bulacağını ona söylediğini söyledi?"

Maviş başını salladı. "Ben yumurta bakmaya gittiğim sırada geldi. İlk başta ona nerede olduğunuzu söylemeyi reddettim. Kızın kulübeden ilk çıkışını mahvetmesini istemiyordum ama bana olanları anlattığında, onu size göndermem gerektiğini düşündüm. Rory onunla mı gitti?"

Aulay, "Evet," diye mırıldandı. "Simon orucumuzu atıktan hemen sonra geldi ve Rory de onunla birlikte oradan ayrıldı."

Mavis başını salladı ve kulübenin kapısına doğru giderken yorgun bir şekilde içini çekti. "Bu geç Kati için çok kötü bir şey."

"Evet," diye ciddi bir tavırla kabul etti, onu içeri kadar takip etti ve kapıyı arkalarından kapattı. "Kız yine odasına mı döndü?" diye sordu Mavis, ocağın

yanına giderken etrafına göz atarak.

"Öyle olmalı," diye mırıldandı Aulay, ana katın boş olduğunu fark ederek. Üst kata baktığında odalarının kapısının kapalı olduğunu gördü.

"O da senin kadar ıslandı mı?" Mavis daralan bir bakışla sordu.

Aulay, "Maalesef evet," diye itiraf etti, durumdan memnun değildi. "Ona sobanın yanında ısınmasını söyledim ama..."

"Muhtemelen ıslak elbiselerini elinden geldiğince çabuk çıkarmak istiyordu," dedi Mavis, onu durdurarak. Aulay onu kontrol etmek amacıyla merdivenlere doğru gidiyordu ama bunun üzerine durdu, çıplak olarak içeri girmenin kardeşine verdiği sözü tutmasına yardımcı olmayacağından emindi.

Şimdilik bunları bir kenara bırakacağım ve pişirmeden önce gidip kızı kontrol edeceğim. Sırılsıklam olduktan sonra ısınmak için banyo yapmak isteyebilir," dedi Mavis, sepeti masanın üzerine koyarken. Merdivenlere doğru döndü, sonra duraksadı ve üzüntüyle başını salladı. "Zavallı, küçük Katie. O kadar uzun siyah saçlı çok güzel bir kız ve aynı zamanda çok tatlı bir kız. Birinin onun ölmesini isteyebileceğine inanmak zor."

Aulay, "Bir kaza olduğuna eminim" dedi, aksini düşünmesine şaşırmıştı. "Bir avcının başıboş bir oku."

Mavis şaşkınlıkla ona bakmak için döndü. "Bir avcının başıboş bir oku mu? Tam asma köprüye ulaştıklarında vuruldu. Birisi orada ne avlıyor olabilir ki?"

Aulay bu haber karşısında gerildi. "Asma köprü mü?"

"Evet, genç Simon da öyle söyledi," diye açıkladı kararlı bir şekilde. "Ve kim ateş ettiyse genç Geordie'yi de

hedef almış olamaz. . . tabii genç Katie'nin içinden geçip ona ateş etmeyi düşünmüyorlarsa. Simon, sırtının ortasından vurulduğunu söyledi. Mavis tekrar başını salladı ve mırıldanarak merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı: "Hayır, birisi bizim Katie'mizi almış. Aynı zamanda ok ve yayın etrafından dolaşan biri. Tanrım bize yardım et, Katie gibi tatlı genç kızlar böyleyken dünyanın ne hale geldiğini bilmiyorum. . ."

Aulay geri kalanını yakalayamadı. Kadın konuşurken merdivenlerden yukarı çıkmaya devam ediyordu, her adımda sesi azalıyordu. Kaşlarını çatarak döndü ve pencereden dışarı bakmak için hareket etti; eğer Mavis'in söyledikleri doğruysa Katie'nin vurulmasının cinayete teşebbüs olduğunu düşünüyordu. Ve toprak sahibi olarak o anda bu konuyu araştırıyor olmalı. Suçluyu bulup cezasını görmeli.

Buchanan halkının güvenliği onun sorumluluğundaydı ve o dakikadan sonra geri dönmek üzere yola çıkmış olmalıydı. Locada aylıklık etmek değil, karısı olduğunu düşünen ama aslında öyle olmayan bir kadınla sevişmemeye çalışmak. Elleri yumruk haline gelen Aulay pencereden hızla çıktı ve yukarıya doğru koştu, giderken aklında bazı şeyleri düzenledi. Jetta'yı yanında götüremezdi. Hiç kıyafeti yoktu. Ama onu burada da yalnız bırakmayacaktı. Şimdilik Mavis'i onunla

bırakacaktı ama aynı zamanda amcasını ve yarım düzine askerini o dönene kadar onları korumak üzere gönderecekti. Ya da kız için kahrolası elbiseler bulana ve onu Buchanan'a kendisine katılmaya getirene kadar. Ve Katie'yi okla vurmanın ardındaki suçluyu bulmakta da hızlı olacaktı. Bu kadar zor olmamalı. Hatırladığı kadarıyla tatlı bir genç kızdı. Aslına bakılırsa, ona zarar vermek isteyen herhangi biri için düşünebildiği tek sebep onun güzelliğinden ya da Geordie'nin ona gösterdiği ilgiden kaynaklanan kıskançlıktı. Kardeşi son birkaç aydır kızdan oldukça etkilendiğini kanıtlamıştı. Aslında Geordie ona kızla evlenmek istediğini söylese şaşırmazdı.

Aulay merdivenlerden inip sahanlığa doğru ilerlerken bu düşünce karşısında kaşlarını çattı. O an geldiğinde ne yapacağından emin değildi. Geordie bir asilzadeydi ve bir baronun oğluydu, Katie ise bir mutfak hizmetçisinin piç kızıydı. Bu tür bir birliğin kural olarak kabul edilebilir olduğu düşünülüyordu. En azından çoğunluk tarafından değil. Ancak bu fikir onu rahatsız etmedi ama Geordie'nin geleceğini ve başkalarının böyle bir birlikteliği nasıl kabul edeceğini düşünmesi gerekiyordu.

Aulay yatak odası kapısına ulaştığında kapıyı açtığını, uzun adımlarla içeri girdiğini ve daha sonra neden aşağıda beklediğini hatırlayınca aniden durdu. Çünkü Mavis Jetta'nın değişmesine yardım ediyordu. Bu görevi tamamlamadılar. Jetta yatağın yanında tamamen çıplak duruyordu. Giydiği eşofman ve ekose, ayaklarının dibinde ıslak bir yığın halindeydi ve Mavis, giymesi için temiz, kuru bir eşofmanla yaklaşıyordu. Aulay bir anlığına bakışlarını o güzel, çıplak tenin üzerinde gezdirdi. Geçen bir buçuk haftadır uyandığından bu yana biraz dolgunlaştığını ve en son gördüğünde hâlâ soluk, kötü sarı renkte olan morlukların artık tamamen kaybolduğunu ve daha sonra bakışları yüzüne doğru kalktı ve onun kendisini fark ettiğini, iri gözlerle ona baktığını ve açıkça utandığını gördü. Jetta'nın kendini korumaya çalışmadığını belirtti. Peki neden yapsın ki? Onun, kendisine çıplak bakmaya her türlü hakkı olan kocası olduğunu düşündüğünü fark etti.

"Gitmem lazım." dedi sonunda.

"Ah, efendim," dedi Mavis şaşkınlıkla. Ona iri gözlerle baktı ve sonra bir Jetta'ya, sonra da bir geriye baktı ve vardiyayı kızın kafasına indirip kollarını kol deliklerinden geçirmesine yardım etti. Hizmetçi daha sonra ona döndü ve kibarca sordu: "Ne diyordun?"

Aulay, hâlâ Jetta'ya bakarken, "Gitmem lazım," diye tekrarladı. Zihninde hâlâ onun orada görkemli bir şekilde çıplak durduğunu görebiliyordu.

"Peki nereye gidiyorsunuz lordum?" Mavis sabırla sordu.

Aulay sonunda bakışlarını hizmetçiye çevirdi. Ancak o zaman düşüncelerini yeniden toparlayabildi. Başını sallayarak boğazını temizledi ve şöyle dedi: "Bu konuyu Katie ile görüşmek için Buchanan'a dönüyorum. Ama ben dönene kadar seni korumaları için Acair Amca'yı ve birkaç askeri göndereceğim."

Jetta'ya bakma riskini göze alarak onun üzgün olduğunu fark etti ve içini çekti. “Özür dilerim kızım. Seni yanıma almak isterdim ama henüz elbisemiz yok. Ben de oradayken bununla ilgileneceğim ve size giymeniz için güzel elbiseler getireceğim, böylece burada sıkışıp kalmazsınız. Yüzünden çeşitli duyguların geçişini izledi; üzgün, endişeli, hatta korku ve hayal kırıklığı ama sonra yüz hatlarını sakın bir ifadeye dönüştürdü, omuzlarını dikleştirdi ve başını salladı. “Çok iyi kocacığım. Güvenli seyahat.” Aulay başını salladı ve kapıya döndü ama sonra tereddüt etti. Onu bu şekilde bırakmak doğru gelmiyordu. Geri dönerek odayı geçti ve eğilerek onun alnına hızlı bir öpücük kondurmak niyetindeydi. Ancak son anda başını kaldırdı ve öpücüğü ağzına indi. Aulay dudakları onunkilerle buluştuğu anda hızlı bir öpücük fikrinden vazgeçti ve onun yerine düzgün bir şekilde ağzını aldı. Jetta'nın ikna edilmeye ihtiyacı yoktu. Küçük bir iç çekişle ağzı anında açıldı ve ellerinin boynuna dolandığını hissettiğinde, kendi elini beline kaydırarak ve onu kendine çekti, sonra ellerinin poposunu kavrayana kadar vücudunda aşağı doğru kaymasına izin verdi. Aulay sıkarak onu hafifçe kaldırdı ve biraz doğruldu, bu hareket kasıklarının kendisinininkilere sürttü ve sonra onu yere yatırdı ve istemeye istemeye öpüşmelerini kesti.

"Gitmem lazım." diye mırıldandı tekrar. “İnsanlarımın güvenliği benim sorumluluğumdur.”

"Evet," diye fısıldadı ciddiyetle. "Kendine dikkat et kocam."

"Ve sen, karım, ben dönene kadar güvende kal," diye emretti boğuk bir sesle ve sonra Mavis'in kaldırdığı kaşlarını görmezden gelerek döndü ve fikrini değiştirip onu yatağına götürmeden önce hızla odadan çıktı. Kadın onun kanında bir tür delilik gibiydi. Sürekli onu isteyerek dolaşıyordu. Kendisine dokunmasına izin vermediği bu son günler tam bir ıstırap olmuştu. Onun gerçekten kim olduğunu bulması ve orada işleri yoluna koyması gerekiyordu. Eğer bunu hemen yapmazsa, Rory'ye verdiği sözlere rağmen sonunda kızla yatıp onu tuzağa düşürerek kendisiyle evlenmek zorunda kalacağından korkuyordu.

Ve bu fikrin ona pek de çekici gelmediğini sanmayın. Hayatında her zaman Jetta var. Yara izlerini göremeyen ve onu şevkle selamlayan sıcak, misafirperver bir eş. Tek sorun, eğer gerçekten evli olmadıklarını öğrenirse tüm bunların ortadan kalkacağından şüphelenmesiydi. İçinde bulunduğu durumu en iyi şekilde değerlendirdiğinden ve evli olmadıklarını öğrenirse ayrılabilceğinden şüpheleniyordu. . . yapardı.

Adaira'nın yaptığı da buydu. Doğduklarından beri nişanlıydılar, komşu olarak büyümüşlerdi ve bir gün evleneceklerini her zaman biliyorlardı. Her ikisi de bundan son derece memnundu. Hatta birbirlerini sevmişlerdi ya da o öyle söylemişti ve o da buna inanmıştı. Ama savaştan yaralı bir şekilde eve döndüğünde, onun harap olmuş yüzüne bir kez bakmış ve dehşet içinde çığlık

atmıştı. . . sonra da onun insandan çok canavar olduğunu iddia etti ve onunla evlenmeyi reddetti.

Babası, planlandığı gibi devam edeceğini açıklayarak evliliği zorlamaya çalıştığında, kendisini öldürmekle ya da peçeyi almak için kaçmakla tehdit etmişti. Aulay'ın babasının bu konuda yumuşaması ve sözleşmeyi feshetmesi onu çok rahatlattı. O noktaya gelindiğinde kadınla evlenmeye hiç niyeti yoktu. Sonuçta o, onun olduğunu düşündüğü kadın değildi ve onu canavar olarak gören bir eş istemiyordu. Yine de eğer babası sözleşmeyi bozmasaydı, sözleşmeyi yerine getirmek için onunla evlenirdi. Onuru bunu gerektirirdi.

Dışarı çıkan Aulay, atını alıp eyerlemek için açıklığın kenarına inşa ettikleri küçük ahıra doğru yürüdü. Daha sonra canavarı bahçeye çıkardı. Merdivenlerden inerken bakışları yatak odasının penceresine kaydı.

Pencerede Jetta'yı görünce eyerine otururken onu izledi, kısa bir süre duraksadı ve bir anlığına ona baktı. Ama sonra elini dalga şeklinde kaldırdı, bineğini çevirdi ve yola koyuldu. Ondan ayrılmak şaşırtıcı derecede burkucuydu.

Dört haftadan fazla bir süre önce onu sudan çıkarmıştı ama on iki günden fazla bir süredir uyanık değildi ve yine de sanki çok daha uzun süredir hayatının bir parçasıymış gibi hissediyordu. Aslında onun buraya gelişinden önceki hayatını hatırlamak zordu. Aulay bunun nasıl olduğunu bilmiyordu ama bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu. Ona karşı kalbini sertleştirmesi gerekiyordu. . . yoksa sonunda onu terk ettiğinde hayatta kalamazdı.

Bölüm 6

Aulay'ın ağaçların arasında kaybolmasını izlerken Mavis nazikçe, "İşte, gitti," dedi. "Gel otur ve saçlarını ateşin yanında kurutmama izin ver, kızım. O zaman benimle aşağıya gelirsın, öğlen sana çok güzel papyınler yaparım." Jetta, Mavis'in onu pencereden uzaklaştırmasına izin verirken, "Orucumuzu yeni açtık," diye eğlenerek itiraz etti.

Yaşlı hizmetçi onu ateşin önüne yerleştirirken, "Evet, ama saçını kurutup papyınleri hazırladığımda öğle vakti olacak," diye temin etti onu. Mavis onu orada bırakarak masadaki sandalyelerden birini sürüklemeye gitti.

Jetta itaatkar bir şekilde sandalyeye yerleşti ve kadın işe koyulurken gözlerini kapattı. Mavis önce saçındaki suyun çoğunu almak için temiz bir bez kullandı, sonra onu bir kenara attı ve hâlâ nemli olan saç tellerini fırçalamaya koyuldu. Fırçayı Jetta'nın saçlarının arasından geçirerek ve nemli bukleleri kafa derisinden ve boynundan uzaklaştırarak uzun, tekrarlayan vuruşlar yaptı, böylece saç telleri fırçayla birlikte yükseldi ve sonra tekrar düz bir şekilde duracak şekilde düştü, bu hareket saçların kurumasına yardımcı oldu. Tuhaf bir şekilde rahatlatıcıydı bu ve Mavis saçlarının yeterince kuru olduğuna karar vermeden önce Jetta neredeyse sandalyesinde uykuya dalacaktı.

Mavis fırçayı bir kenara bırakarak, "İşte geldik, bu yeterli," dedi. Daha sonra onu incelemek için geri döndü ve hafifçe kaşlarını çatı. "Biraz yorgun görünüyorsun kızım. Hâlâ benimle aşağıya gelmek istiyor musun, yoksa biraz kestirmeyi mi tercih edersin?"

"Ah hayır! Şekerleme yok." Jetta hemen ayağa kalktı ve ona "Aşağıya geleceğim" diye güvence verirken daha dikkatli görünmeye çalıştı. Uyandığından beri bu odadan ikinci çıkışı olacaktı ve ikisi de aynı gün içinde. Bu onun vazgeçmek isteyeceği bir şey değildi. Bunun düşüncesi bile ruh halini önemli ölçüde aydınlattı.

"Verra peki. Ben yemek pişirirken masada oturabilir ve bana eşlik edebilirsin," dedi Mavis neşeyle onu kapıya doğru yönlendirirken. "Ben de yemek pişirirken sana küçük Katie hakkında her şeyi anlatacağım."

"Okla vurulan kız mı?" Jetta sordu. Hizmetçi, Aulay gelmeden önce soyunmasına yardım ederken bundan bahsetmişti.

Koridorda yürümeye başlarken Mavis başını sallayarak "Evet, zavallı küçük kız," dedi. "Aslında bana biraz onu hatırlatıyorsun. Ufacık ve aynı zamanda uzun siyah saçları var. Elbette her şey onda ama Rory kafanın arkasını tıraş etmek zorunda kaldı. Yine de, onun dışında siz ikiniz oldukça birbirinize benziyorsunuz."

Yüzünü buruşturan Jetta, çekingen bir tavırla elini başının arkasına kaldırdı. Aksiyonu fark eden Mavis dilini şaklattı. "Ah, artık endişelenmeyin, yeterince hızlı büyüyecek. Ayrıca bunun lordu rahatsız etmediği açık. Bakın, nasıl size yakın duruyor ve nadiren yanınızdan ayrılıyor. Neden bu adamı hiç bu kadar mutlu görmemiştim? En azından o Stuart kaltağı onun kalbini kırdığından beri hayır.

Jetta'nın gözleri lanet karşısında şaşkınlıkla büyüdü ve sordu: "Stuart." . . . ?"

Merdivenlerden inmeye başlarken Mavis yardımsever bir tavırla, "Kaltak," dedi ve ardından tiksintiyle başını salladı. "Sık sık küfür etmem ve başka bir kadına böyle bir isim vermekten hoşlanmam ama o kız bunu hak ediyor. O tam bir işti.

Aulay'ımız yara aldıktan sonra evlenmeyi reddettiğinde hiç şaşırmadım."

"Yara izi yüzünden onunla evlenmeyi mi reddetti?" Jetta öfkeyle sordu.

"Evet ve hayır." Onun bir canavar olduğunu ve geri kalan günlerinde onun yüzüne bakmak zorunda kalmaktansa ölmeyi tercih edeceğini söyledi. Ve o da hâlâ hasta yatağındaydı, o da bunu yaptığında zar zor hayattaydı," diye ekledi sertçe.

"Kaltak," diye nefes aldı Jetta, birinin böyle nazik bir adama bu kadar zalimce davranabilmesinden dehşete düşmüştü.

"İşte sana söyledim, yapmadım mı?" Mavis memnuniyetle söyledi. "Evet, Adaira Stuart gerçek bir kaltaktı. Soyluların çoğunu onun tatlı ve nazik olduğunu düşünerek kandırmıştı ama ne beni ne de karşılaştığı başka bir hizmetçiyi kandırmıştı. Adaira çevredeki tüm erkeklerin ve soylu hanımların dilinde bal gibi tatlıydı ama onu bir odada bir hizmetçiyle yalnız bırakırsanız gerçek yüzünü

yeterince çabuk gösterirdi."

"Hizmetilere kaba mı davrandı?" Jetta kaşlarını çatarak sordu. Annesi ona hizmetkarlara karşı her zaman nazik olunması gerektiğini öğretmişti. Ona herkese, özellikle de köylülere ve hizmetçilere karşı nazik olmayı öğretmişti. Hayatlarının zor olduğunu, günlerinin uzun ve yıpratıcı emeklerle dolu olduğunu ve uğrunda çok çalıştıkları kişilerin onlara her türlü nezaketi göstermesi gerektiğini söylemişti. Elbette babası hiç...

Jetta bir şeyler hatırladığını fark edince aniden yürümeyi bıraktı. Elbette bir şeyler hatırladığını anladığı an, kafasındaki düşünceler sıcak güneşin altındaki su birikintisi gibi kurudu.

"Ne var kızım? İyi misin?" Mavis endişeyle sordu.

"Evet," diye içini çekti Jetta, sonra zorla gülümsedi ve onunla birlikte merdivenlerden aşığı inmeye devam etti, "Sözlerin bana annemin bir zamanlar söylediğı bir şeyi hatırlattı."

"Hafızam geri geldi mi?" diye sordu Mavis, bu düşünceye açıkça sevinmişti.

"Evet, küçük," diye itiraf etti, hafifçe gülümseyerek ve sonra hizmetçinin elini sıkarak şunu önerdi: "Belki konuşmaya devam edersen daha fazlasını hatırlarım."

"Ah, peki o zaman, yüzüm mosmor olana kadar konuşurum leydim. Bunu yapacağım," diye neşeyle temin etti onu, merdivenlerin sonuna ulaşıp indiklerinde. Onu her iki yanında sıralar bulunan büyük ahşap bir masaya yönlendirerek şöyle dedi: "Şimdi oturun, ben de size lordumuzun kalbini kıran o pis inekle ilgili her şeyi anlatacağım."

Başını sallayan Jetta, Mavis'in oyalanmaya başlamasını izlemek için masaya yerleşti. Ancak bir süre sonra duraksadı ve hafif kaşlarını çatarak havayı koklamak için başını kaldırdı. "Bir şey mi yanıyor?"

Mavis bu soru karşısında duraksadı, burnu kalkarak seğırmeye başladı, sonra başını hızla ateşe çevirdi ve telaşlı bir çığlıkla oraya doğı koştı. "Ben güveç!" Ayakta duran Jetta, kadının omzunun üzerinden baktı ve kadın alçak sesle küfrederek ateşin üzerindeki yahniyi tahta kaşıkla dürtmeye başladı.

"Rory'nin suyu hatırlamadığından şüpheleniyordum ve kontrol etmeyi planlamıştım," diye mırıldandı sinirle. "Bu delikanlı her zaman ondan istediğim şeyi yapmayı unutuyor. Bu kadar zeki bir çocuğun bir düşünceyi bir dakikadan fazla aklında tutabileceğini düşünürdünüz." Gıcırdatarak içini çekti ve ekledi:

"Ama belki de kafasında tek bir düşünceye tutunamayacak kadar çok düşünce vardır." Başını sallayarak mırıldandı, "Kontrol etmem gerektiğini biliyordum ve yapmayı da planlamıştım ama o suyu eklediğini söyledi, sonra Simon geldi ve ben yumurta aramaya çıktım ve sonra da fırtına, unuttum. . ."

Sinirli bir şekilde tıslayarak kaşığı bir kenara koydu ve tencereyi ateşin üzerindeki kancadan alırken ellerini korumak için bir parça kumaş almak üzere uzaklaştı.

"Benim için kapıyı aç, lütfen kızım."

Jetta, aceleyle önünden giderek Mavis'in tencereyi dışarı çıkarabilmesi için kapıyı

açtı ama kadın geçerken şöyle önerdi: "Belki hâlâ kurtarılabılır. Belki yanmış parçaları çıkarırsan ve..."

"Hayır, kızım. Kömürleşmiş lezzet güvecin her yerinde olacak. Yine de sorun değil. Öğle yemeği için papyn almayı planlamıştım ve akşam yemeğine biraz daha güveç almak için hala yeterince zamanım var. Şimdi sen git otur, bundan bir dakika bile kurtulmayacağım."

Jetta onun ahırlara doğru gidişini izledi. En azından ahırlara gittiğini sanıyordu ama hizmetçi durdu ve içindekileri ahırların yanındaki bir ağacın dibindeki yere boşaltmak için ağır tencereyi eğdi. Jetta içini çekerek kapıyı kapattı ve kendisine söylendiği gibi tekrar masaya oturup beklemeye başladı.

Jetta irkilerek uyandı ve yatakta doğruldu, gözleri onu uykusundan uyandıran sesin kaynağını bulmak için etrafı taradı. Bir an için içinde bulunduğu tuhaf odayı fark edemeyerek kafası karışmıştı. Bu kesinlikle onun Fitton'daki yatak odası değildi. O oda çok daha büyüktü, yatağın gölgeliği ve ışığı ve sesi kapatmak için

kullanabileceğiniz perdeleri vardı. Bu oda...

Jetta aniden pansiyonda olduğunu fark etti; ayaklarını yatağın kenarından aşağı sallayıp hâlâ yanında duran şiltenin üzerine inerken zihni açıldı. Kocasının genellikle üzerinde uyuduğu şilte. Ya da Buchanan'a gittiği ve bu gece orada uyuyamayacağı için öyle olduğunu tahmin ediyordu. Jetta, odanın tamamen kendisine ait olacağını düşündü ve kafa karışıklığının sonuncusu da uzaklaşırken etrafına baktı.

Kadın papynleri pişirirken kendisi aşağıda Mavis'le kalmıştı ama zengin soslu leziz yumurtaları yedikten sonra Jetta kendini birdenbire bitkin bulmuştu. Öyle ki Mavis ona biraz uzanıp biraz dinlenmesini önerdiğinde bile tartışmamıştı. Kadın onu burada görmüş ve içeri sokmuştu ve Jetta'nın hatırladığı son şey buydu. Jetta, penceredeki açık panjurlardan süzülen parlak güneş ışığını fark ettiğinde, kendisinin de çok uzun süre uyumuş olamayacağına karar verdi.

"Zehirlendiğini söylüyorum sana!"

Dışarıdan bağırılan sözlerle kaşlarını çatan Jetta, kendini yataktan itti ve dışarı bakmak için pencereye doğru ilerledi. Ahırların yanındaki ağacın yanında toplanmış yarım düzine kadar adama bakarken gözleri büyüdü. Mavis'in yahniyi attığı ağacın dibinde duran bir şeyin etrafında duruyorlardı. Artık hepsi aynı anda konuşuyordu, bu yüzden Jetta artık ne söylendiğini anlayamıyordu.

"Neler oluyor?"

Jetta'nın bakışları hızla kulübeden yeni çıkmış bir adama kaydı. İlk başta onun Aulay olduğundan emindi. Boyu, boyu, adımları ve hatta sesi kocasınınkindene o kadar benziyordu ki kocasının o olduğundan emin oldu ama sonra adamın saçındaki gri çizgileri fark etti ve Aulay'ın onlara güvence verdiği kişinin Acair Amca olması gerektiğine karar verdi. Buchanan'dayken onlarla kalması için göndermiştim. Mavis aniden kulübeden çıkıp adama doğru koşup bağırdığında

haklı olduğunu biliyordu: "Ne var Acair? Sorun ne?"

Hizmetçiyi izlerken Jetta'nın kaşları hafifçe açıldı. Mavis her zamanki gibi görünmüyordu. Kıyafetleri biraz yamuktu, yüzü kızarmıştı ve Aulay'ın amcasına bakışı ve ona hitap şekli. açıkçası o bir lordan çok bir beau'ya benziyordu. Acair'in Mavis'e bakışı da kendine has bir hikaye anlatıyordu. Acair adamlardan ayrılp Mavis'in yolunu kesmek için harekete geçtiğinde Jetta, ikisinin açıkça sevgili olduğuna karar verdi. Kolunu tutarak onu yavaşça kulübeye doğru yönlendirdi, kulağına bir şeyler mırıldandı ve yüzüne bir dehşet ifadesi yerleştirdi.

Jetta, onlar tekrar içeride kayboluncaya kadar izledi ve sonra bakışlarını tekrar ağacın yanındaki adamlara çevirdi. Birçoğu uzaklaşmıştı ve birinin yerde oturduğunu, kucağında ölü bir köpeğe benzeyen bir şey tuttuğunu görebiliyordu. Yüzü üzüntüyle dolu bir halde onu ileri geri sallıyordu.

Kaşlarını çatan Jetta, aşağıya inip neler olduğunu öğrenmek amacıyla pencereden çekilmeye başladı ama sonra ağaçlardaki bir renk sıçraması gözüne çarptı. Duraklayarak ahırların ötesindeki ormanı aradı ve ormanın içinden uzaklaşan birini gördüğüne yemin edebilirdi. Renkli giysili ve hızlı hareket eden biri. Her kim olursa olsun tamamen gözden kaybolmadan önce gördüğü tek şey buydu. Jetta kendi kendine, adamlardan biri, dedi. Belki tuvaletini yapacak bir yer arıyordur ya da köpeğini gömecek bir yer arıyordur, diye düşündü kapıya doğru yürürken. Diğer adamların hiçbirisi parlak renkler giymese de Jetta kapıyı açıp sahanlığa adım atarken düşündü.

"Ah kızım, ben de seni kontrol etmeye geliyordum. Bütün foofarawların seni uyandırmasından korktum." Jetta durdu ve yaşlı kadın merdivenlerden ona doğru koşarken Mavis'e endişeyle gülümsedi. "Ne oldu?" "Ah, bu çok kötü bir şey. Genç Robbie'nin köpeği zehirlendi," dedi mutsuz bir şekilde, kolunu yakalayıp onu geldiği yöne doğru itti. "Zavallı şey. O da iyi bir köpekti. Bütün delikanlılar onu severdi. Ama attığım yanmış yahniyi yedi ve." Mutsuzca başını salladı. "Yahniyi attığım ağacın dibinde bir tür zehirli bitki olmalı, o da güveçle birlikte bir kısmını da yemiş. Olabileceğini düşündüğüm tek şey bu. Ama zavallı hayvan öldü." "Ah hayır," dedi Jetta, ölü köpeği görmüş olmasına rağmen dehşetle. Olanları duymak bir şekilde adamın kucağında yatan köpeği görmekten daha kötüydü. Aslında onu gördüğünde uyuyormuş gibi görünüyordu. Ama bunu duyunca kendi köpeği Jezebel öldüğünde ne kadar üzüldüğünü hatırladı ve...

"Evet, korkarım öyle ve bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum. Güveci başka bir yere mi atmıştım, yoksa. .

." O, başını salladı. "Zavallı hayvan. Gerçekten iyi bir köpekti."

Şimdi bir başka anısının daha aklına gelmesinden bahsetmenin zamanı olmadığına karar veren Jetta sadece başını salladı ve yatak odasına geri çekilmesine izin verdi. Ama bu yeni anı ona ilk uyandığında başka bir anı daha olduğunu hatırlattı. Yatak

odasının arkasında. kahretsin, neredeydi? Evdeki yatak odasını düşünürken aklına bir isim geldiğinden emindi. Artık geriye kalan tek şey perdeli bir yatak ya da ona benzer belirsiz bir fikirdi ve görüntüyle aklına gelen adı hatırlayamıyordu. Anı, bir rüyanın kalıntıları gibi zihninden silinip gitmişti. Mavis kapıyı arkalarından kapatırken, Zavallı hayvan, diye mırıldandı yeniden. “Haydi, giydiğin ekose şimdiye kadar kurumuş olmalı. Hadi onu sana verelim ki aşağıya inebilesin. Acair artık uyanık olduğun için seninle konuşmak istiyor.”

"Dışarıda gördüğüm Acair Amca mıydı yani?" diye sordu Jetta, doğru tahmin ettiği için memnundu.

“Evet. O ve çocuklar sen uykuya daldıktan hemen sonra geldiler. Toprak sahibi, o dönene kadar bizi korumaları için gönderdi," diye açıkladı Mavis, ateşin yanındaki bir sandalyenin üzerine serdiği ekoseyi hissettiğinde ve

görünüşe göre onu kuru bularak onu aldı ve döşemeye başlamak için yere serdi. malzemeye kıvrılır.

Jetta ona katılmak için odanın karşı tarafına geçti. "Bırak şunu ben yapayım Maviş. Nasıl yapılacağını öğrenmem lazım."

“Yani batan bir gemiden hâlâ haber yok mu?” Aulay kaşlarını çatarak sordu. Bu, kardeşine, kendisinin ve Geordie'nin Jetta'nın bulunduğu gemiyle ilgili haberleri ararken neler öğrendiklerini sormak için sahip olduğu ilk şanstı. Rory'nin Katie'ye baktığı odada onu görmeye gittiğinde Geordie'ye sormayı doğru bulmamıştı. Kardeşi hizmetçi yüzünden o kadar solgun ve üzgündü ki meseleyi bir kenara bırakmış ve Conran'dan onunla konuşmak için kendisini takip etmesini istemişti. Ancak Aulay, Conran'ın başını sallamasını izlerken bunun kardeşinden almayı umduğu haber olmadığını düşündü.

“Hayır. Geordie ve Alick'in ilk seferinde öğrendiğinden daha fazlasını öğrenmedim. Geordie de öyle," diye ekledi ve sonra açıkladı, "Geri dönerken buluştuk ve konuştuk. Katie ile karşılaşınca kadar yolun son kısmını birlikte sürdük.” Ağzını sıkılaştırarak ekledi: "Asla liderliği ele almamalıydım. Arkalarını kollamak için arkalarından gitmeliydim.”

Aulay kararlı bir şekilde, "Bunun olacağını tahmin edemezsiniz," dedi. "Ve senin onların arkasında olman muhtemelen hiçbir şeyi değiştirmez."

"Belki de," dedi Conran mutsuz bir şekilde ve sonra derin bir nefes vererek şöyle dedi: "Her neyse, ne Geordie ne de ben üç hafta önce o fırtınada batan bir gemi hakkında en ufak bir haber bile bulamadık. Eh, neredeyse beş hafta oldu,” dedi sertçe. "Sadece olmadı."

Aulay hayal kırıklığıyla, "Eh, Jetta'nın bir yerden gelmesi gerekiyordu," diye homurdandı.

"Evet," diye onayladı Conran ve sonra sordu, "Bağlandığı şeyin bir geminin direği olduğuna emin misin?"

“Evet. Karga yuvası çoğunlukla sağlamdı ve yelken hâlâ bağlıydı. Kesinlikle bir

direkti," diye güvence verdi ona. "Gemiye ne oldu o zaman?" Conran da sinirli görünmeye başlamıştı.

Aulay kaşlarını çattı ama sonra sustu.

"Ne?" Conran hemen sordu. "Bir fikrin var mı?"

Aulay, aklına yeni gelen düşünceyi düşünerek bir dakika kadar sessiz kaldı.

Sonunda başını salladı. "Geminin batmadığını düşünüyorum."

Conran bu öneri karşısında kaşlarını kaldırdı. "Yani onu bağlı bulduğunuz direk 'hayır' mıydı?" Aulay, "Evet, öyleydi" diye güvence verdi.

"Peki o zaman..."

"Babam bir keresinde bana seyahat ettiği bir gemiden bahsetmişti ve o kadar hızlı ve şiddetli bir fırtına geldi ki rüzgar, yelkenleri indiremeden karga yuvasının hemen altındaki direği kırdı."

Conran bunu kısaca düşündü. "Ve sen aynı şeyin burada da olabileceğini düşünüyorsun, sadece direğin çok daha aşağısında?"

Aulay, "Evet," diye homurdandı. "Direk, fırtına vurduğunda kopan tabanda bir zayıflığa sahip olabilir." Conran yavaşça, "Jetta'yı da yanında götürüyorum," dedi.

Aulay sert bir tavırla, "Ama gemiyi yüzer halde bırakarak," diye bitirdi.

Conran ona, "Fırtınada hasar gören ve onarım için bir veya başka bir limana topallayan bir veya iki geminin söylendiğini duyduk" dedi.

"Direğini kaybeden var mı?" diye sordu.

Conran başını salladı. "Bilmiyorum." Ne tür bir hasar olduğunu sormadım.

Battığını sandığımız bir tekneyi arıyorduk."

Aulay küfretti.

Conran, "Tekrar yola çıkıp hasarlı gemileri sorabiliriz," diye teklifte bulundu.

"Hayır. Yapamazsın," dedi aniden. "Burada Geordie'yle oturmana ihtiyacım var." Conran'ın kaşları kalktığında Aulay kaşlarını çattı ve durumu kısaca değerlendirdi.

Katie oku aldığı anda duvardaki adamlarla henüz konuşma fırsatı bulamamıştı.

Buchanan'a döndüğünde, Acair Amca'yı birkaç adamla birlikte kulübeye geri gönderip Geordie ile konuştuğunda, duvardaki adamların hepsi mesailerini bitirmişti. Ama eğer önemli bir şey görmüş olsalardı Acair'e söylerlerdi, o yüzden zaten onlardan pek bir şey öğrenmeyi beklemiyordu. Ormanda arama yapan adamları vardı ama orada da pek umutlu değildi.

Anlayabildiği kadarıyla Katie'ye saldıran kişiyi yakalamak için tek umudu, onu tekrar öldürmeye kalkışmalarıydı.

"Geordie'yi rahatlatmak için mi, yoksa Kate'i korumak için mi?" Aulay düşüncelerine dalmışken Conran nihayet sordu.

Aulay düşüncesini açıklamayı düşündü ama sonunda yalnızca "İkisi de" dedi.

Conran kaşlarını çatarak, "Yani Kate'e saldıran kişinin tekrar deneyebileceğini düşünüyorsunuz," dedi. "Geordie biliyor mu?"

"Hayır." Aulay, Geordie'yi bu ek sorundan dolayı endişelendirmek için hiçbir neden göremedi. Kız için yeterince endişeleniyordu. "Onun ya da başka birinin

onları koruduğunu bilmesini istemiyorum. Böylece Geordie gardırobunu ziyaret etmek için odadan ayrılırsa Kate'e saldıran kişi başka bir girişimde bulunmak için yolu açık

bir şekilde düşünecektir."

"Geordie'nin haberi olmadan onları korumamı nasıl başaracağız?" Conran kaşlarını çatarak sordu.

Aulay, "Geçitler," dedi. "Benim için sözde bir iş için dışarı çıkacaksın ve koridorlara geri döneceksin. Odayı oradan gözetleyebilirsin."

Conran aniden anlayarak, "Ahhh," dedi. Bu sabah döndüğünüzde Katie'yi Saidh'in eski odasına taşımanızın nedeni bu olabilir. İçinde bulunduğu misafir odasına tünellerden ulaşamıyordu."

"Evet."

"Ya Katie başka bir girişimde bulunulmadan önce ölürse?" Conran sordu.

"Rory'nin iyileşeceğine dair pek umudu yok. Ona oku kim attıysa, ilk denemede aldığı yaralardan dolayı ölüp ölmeyeceğini görmek için bekliyor olabilir."

Aulay bunun üzerine kaşlarını çatı. Bunun gerçekleşebileceği iyi bir ihtimaldi. Ve kız öldüğünde, başka bir girişim gereksiz olacak ve onu kimin öldürdüğünü asla bulamayacaklardı. Bu düşünce hiç hoşuna gitmemişti. Genç Katie adaleti hak etti.

Aulay, "Rory'ye iyileşmekte olduğunu söylemesini söyleyeceğim," dedi ve bunu Büyük Salon'da kendi insanlarından oluşan bir kalabalığın önünde söylemesi gerektiğini düşündü. Kızın nasıl olduğunu sorduğunda Rory onun beklenenden çok daha güçlü olduğunu ve geliştiğini söyleyebilirdi.

Conran başını sallayarak, "Bu işe yaramalı," dedi. "Ona okla vuran kişinin, eğer iyileştiğini düşünüyorsa ikinci bir girişimde bulunması daha olasıdır." Conran birasını aldı ve uzun bir yudum aldı. Daha sonra içkisini masaya bıraktı ve tekrar başını salladı ve şöyle dedi: "Verra pekala. Hemen yola çıkacağım."

Aulay başını salladı. Akşam yemeğine yaklaştık. Hiç günün bu kadar geç bir saatinde yolculuğa çıkmamıştınız. Sabah yola çıkabilirsin."

Conran kaşlarını çatı ve başını salladı. "Geordie ve Katie'yi bütün gece korumasız bırakma fikrinden hoşlanmıyorum. Yarınki yolculuğum için dinlenmek üzere erkenden emekli olacağımı söyleyeceğim ve bu gece odamın koridoruna sığıacağım. Sonra sabah dışarı çıkıp odayı izlemeye devam etmek için koridorlardan geri döneceğim.

Aulay hemen başını salladı. Conran bütün gece ve yarın da izleyemedi. "Ben bu gece odaya göz kulak olacağım, sen de yarın izlemek için dinlenebilirsin."

"Tamamen?" Conran şaşkınlıkla sordu.

Aulay kaşlarını kaldırdı. "Hiçbir şeye ihtiyacın yok" sesi çok şaşırmış gibi görünüyor. Ben de burada bir şeyler yapıyorum.

"Evet, genellikle," diye onayladı. "Ama bu senin dinlenmeyi kaçırmaya neden olacak, çünkü yarın sabah uyumaya bırakılmayacağını biliyorum. Geçen ay uzakta

olduktan sonra geri döndüğünüz için Buchanan nüfusunun yarısı şikayetlerle sizi rahatsız etmeye hazır görünüyor.

"Evet," dedi Aulay kuru bir sesle. Amcasını pansiyona götürmesinin ve sonra da Geordie'yi görmek için kalkmasının bu kadar uzun sürmesinin nedenlerinden biri de buydu. Çözmesi gereken bir sorunu olan insanlar tarafından sürekli durdurulmuştu. Aslında Aulay, Conran'la bu konuşmayı kesintisiz olarak yapabilmesine oldukça şaşırmıştı. Sanki bu düşünceyle kendine uğursuzluk getirmiş gibi, kale kapıları açıldı ve ahır ustası içeri girdi, etrafına baktı, onu masada gördü ve aceleyle onlara doğru ilerledi.

Aulay sonunda ayağa kalkarken, "Benim için endişelenme ve uyu," dedi. "Dört haftadır çok az uykum vardı. Onsuz bir iki gece hayatta kalacağım. Conran'ı masada bırakarak ahır sahibiyle buluşmak ve sorunun ne olduğunu görmek için yürüdü.

Bölüm 7

Aulay, kapının hafifçe çalınmasıyla derin bir uykuya daldı. Uykulu bir şekilde gözlerini kırıştırarak pencereye doğru baktığında zayıf sabah ışığının içeri sızdığını gördü. Güneşin tam olarak doğmadığını fark etti ve kaşlarını çatarak yatakta doğruldu, Jetta'nın arabasıyla gelişinden bu yana yatak adını verdiği yerdeki şiltenin üzerinde yaklaşık beş hafta geçirdikten sonra burada olmayı tuhaf buldu. hayat. Aslında birdenbire hatırladı, bu sefer gerçekten uyumamıştı. En azından uzun süre değil. Anlayabildiği kadarıyla Conran onu yalnızca birkaç dakika önce Geordie ve Katie'yi izlemekten kurtarmıştı. Tahminine göre belki on dakika uyuyabilmişti. Bu düşünce karşısında inleyen Aulay yataktan kalktı ve yatak gömleğiyle odayı geçti; Jetta'nın onu bu elbiseyle görse muhtemelen onunla dalga geçeceğini düşünüyordu. Küçük sahte karısıyla ilgili düşüncelerden kurtulmak amacıyla bu düşünceyi başını sallayarak takip etti.

Aulay kulübeden ayrıldığından beri Jetta'yı düşünmemek için elinden geleni yapıyordu. Ama bu onun yapmayı gülünç derecede zor bulduğu bir şeydi. Kulübeden ayrıldığı andan itibaren her şey ona onu hatırlatıyor gibiydi. Atının kuyruğunun da kadının saçıyla aynı simsiyah olduğunu fark etmişti. Parlak güneş

ışığının altındaki çimenler onun gözleriyle aynı parlak yeşildi. Fırtınadan sonra gökyüzünü dolduran kabarık beyaz bulutlar ona onun porselen tenini hatırlatmıştı. . . ve bu, dönüş yolculuğunun ilk birkaç dakikasıydı. Buraya kadar devam etmişti ve hala devam ediyor.

Buraya vardığında Rory'nin onu Katie'yi görmeye götürmesini istediğinde, yatakta solgun ve hareketsiz yatan koyu renk saçlı hizmetçi, Aulay'a Jetta'nın hâlâ baygın olduğu zamanları hatırlatmıştı. Hizmetçi de onun gibi

minyonda ve aynı siyah saçlara sahipti. Muhtemelen Jetta'ya pek benzemediğini ve Jetta'yı her yerde

görmesinin sadece onun delicesine akli olduğunu bilen Aulay, amcasıyla konuşmak ve saldırı hakkında ne öğrendiklerini öğrenmek için aşağıya inmişti. Hizmetçiler hemen ona orucunu açması için hamur işleri getirmişlerdi ve o da Mavis'in hamur işleri ne kadar güzel olursa olsun Cook'unkinin daha iyi olduğunu ve döndüğünde birazını Jetta için geri alması gerektiğini düşünmüştü.

Doğrusu, bir şekilde Jetta'yı düşünmesine yol açmadan kafasına tek bir düşünce bile giremiyor gibiydi. Bu farkındalık, Aulay'ın kendisine duyduğu bu çekimden asla kurtulmayacağını kabul etmesine yol açmıştı. Bunu bilerek geleceğini de oldukça açık bir şekilde görmüştü. Jetta bir şekilde evli olmadıklarını öğrenip onu terk edecek ve o da kırık bir adam olacaktı. Bu kadar basitti. Aulay, aldığı yaralanma ve Adaira'nın onu terk etmesinden sonra kırıldığını düşünmüştü ancak bunun Jetta'yı kaybetmesinin yanında hiçbir şey olmayacağından şüpheleniyordu. Bu kaybın telafi edilemeyeceğinden korkuyordu.

Bu düşünceden sinirlenerek kapıyı açtı ve tokmağına kaşlarını çattı. Aulay onun Alick olduğunu anlayınca kaşlarını çatmak daha da derinleşti. "Neredeydin sen?" Gözleri şaşkınlıkla genişleyen küçük kardeşi kaşlarını çattı. Rory sana söylemedi mi? Saidh ve Greer'i görmeye gittim."

Aulay, "Evet, bana söyledi," diye itiraf etti. "Ama bu iki hafta önceydi. Ne oldu da bu kadar uzun sürdü?" "MacDonnell'a vardığımda onlar uzaktaydı," diye açıkladı. "Kuzey yolunda Niels ve Edith'i ziyarete gidiyoruz. Ben de bir gece MacDonnell'da dinlendim ve ardından onları Drummond'a kadar takip ettim. Ama ben geldiğimde Drummond'dan ayrılıp Carmichael'a, Dougall ve Murine'e gitmişlerdi. Peki," dedi bariz bir öfkeyle. "Elbette, Edith devam etmeden önce gece dinlenmem konusunda ısrar etti ve."

Aulay, kardeşinin uzun, uzayıp giden açıklamasını dalgın dalgın dinledi, ya da belki de aslında hiç dinlemedi. Çoğunlukla Jetta'nın Edith, Murine, Jo ve Saidh'den hoşlanıp hoşlanmayacağını merak ediyordu. Kız kardeşi arkadaşlarına karşı hırsız gibi katıydı ve bu iyi bir şeydi, çünkü arkadaşlarından ikisi artık iki erkek kardeşiyle evliydi. Ancak Jetta'nın onlardan hoşlanacağından şüpheleniyordu. Muhtemelen arkadaşları Jo'dan da hoşlanacak ve kadın grubuna kolayca uyum sağlayacaktı. Ve elbette onu seveceklerine karar verdi. Zeki ve

tatlıydı, harika bir mizah anlayışı vardı. Onu sevmeden nasıl yardım edebilirlerdi ki?

Yapamayacaklarına karar verdi Aulay kesin bir şekilde dikkatini kardeşine yöneltti ve sözlerini tamamladı: "MacDonnell'e döndüklerinde nihayet onlara yetiştik, ama Jetta hakkındaki açıklamayı bitirdiğim anda Saidh buraya gelmekte ısrar etti. Elbette ilk önce yeni kıyafetler hazırlaması gerekiyordu ve Greer'in de bazı işlerle ilgilenmesi gerekiyordu, bu yüzden hemen ayrılmadık ama sonunda işte buradayız," diye bitirdi Alick.

Aulay kuru bir tavırla, "İşte buradasın," diye onayladı. "Ama neden sabahın erken saatlerinde kapımı çalyorsun?"

Alick yüzünü buruşturdu. "Eh, Saidh'in nasıl biri olduğunu biliyorsun. Buraya gelip seni uyandırmakla tehdit ediyordu ama önce seni uyarmanın daha iyi olacağını düşündüm.

"Beni ne konusunda uyaracaksın?" Aulay acımasız bir şüpheyle sordu. "Ah . . . yani. "

Aulay gözlerini kıstı. "Ona az önce kızı sudan kurtardığımızı söylemedin, değil mi?" suçladı. "Ona başka ne söyledin?"

Alick yüzünü buruşturdu. Ona hiçbir şey söylemek istemedim. Sadece kayıp gitti." İğrenerek homurdanan Aulay döndü ve ekosesini kapıp pililemeye başlamak için odasına doğru uzun adımlarla yürüdü. "Ne biliyor?"

"Şey... . Peki " Alick tereddüt etti ve Aulay'ın pilisini bitirip ekoseyi giyip yerine sabitlemesini izlerken gergin bir şekilde dudaklarını yaladı.

"Kuyu?" diye sordu Aulay, kardeşine bir bakış atarak ona doğru döndü. Alick yüzünü buruşturdu ve ardından özür dilercesine itiraf etti: "Her şey."

Aulay, "Lanet olsun, Alick," diye homurdandı ve odadan çıkmak için onun yanından geçti.

Alick, sertçe topuklarının üzerinde, "Eh, onun nasıl olabileceğini biliyorsun," diye mırıldandı. "Saidh, Jetta'yı öğrendiğinde, her ayrıntıyı öğrenene kadar benimle dalga geçmekte ısrar etti."

Aulay, Alick'i konuşturmak için bu kadar çok çaba harcamanın gerekmediğini bilerek homurdandı. Delikanlı yaşlı bir kadın gibi dedikodu yapıyordu.

Alick, "Ama sorun değil," diye güvence verdi ona. Yanlış bir şey yapıyormuşsun gibi bir şey değil. Kızın hayatını kurtardın ve ona göz kulak oldun, sen ve her şeyiyle onu sağlığına kavuşturdun. Saidh'e onu nasıl beslediğini, eğlendirdiğini ve yanından ayrılmadığını anlattım. Eminim sadece merak etmiştir."

Aulay kuru bir sesle, "Evet," diye mırıldandı, buna bir an bile inanmadı. Bunun sadece meraktan fazlası olduğundan bir an bile şüphe duymadı. Kız kardeşi ona cevaplamayı, hatta düşünmeyi bile istemediği sorular sormak için buradaydı. Jetta'nın kim olabileceğini, nereye ait olduğunu veya ailesinin kim olduğunu öğrenmek için neden daha fazla çabalamamıştı? Peki Jetta'ya gerçekte karı koca

olmadıklarını nasıl ve ne zaman söylemeyi düşünüyordu?

Aulay, içinden küfrederek merdivenlerden inerken omuzlarını dikleştirdi. Kız kardeşi istediği zaman tam bir baş

belası olabiliyordu ve o da onun bu durumda olmak isteyebileceğinden

şüpheleniyordu. Doğası gereği bir

koruyucuydu, başkaları için ayağa kalkıyor ve gerekli hissettiğinde onların hakları için savaşıyordu. Burada yapılacak en doğru şeyin Jetta'ya her şeyi anlatmak ve onun kim olduğunu ve nereye ait olduğunu öğrenmek için ellerinden geleni yapmak olduğunu düşüneceğinden hiç şüphesi yoktu. Sorun şu ki, bunu yapmaya istekli değildi. Öyle olması gerektiğini biliyordu. Öyle olması gerektiğini bile hissetti. Ama o istemedi. Üstelik bunu yapmak kadını tehlikeye atabilir. Ailesine onun hayatta olduğunu açıklamayı düşünmeden önce durumun ne olduğunu bulmaları gerekiyordu.

Bunun da onun kim olduğunu ve nereden geldiğini öğrenmek anlamına geldiğini, şimdiye kadar bunu başaramadığını suçluluk duygusuyla itiraf etti. Suçluluk duygusu, o kadar çok çabalamamış olmasından kaynaklanıyordu. Batan bir geminin olmaması bir engel olsa da onun nereden geldiğini ve adının ne olduğunu öğrenmenin başka yolları da vardı. Hiçbirini deneme zahmetine girmemişti. Peki bunu neden yapmamıştı? Çünkü Aulay Jetta'yı seviyordu. Onunla konuşmayı seviyordu ve ona bakışını seviyordu. Yüzüne baktığında ifadesinde hiçbir korku ya da tiksinti yoktu. Sanki sadece hafızasını değil, görüşünü de kaybetmiş gibiydi ve Aulay, Rory görüşünü test edip gayet iyi gördüğüne dair ona güvence verene kadar durumun böyle olduğundan şüphelenmişti. Bu yüzden yüzündeki yara izi karşısında dehşete düşmüş gibi görünmüyordu ki bu onun için bir mucizeydi. Kadın çok güzeldi ve bayginken kaybettiği kiloların bir kısmını geri alırken her geçen gün daha da güzelleşiyordu. Ve ondan gerçekten hoşlanıyormuş gibi görünüyordu. "Jetta'nın adamlarını bulup onun gerçek adını ve durumunu öğrenmek için ne yapıyorsunuz?"

Aulay kendini düşüncelerinden kurtardı ve bu soru üzerine kız kardeşine kaşlarını çattı. Adam henüz masaya ulaşmamıştı bile ve kadın çoktan ayağa kalkmış, ona doğru yürüyor, sanki yaramazlık yapmaya hazır yaramaz bir çocukmuş gibi onu kızdırıyordu. Bu tam olarak beklediği şeydi. Onu bu kadar iyi tanımasının iyi bir şey olduğunu düşünüyordu.

"Sana da günaydın kardeşim. Umarım buraya olan yolculuğunuz sorunsuz geçmiştir, dedi Aulay yumuşak bir sesle, ona ulaşip yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. Doğrulduktan sonra hâlâ sehpalı masalarda oturmuş hamur işi çiğneyen kocası Greer MacDonnell'e başıyla selam verdi. Bu görüntü midesinin açlıktan guruldamasına neden oldu.

Saidh uyararak, "Aulay," dedi ve dikkatini tekrar ona çevirdi. Alick, kızın hiçbir şey hatırlamadığını, evli olduğunu ve yatağında seninle yattığını düşündüğünü

söyledi. Kızdan nasıl bu şekilde yararlanabildin? Evet...”

“İkimizin de pişman olacağı bir şey söylemeden önce orada durmanı öneririm,” dedi Aulay soğuk bir tavırla, onun eleştirisini yarıda kesti. Durdu ama aynı zamanda ona öfke ve hayal kırıklığıyla baktı. Bunu bir an için görmezden gelerek Alick'e kaşlarını çattı ve şöyle dedi: "Jetta yatağımdayken benim yerdeki bir şilte üzerinde uyuduğumu söyleme zahmetine girmedin mi?"

"Bunu ona nasıl söyleyebilirim?" Alick şaşkınlıkla sordu. "Bunu bilmiyordum." Aulay bu iddia karşısında gözlerini kırıştırdı ve uyku düzenlemelerini Rory dışında kimseyle konuşmadığını fark ederek kaşlarını çattı. Aslında Jetta geldiğinden beri kimseyle pek bir şey konuşmamıştı. Haftalardır onunla birlikte kulübedeydi, saatlerini onun başucunda geçiriyordu, ilk başta sadece onun uykusunu izliyor ve uyanabileceğine dair herhangi bir işaret arıyordu. Uyandığında, zamanını onun yanında geçirmiş, ona yiyecek ve içecek dağıtmış, Buchanan ve insanları hakkındaki sorularını yanıtlarken, o da buradaki hayatına ve oradaki insanlarla ilgili anıları bulmaya çalışmıştı. yok.

"Yani bundan faydalanmadın mı?" diye sordu Saidh.

"Elbette hayır," diye çıkıştı Aulay, dikkatini tekrar Saidh'e çevirdi ve onun içini kaplayan rahatlamayı fark etti. Aulay, ona inandığı için memnun olmak yerine, onun hakkında bu kadar kötü düşündüğünü gösteren bu kanıt karşısında daha da sinirlendi. Bir iki kez Jetta'dan yararlanmaya oldukça yaklaştığını unutun, aslında bunu başaramamıştı. Ve yapmazdım. Ve Saidh bunu bilmeli.

"Beni tanıyorsun, Saidh," dedi sertçe. "Bu kadar üzücü bir durumda olan küçük, güzel bir kızdan faydalanacağımı nasıl düşünebildin?"

"Eh, ilk başta hayır yaptım," diye özür dilercesine onu temin etti. "Ama Alick dedi ki..."

Aulay onun sözlerini geçiştirdi ve onun yanından geçerek masaya yerleşip kendine biraz elma şarabı doldurdu. Üzerinde birkaç hamur işi bulunan bir tepsi önüne konulduğunda görevi zar zor bitirmişti. Hala sıcak olan ikramlardan birini alıp ağzına attı ve çiğnemeye başladı.

"Özür dilerim Aulay," dedi Saidh iç geçirerek, yanına yerleşip elini onun koluna koydu. Ben bundan daha iyisini biliyorum. Alick'in her şeyi yanlış anladığını anlamalıydım. Genelde öyle yapar."

"Hey!" Alick itiraz etti. "Yanılmadım. . . Kesinlikle. Onun yatağında olduğunu söyledim ve öyle. Onunla yatakta olmak yerine yerde yattığını bilmiyordum. Ve onun kocası olduğunu düşünüyor," diye belirtti.

"Evet. Bu konuda," diye mırıldandı Saidh ve kaşlarını ona doğru kaldırdı.

Aulay, "İlk uyandığında kendisi de bu sonuca vardı" dedi. "Yatak odasında yalnızca bir kocanın olacağını düşünüyordu. Şifacı olmasına rağmen Rory'nin orada olmasından bile dehşete düşmüştü. Ve Rory onu düzeltmememizi önerdi. İyileşmesini geciktirmemek için onu gereğinden fazla üzmemizi istemiyor."

"Evet, Alick bunu açıkladı," dedi Saidh çekinerek. "Ama artık hassas aşamayı

geçtiği kesin ve ona söylenebilir.

Hiç düşünmüyor musun?"

"Rory öyle düşünmüyor," dedi omuz silkerek. "Bu konuyu onunla konuşmalısın."
"Verra peki." Saidh, sanki sakinleşmeye ihtiyacı varmış gibi hafifçe kolunu okşadı ve sonra boğazını temizleyerek, "Peki ailesini bulmaya ne dersiniz?" dedi.

Aulay kasıldı ve sonra dönüp Saidh'in kocası Greer'e, sanki kadının sözleri bir şekilde kayınbiraderinin hatasıymış gibi baktı.

MacDonnell kuru bir sesle, "Bana öyle bakma," dedi ve sonra şunu işaret etti: "O senin kız kardeşin ve onunla tanıştığımda büyümüştü. Onu bu şekilde ben yapmadım. Onu olduğu gibi seviyorum."

Bu yumuşak duygu karşısında tiksintiyle gıdaklayan Aulay, elma şarabını aldı ve bir yudum aldı.

"Aulay?" Saidh kararlı bir şekilde söyledi. "Onun kim olduğunu ve nereden geldiğini öğrenmeye çalışırken ne yaptın?"

"Ona bizi o fırtınada hangi geminin batmış olabileceğini sormaya gönderdiğinizi söyledim," diye temin etti Alick onu hemen temin etti ve sonra Saidh'e dönüp ona şunu hatırlattı: "Ve ben de size herkesin bildiği kadarıyla kimsenin batmadığını söyledim. ."

"Evet. Belki o zaman," dedi Saidh ciddiyetle. "Ama o zamandan beri sormak için adam gönderdiniz mi? Eminim şimdiye kadar birileri gemisinin gittiği yere varmadığını anlayacaktır?"

Aulay, Alick'e bir bakış daha attı ve genç adam yüzünü buruşturdu.

Alick tiksintiyle, "Ben de sana bunu anlatmaya çalıştım Saidh," dedi. "Sana, Buchanan'dan ayrılmadan önce Geordie ile Conran'ın tekrar denemek için yola çıktıklarını anlatmaya çalıştım."

"Ve?" diye sordu Saidh, Aulay'ı gözleriyle mızraklayarak. "Ne oldu?" Aulay, "Geminin battığı konusunda hâlâ bir haber yok," diye homurdandı.

Saidh hemen, "O zaman belki de gemi batmamıştır," dedi. "Alick, suda direk dışında herhangi bir kalıntı bulunmadığından bahsetmişti. Belki fırtına direği kaptı ama gemi hayatta kaldı."

Bu öneriden dolayı kendisinden o kadar memnun görünüyordu ki Aulay, "Bu fikir aklıma geldi Saidh," demenin ona verdiği zevkten dolayı neredeyse kötü hissetti. Ve sonunda Conran ve Geordie'yi tekrar göndermeyi planlamıştı. Ancak Geordie'nin şu anda Katie'den ayrılmak istemesi pek olası değil ve Conran da öyle. . . şu anda uzakta."

"O halde başkasını gönder," dedi hemen. "Askerlerden biri de Geordie ve Conran kadar kolay soru sorabilir." Rory masaya yaklaşırken Aulay aniden, "Hayır," dedi. "Neden?" diye sordu.

Rory, Aulay'ın umursamadığını görünce, "Durum herhangi birine güvenilemeyecek kadar çetrefilli, Saidh," diye açıkladı ve sonra kaşlarını çatarak

sordu: "Alick sana kızın hayatıyla ilgili bazı endişeler olduğunu söylemedi mi? "

"Evet, bir Cat, beyaz bir kadın ve nişanlısı olmayan bir nişanlı hakkında onu öldürecek bir şey söylediğinden bahsetti," diye itiraf etti Saidh ve ardından ekledi, "ama bunların hiçbirisi mantıklı olmadığı için bu Bunun sana anlattığı ateşli bir rüya olması mümkün değil mi?"

Aulay bu öneri karşısında sertleşti. Bu onun düşündüğü bir şey değildi ve mümkün görünüyordu ama kısa bir süre düşündükten sonra başını salladı. "Pek önemi yok. Ailesinin bahsi geçtiğinde dehşete düşmüştü ve onu ölüme gönderebilecek kişilerin eline verme riskini göze almayacağım." Ona soğuk soğuk bakarak ekledi: "Ve bunu benden beklememelisin. Murine'i kardeşine geri göndermemizi ya da Edith'i canı ailesinin bakımına bırakmamızı kesinlikle istemediniz."

Saidh hemen, "Bu farklıydı," dedi. "Öylemiydi?" kocası nazikçe sordu. Kararsızca dudağını ısırarak Saidh, Greer'e bakmak için döndü ve sordu, "Gerçekten Murine ya da Edith'inki gibi bir ailesi olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Greer konuyu düşündü ve sonra şöyle dedi: "Sanırım Aulay, bu zavallı kız için durumun böyle olup olmadığını anlayana kadar burada dikkatli hareket etmekte haklı. O ve Alick onu kurtarıp sonra o ve Rory onu iyileştirmek için bu kadar zaman ve özen harcıyıp onu zaten öldüğünü görecektir bir aileye teslim etseler çok yazık olurdu." Saidh'in omuzları hafifçe çökerek iç çekti ve sonra bir anlığına Aulay'a baktı, sonra sonunda şunu söyledi: "O halde, onun kim olduğunu açığa vurmada onun kim olduğunu öğrenmenin bir yolunu bulmalıyız. Bunu yapmanın güvenli olduğunu anlayana kadar buradayız."

Aulay sadece homurdandı ve bir hamur işi aldı. Tam olarak söylediği şey buydu. Biraz keyifle iç çekerek pastasını ısırdı.

Saidh ayağa kalkarak, "Onunla tanışmak isterim" dedi. "Sanırım sizin odanızdadır?"

Aulay başını sallayarak cevap vermek niyetiyle ağzındaki yemeği yuttu ama önce Rory yaptı. "O hâlâ pansiyonda."

"Katil bir ailesi onu yakalamaya çalışırken onu yalnız mı bıraktın?" diye sordu dehşetle.

"O yalnız değil. Acair Amca ve bir grup asker de onunla birlikte orada. Mavis'te olduğu gibi. Üstelik ailesi onun orada olduğunu bilmiyor," dedi Aulay hemen.

"Yapamazlar. Kim olduklarını bile bilmiyoruz," diye belirtti öfkeyle.

"Ayrıca onu geri getiremezdim. Kıyafeti yok."

"Ah evet," dedi Saidh, ifadesi netleşti. "Alick bundan bahsetmişti."

Aulay, aniden başını sallayıp kale kapılarına doğru yöneldiğinde yeniden rahatlamaya başlamıştı. "Eh, bu yeterince hızlı bir şekilde düzeltilebilir. Ona birkaç elbise getirdik. Şimdi kulübeye gidip bunları ona vereceğim. Bu şekilde ben de onunla tanışabilirim."

"Erkekler!" Greer havladı ve ayağa kalkarken yanına birkaç hamur işi aldı. Aulay kaşlarını kaldırdı ve bir düzine MacDonnell askeri hemen sehparın uzak ucunda durup hanımlarını takip etmeye başladı. Bakışlarını yeniden kayınbiraderine çevirerek sordu: "Bize söylemediğiniz bir şey var mı?" Greer durakladı ve soru sorarcasına ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Eh, bu uzun bir yolculuk değil. Gerçekten kulübeye gidip gelmek için adamlarınıza ihtiyacınız yok," diye belirtti. "Biri bana zarar mı verecek kardeşim? Tekrar?"

"Ah." O gülümsedi. "Hayır. Erkeklerin, elbise sandıklarının bulunduğu vagonları sürmeleri ve korumaları gerekiyor."

MacDonnell aceleyle uzaklaştı ve Aulay'ı ona bakarken bıraktı. "Orada kaç sandık ve vagon var?" diye mırıldandı kendi kendine.

"Altı sandık, üç vagon," diye cevapladı Alick, Aulay'ın kafasını kendine doğru çevirerek. "Altı?" İnanamayarak sordu.

Genç adam tiksintiyle dilini şaklattı. "Ben sana Saidh'i bulmaya çalışırken yaşadığım zorlukları anlatırken odanda beni dinlemediğini biliyordum."

"Altı?" Aulay tekrarladı.

"Sana söylemiştim!" dedi öfkeyle. "MacDonnell'a vardığımda Saidh ve Greer'i kaçırmıştım. Drummond'da Niels ve Edith'i görmek için çoktan ayrılmışlardı ama ben Drummond'a vardığımda oradan da gitmişlerdi.

Carmichael'ın Dougall ve Murine'i görmesi için oradan ayrılmışlardı. Ama geceyi Drummond'da geçirdim ve Edith zavallı minik Jetta'yı duyunca birkaç elbise göndermeye karar verdi ve almam için koca bir sandığı doldurmayı başardı," diye açıkladı. "Bana atı koşumlamam için bir araba verdi. Tabii ki, arabayı içinde sandıkla birlikte sürüklemek beni daha da yavaşlattı ve Carmichael'a vardığımda Saidh ve Greer çoktan ayrılmışlardı. orada da. Sinclair'e doğru gidiyorlardı. Geceyi Carmichael'da geçirdim ve Murine, Jetta'nın hüznü hikayesini duyunca benim de arabaya binmem için bir sandık doldurdu. Ve sonra..."

"Dur tahmin edeyim," diye sözünü kesti Aulay kuru bir sesle. "Sen oraya vardığında Saidh ve Greer zaten Sinclair'den ayrılmışlardı ama Jo ve Campbell Sinclair geceyi orada geçirmen için ısrar etti, hikayeyi duydu ve sana bir de sandık verdi."

"Üç sandık," diye düzeltti Alick, ifadesi sertti. "Üç?" Aulay şaşkınlıkla tekrarladı.

"Evet, biri elbiseli, ikisi de kumaş tokalı, Jetta'nın kendi tercih ettiği tarzda elbise yapmak için kullanabileceğini düşündü," diye açıkladı ve sonra tiksintiyle ekledi: "Daha büyük bir arabaya ve başka bir ata ihtiyacım vardı. çekmeme yardım et ve şimdi gülünç derecede yavaş gidiyordum.

Aulay, Evet, hayal edebiliyorum, diye homurdandı.

"Sonraki durağım yine MacDonnell'di, sonunda Saidh ve Greer'e yetiştim ve o da bir sandık elbise tedarik etti. Ancak daha hızlı seyahat edebilmemiz umuduyla büyük araba yerine üç orta boy arabaya karar verdiler." Aulay başını sallayarak,

"Demek Sinclair'e kadar gittiniz," diye mırıldandı. Alick tiksintiyle, "Geçen hafta her yerdeydim," dedi ve sonra onu suçladı, "Gerçekten yatak odanda söylediğim tek kelimeyi bile dinlemedin, değil mi?" Aulay bir dakika ona baktı ve sonra soruyu yanıtlamak yerine homurdandı: "Peki onlara Jetta'dan bahsettin mi?" "Ah," dedi Alick zayıf bir sesle. "Kuyu . . ." Aulay gözlerini kapattı. Rory neşeli bir sesle, "Sanırım bu, hafta içinde daha fazla misafirimiz olacağı anlamına geliyor," dedi. Alick özür dilercesine, "Daha çok önümüzdeki bir saat içinde" dedi. "Hepsi Jetta'yla buluşmak için can atıyordu ve dün akşam MacDonnell'a bu sabah Buchanan'a varacaklarını haber veren haberciler gönderdiler. Bu yüzden bu kadar erken ayrıldık. Saidh onları selamlamak için burada olmak istedi." Aulay tiksintiyle, "Tanrı'nın dişleri," diye mırıldandı. Evinin, kız kardeşinin hayatına korkunç bir şekilde müdahale etmesine yardım edecek çok güzel, çok nazik ve çok tatlı üç meşgul kişi tarafından işgal edilmek üzere olduğunu düşündü ve sonra aklına gelen bir düşünceyle kaşlarını çatı. Alick'e kaşlarını çatarak kısaca sordu: "Madem Edith sana bir sandık dolusu lanet elbise verdiyse, o zaman neden Buchanan'a dönmedin?" Neden Saidh'in peşine düşmeye devam edelim? Elbiseler tam da istediğimiz gibiydi." "Evet, ama Saidh ve diğerlerinin düğün için burada olmasını isteyeceğinizi biliyordum," dedi sanki bu çok açıkmiş gibi ve sonra ekledi, "Hepsini şimdi bulmak beni onları daha sonra bulma zorunluluğundan kurtardı." "Ne düğünü?" Aulay şaşkınlıkla sordu. "Seninki. . . Jetta'ya. Artık onu yatağına aldığına göre onunla evlenmek isteyeceğinden emindim."

Aulay öfkeyle, "Onu götürmedim, yatağımda yalnız," diye homurdandı. "Onun onuru güvende."

"Evet, ama bunu başka kimse bilmiyor ve onun asil bir hanım olduğu çok açık. Ona kocası olduğunu söyleyip, insanların onunla yattığını düşünmelerine izin verip sonra da onunla evlenmeyemezsin. Onunla yatsan da yatmasan da artık mahvoldu," diye belirtti ve Aulay aniden anladı. Alick, takviye kuvvet çağırmasına olanak tanıdığı için Saidh'i avlamaya devam etmişti. Ailenin geri kalanı, eğer kendi isteğiyle evlenmeyi kabul etmezse onu Jetta ile evlenmeye zorlamak için bu işin içine sürüklenmişti. Yüce Tanrım, eğer Jetta bunu engelleyecek bir şey yapmasaydı istese de istemese de onunla evlenmeye zorlayacaklardı.

Kale kapılarına bakan Aulay aniden ayağa kalktı ve tek yapması gerekenin Saidh'den önce kulübeye gitmesi, Jetta'yı alıp kaçması gerektiğini düşünüyordu. Nereye gideceğini bilmiyordu ama istemediği halde onunla evlenmeye zorlanmaktan onu kurtarmanın tek yolu kaçmaktı.

"Dün gece bana, kapıdaki adamlara, Katie okla vurulduğunda neyi görüp görmediklerini sormak istediğini söylemedin mi?" Rory ciddiyetle sordu. Aulay durakladı ve kaşlarını çatarak ona döndü. Vicdanının sorumluluğunu Rory'ye bırakın. Küçük erkek kardeşi son beş haftadır Jetta ile olan etkileşimleri söz konusu olduğunda bunu yapıyordu ve bundan fena halde sıkılmaya başlamıştı. Üstelik bu, Mahşerin dört atlısının üzerine saldırmak üzere olduğunu öğrenmeden önceydi. Üç, diye tahmin etti. Onlardan biri zaten buradaydı. Rory ciddiyetle, "Saidh seni seviyor," dedi. Murine ve Edith de öyle ve Jo da senden hoşlanıyor. Ve dördü de nazik. Jetta'ya zarar vermeyecekler ya da sana zarar verecek hiçbir şey yapmayacaklar." Bunun anlaşılmasına izin verdi ve ekledi, "Ve Geordie ile Katie'nin sana burada ihtiyacı var." Aulay tereddüt etti ama sonra içini çekerek koltuğuna gömüldü. Mahşerin dört atlısı olsun veya olmasın, onun katılması gereken sorumlulukları vardı.

Bölüm 8

"Ah evet, Aulay yüzündeki yaradan önce neşeli ve çekici bir şeytandı," diye temin etti Acair Buchanan Jetta'ya. "Gerçi daha sonra tamamen ciddi ve sessiz geçti. O fahişeyi suçluyorum," diye hemen düzeltti ve hızla devam etti, "nişanlı olduğu kızı. Yara izi kaldığında onu kötü bira gibi fırlattı, o da öyle yaptı."

Jetta ciddiyetle başını salladı. "Mavis bana Adaira'dan bahsetti."

"Evet, Adaira," dedi Acair Amca tiksintiyle ve sonra başını salladı ve ekledi, "her zaman çok hoş bir küçük kıza benziyordu. Ama bir kez yaralanmıştı. . ." Acair'in ağzı gerildi.

"Ona ne olduğunu biliyor musun?" Jetta merakla sordu. Mavis söylememişti. "Hiç evlendi mi?"

"Evet." Ağzı öfkeyle büküldü. "Bir markinin varisiyle falan evlenmek için kaçtığı haberini aldığımızda düğün daha yeni iptal edilmişti. Hayal edebileceğiniz gibi Fransa'nın her yerine gitti. Muhtemelen ona yakışıyor. Zaten Fransızların hepsi

kendilerinin herkesten daha iyi olduğunu düşünüyor, Adaira da öyle. Ama annesi Fransızdı, dolayısıyla bunu doğal bir şekilde anladığını sanıyorum.”

Jetta'nın söylediklerini düşünürken kaşları çatıldı. Onun sözleri hafızasında bir şeyleri canlandırmıştı. Açıkçası bu hikayeyi daha önce Mavis'ten duymuştu, en azından bir kısmını. Ya da tüm bunları kafa travmasından önce duymuş olabilir, diye düşündü ve dalın onu kavrayabileceği kadar yüzeye çıkmasını bekledi ama sahip olduğu tek şey o küçük daldı.

İçini çekerek bunu bıraktı ve Acair'e Mavis'e sormayı düşünmediği soruları sordu. “Peki kocamla nasıl nişanlandık? Annemle babam, adet olduğu üzere, doğumumda ya da kısa bir süre sonra benim için bir nişan ayarlamadılar mı? Yani o zaten Adaira ile nişanlı olsaydı ben doğuştan onunla nişanlı olamazdım. Benim nişanlım çocukken öldü ve beni Aulay'la nişanlanmaya müsait mi bıraktı?”

“Ah . . . yani. . .” Acair Amca yardım ister gibi etrafına bakındı ama orada Jetta dışında sadece o ve Mavis vardı. Adamlarının hepsi dışarıdaydı, yarı ayakta nöbetçi olarak vardiyalar halinde kulübeyi koruyorlardı, diğer yarısı ise ahırların yanına kurdukları küçük bir çadırda uyuyordu. Acair Amca kulübedeki ikinci yatak odasını kendisi tutmuştu ve Mavis, Jetta'nın odasındaki bir şilte üzerinde uyumuştı. Yaşlı kadına yatağın diğer yarısını teklif etmişti, onun soğuk, sert zemindeki paletler üzerinde uyumasını gerekli görmemişti, ancak hizmetçi onun buna alıştığını ve bu havada iyi uyuyamayacağını söyleyerek bunu reddetmişti. yumuşak, sıcak” yatak.

“Burada dikkatini çeken ne Mavis?” Acair Amca aniden sordu, görünüşe göre dikkati sorusundan dağılmıştı. Jetta onun bakışlarını hizmetçiye doğru takip etti ve kadının penceredeki hareketsiz ve tetikte duruşuna dikkat edince kendisi de meraklanmaya başladı.

Mavis, gözlerini açık pencere panjurlarının ötesindeki manzaradan ayırmadan, “Gülüşme sesi duyduğumu sandım,” diye mırıldandı.

Acair Amca Jetta'ya alaycı bir gülümsemeyle baktı. “Evet, erkekler ara sıra gülüyor.”

“Hayır, hayır, erkekler.” Kadınların kahkahalarını duyduğumu sandım,” dedi Mavis sessizce, belli ki hâlâ dinliyordu. “Ah! 'Bu leydim Saidh!’”

Jetta'nın gözleri ani bir korkuyla büyüdü ve vardiyasının üzerine giydiği ekoseye baktı. Bu sabah Mavis'ten önce uyanmış, odadan kayıp aşağı inmeden önce pili yapıp elbiseyi kendisi giymişti. Görevdeki pratik eksikliğini gösterdi. Ekose yamuktu, pililer tek tipten azdı; biri büyük, sonra diğeri küçük ve diğeri biraz çarpıktı. Muhtemelen her şey ona berbat görünüyordu ama sadece kendisi, Mavis ve Acair Amca buradayken bunu

umursamamıştı. Ancak şimdi kocasının kız kardeşi gelmişti. . .

“Ah canım,” diye mırıldandı Jetta, bu kadar perişan görünen kocasını utandıracağını düşünerek. “Yapmalıyım...” “Otur kızım,” dedi Acair kararlı bir

şekilde, odasına kaçmaya hazır bir şekilde ayağa kalkmaya başladığında. "Saidh hiçbir zaman moda konusunda telaşlı biri olmadı. Ona çok iyi görüneceksin. "Oh bak! Leydi Murine ve Leydi Edith de onunla birlikte!" dedi Mavis artan bir heyecanla.

"Niels ve Dougall'ın eşleri mi?" Aulay'ın ona anlattığı hikayelerdeki isimleri hatırlayan Jetta endişeyle sordu. Rory'nin emirlerine uymuş ve birlikte yaşadıkları hayat hakkında çok az konuşmuş olsa da, ona çocukluğu ve ondan önceki hayatı hakkında hikayeler anlatmış, ona kardeşlerinden ve hatta ikisinin arkadaşları Edith ve Murine ile nasıl tanıştıklarından bahsetmişti.

Acair kararlı bir tavırla, "Onlar aileden, kızım," dedi ve destek olmak istercesine elini onun elinin üzerine koydu ama aynı zamanda onun kaçmamasını da sağladı. "Murine ve Edith de ne giydiğine aldırış etmeyecekler." Mavis neşeye, "Ve arkadaşları Leydi Jo Sinclair de onlarla birlikte," diye ekledi. "Ve ah bak! Dougall, Niels, Greer ve Sinclair de onlarla birlikte." Duraklayarak pişirme alanına baktı ve şöyle dedi: "Çok şükür o börekleri yaptım. Ama öğle yemeği için hazırladığım tavşan güvecini ikiye katlasam iyi olur."

Kadın sobaya doğru koşarken Jetta inleyerek gözlerini kapattı. Misafirleri içeri girdiğinde, başına gelecek aşağılanmadan korktuğu şeyi düşünüyordu ama sonra Acair elini bıraktı ve şöyle dedi: "Peki o zaman kızım. Seninle devam et.

Rahatlayarak nefes veren Jetta aniden ayağa kalktı ve ardından bir baş dönmesi dalgası onu sardığında masaya tutundu.

Acair Amca hemen ayağa kalktı ve onu kollarına aldı. "Hala tam olarak iyileşmedin değil mi kızım?" "Çok çabuk ayağa kalktım," diye hafifçe güvence verdi ona.

"Hımm," diye homurdandı. "Seni odana götüreceğim. Ama adil bir uyarı," diye ekledi Acair merdivenlere yönelirken. "Kadınlar içeri girer girmez sizi görmek için hemen yukarı çıkmayı severler. Bu yüzden sadece kaçınılmaz olanı erteliyoruz."

"Kocaları takip etmedikçe," diye mırıldandı Jetta, kollarını Acair Amca'nın omuzlarına doladı ve sonra ona çarpık bir gülümseme sundu.

"Ne düşünüyorsun kızım?" Onu merdivenlerden yukarı taşıırken merakla sordu.

"Sana bakınca kocamın yirmi yıl sonra nasıl görüneceğini görüyorum. Görünüştünüz Aulay'a oldukça benziyor. Rory de öyle."

"Evet." Sırıttı. "Bu Buchanan kanı. Güçlü çalışıyor. Bütün erkek Buchananlılar birbirine benziyor." "Peki Saidh de öyle mi?" diye sordu merakla, omzunun üzerinden aşağıdaki kapıya doğru bakarak.

"Hayır, yüce Tanrı'ya şükürler olsun" dedi kuru bir sesle. Zavallı kız kardeşimiz Maighread'in de kanıtladığı gibi, Buchanan'ın yüz hatları bir kadının yüzüne pek yakışmıyor. Onu çok seviyorum ama bundan daha itici bir kadın görmedim. Nişanlısı onun yüzüne bir kez baktı ve onu almayı reddetti. Her sabah onun yatağında beni uyandırmak gibi olacağını söyledi.

Jetta'nın gözleri bu haber karşısında dehşetle büyüdü. "Maighread'e ne oldu?" "Ah, nişanlısı ona bu kadar hakaret ettiğinde peçeyi çıkardı. Duygusuz piç adamlarla uğraşmak yerine rahibe olmayı tercih edeceğini söyledi. Bana sorarsan bu çok büyük bir utançtı. Başka bir Buchanan delikanlısına benziyor olabilir ama annemizi örnek aldığından emin olabiliriz. Tatlı huylu ve besleyiciydi. Ondan iyi bir eş ve anne olurdu." Acair bu anıyı hatırlayınca içini çekti ve daha sonra daha neşeli bir şekilde ekledi: "Neyse ki bizim Saidhimiz tam tersi çıktı. Annesinin uzun siyah saçlarını ve yakışıklılığını miras almıştı ama babasının, yani erkek kardeşimin kişiliğini miras almıştı. Bir resim kadar güzel. Onlar gibi görünmek yerine oğlanlardan biri gibi davranıyorsun."

"Ah," dedi Jetta zayıf bir sesle, başka ne söyleyeceğinden emin değildi. Acair'in kafasına koyduğu resim, Aulay'ın siyah saçlı, göğüslü, elinde kılıçla ortalıkta dolaşan daha güzel bir versiyonuydu.

Acair Amca onu yatak odasına taşıırken, "İşte geldik," dedi neşeyle. Aşağıda kulübenin kapısının açıldığını ve küçük binaya kahkaha ve gevezelik sesleri geldiğinde daha içeriye adım atmıştı. Acair alaycı bir şekilde gülümseyerek onu yatağın yanında ayağa kaldırdı ve ekledi: "İşte buradalar. Sanırım kızlar sizi görmek için buraya gelmeden önce yaklaşık iki dakikanız var, o yüzden... Duraklayarak başını eğdi ve merdivenlerdeki ani ayak hareketlerini dinledi. Bir izdiham gibiydi.

"Bunu bir dakikadan az yapın," dedi kuru bir sesle ve birkaç kadın ısıltılı bir Mavis'i de yanlarında çekerek odaya koşarken hızla kenara çekildi.

Peki, çekiştirmek ve sarılmak. Jetta'ya sanki kadını girişte yakalayıp yanından geçirmişler, onu yatak odasına götürürken her biri onu kucaklıyor ve selamlıyormuş gibi geldi. Artık selamlaşmalar sona ermiş ve dört kadın onu içeri almak için durduğunda oda sessizliğe bürünmüştü.

Jetta muhtemelen korkmuş bir geyik gibi arkasına baktı ve sonra bakışları Mavis'i aradı. Hizmetçinin her şeyi anlayışla karşıladığını fark eden Jetta kendini rahatlattı. Bunlar ailesinin üyeleri idi. Yeni gelen dört kişiden üçü öyleydi. Dördüncüsü bir arkadaştı ama kendisinin de bir arkadaş olduğunu sanıyordu, yoksa kadın neden bu kadar yolu seyahat etsin ki?

Yüzüne hoş bir gülümseme yerleştiren Jetta doğruldu ve kadınları inceledi. Jetta, biri kızıl saçlı, diğeri

kendisinininki gibi uzun saf siyah saçlı iki sarışın olduğunu fark etti ve bu düşünce karşısında hafifçe gülümsedi. Kocasını kız kardeşini aynen böyle tanımlamıştı.

"Seninki gibi uzun siyah saçlar var ama onunkiler düz olmaya eğilimliyken seninkiler güzel dalgalara sahip."

"Saidh," dedi, uzun siyah saçlı kadına gülümseyerek, sonra kızıl saçlıya dönerek, "Edith," dedi ve sonunda bakışlarını iki sarışına çevirdi ve ciddiyetle şöyle dedi: "ve Murine ve Jo."

"Kim olduğumuzu biliyor musun?" Edith şaşkınlıkla sordu. Jetta dudağını ısırды ve burnunu kırıştırdı ama sonra içini çekti.

Hayır, diye itiraf etti. "Yani, eğer seni hatırlıyor muyum diye soruyorsan, korkmuyorum," dedi özür dilercesine. "Ama benim tatlı Aulay'ım bana her biriniz hakkında çok şey anlattı, bu yüzden Saidh'in siyah saçlı, sizinkinin ise kızıl olduğunu biliyordum," diye ekledi Edith'e ve sonra son iki kadına dönerek şöyle dedi: "Murine ve Jo dedi her ikisinin de sarı saçları vardı, dolayısıyla sizin Murine ve Leydi Sinclair olduğunuzu biliyorum, ama hanginizin Murine, hanginizin Leydi Sinclair olduğundan emin değilim.

"Ah," diye mırıldandı Edith, diğerlerine dönerken dudakları yumuşak bir gülümsemeyle kıvrıldı ve "Ona tatlı Aulay'ım dedi."

"Evet." Sarışınlardan biri içini çekti. "Bu harika değil mi?"

Jetta biraz utanarak kızardı ve Aulay'ın kız kardeşi ona doğru yaklaşırken Saidh'e baktı. Kadın kollarını eline alıp ciddiyetle ona baktığında ifadesi belirsizleşti.

"Yara izi seni rahatsız etmiyor mu?" Saidh açıkça sordu.

Jetta'nın gözleri büyüdü ama hemen ve kesin bir şekilde cevap verdi. "Hayır."

"Hayır?" Saidh ısrarla dürttü ve şimdi Jetta bu konuyla ilgili daha önceki endişelerini hatırlayınca kaşlarını çatı. "Kazadan önce bu beni rahatsız etti mi?" diye sordu endişeyle. "Hafızamı kaybetmeden önce yara izi konusunda ona kaba mı davrandım yoksa zalim mi davrandım? Çünkü eğer olsaydım. . ."

"Öyle olsaydın?" Saidh sustuğunda sordu.

"O zaman ben bir aptaldım," dedi üzüntüyle. "Kocam yaşayan en nazik, en düşünceli adam ve yara izi bunu ortadan kaldırmıyor. O yakışıklı. Yara izi sadece yakışıklılığına gösterişli bir hava katıyor. Eğer kafamı çarpmadan bunu göremeyecek kadar kör ya da aptal olsaydım, o zaman aptal ve sığ bir çocuktum."

Jetta'nın kafasını karıştıran Saidh aniden gülümsedi ve ona sıkıca sarıldı ve "Hoş geldin kardeşim" dedi.

Daha sonra ikisi hemen diğer üç kadın tarafından kuşatıldı, hepsi de onları çevrelemek ve kucaklamak için ileri atıldı. Kısa süre sonra Mavis de onlara katıldı ve ortalık bir kucaklaşma ve hoş geldin çılgınlıklarından ibaret oldu. Kafası karışmış olsa da Jetta duygulandı ve kabul karşısında gözlerinin yaşlarla ıslandığını gördü. Gözyaşları şelaleye dönüşmeden, başladığı gibi aniden sona erdi ve kadınların hepsi heyecanla gevezelik ederek uzaklaşmaya başladı.

"Adamlara sandıkları kaldırmalarını söyleyeceğim!" Sarışınlardan biri kararlı bir şekilde seslendi ve kapıya doğru ilerledi.

"Kendime fırça getireceğim. Onu geri götürmeden önce saçını yapmalıyız, dedi diğeri heyecanlı bir sesle. Edith, "Banyo siparişi vereceğim," dedi ve ardından Mavis'e baktı. "Burada küvet mi var?"

"Hay hay." Mavis kapıya doğru yöneldi. "Çocuklara onu getirip su getirmelerini emredeceğim."

Edith onun peşinden koşarken, "Saçmalama Mavis," dedi. "Ben bununla

ilgileneceğim. Sizin için daha fazla iş yapmak istemedim. Ne pişiriyorsun? İlahi kokuyor."

Mavis gururla, "Öğle yemeğiniz için güzel bir güveç," dedi. "Bundan bahsetmişken, burada yemek için çok daha fazla kişi olduğu için bunu iki katına çıkarmam gerekiyor."

"O halde ben banyoyla ilgilenirken sen de bununla ilgilen," dedi Edith kesin bir tavırla. Mavis endişeyle, "Daha fazla tavşana ihtiyacım olacak" dedi.

Acair, Jetta'ya hâlâ orada olduğunu hatırlatarak, "Sanırım bu ava çıkacağım anlamına geliyor," dedi. Şimdi kapıya yönelirken ekledi: "Sanırım öğle ve akşam yemeği için de yeterince ihtiyacım olacak, bu yüzden yanıma adamlardan birkaçını alacağım."

Saidh onu kapıda durdurarak, "Akşam yemeğiyle uğraşmaya gerek yok," dedi.

"Sanırım akşam yemeğine kadar hepimiz Buchanan'a döneceğiz."

"Gerçekten mi?" ilgiyle sordu. "Aulay planını biliyor mu?"

Said omuz silkti. "Eminim onu geri getireceğimi tahmin etmiştir. Sonuçta onu burada tutan tek şey elbiselerinin olmayışındı. Artık bunu düzeltebiliriz. Ayrıca," diye biraz kurnaz bir gülümsemeyle ekledi, "Eminim Buchanan halkı, lordunun karısının hayatta ve iyi olduğunu görmekten memnun olacaktır."

Acair bu yoruma sırtıttı ve başıyla onaylayarak Jetta'ya dönüp şöyle dedi: "Kızlar sana çok iyi bakacak kızım ve ben başka bir tavşan avlarken onların adamları da nöbet tutmak için burada olacaklar. Ama bana ihtiyacın olursa askerlerden birini bana gönder."

Teşekkür ederim, diye fısıldadı.

Gülümseyerek ona göz kırptı ve kapıdan dışarı çıktı.

Jetta onun gidişini izledi ve ardından Saidh'e baktı ve "Bugün gerçekten Buchanan'a mı gidiyoruz?" diye sordu.

"Evet," dedi Saidh kararlı bir şekilde. "Bence bu koşullar altında yapabileceğimiz en iyi şey bu."

Jetta ciddiyle başını salladı, ancak kadının gözlerindeki bir kıvılcımı fark eden ve onun Saidh'in ne olacağını umduğunu anladığından şüphelenen Jetta içini çekti ve uyardı: "Kocamı tekrar gördüğüme sevindim.

Neredeyse gittiği an onu özledim. Ama umarım orada olmanın bende bazı anıların canlanmasına yardımcı olacağını düşünmüyorsundur."

Saidh başını eğdi ve ona merakla baktı. "Bunun olacağını düşünmüyor musun?"

Jetta başını salladı. "Eğer çok sevdiğim adamı görmek ve onunla birlikte olmak anıları canlandırmadıysa, bir binanın nasıl canlanabileceğini anlamıyorum."

Saidh kısa bir süre duraksadı ve yutkundü; gözleri şüpheli bir şekilde gözyaşlarına benzeyen bir ışıltıyla parıldadı ve ardından, "Onu seviyor musun?" diye sordu.

"Nasıl yapamam? Harika biri," dedi Jetta geniş bir gülümsemeyle, kocası

hakkında konuşmaktan mutluydu. "Hastalığım boyunca benimle büyük bir sabır

ve ilgiyle ilgilendi ve beni her öptüğünde ya da dokunduğunda..." Ne söylediğini fark eden Jetta durakladı ve yüzündeki sıcaklıktan kızardığından emin oldu. "Öpücükler, dokunuşlar ve. ?" Saidh mırıldandı ve ardından nazikçe sordu: "Siz ikinizde hiçbir şey yok." . . ?"

Jetta, kadının sorusunu bitirmemesine minnettar olarak başını hızla salladı. Artık domates kadar kırmızı olduğundan emin olan Jetta şöyle açıkladı: "Rory, ben iyileşene kadar herhangi bir heyecan yaşamamam konusunda ısrar ediyor, o yüzden. " Duraksadı ve onun masada kendisini tatmin ettiğini hatırlayınca yutkundu ve ürperdi. Ancak bir süre sonra başını salladı ve devam etmeden önce boğazını temizledi, "Eh, bu asıl yatak takımı falan değildi, ama çok heyecanlandım ama Aulay, Rory'nin emirleri nedeniyle yapmadığımdan beri böyle bir şey yapmadı. heyecanlanmak."

"Ah." Saidh öyle bir sırttı ki Jetta, kadının "gerçek yatak takımının" ne anlama geldiği konusunda iyi bir fikir sahibi olduğundan emin oldu. Şimdi sırtıtışını yumuşatarak sordu: "Ama onun öpücüklerinden ve dokunuşlarından hoşlanıyorsun?"

Jetta iç çekerek, "Ah evet," diye itiraf etti. "Aulay her bakımdan gerçekten harika. Onun kocası olacak kadar şanslı olduğuma inanmakta zorlanıyorum.

"Ama öyle yapıyorsun," dedi Saidh kararlı bir şekilde. "Ve bunun böyle kalmasını sağlayacağım." Jetta ona kararsızca baktı. "Bu şekilde kaldığını gördün mü?"

"Buradayız!" Edith, yanında bir sürü askerle birlikte odaya daldı. Yüklerini taşıyarak içeri girerken, şöyle dedi: "Küvet ve soğuk su burada, ayrıca ateşin üzerinde ısınan birkaç tencere su var. Birkaç dakika sonra onlar da hazır olmalı!" Saidh kapıya doğru aceleyle, "Gidip onları kontrol edeceğim ve Greer'e gün bitmeden Buchanan'a dönmeyi planladığımızı söyleyeceğim" dedi. "Adamlardan birini Cook'u uyarmak için geri göndermek isteyecek, böylece beslemesi gereken fazla boğaz olduğunu anlayacak."

Jetta kaşlarını çatarak onun gidişini izledi. Aulay'ın ona anlattığı hikayelerden Greer'in Saidh'in kocası olduğunu biliyordu ve erkeklerin buraya yerleşmek yerine ayrılmaya hazırlanabilmeleri için kadının muhtemelen ona kalmadıklarını söylemesi gerektiğini anlamıştı ama yine de bunu diledi. Saidh, "bunun böyle kalmasını sağlayın" kısmı hakkında onu sorgulayabilmek için kalacaktı. Bu sözler ona anlamlı bile gelmiyordu. Saidh'in neden bu şekilde kaldığını görmeye ihtiyacı olsun ki? Bunun olmayacağına dair bir soru var mıydı? Kocas, kafa travması nedeniyle onu bir kenara bırakmayı düşünüyor muydu? Belki de onu hatırlayamamasından hoşlanmamıştı. Belki de bu hafıza rahatsızlığının çocuklarına da aktarılabilceğinden korkuyordu. Sevgili Tanrım, onu kesinlikle bir kenara bırakmaz mıydı?

"İşte başlıyoruz!"

Jetta bu anons üzerine odaya giren sarışına baktı. Sandık taşıyan adamların kadını takip ettiğini görünce gözleri büyüdü. İlk başta üç tane görebiliyordu ama ilk

adamlar içeri girdiğinde arkalarında daha fazlasını gördü ve toplamda altı sandık olduğu ortaya çıktı, her birinin onları taşımak için iki adama ihtiyacı vardı. "Ne ?" diye sordu hafifçe, sandıklara merakla bakarak.

Edith heyecanla "Elbiseler" dedi.

Sarışın, "Eh, çoğunun elbisesi var," diye düzeltti. "Zevkinize göre yeni elbiseler diktirmeniz için iki sandık da kumaş var."

"Doğru," diye onayladı Edith sırtarak. "Jo'ya amcası tarafından bir parça kumaş gönderilmişti ve o da nazikçe bu kumaşlarla sizin için iki sandık dolusu yığdı."

"Jo," diye mırıldandı Jetta, hem minnetinden hem de artık hangi sarışının hangisi olduğunu bildiğinden kadına gülümseyerek. Samimi bir ifadeyle kadınlara gülümsedi ve "Teşekkür ederim. Çok nazıksın." Gülümsemesi biraz soldu, bakışlarını her biri yere konulan sandıklara kaydırıp ve ekledi: "Kocam gemi battığında tüm eşyalarımın kaybolduğunu söylediğinde buna inanmadım." Kimse yorum yapmayınca kaşlarını çatıp ve bakışlarını tekrar kadınlara çevirdi. "Nereye gidiyorduk?" "Oh iyi" Edith tereddüt etti ve sanki yardım istemiş gibi diğer iki kadına baktı.

Murine sessizce, "Korkarım bunun cevabını bilmiyoruz," dedi. "Dougall, Aulay'ın yılın bu zamanında biraz ara vermektan hoşlandığını söyledi ama nereye gitmeyi planladığını söylediğini hatırlamıyorum."

Edith ve Jo aynı anda "Ben de" dediler.

Jetta bunun üzerine hoşnutsuzlukla kaşlarını çatıp ve yüksek sesle düşünürken sandıklara baktı: "Sahip olduğum son elbiseyi toplamak benim için uzun bir ara olmuş olmalı." Bunu kısaca düşündü ve sonra uyandığından beri odada bulunan iki sandığa baktı ve kaşlarını çatarak ekledi: "Peki Aulay'ın sandıkları da neden kaybolmadı?"

Murine rahatlıkla, "Ah, o sandıklar kulübeyi yeniden inşa ettiklerinden beri buradalar," dedi.

"Yeniden mi inşa ettin?" Jetta sordu ve Aulay'ın kendisine yangından bahsettiğini hatırlayınca başını salladı. "Ah, evet, ilki Dougall sana kur yaparken yandı." "Evet. Kuzenim ve üvey kardeşime iltifatlar," dedi Murine kuru bir sesle ve sonra kendi başını salladı. "Dougall ve ben inşa edilecek yeni kulübenin parasını ödemeyi teklif ettik ama Aulay bunu duymadı." Bıkkınlığa benzer bir tavırla dilini şaklatıp ekledi: "Neyse, o sandıklar locanın bittiğı günden beri buradaydı. Aulay, kulübeye geldiğinde yanında çok fazla kumaş ve silah taşımaya gerek kalmaması için içlerinde yedek ekoseler ve buna benzer şeyler bulunduruyordu."

Jetta başını salladı ama sordu: "Neden ben de aynısını yapmadım?"

Kadınlara hepsi biraz panik dolu bakışlar attılar ve sonra Saidh koşarak içeri girince rahatlayarak kapıya döndüler: "Su neredeyse kaynadı, ama beklerken sandıklardaki elbiselerin arasından geçebileceğimizi düşündüm." . . Ne giymeyi seçerseniz seçin, kırıışıkların ortaya çıkması için havalandırılması gerekebilir.

Kadınlar bu öneriyi sanki çölde bir su parçasıymış gibi değerlendirdiler, hepsi aynı anda konuşup hareket ediyorlardı. Kadınlar göğüslerin üzerine oturup onun değerlendirmesi için elbise üstüne elbiseyi kaldırmaya başlarken Jetta, sorularının zihninden silindiğini fark etti.

Bölüm 9

Rory, "İfadenizden, duvardaki adamlarla konuşmanın pek de yararlı olmadığını anlıyorum," yorumunu yaptı. Aulay başını salladı. "Hayır. Hiç kimse işe yarar bir şey görmedi," diye itiraf etti, kardeşinin yanındaki sehpa otururken.

"Hiçbir şey görmediler mi?" Rory kaşlarını çatarak sordu.

Aulay omuz silkti. "Okçu ormanın içinde olmalı. Geordie bineğinden düşmeye başlayan kızı yakalamak için uzanıp içlerinden biri sırtından çıkan oku fark edene kadar hiçbirisi bir şeylerin ters gittiğinin farkına varmadı." "Lanet olsun," diye mırıldandı Rory.

"Evet," diye kabul etti Aulay, tam da beklediği gibi olmasına rağmen sertçe.

Yararlı bir şey öğrenemeyeceğinden korkmuş olsa da öğrenebileceğine dair ufak bir umut da vardı. İcini çekerek yakındaki bir hizmetçinin dikkatini çekti ve önce kardeşine, sonra da kendisine işaret ederek biraz istediğini bildirdi. Hizmetçi başını sallayıp hızla uzaklaşırken ekledi: "Ben de adamları kaleyi çevreleyen ormanı aramaları için tekrar gönderdim, ama bu sefer daha geniş bir alanda. Hala hiçbirşey. Her kimse, arkasında kim olabileceğine dair ipucu verecek hiçbir şey bırakmamış."

Rory kaşlarını çatı. "Yani oku kimin atmış olabileceğine dair hiçbir fikrimiz yok?"

Aulay, "Hiçbir fikrim yok ve ikinci bir girişimde bulunmadıkça öğrenmenin gerçek bir yolu da yok" diye itiraf etti. "Sanırım Conran bu yüzden Katie'nin odasının dışındaki koridorda?" diye sordu. "İkinci bir deneme yapılırsa?" Aulay ona sert bir bakış attı. "Orada olduğunu nasıl anladın?"

Rory kuru bir sesle, "Onu duydum," dedi. "Ve dün gece sen olduğunu tahmin ettiğim kişiyi duydum. Siz ikiniz boğalar gibi ortalıkta dolanıyorsunuz."

Aulay yüzünü buruşturarak başını salladı. Çok iyi oldu. Onu daha sessiz olması konusunda uyaracağım ve ben de daha sessiz olmaya çalışacağım."

Rory yumuşak bir sesle, "Muhtemelen en iyisi bu," dedi.

Aulay, "Evet, peki, onun orada olduğundan kimseye bahsetmeyin," diye mırıldandı. "Buradaki herkesin bildiği kadarıyla Conran'ı bir iş için gönderdim."

Rory ciddiyetle, "Aslında o her kimse ikinci bir girişimde bulunmasını umuyorsunuz," dedi.

Aulay, "Onları yakalayıp Katie ile Geordie'ye biraz adalet sağlamanın aklıma gelen tek yolu bu," diye itiraf etti. "Eğer onu vuran kişi ikinci bir girişimde

bulunmazsa, aramaya nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

Rory başını salladı. "Kimsenin odaya girmesi için bir neden olmadığından emin olacağım. Hayır, hizmetçi bile. Birisi içeri girerse 'hayır' demek iyi bir amaçtır." Aulay, "Güzel," diye homurdandı ve ardından "Kız nasıl?" diye sordu. Rory sessizce başını salladı.

Bunu küçük kızın hayatta olduğu ancak ağabeyinin uzun süre böyle kalmasını beklemediği anlamına gelen Aulay, bir eliyle yorgun bir şekilde ensesini ovuşturdu. Bu soruyu sormayı ve Rory'ye, dün geceki yemekte kızın iyiye gittiğini söylemesini söylemeyi planlamıştı. Ne yazık ki çok geç olana kadar unutmuştu. Bunu Conran'la konuştuğunu hatırladığında Aulay çoktan Katie'nin yattığı odanın dışındaki geçide yerleştirilmişti. Yüzünü ekşiterek şöyle dedi: "Bir dahaki sefere sorduğumda bu pek çok insanın önünde olacak. Bunu yaptığımda, yalan söyleyip şaşırtıcı derecede iyi iyileştiğini ve yakında ayağa kalkmasını beklediğinizi söyleyin.

Rory bir açıklama istemedi. Görünüşe göre Aulay'ın bunu neden söylediğini anlamıştı çünkü sadece başını

salladı.

Aulay daha sonra sordu: "Geordie nasıl?"

Rory ciddiyetle, "Yatak başında dua ediyor," dedi ve sonra ekledi, "Sonunda gittiğinde bunu pek hoş karşılamayacak."

Aulay sessizce, "O vefat ettiğinde aklını başından alacak bir şeyler düşünmem gerekecek," dedi.

Rory kuru bir sesle, "Belki şansımız yaver gider ve Jetta'nın kurtarılmaya ihtiyacı olan üç ya da dört kız kardeşi olur," dedi ve Aulay ona soru sorarcasına baktığında omuz silkti ve şunu belirtti: "Saidh'in gücü tükendi." kurtarılmaya muhtaç arkadaşlarımız var ama hâlâ gelinlere muhtaç üç kardeşimiz var."

Aulay ona "Jetta'nın en az bir kız kardeşi var" diye bilgi verdi. "Bunu sen Buchanan'dan ayrıldıktan sonra hatırladı. Ve geline ihtiyacı olan dört kardeşimiz var, üç yok," diye düzeltti Aulay.

Rory eğlenerek, "Jetta'nın gelişi sayesinde çoktan bağlandığını düşünüyordum," dedi. Aulay kuru bir sesle, "Ben de öyleydim," dedi. "Kendini dışarıda bırakıyorsun."

"Ah." Gözleri büyüdü. "Ben asla. . . Yani ihtiyacım yok. . ." Duraksadı, kaşlarını çattı ve sonra konuyu değiştirdi. "Jetta'dan bahsetmişken, Saidh ve kızlar pansiyona geldiler ve onu bugün geri getirecekler."

"Ne?" Aulay ona şaşkınlıkla baktı.

Rory başını salladı. Acair Amca, Cook'un akşam yemeği için eklenen arkadaşına hazırlanabilmesi için adamlardan birini önden haberle gönderdi. Katie vurulduğunda nöbet tutan adamlarla konuşurken asker geldi ve benimle konuştu. Kadınların şu anda banyo yaptığını ve Jetta'yı hazırladığını ama onu akşam

yemeği için zamanında geri getirmeyi planladıklarını söyledi.

Aulay, "Kahretsin," diye nefes aldı. Onu orada yanında isterken ve hatta Saidh'in onu getirmeyi planladığını bile biliyorken, Jetta'nın gelişi yaklaşmışken, onun Buchanan'daki varlığının yol açabileceği her sorun aklından geçiyordu. Birisinin ona evli olmadıklarını söyleme ihtimali gibi sorunlar.

"Saidh onu buraya getirirken ne düşünüyor?" dedi dehşetle. "Kızın beni kocası olarak gördüğünü biliyor."

Rory yumuşak bir sesle, "Evet, eh, düşündüğü de bu olabilir," dedi. "Jetta gelir ve buradaki tanıkların önünde sizi koca diye selamlarsa ve siz de karısını ararsanız, hatta karısını aramasanız da kocası olduğunuzu da inkar etmezseniz, eli kolu bağlı kalacaksınız. Erkek kardeş. Kanunların gözünde evli sayılır."

Kelimeler kafasında yankılanırken Aulay gözlerini kırptırdı ve yavaşça nefes aldı, "Kahretsin."

Bunu düşünmemişti. Sadece onu selamlaması bile kaderini belirleyebilir ve onu kanunen karısı yapabilirdi. Onu elinde tutabilirdi. Hem kilise hem de devlet tarafından rızayla evlenmiş sayılacaklardı. Bir törene ve rahibe bile gerek yoktu. Bu düşünce baştan çıkarıcıydı. Jetta'ya teslim edildi. Onu gerçekten karısı olarak görmek. Onunla yatabilecekti ve. . .

Ve eğer aslında onunla evli olmadığını, aslında kandırılarak onunla el sıkıştığını öğrenirse. Bu düşünce

kaşlarını çatmasına ve başını sallamasına neden oldu. "Neden?" diye sordu. "Belli ki kızıdan hoşlanıyorsun." Aulay ciddiyetle, "Evet," diye onayladı.

"Peki onun gerçek anlamda karın olmasını memnuniyetle karşılayacağını tahmin etmekte haklı mıyım?" Aulay neredeyse boş olan Büyük Salon'a baktı. Etrafta sadece birkaç kişi vardı; sehpa masalarının uzak ucunda oturan bir avuç adam, temizlik yapan birkaç hizmetçi ve ona birasını getiren kız. Bakışları bir anlığına kadına takıldı, onda ona Jetta'yı hatırlatan bir şeyler vardı. Ne olduğunu söyleyemedi. Yüzü kir içindeydi ve saçını göremiyordu; saçları başına sabitlenmişti ve bir mendille örtülmüştü ve kesinlikle Jetta gibi yürümüyordu. Bu kadının adımları kendinden emin ve hızlıydı, Jetta ise yürüse bile yavaş ve dikkatli yürüme eğilimindeydi. Henüz fazla yürümemişti ve daha fazla güç kazanana kadar da yürümeyecekti.

Bunun kendisine Jetta'yı hatırlatan her şeyden başka bir durum olduğuna karar veren Aulay, dikkatini tekrar kardeşine çevirdi ve sessizce başını salladı. Evet, Jetta'nın gerçekten karısı olmasını memnuniyetle karşılardı. O idi Aslında onunla isteyerek evlenecek bir kadın bulacak kadar şanslı olacağını hiç düşünmemişti. Aslına

bakılırsa istekli bir kadın fikri o kadar çekiciydi ki Jetta dışında muhtemelen bunu kabul eden hemen hemen her kadınla idare ederdi. Eh, onunla bu hiç de işe yaramazdı. Zekiydi, tatlıydı, komikti, nazikti, tutkuluydu, güzeldi. Ve onu gerçekten seviyor ve istiyor gibi görünüyordu. Yara izinden hiç

de hoşlanmamıştı. O

mükemmeldi ve onun gerçekten karısı olmasını tüm kalbiyle diledi. Ancak . . . Rory, "Hafızası hâlâ yerindeyken, tehdit olmasından korktuğu kişiyle evlenmekten kurtulmuş olacaktı" dedi. "Ve o da senden hoşlanıyor gibi görünüyor kardeşim. Seninle evli olduğuna inandığı için son derece memnun görünüyor."

Aulay, "Evet ama evli değiliz" dedi. "Onu sendikaya kandırıyor olurdum. Bunu ona yapamam. Daha iyisini hak ediyor."

Rory ciddiyetle başını salladı. "O halde onu, sana koca diye seslendiğini kimsenin görmeyeceği bir yerde selamlamanın bir yolunu bulsan iyi olur. Aksi takdirde daha sonra evlenme talebinde bulunabilirdi."

Aulay bu öneri karşısında hafifçe gülümsedi. Onun gerçek kocası olmayı sorun edeceğimi söylemedim. Sadece onu buna zorlamak istemiyorum. Eğer beni zorlarsa 'farklı bir hikaye olur' dedi alaycı bir

gülümsemeyle.

"Ah." Rory de gülümsedi. "Demek onun eş olmasını istiyorsun. Seni koca olarak alması için onu zorladığını hissetmek istemiyor musun?"

Aulay, "Evet," diye itiraf etti ve ardından birinin arkasında durduğunu fark ederek dönüp orada bekleyen hizmetçiye baktı.

"Yer bira, efendim," dedi ve içkiyi onun önüne koydu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve sonra bakışlarını arkasını dönmeden önce yara izinin üzerinde kaydırırken dudağının tiksintiyle nasıl kıvrıldığını fark ettiğinde kasıldı. Ağzını sıkıp masaya doğru döndü ve birasını aldı.

Bu tepki, bir aydır acı çekmek zorunda kalmadığı bir şeydi. Bundan önce bile, yaralanmanın üzerinden zaman geçtikçe bunu daha az görmeye başlamıştı.

Çoğunlukla Mavis bir hizmetçinin yara izlerine tepki verdiğini gördüğünde ya onlardan kurtulur ya da onları onunla temas kuramayacakları bir yere atardı.

Aulay ona asla bunu yapmasını emretmemişti, hatta istememişti bile ama bunu yaptığını biliyordu. Eylem, ilk başta kaledeki hizmetçilerin oldukça sık değişmesi anlamına geliyordu. Hala o kadar sık değişiyorlardı ki Büyük Salon'daki kadınları her zaman tanıyamıyordu. Örneğin, ona küçümseyen kişi biraz tanıdık gelse de Aulay, Büyük Salon'u toplayan diğer hizmetçilerden en az üçünü hiç tanıımıyordu. Rory sessizce, "Mavis'in burada olup bunu görmediği için şanslı," dedi.

"Evet," diye mırıldandı Aulay, içkisine bakarak ve sonra kardeşine bakarak sordu: "Gerçekten Jetta'nın yara izimi umursamadığını mı düşünüyorsun? Yoksa saklama konusunda daha mı iyi?"

Rory dürüstçe, "Yara izinin Jetta'yı biraz olsun rahatsız ettiğini düşünüyorum, Mavis bunu hemen araştırır ve ondan kurtulmanın bir yolunu bulurdu," dedi.

"Evet. . . belki," diye mırıldandı Aulay ama bunun gerçekten doğru olup olmadığını merak ederek bakışlarını tekrar birasına çevirdi. Belki de Jetta tiksintisini gizleme konusunda daha iyiydi. Ya da belki aldığı art arda darbeler

beynine zarar vermişti.

Rory aniden, "Conran bana geminin batmadığı ve dün akşam yemekte fırtınada sadece direğin kaybolduğu yönündeki teorini anlattı," dedi.

"Evet," dedi Aulay yorgun bir şekilde, aniden uykusuz kaldığını hissetti.

Rory, "Bence bu iyi bir teori," diye bilgilendirdi onu. "Ve bence bu tür hasara uğrayan gemiler olup olmadığını sormak için birkaç adam göndermelisiniz. Bu şekilde onun kim olduğunu öğrenebiliriz."

Aulay, "Evet," diye onayladı ama pek hevesli değildi. Kim olduğunu öğrenmek onu kaybetmeye bir adım daha yaklaşabilir. Ya da kendini kurtarmak için onunla isteyerek evlenebileceği anlamına gelebilir. Sorun Jetta'nın bu nedenle onunla evlenmesini istememesiydi. Onun karısı olmayı istemesini istiyordu, kendisini iki kötünden daha azı olarak görmesini değil. Ancak hizmetçinin yüzünü görünce verdiği tepkiden sonra bunun mümkün olabileceğine inanmakta zorlanıyordu. Jetta'yla geçirdiği son iki haftada çoğu insanın onu ne kadar canavar bulduğunu unutmayı başarmıştı. Hizmetçi ona güzelce hatırlatmıştı.

Boğazını temizleyerek biraz doğruldu ve şöyle dedi: "Alick artık gidebilir, o geri döndü, ama Geordie gitmeyecek ve ben de Conran'ı gönderemem. Saldırmanı yakalamamıza yardım etmesi için Katie ve Geordie'ye göz kulak olmasına ihtiyacım var," diye belirtti.

"Peki ya Acair Amca?" Rory önerdi.

Aulay bu öneri karşısında kaşlarını çatı. "İhtiyacımız olduğu kadar uzağa ve hızlı gidemeyecek kadar yaşlı." Rory, "Ama Conran'ın yerine Geordie'yi koruyabilir" diye belirtti.

Aulay bunu düşündü ve sonra başını salladı ve yorgun elini saçlarının arasından geçirdi. "Eskisi kadar genç değil, Rory. Korkarım vardiyasına başladıktan bir saat sonra koridorda uyuklayacak ve katil tekrar saldırarak bu kez hem Katie'yi hem de Geordie'yi alabilir."

Rory kaşlarını çatı ama bu konuyu tartışmadı. Sadece şunu sordu: "Yani ona bakmayacak mısın?"

Aulay bir dakika boyunca sessiz kaldı ve düşündü. Kim olduğunu öğrenmek onu kaybetmek anlamına gelebilir. Ama daha sonra değil de bunu öğrenip bir an önce bitirmek daha iyi değil miydi? Onun yanında ne kadar uzun süre kalırsa onu kaybetmek o kadar acı verirdi. Omuzlarını dikleştirerek "Evet" dedi.

İnceleyeceğim.

Askerlerden kimi gönderebileceğime karar vermem gerekiyor. Konuya hassas bir şekilde yaklaşacak ve çenesini kapalı tutacak güvenilebileceğim birine ihtiyacım var."

"Aramızda öyle biri var mı?" Rory tereddütle sordu.

"Sorun bu. Bilmiyorum. Muhtemelen öyledir, ama ben genellikle bu tür meseleleri halletme konusunda amcama veya erkek kardeşlerimizden birine güvenirim. . ."

Rory anlayışla, "Yani erkekler arasında kimin bu kadar güvenilir olduğundan emin

değilsin," dedi ve ardından alaycı bir şekilde gülümsedi. "Güvenilecek bu kadar çok erkek kardeşe sahip olmak her zaman faydalı olmuştur, ancak artık sayımız azalıyor. . ."

Aulay sessiz bir kahkaha attı ve başını salladı. "Dougall ve Niels ölmüş gibi konuşuyorsun. Hala sayımız arasındalar."

Rory, "Ama artık burada değiller" diye belirtti. "Dikkat etmeleri gereken eşleri ve kendi evleri var."

Aulay, "Evet," diye onayladı. "Ve biz olmadan da idare ediyorlar ve her zaman ellerinin altındalar ve hemen

arıyorlar. Ben de yapacağım," diye güvence verdi ona. "Sadece kime güvenebileceğimi ve hepiniz evlenip taşındıktan sonra gelecekte kimin iyi bir ilk yapacağını düşünmem gerekiyor." Bu sözler üzerine Rory'nin kaşları kalktı. "Bizi kapının dışına mı itiyorsun Aulay?" "Hayır," diye güvence verdi ona. "Burada her zaman bir evin olacak kardeşim. Ancak Dougall ve Niels'i bu kadar mutlu görmek, gelecekte hepiniz için bir eş, bir aile ve kendi eviniz olacağına dair umut vermemi sağlıyor.

Hepiniz iyi insanlarsınız ve bunu hak ediyorsunuz."

Rory ciddiyetle, "Senin gibi," dedi. "Ve geldiğinde Jetta'yı eşiniz olarak selamlamak, ona sahip olduğunuzu gösterir."

"Evet, peki. " İçkisine kısaca baktı, sonra başını kaldırdı ve şöyle dedi: "Evli olmadığımız gerçeğini ona söylediğimde onu hileye başvurmadan benimle evlenmeye ikna edebileceğimi umuyorum." Kaşlarını havaya kaldırarak ekledi: "Bunun ne zaman olacağını düşünüyorsun?"

Rory bu soru karşısında yüzünü buruşturdu. "Aslında bunu bilmiyorum. Anılarını geri kazanıp bunu kendi başına fark etse kendimi daha iyi hissederdim."

"Ya hiç yapmazsa?" Aulay ciddiyetle sordu.

Rory kaşlarını çattı. "Neden onun seninle el ele tutuşmasına ve onu yanında tutmasına izin vermediğini anlamıyorum. O zaman ailesini ve adını açıkça arayabiliriz. Ve onun bunu sorun edeceğini sanmıyorum. Senden hoşlanıyor Aulay. Yüzüne aldırış etmiyor."

Rory'nin sözleri, Aulay'ın ağabeyinin niyetine inandığı gibi onu cesaretlendirmek yerine, ona gönderdikleri acı kıvılcımını gizlemek için gözlerini kapatmasına neden oldu. "Yüzünü umursamıyorum." Rory fark etse de etmese de bu sözler Aulay'a, kardeşinin yüzünün, Mavis'in yanından uzaklaştırdığı tüm hizmetçiler kadar sıkıntılı bulduğunu söylüyordu. Ve Jetta'nın bunu yapmamasına şaşırmıştı. "Hayır," dedi sonunda. "Onu evlenmesi için kandırmayacağım. Onlar Buchanan'a ulaşmadan ben de dışarı çıkıp partiyle buluşacağım.

Rory hayal kırıklığıyla ona kaşlarını çattı ve sonra tahminde bulundu: "Seni gördüğünde muhtemelen sana hala koca diyecek."

Aulay, "Evet, ama o zaman arkadaşlarının ve ailesinin önünde olacak" diye belirtti; hiçbirinin onun istemediği bir şeyi yapmayacağından emindi.

Rory, "Ve Greer'in adamları," diye karşı çıktı.

Aulay kaşlarını hafifçe çatarak, Evet, diye mırıldandı.

Bir an ikisi de sessiz kaldı ve ardından Rory sordu: "Uyku düzenlemeleri konusunda ne yapacaksınız? Senin pansiyonda yaptığın gibi burada da bir odayı paylaşmayı bekleyecek."

Aulay konuyu değerlendirdi ve ardından şunu belirtti: "Ebeveyn yatak odası ile yanındaki oda birbirine bağlı." Rory hafifçe gülümsedi. "Babam, bebeğin annesiyle birlikte yatakta kalmasını engellemenin tek yolunun bu olduğunu söyledi. Bu fikrin, yatağını sen ve Ewan'la paylaştığın üç berbat aydan sonra aklına geldiğini söyledi. Annem ilk doğduğunda seni bir odada tek başına bırakmayı hayal etmezdi. İkinizin de size göz kulak olabileceği yakınlıkta olmasını istedi. Böylece iki odayı uzlaşma yoluyla birbirine bağladı. İkiniz kendi odanızdaydınız ama ağladığınızı duyabilmesi ve hemen yanınıza gelebilmesi için kapı açık bırakılmıştı.

"Ve yedi bairnin daha bizi takip etmesi işe yaradı. Ayrıca artık işinize yarayacak. Onu ana odaya koyacağım ve diğer herkese göre küçük odayı ben alacağım."

"Ama gerçekten onun hakimi olacak mısın?" Rory tahmin etti.

"Evet. Pansiyonda yaptığım gibi yerdeki şilte üzerinde uyuyacağım ama kimse beni ana yatak odasına girerken göremeyecek.

Rory başını sallayarak, "Bu işe yaramalı," dedi.

Aulay kaşlarını kaldırdı. "Onunla ana odada yatmama itiraz etmeyecek misin, yoksa onun masumiyetini kabul etmem konusunda beni uyarmayacak mısın?"

Rory biraz sinirlenmiş görünerek, "Buna gerek yok," dedi. "Eğer onu sizinle el ele tutuşması için kandırmak istemiyorsanız, o zaman muhtemelen masumiyetini alarak onu evliliğe zorlamaya çalışmayacaksınız.

Muhtemelen senin yanında buradaki herhangi bir erkekten daha güvendedir."

Aulay alaycı bir şekilde gülümsedi. İşin ironik yanı, onu her zamankinden daha çok istiyordu ama aynı zamanda onu sahiplenmeme konusunda da her zamankinden daha kararlıydı çünkü onu tatlı bir zevk gecesi için değil, ömür boyu istiyordu. "Tanrım, durum nasıl da değişti."

Rory bunu mırıldandığında ona merakla baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Locada benim onun erdemini korumam ve davranmam konusunda ısrar ediyordun ve şimdi de kızı kandırıp yatağıma sokmam için istekli görünüyorsun ve ben direnen benim."

"Doğru," diye itiraf etti Rory hafif bir gülümsemeyle, sonra ifadesi ciddileşti ve şöyle dedi: "Jetta uyandığından beri bu iki haftadır bu kadar mutlu olduğunu hiç görmemiştim, Aulay. En azından yaralandığından beri.

Orucumuzu açmak için Jetta'yı sahile götürdüğümüzde ve ona bakışınızla gerçekten güldünüz. " Başını

hafifçe eğdi ve masanın üzerinde duran ellerine baktı. “Onunla mutlu olabileceğine inanıyorum Aulay ve bunu görmek isterim. Hepimiz yapardık.

Aulay başını eğdi ve kendi içkisine baktı. Söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Kendisinin de Jetta'yla mutlu

olabileceğini düşünüyordu ve bu kesinlikle görmek isteyeceği bir şeydi.

Rory ayağa kalkarak, "Eh, dikkate alman gereken çok şey var ve benim gidip Katie'yi kontrol etmem gerekiyor," dedi. “O zaman bilmene izin vereceğim. . .”

Aulay, "Evet," diye mırıldandı, onun cümlesini tamamlamasına gerek yoktu. Katie öldüğünde ona haber verecekti. Rory bunu yapacağından emindi. Ama sonra Jetta'nın da yaralarından kurtulamayacağından emindi ve öyle de oldu. Hayat sürprizlerle doluydu. Rory'nin merdivenlere doğru gidişini izlerken, eğer Katie'nin yeterince güçlü bir iradesi olsaydı, hayatta kalır ve hepsini şaşırtırdı, diye düşündü. Kardeşi üst katta kaybolduğunda Aulay iç çekerek bakışlarını tekrar içkisine çevirdi. Düşünmesi gereken çok şey vardı. Burada kardeşlerine ve amcasına güvendiği kadar güvenebilirdi. Sonunda evlenebildiği halde Jetta'ya evli olmadıklarını nasıl söyleyecekti? Onu evlenmeye nasıl ikna edebilirdi?

Ne yazık ki Jetta aklına girdiği anda düşünceleri başka bir yola doğru kaymaya başladı. Rory, Saidh ve diğer kadınların şu anda onu Buchanan'a gelmeye "hazırladıklarını" söylemişti. Bunun, ona banyo yaptıracakları, giydirecekleri vb. anlamına geldiğini tahmin etti ve bu da onun o anda hazırlıkların neresinde olduklarını merak etmesine neden oldu. Dumanı tüten bir banyoya çıplak mı adım atıyordu? Yoksa çoktan banyo yapmış ve şu ya da bu elbiseyi başının üzerine kaldırırken şimdi çıplak mı duruyordu? Çoğunlukla aklında, onu en son gördüğü zamanki gibi orada çıplak duruyordu. Zihnini dolduran bu görüntüyle, o noktada mantıklı düşünmeye yönelik herhangi bir girişim neredeyse işe yaramazdı.

Aulay yine de denedi. Adamları arasında kardeşleri kadar güvenebileceği Katie ve Geordie için adaleti bulmaktan, hatta Jetta'nın bindiği gemi hakkında bilgi almak için kime göndermesi gerektiğine kadar tüm meseleleri değerlendirdi. Düşündü, düşündü ve düşündü; Jetta'yla ilgili düşünceler dikkatini dağıtınca onları uzaklaştırdı ve düşünmeye devam etti, ta ki Jetta ve diğerleriyle Buchanan'a varmadan önce buluşmak isteyip istemediğine karar verene kadar. .

Zamanlaması oldukça iyi olduğu ortaya çıktı. Aulay grupla kaleden en fazla on dakika uzakta buluştu. Bir virajı dönerken onları fark etti ve onları beklemek için dizginlerini çekti; içgüdüsel olarak Jetta'yı ararken bakışları sırayla herkesin üzerinde kaydı. Onu bulamayınca kaşlarını çatmaya ve onun hangi cehennemde olabileceğini düşünmeye başladı. Partide kız kardeşi, kocası ve adamlarının yanı sıra iki erkek kardeşi Dougall ve Niels, eşleri ve adamlarının yanı sıra Mavis, amcası ve amcasıyla birlikte gönderdiği adamlar da vardı. Bu, kızı geride bırakamayacakları anlamına geliyordu. Mavis ve amcası bunu yapmaz. Yine de, elbise sandıklarını taşıyan vagonlarda bile göremediği bir Jetta yoktu.

"Nerede o?" Aulay, grup ona ulaştığı anda havladı ve durdu. Bütün gözler ona döndüğünde amcasına baktı, amcası ön kısmına örttüğü ekoseyi kaldırıp Jetta'nın göğsüne doğru kıvrılmış, derin uykuda olduğunu görünce kaşları kalktı. Saidh özür dilercesine, "Korkarım onun hâlâ iyileşmekte olduğunu ve çabuk yorulduğunu unuttuk," diye açıkladı. "Biz onu telaşımızla yıprattık. Biz kulübenin çevresindeki açıklıktan çıkmadan önce Acair Amca'nın kucağında derin bir uykudaydı."

Hemen rahatlayan Aulay, atını amcasına yaklaştırdı ve sessizce Jetta'ya baktı; onu amcasından uzaklaştırıp kendi kucağında dinlenme arzusu ile günün geri kalanında olduğu yerde huzur içinde uyumasına izin verme arzusu arasında kalmıştı. kısa macera.

Acair Amca, kıza şefkatle bakarak, "İstersen onu alabilirsin," diye mırıldandı. "Uyanmayacak." Yol boyunca bir kuzu gibi huzur içinde uyudu, ne seslere, ne de sarsılmalara uyanıyordu. Onu atına bindirmen muhtemelen onu kıpırdatmayacak bile."

Aulay sadece başını sallayıp ona uzandığında amcası ekoseyi kenara çekti ve onu teslim etmek için dikkatlice kollarına aldı. Haklıydı. Jetta transfer sırasında neredeyse hiç kıpırdamadı. Uykulu bir şekilde mırıldandı, başını göğsüne yaslarken nefes aldı ve sonra gülümsedi ve gözlerini hiç açmadan tanıdık bir tavırla "koca" diye fısıldadı.

Aulay, görünüşe göre onun kokusunu tanıdığı gerçeğine gülümseyerek, amcasının sunduğu ekoseyi alıp üzerine örttü ve mırıldandı: "Evet karıcığım. Şimdi dinlenin, yakında evde olacağız."

Jetta anlaşılabilir bir şey mırıldanıp daha derin bir uykuya dalmış gibi görüldüğünde, Aulay ekoseyi etrafına sardı, sonra başını kaldırdı ve dondu. Amcası, kardeşleri ve arkadaşları atlarını yaklaştırmış, yüzlerinde gülümsemeyle onu izliyorlardı. Bu, kendi yumuşak gülümsemesinin kaşlarını çatmasına neden oldu ve homurdandı: "Verra hastaydı. Onu bu kadar yıpratmamalıydın."

Aulay daha sonra bir yanıt beklemedi, ancak bineğine dönmesini söyledi ve ailesini geride bırakarak Buchanan'a doğru yola çıktı. Atını Buchanan'a sürdü ve doğruca kale kapılarına doğru ilerledi. Jetta'yı yakınında tutarak bineğinden indi ve atının dizginlerini almak için ileri doğru koşan çocuğa başını salladı.

Delikanlıyı kendi haline bırakarak Jetta'yı merdivenlerden yukarı taşıdı, ancak kapıya vardığında durakladı. "Bunu size getireyim mi, lordum?"

Aulay etrafına bakınca askerlerinden biri olan Cullen'ın arkasından aceleyle merdivenlerden yukarı çıktığını gördü. Adam kapıyı açmak için yanından geçerken, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Cullen başını salladı ve Jetta'yı içeri taşıırken kapıyı tuttu. Aulay kapının arkasından kapandığını duydu ve

Cullen'ın merdivenleri çıkıp ana yatak odasının kapalı kapısına ulaşana kadar

dışarıda kaldığını varsaydı. Cullen kapıyı açmak için aniden önüne geçtiğinde onu kendi haline bırakmadığını kanıtladı.

Aulay şaşkınlıkla, Teşekkür ederim, dedi.

Adam alaycı bir gülümsemeyle, "Buraya çıktığında yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm," dedi. Aulay sessizce, "Haklıydın," dedi ve adamın önceden düşündüğünü not etti.

Cullen ciddiyetle, "Kapıyı arkanızdan kapatacağım ve sonra işime döneceğim, lordum," dedi.

Aulay, "Evet," diye mırıldandı ve sonunda odaya girdi. Cullen söylediği gibi kapıyı yavaşça kapattı ve Aulay, Jetta'yı yatağa taşıdı.

Onu içine yatırdığında neredeyse hiç kıpırdamadı. Onu örtmek için zaman ayırdı, sonra doğruldu ve bir dakikalığına ona baktı. Uykuda çok tatlı görünüyordu, yüzünde huzurlu bir gülümseme vardı. Aulay bir parmağını yavaşça yanağından aşağı doğru gezdirdi.

Dokunuşu onu heyecanlandırdı ve gözlerini açıp kırıştırdı. "Koca?" uykulu bir şekilde mırıldandı.

"Evet. Dinlen kızım," dedi sessizce. Gözlerini tekrar kapattığında adam doğruldu ve merdivenlerden aşağıya inmek için odadan çıktı. Sehpa masalarına doğru ilerlerken Büyük Salon nispeten boştu; Büyük Salon kapılarına en yakın uçta sadece birkaç adam oturuyordu.

Bölüm 10

"Bir içki, efendim?" Hizmetçilerden biri sehpalara yaklaşırken sordu.

"Evet. Bira lütfen, Maggie," diye mırıldandı, kadını tanıdı ve yanından geçerken gülümsedi. Gülümseme karşısında gözleri kısa bir süreliğine genişledi ama sonra başını salladı ve aceleyle onu almaya gitti, Aulay'i sehpa masalarının başında oturmaya bıraktı. Ailesinin oluşturduğu büyük kalabalığın içeri girmesine izin vermek için kale kapıları açıldığında zar zor oturmuş gibi görünüyordu. Grup içeri girerken sohbet ediyordu ve Büyük Salon'u geçip üst kata çıkarken de konuşmaya devam etti. Aulay onların gidişini izledi, adamların merdivenden yukarı çıkmalarına biraz şaşırmıştı. Ama kadınların hepsi şüphesiz yerleşip eşyalarını boşaltmak için odalarının kapısına doğru giderken, erkekler de hep birlikte Katie, Geordie ve Rory'nin bulunduğu odaya gittiler. Geordie ile kızı kontrol ediyorlardı.

gerçekleştirilmiş.

Aulay bir an Katie'nin odasına gitmeyi de düşündü ama sonra bu fikirden vazgeçti. Bütün gece ayakta kaldıktan sonra bitkin düşmüştü ve misafirlerinin peşinden koşacak enerjisi yoktu. Geordie ve Rory ile konuşmayı bitirdikten sonra yolculuğun tozunu atmak için içecek bulmak üzere buraya döneceklerine şüphe yoktu.

"Evet, efendim."

Hizmetçi tabağı önüne koyarken Aulay başını kaldırdı ve arkasına yaslandı.

"Teşekkür ederim Maggie." "Memnun oldum lordum" dedi ve hareket etmeden önce parlak bir şekilde gülümsedi.

Aulay onun gidişini izledi ve sonra Jetta'nın ne kadar uyuyacağını merak ederek üst sahanlığa baktı. Bilinci yerine geldikten sonraki ilk haftasında epey zaman uyuyarak geçirmişti ama geçen hafta daha iyi bir performans sergiledi. Ancak kız kardeşinin, görümcelerinin ve Jo Sinclair'in gelişinin muhtemelen onun alışık olduğundan çok daha fazla heyecanlı olduğunu tahmin ediyordu. Sadece yemek boyunca uyumamasını umuyordu. Kilosunun bir kısmını geri almış olsa da hâlâ onu sudan çıktıkları zamana göre çok daha zayıftı. Yemekleri kaçırmayı gerçekten göze alamazdı. Öte yandan, uykunun ona iyi geleceğini ve daha sonra Cook'a bir tepsi hazırlatabileceğini düşünüyordu.

"Rory, Jetta'nın bulunduğu gemi hakkında bilgi almak için adam göndermek istediğini ama bu iş konusunda kime güvenebileceğini bilmediğini söyledi."

Aulay başını kaldırıp baktığında Dougall'ın yanındaki masaya oturduğunu gördü. Arkasındaki hareketi fark ederek Niels, Acair Amca, Greer MacDonnell ve Campbell Sinclair'in etrafındaki sehpa masalarına yerleşmesini izledi. Görünüşe göre Rory ve Geordie'ye olan ziyaretleri bitmişti.

Aulay, en yakındaki hizmetçiyle göz göze gelip ona daha fazla bira getirmesini işaret ederken kuru bir sesle, "Rory çok konuşuyor," dedi.

"Evet. Her zaman öyle yapardı," dedi Dougall kıkırdayarak ve ardından ciddi bir şekilde ekledi: "Ama sorununu anlıyorum."

Şaşkınlıkla ona dönen Aulay, soru sorarcasına kaşını kaldırdı.

Dougall omuz silkerek şunu itiraf etti: "Ben de Carmichael'da aynı sorunla karşılaştım. Oradaki adamların hiçbirini tanımıyordum, bu yüzden ilk başta konu hassas durumlara geldiğinde kime güvenebileceğimi bilmiyordum.

Niels ciddiyetle, "Anladığım kadarıyla ilk başta Drummond'da bana aitti," dedi.

"Kime güvenilebileceğini anlamak biraz zaman alacak ama güveneceksin."

Aulay sabırsızca kıpırdanarak, "Vaktim yok," dedi. "Jetta'nın kim olduğunu ve içinde bulunduğu durumu öğrenmek istiyorsam şu anda güvenebileceğimi bildiğim adamlara ihtiyacım var."

"Ya da çocuklarla ben sırayla Conran'ın yerine merdivenlerden yukarı çıkabiliriz, sen de onu ve Alick'i dışarı

gönderebilirsin," dedi Sinclair yumuşak bir sesle. "Bunu dördümüz yaparsak, iki vardiya daha kısa olur."

"Beş," diye düzeltti Aulay. "Ben de vardiya alacağım."

"Altı," diye sert bir şekilde karşılık verdi Acair Amca. "Bir iki saat nöbet tutmaya dayanamayacak kadar yaşlı değilim." Yüzünü ekşiterek ekledi: "Bundan daha fazlasını yaparsam uyuyabilirim ama en azından birkaç saat idare edebilirim."

Aulay onu kısaca inceledi ve sonra başını salladı. Bir erkekten diğerine bakarak şunu belirtti: "Biraz zaman alabilir. Belki birkaç hafta. O kadar uzun süre kalmaya razı mısın?"

Sinclair hafifçe omuz silkti. "Bu kadar yolu sadece geri dönüp eve dönmek için gitmedik. En azından birkaç gün kalmayı planladık ama kolaylıkla uzatabiliriz." Greer, "Evet," diye onayladı. "Ayrıca, Jetta'yla aranızdaki durum çözülene kadar Saidh'in buradan gitmesini sağlayamayacağım. Bu arada ondan hoşlanıyor. Evliliğinizi gerçek kılmak için elinden geleni yapacaktır. Aulay, "Bu haberdan dolayı üzülmemi bekliyorsanız hayal kırıklığına uğrayacaksınız çünkü Saidh'e bu çabasında iyi şanslar diliyorum" diye itiraf etti.

"Şansa gerek yok. Jetta seni seviyor."

Aulay bu duyuru üzerine koltuğunda aniden döndü ve omzunun üzerinden baktı, kız kardeşinin masaya yaklaştığını görünce kaşları kalktı. Son birkaç adımı attı, arkasında ve solunda oturan kocası Greer'in arasında durdu ve sonra beklentiyle bekledi. MacDonnell hafifçe gülümsedi ve dönüp Campbell Sinclair'e baktı; Sinclair hemen koltukta kayarak ona Saidh'e yer açması için yer açtı.

"Beni sevdiğini mi düşünüyorsun?" Aulay, kız kardeşi oturunca ilgiyle sordu. "Bunu düşünmüyorum, biliyorum," diye temin etti onu ciddi bir tavırla. "Bana öyle olduğunu söyledi."

Aulay bir an ona baktı, zihni onun söylediklerini kabul etmekte yavaşladı ve sonra yanlış duyduğundan emin olarak sordu, "Sana beni sevdiğini mi söyledi?"

"Evet," dedi yumuşak bir sesle, dudaklarını büken bir gülümsemeyle. "O seni seviyor Aulay. Senin harika olduğunu düşünüyor. Sizin nazik, akıllı ve tatlı olduğunuzu düşünüyor ve öpüşüp dokunmanızın onu istememesine neden oluyorsunuz. O seni seviyor Aul. Söylediğini söylüyor ve onun doğruyu söylemediğine dair kalbimde hiçbir şüphe yok. Jetta seni seviyor."

Aulay kız kardeşine bakıp söylediklerini kabul etmeye çalışırken, masadaki adamlar, amcası, erkek kardeşleri, kayınbiraderi ve arkadaşı çılgınlıkla atarak tebrikler yağdırdılar ve hepsi ayağa kalkıp onun omuzlarını sıvazladı. onların yaptığı gibi.

"Gelini buldun yeğenim."

"Tebrikler kardeşim. Senin için mutluyum." "Tebrikler. O iyi bir kadın."

"O şanslı bir kadın. İkinizden de mutluyum, kardeşim."

Aulay yutkundu ve sırtına vurduklarında gülümsemeyi bile başardı ama akıllı hızla çalışıyordu. Onu sevdi. Saidh'e onu sevdiğini söylemişti. Belki de sandığı gibi evli

olmadıklarını öğrendiğinde onu kaybetmezdi. “Neden bu kadar mutlusunuz?” Erkeklerin hepsi durdu ve koridordan geçip masalara doğru giden kadınlara gülümsemek için döndüler. Görünüşe göre diğer kızlar da odalarını kendilerini tatmin edecek şekilde düzenlemeyi bitirmişlerdi. Edith, Murine ve Jo da onlara katılıyordu.

Saidh gülümseyerek, "Az önce Aulay'a Jetta'nın onu sevdiğini söyledim" dedi.

"Evet." Edith sırtıttı. "Sana 'tatlı Aulay'ım' dedi."

Murine başını salladı. "Ve senin yaşayan en nazık, en düşünceli adam olduğunu söyledi."

Jo, "Ve o da senin yakışıklı olduğunu düşünüyor," diye ekledi. "Yara izinin sadece güzel görünümüne gösterişli bir hava kattığını düşünüyor."

"Ah ho," dedi Dougall sırtarak, omzuna hafifçe yumruk attı. "Bunu duydun mu? Yakışıklı ve gösterişli."

Niels geniş bir gülümsemeyle, "O seni istiyor Aulay," dedi. "Bu aşk olmalı. Artık bitmiş kadar iyisin. Artık her gün rahibi göndereceksin.

"Evet," dedi Saidh hemen. "Ve eğer onu kaybetmekten kaçınmak istiyorsan bunu ne kadar erken yaparsan o kadar iyi."

Aulay sertleşerek soru sorarcasına ona döndü. "Onu kaybetmek mi?"

"Güven aşkın bir parçasıdır kardeşim," diye belirtti ciddiyetle. "Başka bir kaynaktan öğrenmeden önce ona evli olmadığın hakkındaki gerçeği söylemelisin. Aksi takdirde onun bunu kendi başına öğrenmesi ve belki de kaçması ya da buna benzer bir şey yapması riskiyle karşı karşıya kalırsınız.

"Kaçmak mı?" dedi sertçe.

"Ben yapardım," dedi Saidh sertçe. "Kaçacak mısın?" dehşetle sordu.

"Evet, evet. Eğer kendi başıma öğrenseydim yapardım, diye güvence verdi ona.

"Çünkü bu sadece senin bana yalan söylediğin anlamına gelmiyor, aynı zamanda tanıdığım herkesin, tanıdığım tek kişinin bana yalan söylediği anlamına da geliyor." Başını sallayarak kesin bir dille şöyle dedi: "Bana sözleri yazın, kendi başına mı

öğrenecek, artık hiçbirimize güvenmeyecek ya da burada kendini güvende hissetmeyecek."

Aulay ona ağzı açık bir dehşetle baktı ve bir an sonra Saidh kaşını kaldırdı ve sordu: "Hatıraların olmadığı bir yerde uyansan ve ailen olduğunu düşündüğün kişiyle haftalarca yaşadktan sonra bunu öğrensen ne yapardın?" güvendiğiniz ve inandığınız insanlar iddia ettikleri kişiler değil miydi ve bunca zamandır size yalan mı söylüyorlardı?"

Aulay'ın çenesi kapandı, dişleri şiddetle birbirine gıcırdıyordu. İmkansız bir durumdaydı. Rory ona söylememesi gerektiğini söylüyordu ve bunun için iyi bir nedeni vardı, Saidh ise ona söylemesi için iyi bir neden veriyordu.

Sanki iki yöne doğru parçalanıyormuş gibi hissediyordu. Jetta'nın iyileşmesini

geciktirmek istemiyordu ama diğer yandan ona ya da buradaki herhangi birine güvenemeyeceğini hissetmesini de kesinlikle istemiyordu ve Saidh haklıydı, eğer Jetta'ya söylemeseydi bu gerçekleşebilirdi. evli değillerdi ve başka bir kaynaktan öğrendi. Tüm bunların en kötü yanı aslında hiç yalan söylememiş olmasıydı. Kocasını olduğunu iddia eden kişi o değildi. Öyle olduğunu varsaymıştı. Sadece onu düzeltmemişti. İlk başta onu düzeltmemişti çünkü. . . aslında pek şanslı olmamıştı. Ama sonra Rory ona bunu yapmamasını söylemişti ve kendisinin kocası olduğunu düşünmesine izin vermekten mutlu olmuştu. Aslında onun karısı olduğunu iddia etmek hoşuna gitmişti. Çok fazla. Artık bunun gerçek olmasını istiyordu. Ancak başka birinden evli olmadıklarını öğrenirse ve ihanete uğramış hissedip kaçarsa bunun gerçekleşmesi pek mümkün değildi.

Aulay sessiz kaldığında Acair Amca, "Onu zor durumda bırakıyorsun, Saidh," dedi. "Rory, sağlığına zarar verme riskiyle karşı karşıya kalarak ona söylememesini tavsiye ediyor ve siz de ona söylemesini söylüyorsunuz ya da ona asla güvenmeme ve belki de onunla herhangi bir geleceğini kaybetme riskiyle karşı karşıyasınız. Ondan onun sağlığı ve geleceği arasında seçim yapmasını istiyorsunuz. Nasıl seçim yapabilir? Onu seviyor. Ne sağlığına zarar vermek, ne de onu kaybetmek isteyecektir."

Aulay kasıldı. Onu sevdiğini söylememişti. . . öyle miydi? Hayır, yapmadığından emindi. Ondan hoşlandığını ve gerçekten onunla evlenmek istediğini itiraf etmişti ama aşktan bahsettiğini düşünmüyordu.

"Evet, haklısın," dedi Saidh iç geçirerek. "Bu imkansız."

Edith tereddütle, "Eh, belki ona söylemeden söyleyebilir," diye önerdi ve sonra Aulay'a dönerek şöyle dedi: "Belki ona onu sevdiğini ve Rory'nin ona söylemeni istemediği bazı şeyler olduğunu söyleyebilirsin, ama sen ona söylemene izin vermeden önce öğrenebileceğinden endişeleniyorsun ve eğer bu olursa, onu sevdiğini hatırlamalı."

Dougall, "Bu onu meraktan deliye çevirecek," diye tahminde bulundu ve başını salladı. "Ve ona söylemediği şeyi ona söylemediği için kızabilir."

"Evet," diye onayladı Murine düşünceli bir tavırla ve bir süre duraksadıktan sonra şunu önerdi: "Bunun yerine belki de ona onu sevdiğinizi ve istediği gün onunla tekrar evleneceğinizi bilmesini istediğinizi söylemelisiniz, çünkü Hayatının geri kalanını onunla geçirmek istiyorsun."

Jo, "Bu işe yarayabilir" dedi. "O halde evli olmadığınızı öğrenirse, eğer isterse onunla evleneceğinizi anlayacaktır."

"Evet," diye onayladı diğer kadınlar da aynı fikirdeydi.

Aulay onlara baktı ve başını salladı. Kadınların onun hayatına karışmadan duramayacaklarını biliyordu. Bunların hepsi onların hatasıydı. Jetta'yı Buchanan'a getiren de onlardı, bu da evli olmadıklarını öğrenme riskini artırıyordu.

Edith alçak bir ses tonuyla, "Ah, işte burada," diye uyardı.

Düşünceleri dağılan Aulay, Edith'e baktığında onun merdivenlere doğru baktığını

gördü. Bakışlarını takip ederken Rory'nin merdivenlerden indiğini gördü. Kardeşi belki de yolun üçte birindeydi ve Aulay bakarken Rory'nin kaşları kalktı ve hepsinin kendisine baktığını fark etti. Bakışlarını adamın üzerinden kaydıran Aulay, Jetta'nın sahanlıkta merdivenlerin tepesine doğru yürüdüğünü gördü ve adam onu içeri alırken nefes almayı bıraktı. Kesinlikle çok güzel görünüyordu. Aulay onu gördüğüne o kadar sevinmişti ve yüzüne o kadar odaklanmıştı ki giydiği elbiseye neredeyse hiç dikkat etmemişti. Alick'le birlikte onu ilk bulduklarında ona çok yakışacağını düşündüğü koyu yeşil, güzel bir elbiseydi ama şu anda baygınken verdiği kilolardan sonra biraz fazla büyük gelmişti. Jetta ağırlığın bir kısmını geri almıştı ama elbiseyi tam olarak doldurmaya yetmemişti. Buna rağmen çok güzel görünüyordu. Saçlarını önden ve yanlardan toplayan ve geriye kalan saçları kadar koyu renkli bir duvağın içine sarılmış ve kısmen gizlenmiş şekilde aşağıya doğru sarkan başının arkasına toplayan bir cüppe veya topuz takıyordu.

Aulay, kız kardeşinin ve diğer kadınların bunu, kafasının arkasındaki saçların büyük bir kısmının eksik olduğu gerçeğini gizlemek için yaptıklarından ya da ona verdiklerinden bir an bile şüphe etmedi. Ve bunun için minnettardı, çünkü eksik saç onu rahatsız etmese de Jetta'yı açıkça rahatsız etmişti. Ya da belki de onu etkileyen şey, eksik saçlarının ve uygun kıyafetlerinin olmamasının birleşimiydi, çünkü pansiyonda çekingen ve çekingen davranmıştı ama artık çok daha özgüvenli bir şekilde yürüyordu ve dudaklarında mutlu bir gülümseme vardı. onu fark etti. Buna karşılık olarak ağzının kenarlarını kaldıran Aulay hemen ayağa kalktı ve merdivenlere yöneldi. Jetta hâlâ gücünü toparlıyordu ve merdivenlerin ona fazla gelebileceğinden endişeleniyordu. Tam ona beklemesini ve

onu aşağı taşıyacağını söylemek için ağzını açmıştı ki kadın merdivenlerin tepesine ulaştı ve aniden yan taraftan karanlık bir figür gelip onu itti.

Her şey o kadar hızlı oldu ki Aulay gözlerine inanamadı ama Jetta öne doğru düşerken ağzından öfkeli bir kükreme fırladı ve Aulay merdivenlere doğru atıldı. İnmekte olan Rory, onun böğürmesi karşısında aniden durdu ve onu neyin üzdüğünü görmek için döndü. Jetta'nın kendisine doğru yuvarlandığını fark ederek merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı ama kendisi bile ona ulaşıp düşüşünü durdurmadan önce kafasını en az iki veya üç kez merdivenlere çarpmasını engelleyecek kadar yakın değildi.

Aulay onlara ulaştığında, Rory onun merdivenlerde oturma pozisyonuna gelmesine yardım etmiş ve merdivenlerde yanına çömelmişti.

"Jetta mı?" Aulay diğer tarafına çömelerek endişeyle konuştu.

"İyiyim," diye mırıldandı, başını kaldırıp gülümsemeyi başardı. "Az önce Rory'ye söylediğim gibi bileğim biraz ağrıyor ama saçlarım ve çıtır başımı yumuşattı."

Rory kaşlarını çatarak, "Hâlâ bir bakmam gerektiğini düşünüyorum" dedi. "Ciddi

bir kafa travmasının ardından yeni yeni iyileşiyorsun ve..."

"İyi." Jetta biraz bıkmış görünüyordu ama istifa etti.

Rory, "O halde seni odana götürelim," dedi ve ayağa kalkmasına yardım etmeye başladı. "Bir dakika burada bekle Rory. Senden önce yukarı çıkmam gerekiyor," dedi Aulay sertçe. "Öyle mi?" Neden?" Rory şaşkınlıkla sordu.

Aulay sahanlığa doğru Rory ve Jetta'nın yanından geçerken onu takip eden Cam Sinclair, "Çünkü birisi onu merdivenlerden aşağı itti," dedi sertçe.

"Ne?" Rory şokla sordu.

Aulay, Jetta'nın "Evet" dediğini duydu. "Biri beni itti. Kim olduğunu göremedim ama."

"Birisi onu itti, Rory. Birinin arkasından gelip onu ittiğini gördüm," diye homurdandı Saidh, sesi kızgın geliyordu. "Kimdi?" Rory hemen sordu.

Bir duraklama oldu ve ardından Saidh mutsuz bir şekilde şunu itiraf etti:

"Görmedim. Her şey çok hızlı oldu ve figür gölgedeydi ve koyu renk giysiler giyiyordu. Gerçekten sahip olduğum tek şey birisinin izlenimiydi.

"Ben de," diye duyurdu Edith. "Ama sahanlıkta hava karanlık." Acair Amca, "Meşaleler yukarıda" dedi.

"Evet," diye araya girdi Murine. "Aşağıya inerken bunu fark ettim. Meşaleler neden yanmıyor?"

Aulay sahanlığa ulaştığında gözlerini kısarak üst salonu inceledi. Murine'in söyledikleri doğrudu. Meşaleler yanmıyordu, en azından merdivenlerin yanındakiler. Koridorun sonunda hala yanan ışıklar vardı ama onu kimin ittiğini ortaya çıkarabilecek ışıkların hepsi dışarıdaydı.

Cam arkasından, "Koridorda kimse yok," dedi ve Aulay döndüğünde onu takip eden tek kişinin Sinclair olmadığını gördü. Dougall, Niels ve Greer de onun arkasındaydı. Acair Amca Jetta ve Rory'nin yanında kalmıştı. Aulay sonunda, "Hayır," dedi ve koridora bir kez daha baktı. "Ama aşağıya inmenin tek yolu bu, yani onu iten kişi hâlâ burada. Bu yüzden acele etmedim ama önce Jetta'nın iyi olduğunu görmek için durdum.

"Odaları aramak ister misin?" Greer sordu.

Dougall, "Hepimiz yardım edeceğiz," diye araya girdi.

Aulay başını salladı. "Ama Jetta'yı iten kişi bizden kaçmak için aranmamış bir odadan zaten aranan bir odaya kaymasın diye merdivenlerin tepesinde bir adamın kalmasını istiyorum."

Niels, "Ben burada bekleyip merdivenlere bakacağım," diye önerdi. "Ben de bunu yaparken erkeklerin koridorda bıraktığı elbise sandıklarını da kontrol edeceğim."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Aulay. "O halde Dougall ve Cam merdivenlerin sağındaki odaları alabilirler, Greer ve ben de soldaki odaları alırız."

Adamların hepsinin başını salladığını görece kadar bekledi ve sonra sola doğru döndü. Greer onu takip etti ama Geordie'nin ona göz kulak olduğu Katie'nin dinlendiği odanın kapısını açtığında onun yanından geçmeye devam etti. Aulay'ın

bakışları yataktaki uzun, siyah saçları yastığa solgun yüzünün etrafına yayılmış kadına kayd ve bir an için kulübeye geri dönüp hasta yatağındaki Jetta'ya bakıyormuş gibi oldu.

Bu düşünceyi bir kenara bırakarak kardeşine baktı ve Geordie'nin sandalyeye yayılmış şekilde oturduğunu fark ettiğinde ifadesi biraz yumuşadı. Gözleri kapalıydı, başı sallanıyordu ve dudaklarından hafif horlamalar dökülüyordu.

Aulay'ın, Jetta'nın bilinci yerine gelmeden önce Rory'nin pansiyonda tam olarak bu sahneye defalarca girdiğinden şüphesi yoktu. Sandalyede uyuyan tek kişi oydu. Bakışlarını kardeşinden uzaklaştırarak, Jetta'yı iten kişinin buraya girip saklanma riskine girmediğinden emin olmak için odanın geri kalanını inceledi ve ardından kapıyı sessizce kapattı ve tam Greer'in yaptığı gibi yandaki kapıya geçti. dışarı çıktı. Kayınbiraderi onunla göz göze geldi ve odada hiçbir şey bulamadığını belirtmek için başını salladı ve yan odalara geçtiler. Koridorun sonundaki çalışmaları hızla tamamladılar. Yine de Cam ve Dougall daha hızlı davrandılar ve koridorun sonundaki son kapıya vardıklarında onlara katıldılar.

"Hiç bir şey?" Aulay, Greer kapıyı açıp kendisine ve Saidh'e uyumaları için verilen odaya girerken sordu.

Normalde ziyaret ettiklerinde Saidh'in eski odasında kalırlardı ama Katie şu anda oradaydı, bu yüzden

misafirlerden birini götürmüşlerdi. Odalar.

Cam Sinclair ciddiyetle, "Hiçbir şey," diye onayladı.

Bu, Aulay'ın kısılmış gözlerini bu son odaya çevirmesine neden oldu. Kapıdan uzaklaşıp Greer'i takip ederek içeri girdi ve sonra durup etrafına baktı ama ilk bakışta saklanacak hiçbir yer olmadığını anladı.

Dougall arkasından eğlenerek, "Saidh'imizin odasını hâlâ dağınık tuttuğunu görüyorum," dedi. Aulay yorum yapmadı ancak her yere atılan elbiselere baktı. Greer yatağın etrafında dolaşıp altına bakmak için eğilerek, "Saidh'in hizmetçisi Joyce genellikle evde kız kardeşinin arkasını toplar ama biz onu Rhona, Sorcha ve Ailsa'ya bakması için geride bıraktık," diye açıkladı. "Saidh onları geride bırakmaktan nefret ediyordu ama yaverim Alpin, üçüzlerin henüz altı aylıkken seyahatin zorluklarına maruz kalmamaları konusunda ısrar etti," diye ekledi kuru bir sesle ve sonra yatağın altına bakmayı bırakıp doğruldu ve gülümsedi. acımasızca ve şöyle dedi: "Biz yokken Joyce'un kızlarla ilgilenmesine yardım etmesi için onu bıraktık."

Dougall eğlenerek, "Bundan pek memnun olmadığından eminim," dedi.

Greer, hepsinin elbise olduğundan emin olmak için bazı elbiselerin yerini değiştirirken, "Aslında, bence tam tersi doğru," diye alaycı bir şekilde itiraf etti.

"Üzüleceğini düşünmüştüm ama kızlara oldukça iyi davrandı. Onları çok koruyor ve çoğu zaman onları eğlendirmeye gönüllü oluyor. Kızların yanında kalmaktan memnun görünüyordu."

Cam başka bir elbise yığınıni kenara iterken, "Alpin iyi bir çocuk," diye mırıldandı. "Ve haklıydı. Bairn'lerle seyahat etmek bir sınamadır. Bu yüzden Bearnard'ı annem ve babamla birlikte bıraktık. Jo ve ben onu özleyeceğiz ama artık bebek bezleri bittiği için dış çıkartıyor ve onunla uğraşıyor, bu da onun için seyahat ederken korkunç bir sınav. Neyse ki annem, dış çıkarsa da çıkarmasa da torunundan hoşlanıyor." Greer'e bakarak ekledi: "Üç dışının aynı anda dış çıkardığını hayal bile edemiyorum. Sana bir ziyafet var dostum.

Greer, "Kızlarla geçirdiğim her gün bir zevktir" dedi. Sesi samimi geliyordu ve öyle olduğunu biliyorlardı. Greer hayatındaki dört kadına da hayrandı. Saidh ve ona verdiği üç güzel küçük kız.

Odadaki mümkün olan her saklanma noktasını aradıklarında Dougall ciddiyetle, "Bu odada kimse yok," dedi. Aulay sert bir tavırla, "O halde bir şeyi gözden kaçırmış olmalıyız" dedi. "Birisi Jetta'yı merdivenlerden aşağı itti." "Evet," dedi Cam ve ardından kaşlarını kaldırdı. "Yine mi arayacağız?"

"Evet" dediler hepsi bir ağızdan.

Saidh ve Greer'in odasından ayrılırken Aulay, "Bu sefer taraf değiştirmemiz gerektiğini düşünüyorum" dedi. "Greer ve ben, Dougall ve Cam'in ilk turda aradıkları yatak odalarını alacağız ve onlar da bizim yaptıklarımızı kontrol edecekler."

"Bu iyi bir fikir gibi görünüyor," dedi Cam başını sallayarak. "Birimizin kaçırdığı bir şeyi diğerimizin yakalayabilir." Greer ve Dougall aynı fikirde olduklarını mırıldandılar ve odaları aramak için tekrar ayrıldılar.

Bu kez işleri bittiğinde merdivenlerin başında Niels'la karşılaştılar. Kimsenin bir şey bulamadığını söylemesine gerek yoktu. Hiçbirinin elinde bir suçlu yoktu. Niels'in önünde gevşek bir yarım daire şeklinde toplandılar ve birbirlerine soru soran bakışlar attılar.

Aulay sert bir tavırla, "Jetta'nın arkasında birini gördüm," dedi. "Yandan gelip onu itmek için uzandılar." "Ben de gördüm," diye temin etti Cam onu.

Greer, "Ve ben," diye onayladı.

Niels ve Dougall başlarını salladılar.

"Onları odalardan birinde bulamadıysanız bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuzdur," dedi Dougall sessizce. Aulay, "Geçitler," diye homurdandı. Niels kaşlarını çatarak, "Ama yalnızca aile pasajları biliyor," diye itiraz etti ve ardından alaycı bir tavırla ekledi: "Ve tabii ki Sinclair ve MacDonnell."

Katie'nin odasının korunmasına yardım edebilmeleri için iki adama geçitleri anlatmak zorunda kalmışlardı. Tabii dışarıdaki girişin nerede olduğunu, mağaralara giden tünele inen merdivenlerin tepesindeki geçidin nereden ve nasıl açılacağını bilmiyorlardı. Yalnızca kendi odalarındaki geçitlere nasıl gireceklerini ve Katie'nin bulunduğu odanın girişine nasıl ulaşacaklarını biliyorlardı.

"Evet, ama biri Jetta'yı ittiğinde hepimiz aşağıdaydık," diye belirtti Dougall. "Yani bizden biri değildi ama yine de her kim olursa olsun merdivenleri kullanmadan

yerden çıkmayı başarmış. Bunu yapmak için pasajların dışında başka bir yol dşünebilirseniz, bunu duymak isterim."

Niels, "Geordie bizimle birlikte değildi" diye belirtti. "Ne Alick, ne de Conran." Aulay sessizce, "Alick, Cook'tan daha fazla et arıyor," dedi. En azından birkaç gün kalmanızı bekliyorduk, bu yüzden Cook'un yemeklerde daha fazla ete ihtiyaı vardı. Conran da şimdiden Geordie ve Katie'yi izliyor durumda."

"Geitlerde mi?" Cam ilgiyle sordu ve sonra şunu belirtti: "Eğer yleyse, eğer Jetta kaçmak için geçitleri kullandıysa, Jetta'yı kimin ittiğini görmüş olabilir." Aulay, Cam konuşmayı bitirmeden hızla Katie'nin odasına dönmek üzere dönüyordu.

Bölüm 11

Aulay, Katie'nin yattığı yatak odasına koştuğunda Geordie hâlâ sandalyede uzanmış derin bir uykudaydı. Kardeşini ve onu takip eden adamları görmezden gelen Aulay, şöminenin yanındaki duvara doğru ilerledi ve tek ayağı ve iki eliyle aynı anda  kayayı itti. Daha sonra geri adım attı ve taş duvarın bir kısmı ona doğru sallanan bir klik sesiyle takip edildi. Aulay onun durmasını bekledi ve sonra onu daha da açarak arkasındaki boş alana baktı.

"Nedir?" Dougall onun arkasına geçerek sordu. Boş geçidi görünce şaşkınlıkla sordu: "Nerede o?"

Aulay başını salladı, ifadesi ciddiydi. Conran görevlerini ihmal edecek tipte değildi. Orada olmalı, odayı izliyor olmalıydı. . . eğer birisi onu terk etmeye zorlamadıysa. Arkasını dönüp şömine rafından bir mum alıp şöminedeki alevlerden yaktı.

Dougall onun yanına gelerek, "Geçiti kontrol edeceğim," dedi. "Burada size ihtiyaç duyulabilir." Niels de onlara katılarak, "Ben de onunla gideceğim," diye ekledi.

Aulay sadece başını sallayıp mumu verirken, Dougall mumu aldı ve Niels'i da takip ederek koridora doğru ilerledi.

İki adam gözden kaybolduğunda Aulay dikkatini Geordie'ye çevirdi. Adamın onların girişinde uyanmaması aniden şüphelenmeye başladı ve Geordie'nin yanına gidip kulağını göğsüne dayamak için eğildi.

"Hayatta mı?" Greer endişeyle sordu.

"Evet." Aulay, Katie'ye doğru döndü. Kısa bir tereddütten sonra eğilip kulağını onun göğsüne dayadı. İlk başta hiçbir şey yoktu, sonra zayıf bir ses duydu. Doğrulmadan önce başka bir ses duymayı bekledi. "O yaşıyor. Ama Rory ikisini de kontrol etmeli."

Greer, "Onu getireceğim," diye teklif etti ve odadan çıktı.

"Geordie neden uyanmıyor?" Cam kaşlarını çatarak sordu ve adama yaklaştı. Aulay bunun sadece adamın uykusuzluktan bitkin düşmesinden kaynaklandığını umuyordu. Yaralandığından beri odada Kate'e göz kulak oluyordu. Ama uyuşturulmuş olması mümkündü. Kardeşinin yanına dönüp omzuna sertçe vurdu. Geordie inledi ve ilk seferde elini itmek için uzandı ama Aulay tekrar dokunduğunda gözlerini yavaşça açmaya zorladı ve kaşlarını çatı.

"Aulay. Ne hakkında?" diye sordu, sinirlenmiş görünüyordu ve sesi duyuluyordu ve sonra birdenbire doğruldu ve Katie'ye baktı.

Aulay, "O iyi," diye homurdandı.

Geordie içini çekerek koltuğuna yaslandı ve tamamen uyanmaya çalışarak yorgun elleriyle yüzünü ovuşturdu. "O zaman beni neden uyandırdın?"

Aulay kuru bir sesle, "Hâlâ yaşadığına eminim," dedi.

"Evet. Ben iyiyim. Arkasına ok yiyen ben değildim, dedi Geordie acı bir şekilde ve sonra kaşlarını çatı ve bir Aulay'a, bir Cam'e, sonra da açık geçit girişine baktı. "Ne oldu?"

Aulay açıkça "Birisi Jetta'yı merdivenlerden aşağı itti ve Conran kayıp" dedi.

"Ne?" Geordie, hızla endişeye dönüşen bir şaşkınlıkla sordu. "Jetta iyi mi? Onu kim itti?"

"Bunu kimin yaptığını bilmiyoruz. Ama evet, iyi görünüyor. Rory artık onunla birlikte." Aulay, duvarların arasındaki karanlık ve dar yolda kardeşlerine katılmaması gerektiğini düşünerek geçide baktı. Eğer başları belaya girerse...

"Peki Conran'ın kayıp olduğunu mu söylüyorsunuz?" diye sordu Geordie, Aulay'ın bakışlarını tekrar geriye çekerek.

Sadece başını salladığında, açıklayan Cam oldu: Conran geçitteydi, ona ok atan kişinin ona bir daha zarar vermeye çalışması ihtimaline karşı Katie'yle seni izliyordu. Şu anda kayıp ve bunu Jetta'yı merdivenlerden aşağı iten suçluyu ararken öğrendik."

"Saldırganı buralarda bir yerde mi?" Geordie endişeyle sordu.

"Evet. Ya da öyleydi," diye homurdandı Aulay, Niels'in artık merdivenleri izlemediğini anlayınca. Suçlu şu anda bile onlardan kaçıyor olabilir.

"Conran'ı kendileriyle birlikte buradan çıkmaya zorladıklarını mı düşünüyorsun?" Geordie dikkatini yeniden toplayarak sordu.

Aulay kapıya doğru yürürken, "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "O..." Duraklayarak geçide doğru döndü ve Conran, Dougall ve Niels'in peşinde olduğu odaya koştu. İlk tepkisi rahatlama oldu. Bunu, hepsinin yaşadığı korkudan dolayı öfke takip etti. Kaşlarını çatarak sordu, "Neredeydin sen?"

Conran özür dilercesine, "Boşaltmam gerekiyordu," dedi ve sonra odaya baktı.

"Ben ayrılırken Rory ve Geordie kızın yanındaydılar ve sadece bir dakika kalacağımı, yani her şeyin yoluna gireceğini düşündüm. Bir sonraki anladığım şey, döndüğümde Dougall ve Niels'in koridorda beni çok korkuttuklarıydı.

Aulay içini çekti ve başını salladı. İhtiyaçlarını gidermek için kaçtığı için kardeşine pek kızamazdı.

"Özür dilerim Aulay. Sanırım kötü zamanlama," dedi Conran şimdi. "Ama bu doğru mu? Dougall ve Niels birisinin Jetta'yı merdivenlerden aşağı ittiğini mi söyledi?"

"Evet," diye mırıldandı. "Ama özür dileme. Size ara vermeyi düşünmeliydim. Dün gece gardırobunu bir iki kez

ben de ziyaret etmek zorunda kaldım." Şimdi tek kaşını kaldırarak sordu: "Oraya giderken ya da geri dönerken

kimseyi gördüğünüzü ya da bir şey duyduğunuzu sanmıyorum?"

"Hayır. Gardırobun yanındaki geçit girişinden kayarken Jetta'nın koridordaki sandıklardan birindeki elbiseleri karıştırdığını gördüm ama beni görmedi."

Cam, "Merdivenlerden inmeye başlamadan hemen önce olmuş olmalı," diye mırıldandı ve Aulay başını salladı. "Çok benziyor," diye onayladı Conran. "Geri döndüğümde gitmişti ve onun dışında sıra dışı bir şey ya da kimseyi görmedim." Haber karşısında Aulay'ın ağzı gerildi. Conran'ın işe yarar bir şey gördüğünü ummak çok fazla olurdu, diye düşündü ve sonra bakışlarını koridora açılan kapıya çevirdi. Rory yüzünde ekşi bir ifadeyle içeri girdi ve Greer de hemen arkasındaydı.

"Greer beni almaya geldiğinde tam da Jetta'nın bileğini sarıyordum. Şimdi ne oldu?" şifacı sinirli bir şekilde sordu ve sonra Conran'ı ve geçidin açık girişini gördü. "Geçitteki varlığının bir sır olması gerektiğini sanıyordum?"

Aulay kaşlarını çatarak, "Evet, artık bu bir sır değil," diye belirtti. "Jetta iyi mi?"

Rory tiksintiyle, "Bileğini burktu," dedi. "Biraz topallayacak ama artık sarıldığı için üzerinde yürüyebilecek." Kaşlarını kaldırıp "Ne oldu burada?" diye sordu. Başka kim yaralandı?"

Aulay, "Belki de hiç kimse" diye itiraf etti. "Greer seni Katie ile Geordie'yi kontrol etmek için geri getirdi ve o sırada Conran'ın da iyi olduğunu düşünmüştük."

"Buraya geldiğimizde Conran ortalıkta yoktu ve Geordie derin bir uykuda görünüyordu. En kötüsünden korktuk," diye açıkladı Cam. "Ama Conran az önce gardırobunu ziyaret etmek için uzaklaşmıştı ve sonunda Geordie uyandı, yani Kate de muhtemelen iyidir, ya da bundan önceki kadar iyidir," diye ekledi.

Aulay, "Emin olmak için onu kontrol et, Ror," diye homurdandı. Rory başını salladı ve hemen yatağın yanına doğru ilerledi.

"Conran'ın koridorda olması neden bir sırdı?" Geordie, Rory'nin Katie'yi incelemesini izlerken kaşlarını çatarak sordu.

Aulay, "Daha fazla endişelenmeni istemedim," diye itiraf etti. "Ve Conran geçitten uzak durduğuna göre buna gerek yoktu."

Greer kaşlarını çatarak, "Belki de gardırobun kırılmasına rağmen odanın kapalı olduğundan emin olmak için koridorda aynı anda iki adam bulundurmalısınız," dedi.

Aulay başını salladı. "Gerek yok. Artık Geordie birinin izlediğini bildiğine göre, kişi odada onunla birlikte oturabilir ve yalnızca ne Geordie ne de Rory odada olmadığında izlemek için geçide girebilir. Dikkatini Geordie'ye kaydırarak ekledi: "Rory bir iki kez ayrılmış olsa da sen henüz ayrılmadın. Muhtemelen odayı terk etmelisin kardeşim. İstemediğini biliyorum ama Rory'nin yanında olduğu zamanlar ve sırf gardırobunu ziyaret etmek dışında onun yanından ayrılmadığın için şu ana kadar izlememiz zaman kaybıydı. Siz ikiniz de tanık olarak buradayken hiç kimse ona zarar vermeye kalkışamaz."

Geordie kaşlarını çattı. "Onu yem olarak mı kullanacaksın?"

Aulay, "Birileri onu her zaman gözetliyor olacak," diye temin etti ve sonra kaşını kaldırıp sordu, "Ona oku fırlatan kişiyi yakalamanın başka bir yolunu düşünebiliyor musun?"

Geordie bir an kaşlarını çattı ama sonra ellerini yüzünü ovuşturup başını salladı.

"Hayır. Kimsenin küçük Katie'yi incitmek isteyeceğini hayal edemiyorum. Olabildiğince tatlı."

"Başka bir ihtimal yok. Hiçbir şekilde zarar görmüş gibi görünmüyor," diye açıkladı Rory, doğrularak. "Aslında biraz iyileşti."

"Gerçekten mi?" diye sordu Geordie, büyük ölçüde canlanarak.

"Evet," dedi Rory ve alaycı bir şekilde gülümsedi. "Ben hayatta kalacağımı düşünmediğim halde başka bir kız daha hayatta kalabilir."

Aulay, Katie'ye bakarken bunu düşündü ve onun kolayca Jetta'yla karıştırılabileceğini bir kez daha fark etti. Siyah saçları, solgun yüzü ve iri göğüslü minyon figürü. . . Yüz hatları farklıydı. Jetta'nın gözleri daha büyüktü, dudakları

biraz daha dolgundu ve yüzü ovaldı, Katie'ninki ise kalp şeklindeydi. Bunun dışında iki kadın kız kardeş olabilirdi.

Rory aniden, "Burada işimiz bittiyse Geordie ile Katie'nin dinlenmesine izin vermeliyiz" dedi.

Aulay, yüz ifadesinden ağabeyinin Geordie'den uzakta, onunla konuşmak istediğini anladı. Başını sallayarak kapıya yöneldi ama kapıya vardığında durakladı ve Conran'a dönüp şöyle dedi: "Adamlar vardiya halinde Katie ve Geordie'yi izlemeyi teklif ettiler. Kimin ve ne zaman olacağını çözdükten sonra seninle konuşmaya geleceğim.

Bu haber üzerine rahatlamış görünen Conran başını salladı ve Aulay diğerlerini odadan dışarı çıkardı. Rory'yle yüzleşmek için duraksamadan önce neredeyse merdivenlere doğru yürüdü. Kaşlarını kaldırarak şöyle dedi: "Benimle tartışmak istediğin bir şeyin olduğu hissine kapıldım?"

"Evet," dedi Rory sessizce ve diğer adamları da dahil etmek için etrafına baktı ve şöyle dedi: "Söylemeliyim ki Aulay, o odaya her girdiğimde, sanırım bu tıpkı yatak odasına girmek gibi bir şey. Lodge bu son iki aydır. Yani

Katie neredeyse o yatakta yatan Jetta'ya benziyor" diye belirtti. "Ve biz kardeşler birbirimize çok benziyoruz.

Aslında Geordie senin daha genç bir versiyonun." Aulay, "Daha genç ve yara izi yok," diye mırıldandı.

"Evet. Ama uzaktan ve at sırtında bakıldığında ikisi kolayca sen ve Jetta sanılabilirdi," diye belirtti ciddiyetle. "Katie vurulduğunda gerçekten hedefin Jetta olduğunu mu düşünüyorsun?" Cam sessizce, şaşırmış gibi görünmeden önerdi.

Rory tereddüt etti ve sonra şöyle dedi: "Belki. Gerçi Jetta burada bile değildi. Ve burada kimsenin Jetta'ya zarar vermek isteyebileceğini düşünemiyorum."

Cam, "O oku atan okçunun buralı olmasına gerek yok," diye işaret etti ve sonra onlara hatırlattı, "ailesi ve onu öldüreceğinden korktuğu birisiyle ilgili bir mesele var."

Evet ama ailesi onun burada olduğunu bilmiyor. Kimse bunu yapmıyor," diye belirtti Rory, şimdi kendi sözlerinin önerdiği şeye karşı çıkmak istiyormuş gibi görünüyordu.

Aulay, en azından bu olasılığı düşünmesi gerektiğini hissederek, "Bildiğimiz kadarıyla ailesinin onun burada olduğunu öğrenmediğini biliyoruz," diye düzeltti onu ciddi bir tavırla. Ama sonra başını salladı. "Kesin olduğunu bildiğimiz tek şey Katie'nin okla vurulduğu ve Jetta'nın merdivenlerden aşağı itildiğidir."

"Evet ama Katie Jetta'ya benziyor ve uzaktan onu sanmış olabilir" dedi Dougall ciddi bir tavırla. "Ve Rory haklı, Geordie sana uzaktan da yanılmış olabilir.

Muhtemelen hepimiz bunu yapabiliriz."

Niels, "Ve Katie'nin vurulması seni, Rory'yi ve sonra da Jetta'yı Buchanan'a getirdi, orada merdivenlerden aşağı itildi," diye belirtti.

Aulay şaşkınlıkla bir erkekten diğerine baktı. "Artık hepiniz iki saldırının bağlantılı olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Rory, "Hayır, eminim öyle düşünmüyorlardır," diye güvence verdi ona. "Bunu her açıdan değerlendiriyorlar." "Gerçi," dedi Cam şimdi, "Elinizde iki katil piç olmasındansa, Katie'nin Jetta ile yanılmış olması daha olası görünüyor. Yani, kızın kendisini öldüreceğinden emin olduğu birinin korktuğunu zaten biliyorduk."

"Evet," dedi Dougall şimdi, "ama ailesinden biri onun burada olduğunu nasıl öğrenecek? Ya da eğer bu şekilde kaçtıysa geçitler hakkında?"

Aulay onlara "Hayır yapmazlar" diye güvence verdi. "En azından geçitleri bilmemeliler. Üstelik anladığım kadarıyla ailesinden, onu zorla evlendirdikleri adam kadar korkmuyordu."

"Onun hakkında bir şey biliyor muyuz?" Cam ilgiyle sordu.

Aulay başını salladı. "Hayır, anladığımız kadarıyla onun nişanlısı değildi ama yine de onunla evlenmeye zorlanıyordu ve onun kendisini öldürmesinden korkuyordu."

Bir süre durakladıktan sonra ekledi: "Bu da saldırganın Jetta'nın ailesinden olmasının bedelini ödüyor. Onu bir şekilde Buchanan'a kadar takip etmiş olsalar bile, eğer ölmüşse onu kimseyle evlenmeye zorlayamazlar."

Rory, "Evet, haklısın," diye kabul etti ve ardından şöyle dedi: "Yani iki ayrı saldırganımız var, biri Katie'den, diğeri de Jetta'dan sonra."

Dougall, "Tersi olmadığı sürece ve Jetta, Katie merdivenlerden aşağı itildiğinde onu sanmadığı sürece," diye önerdi.

Niels, "Peki ya zehirli güveç?" dediğinde Aulay bu öneri karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırıştırıyordu. "Ne?" Aulay ona şaşkınlıkla baktı. "Ne zehirli güveç?"

"Ah, sana bundan bahsetmeyi unuttum." Dougall şaşkınlıkla kaşlarını çatı ve hemen Robbie'nin köpeğinin Mavis'in attığı kömürleşmiş çorbayı yedikten sonra öldüğünü açıkladı. Sözünü şu şekilde bitirdi: "Mavis yahniyi bir tür zehirli bitkinin üzerine döktüğünden korktu ve köpek onu da yahni ile birlikte yuttu, ama."

Aulay sessizce, "Ama şimdi Robbie'nin haklı olmadığını ve yahninin zehirli olup olmadığını merak ediyorsunuz," dedi.

Dougall rahatsız görünüyordu. "Her şeyin dikkate alınması gerektiğini düşünüyorum."

Aulay öğrendiklerini düşünürken şakaklarını ovuşturmaya başladı. "Evet, işte bildiğimiz gerçekler. Katie bir okla vuruldu. Bir köpek Jetta ve Mavis için hazırlanan yahniyi yemekten öldü ve zehirlenmiş olabilir ya da olmayabilir. Ve şimdi Jetta merdivenlerden aşağı itildi."

"Evet ama okun kime ait olduğundan emin değiliz. Katie hedef olabilir veya Jetta ile karıştırılmış olabilir," diye ekledi Dougall.

Greer, "Ve güveç daha az kesin" diye ekledi. "Mavis'in yahniyi fırlattığı ağacın dibinde zehirli bir bitki olabilir ya da güveç zehirlenmiş olabilir ve Mavis ve Jetta sırf Rory, Mavis'in ondan yapmasını istediği yahniyi sulamayı unuttuğu için ölmekten kurtulmuş olabilir. ."

Cam ciddiyle, "Ama Jetta'nın Katie'yi merdivenlerden aşığı ittiğinde yanıldığını sanmıyorum" dedi. "Saldırgan onu başkasıyla karıştıramayacak kadar yakındı." Aulay nefes vererek döndü ve aşğıdaki masalara bakmak için korkuluklara doğru yürüdü. Büyük Salon artık hareketliydi, masalar akşam yemeğı için gelen insanlarla doluydu ama gözleri hemen baş masadaki kadınları bulup onlara takıldı. Bir grup halinde toplanmışlardı, Jetta'nın bankta oturduğu yerde etrafını sarmışlardı ve sanki saçlarıyla uğraşıyormuş gibi görünüyordardı.

Niels onun yanında durmak için hareket ederek, "Rory, Jetta'nın kafasını incelemek için kafasını çıkardı," diye mırıldandı. "Hanımlar şimdi onu değıştiriyor."

"Kaulunun başını tamponladığını ve onu zarar görmekten kurtardığını söylediğini sanıyordum?" Aulay ani bir endişeyle konuştu. Yaralı olduğunu düşünseydi onu bırakmazdı.

Niels, "Yaptı ve yaptı da" diye güvence verdi. "Ama Rory emin olmak için kontrol etti." "Ah." Biraz rahatladı.

Niels, "Ve yara almadan tamamen kurtulamadı," diye ekledi, onu tekrar alarma geçirdi, ta ki şunu ekleyene kadar: "düşerken bileğini burktu ve çarptı. Rory ilk başta bozuk olduğunu düşündü ama sonra hayır olduğuna karar verdi. Ama üzerinde yürümek canını acıtıyor. Acair Amca onu masaya taşımak zorunda kaldı."

Aulay bu haberi zaten bilmesine rağmen merdivenlerin tepesine çıkarken kaşlarını çattı. Niels, yola koyulmadan önce, "Bu son saldırı konusunda ne yapacağız?" diye sordu.

"Evet," dedi Dougall ve ekledi, "ve okun hedefinin Katie mi yoksa Jetta mı olduğunu ve yahninin zehirli olup olmadığını nasıl anlayacağız?"

"Bunun hiçbir önemi yok," dedi Aulay kararlı bir sesle ve yemin etti, adamların her biri onun sözleri karşısında yaşlı kadınlar gibi nefesi kesildi. Onlara doğru dönerek şunları söyledi: "Birisi Katie'yi okla vurdu ve Jetta'ya saldırdı. Bunların her ikisi de kesindir. Her iki kadının da gece gündüz korunmasını istiyorum. Ayrıca geçitlerin ve tünelin kapatılmasını istiyorum."

"Bunu yapabilir misin?" Cam ilgiyle sordu.

"Evet," dedi Aulay, mağara girişinin, tünellerden merdiven girişinin ve merdivenlerden geçit girişinin kilitlenebileceğini açıklama zahmetine bile girmeden. Kaleyi ve tünellerini inşa eden ata hiç de aptal değildi. Sırların açığa çıktığını biliyordu ve herhangi biri bu sırrı keşfederse girişleri kitlemenin en iyisi olduğunu biliyordu.

Cam, "Ayrılabiliriz," diye önerdi. "Yarısı Katie'nin korunmasına yardım edebilir, yarısı da Jetta'yı izleyebilir." Aulay başını salladı. "Karıma dört asker koyacağım, ben de ona göz kulak olacağım. Geri kalanınız Katie'yi korumaya yönelik orijinal planlarınıza sadık kalın."

Kimse yorum yapmadığında ve herkes ona iri gözlerle baktığında Aulay kaşlarını çatı. "Ne?" Dougall ciddiyetle, "Ona karım, kardeşim diyordun," dedi.

Aulay kasıldı ve öyle olup olmadığını düşünmeye çalıştı ama sonra umursamadı. "Belki öyle yaptım ama bunun pek önemi yok, eğer onu bana sahip olmaya ikna edebilirsem yarın benim karım olacak. Ona gerçeği söylüyorum ve bu gece benimle evlenmesini istiyorum."

"Aulay," dedi Rory kaşlarını çatarak.

"Bunun onun iyileşmesini geciktirebileceğinden korktuğunuzu biliyorum," diye homurdandı, "ama onun ölmüş olması bunu çok daha fazla geciktirir."

Rory'nin ağzı gerildi. "Ve sen onunla evlenmenin onun güvende kalmasına yardımcı olacağını mı düşünüyorsun?"

Acıtamaz, dedi sertçe. "Ve eğer bu işin arkasında bir şekilde ailesi varsa, o zaman evet, bu onu güvende tutabilir."

Rory kaşlarını kaldırdı. "Sırf kendini kurtarmak için onun seninle evlenmesini istemediğini sanıyordum."

Aulay ciddiyetle, "Bu nedenle 'hayır' olmayacağını umuyorum," diye itiraf etti. "Ama eğer öyleyse." . ." İcini çekip omuz silkti. "Gururuma tutunup onun öldüğünü görmektense, onu canlı görmeyi tercih ederim."

Rory, "Ama onunla evlenmenin onu kurtarıp kurtaramayacağını bile bilmiyorsun," diye belirtti. "Bu saldırılar ailesi tarafından olmayabilir. Onun burada olduğunu nasıl bilebilirler?"

"Alick veya Geordie'nin batan bir gemi hakkında sorular sorduğunu ve üzerinde bulunduğu direğin bulunduğundan şüphelendiklerini duymuş olabilirler" diye belirtti.

"Bu mümkün," dedi Dougall düşünceli bir tavırla. "Ve sonra Jetta'yı bulmak için onları eve, Buchanan'a kadar takip etmeleri yeterli."

Cam bu öneriye homurdandı. "Onları hiçbir yerde takip etmelerine gerek kalmayacak. Siz çocuklar hepiniz birbirinize benziyorsunuz, yıllar boyu yaptığınız paralı askerlik çalışmaları ve her birinizin çok çeşitli mali çıkarları var; Dougall atlarıyla, Niels koyunlarıyla, Rory şifalarıyla vb. . "İskoçya'da herkes bir Buchanan'ı görünce onu tanır."

Aulay sessizce, "İşte bu kadar," dedi. "Saldırıların arkasında Jetta'nın ailesi olabilir. Gerçi onu katil bir piçle evlendirmeye çalışıyorlarsa neden ölmesini istediklerini bilmiyorum," diye ekledi hayal kırıklığıyla. Başını sallayarak devam etti: "Ve Jetta hatırlayana kadar bunu bilmeyeceğim. Belki adının Jetta olmadığını söylemek ve onu ilk bulduğumuzda söylediklerini hatırlatmak anılarını geri kazanmasına yardımcı olabilir."

Acair Amca, şu anda merdivenlerin en üst basamağında durduğuna dikkat çekerek, "Eh, onunla bu konuşmayı akşam yemeği sonrasına kadar beklemenizi öneririm," dedi.

Aulay ona şaşkınlıkla baktı ve ne kadarını duyduğunu merak etti.

"Alick ve diğer adamlar avdan döndükleri için biz konuşurken hizmetçiler akşam yemeğini getiriyorlar ve küçük Jetta yeterince aç olduğundan gelip seni almamı istedi," diye duyurdu ve sonra bir kaşını kaldırdı. "Kızın

gücünü yeniden kazanmak için yemek yemesi gerektiğini biliyorum ve onunla yapmayı planladığınız sohbet

için güce ihtiyacı olacağını düşünüyorum."

Aulay bakışlarını aşağıdaki masaya kaydırıp ve kadınların artık oturduğunu fark etti. Jetta'nın kendisine baktığını ve ona verdiği cesaret verici gülümsemeyi açıkça görebiliyordu.

"Evet," dedi, "akşam yemeği bitene kadar erteleyeceğim."

Rory sessizce, "Onunla konuşmadan önce beni uyar," dedi. "Ve bana ihtiyacın olursa beni ara." Aulay başını sallayınca Rory dönüp Katie, Geordie ve Conran'ın bulunduğu odaya gitti.

Kapı kapandığı anda Aulay diğer adamlara döndü ve kaşlarını kaldırdı. "Aşağı inmeden önce tartışmamız gereken başka birinin düşünebileceği başka bir şey var mı?"

Herkes başını salladığında Aulay merdivenlerden aşağı inmeye başladı; giderken bakışları Jetta'yı arıyordu. Şu anda Murine'in söylediği bir şeyi dinliyordu ve genişçe gülümsüyordu. Çok güzel bir gülümsemesi vardı.

Hayatının geri kalanında keyif almayı umduğu bir şeydi bu. Keşke Jetta onu alsaydı. Ne yazık ki bunu yapacağından hiç de emin değildi ve olmayabileceği endişesi midesini bulandırıyordu. Şu anda hiç iştahı yoktu ve onu merdivenlerden yukarı sürüklemeyi ve bir sonraki konuşmayı bitirmeyi tercih ederdi. Ama yemek yiyene kadar bekleyecekti. Yemek yemesi gerekiyordu.

Bölüm 12

“Yani hizmetçiniz Joyce kızlara göz kulak olmak için geride mi kaldı?”

Edith ona bu soruyu sorduğunda Jetta yemeğinden başını kaldırıp merakla Saidh'e baktı.

"Evet" dedi Saidh. “Onları getirmek istedim ama Alpin, bebekleri çok gençken ülkenin dört bir yanına sürüklemek ve tehlike varsa ne olacağı konusunda ısrar ediyordu, ben de sonunda pes ettim ve onları MacDonnell'da kendisi ve Joyce'la birlikte bırakmayı kabul ettim. ” Şimdi yüzünü buruşturdu ve şunu itiraf etti:

"Sadece bir gün oldu ve onları şimdiden özledim."

Murine sırtıttı ve itiraf etti, "Bir gün şunu düşündüm: 'Kızlarla değil de sadece oğlanlarla süslenseydin daha iyi olurdu.'" Başını salladı ve ekledi, "Sonra yolculuk yaptın..."

"Bir dakika," diye sözünü kesti Saidh. "Sadece delikanlı olsaydım daha iyi olurdu" diye düşünerek ne demek istiyorsun?

Murine kaşlarını kaldırdı. "Dougall'la evlendiğimiz gece bana yatak takımını nasıl açıkladığını hatırlamıyor musun?"

"Evet," dedi Saidh hemen. "Nesi yanlış? Harika olduğunu düşündüm.

"Muhteşem?" diye sordu.

"Bunu nasıl açıkladı?" Edith, Jetta ve Aulay'ın diğer tarafından merakla sordu.

"O - bir dakika," dedi Murine aniden ve hızla masadan uzaklaşmak için ayağa kalktı.

Jetta onun gidişini izledi ve sonra adamların da konuşmayı bırakıp ona baktıklarını fark etti. Ayrıca Murine'in kocası Dougall'ın eğlenmiş görüldüğünü de fark etti.

Bu Jetta'nın, kız kardeşinin yatak takımlarını genç karısına nasıl açıkladığını zaten duyduğundan şüphelenmesine neden oldu.

"Buradayız!"

Jetta bu duyuruya baktığında Murine'in geri döndüğünü gördü. Ancak koltuğunu geri almamıştı ama herkesin onu görebilmesi için masanın diğer tarafından yaklaşmıştı. Kadın bir somun ekmek ve o güne kadar gördüğü en büyük havucu taşıyordu; o kadar kirliydi ki yerden yeni çıkmış gibi görünüyordu. Jetta, aynı zamanda inanılmaz derecede çarpık ve çarpık olduğunu da merakla belirtti.

Murine, bunun eğlenceli olacağını ima eden hain bir sırıtışla, "Pekala, tıpkı Saidh'in bana açıkladığı gibi ben de bunu Jetta'ya açıklayacağım," dedi. Daha sonra havuç ve ekmeği bıraktı ve onun yerine kendisinin ve Jetta'nın şarabını aldı. Jetta'ninkini uzatan Murine kendi şarabını kaldırdı ve şunu duyurdu: "Saidh o gün fena halde susamış görünüyordu ve kendi şarabını tek dikişte içti, yani. ”

Murine içkiyi uzun bir yudumda içti ve yüzünü buruşturarak masaya bıraktı ve "Pekala" dedi.

Jetta sadece şarabını tuttu ve Murine'in havuç ve somun ekmeği almasını kararsızca izledi. Murine somunu tutarak ailedeki herkesin görebilmesi için onunla birlikte döndü ve sonra Jetta'ya dönerek "Bu sensin" diye duyurdu.

"Bu?" Jetta kararsızca sordu.

Murine eğlenerek, "Aynen öyle dedim," dedi. "Bu noktada Saidh ekmeğe kaşlarını çattı ve sonra bunu yaptı." Somunu masanın üzerine koyan Murine, Dougall'ın uzattığı sgian-dubh'ı aldı ve somunu ikiye bölmek için kullandı. Bir yarısını bir kenara bırakan Murine, daha sonra diğerinin yumuşak kısmının ortasından, ilkinden ayrıldığı yerden bir yarık kesti.

Görünüşe göre işini bitirmiş olan Murine doğruldu ve yarım somunu, çitir tarafı avucuna, yumuşak orta kısmı ise yarık Jetta'ya bakacak şekilde kaldırdı ve "Bu sensin, ve bu. " oldukça büyük, yamuk ve oldukça büyük somunu kaldırdı. kirli havuç "—Aulay."

Cam keyifle, "Görünüşe göre Aulay'ın banyo yapması iyi olabilir," dedi.

Greer, "Çok fazla hafif etekle vakit geçirmiş gibi görünüyor" diye karşı çıktı. "Bu yumrulu şeylerin yara olması mı gerekiyor?"

Murine yüzünü buruşturdu ve sonra Aulay'a baktı ve özür dilercesine şöyle dedi:

"Saidh'in Dougall için

kullandığı o kadar büyük değildi ama daha da kirli ve daha pürüzlüydü." Aulay yumuşak bir sesle, "Olması gerektiği gibi," dedi.

Cam kıkırdadı ve ardından imalı bir şekilde kaşlarını kaldırıp indirdi ve sordu:

"Evet, ama Saidh ne kadar büyük bir havuç kullanması gerektiğini nasıl anladı?"

Niels eğlenerek "Çocukken sıska daldığımızda bizi gözetlerdi," dedi.

Saidh bıkkınlıkla "Havucu ben toplamadım" dedi. "Az önce hizmetçimden bana bir somun ekmek ve bir havuç getirmesini istedim."

"Yeter," Murine alayları ve kahkahaları yarıda kesti. "Kesinti olmasın lütfen.

Saidh'in de söylediği gibi bu yeterince zor."

Herkes sustuğunda Murine başını salladı ve sanki bundan sonra ne olacağını hatırlamaya çalışıyormuş gibi durakladı. Bir süre sonra, "Ah evet," diye mırıldandı ve havucu göğüslerinin arasına yerleşecek şekilde elbisesinin yakasına soktu.

"Ah, söylesene," dedi Niels şaşkınlıkla. "Saidh sana bazı ileri düzey talimatlar veriyordu."

Murine, Niels'e kafa karışıklığıyla baktı; Jetta da bunu çok iyi anlamıştı. Onun da yorumu karşısında biraz kafası karışmıştı. Ancak kafası karışmış haldeyken Murine göğüslerinin arasındaki havuca baktı ve aniden anlamış gibi göründü çünkü yanakları hemen parlak bir kırmızıya döndü ve sanki havucu geri çekecekmiş gibi uzandı.

"Yapma," dedi Dougall, onun duraklamasına neden oldu. "Aptal kardeşimi, karımı görmezden gel ve Saidh'in yaptığı gibi devam et."

Kocasına minnetle gülümseyen Murine başını salladı ve elini havuçtan düşürdü.

Onu göğüslerinin arasına sıkıştırıp, devam etti, "Daha önce de söylediğim gibi, Saidh çok susamıştı ve bu noktada, kendine bir kadeh şarap daha doldururken havucu da oraya koydu."

Murine boş kadehini aldı, bir bardak dolusu daha içiyormuş gibi yaptı ve sonra tekrar Jetta'nın önüne geçerek ekmeği ve boş kadehi havaya kaldırdı. "Sağ. Bu sensin ve bu da... ah kahretsin." Murine, hâlâ Saidh'i taklit ettiğini ima eden abartılı bir öfke ifadesi sergiledi ve havucu almak için kadehi bıraktı ve tekrar başlamadan önce, "Bu sensin ve bu da Aulay. Ve bu gece olacak olan da bu," diye duyurdu ve havucun büyük ucunu ekmeğin içindeki yarığa itti. Gerçi elbette havuç yarıktan çok daha büyüktü ve aslında yaptığı şey ekmek hamurunu havuç kafasıyla ezmek, havucu tekrar tekrar hamurun içine sokup dışarı çekerken onu tekrar tekrar çekiçle dövmekti.

"Cennetteki sevgili Tanrım."

Jetta, Murine'in zavallı ekmeğe yaptıklarına ağzı açık bakarken Aulay'ın o dehşet verici sözleri söylediğini duydu ve ardından Murine şunu duyurdu: "Ama görüldüğünden çok daha güzel. Seni falan öpecek, sen de heyecanlanacaksın ve suratına sert bir yumruk atmak isteyeceksin.

"Ne?" Jetta'nın nefesi kesildi, gözleri kocaman açıldı.

Murine, sanki turuncu sebze onun yumruğu ve somun Aulay'ın yüzüymüş gibi, havucu ekmeğin içine sıkıştırırken, "Saidh bana bunu söyledi," diye neşeyle temin etti onu.

Jetta yan gözle Saidh'e döndü. "Onu yumrukla?"

Saidh omuz silkerek "Ben de böyle hissediyorum" dedi. "Eğer bu tatlı işkenceye son vermezse ve beni bir an önce serbest bırakırsa ona yumruk atmak zorunda kalacağım."

Çevrelerindeki erkekler yanıtları konusunda ikiye bölündü. Saidh'in kardeşleri kahkahalara boğuldu, Acair Amca gözlerini devirip başını salladı, Cam bu sözler karşısında şaşkına döndü ve Greer sadece sırtıttı. "Ama" diye devam etti Murine, "Saidh o zaman içinizde bir patlama olmuş gibi hissedeceğinizi ve bunun çok güzel olacağını söyledi." Murine gökyüzüne baktı ve sanki serbest bırakmayı düşünüyormuş gibi uzun, yıldızlı gözlerle iç çekti, ama belli ki hala Saidh'in kendisiyle olan konuşmasını canlandırıyordu çünkü Jetta'ya dönüp göz açıp kapayıncaya kadar ifadenin yerini meraklı bir ifade aldı. "Anladın mı?" diye sordu.

Şu anda konuşamayan Jetta zayıfça başını salladı.

"Ah, Tanrıya şükür," diye mırıldandı Murine ve aksesuarlarını omzunun üzerinden attı, ardından Jetta'nın şarabına baktı ve sordu, "Bunu içecek misin?"

Jetta başını salladı.

Murine gülümsedi. "Bu benim de cevabımdı ve ben izlerken Saidh onu yakaladı ve mideye indirdi. İşte o noktada Saidh'in Greer'den hiç kız çocuğu olmamasını, bütün oğullarının olmasının daha iyi olacağını düşündüm. Elbette hiçbir genç kız evlilik yatağının bu şekilde tanımlandığını duymak zorunda kalmamalı," diye bitirdi ve ardından reverans yaparak küçük gösterisinin bittiğini işaret etti.

"Bravo!" Niels gülerek alkışlamaya başladı.

"Evet, bir dakikalığına gerçekten de senin Saidh olduğuna inandım," dedi Cam, o da alkışlarken sırtarak. "Bu onu ikinci görüşüm ve hala beni eğlendiriyor." Jo kıkırdadı.

Murine gülerek bir kez daha reverans yaptı ve ardından sandalyesini geri almak için masanın etrafından dolaştı.

Jetta dudağını ısırarak tüm bunları nasıl karşıladığını görmek için Saidh'e baktı ama Saidh oturuyordu ve tamamen sakin görünüyordu. Jetta'nın endişeli bakışını yakalayınca hafifçe omuz silkti ve "Olacak olan bu" dedi. Sözleri Aulay'ın inlemesine neden oldu ve Jetta'nın yüzündeki dehşeti görmesine neden oldu. Kaşlarını çatarak bakışlarını kararsızca Dougall'a çevirdi. Kayınbiraderi ona güven verici bir gülümseme verdi ve Aulay'ın sırtını okşadı. "Sakin ol kardeşim. "Sorun değil." Saidh, Jetta'nın dikkatini kocasından uzaklaştırarak, "Herkesin neyi bu kadar komik bulduğunu anlamıyorum" dedi. "Murine'e talimat vermemde yanlış bir şey yoktu. Olan da tam olarak budur." Jetta eğlendiğini gizlemek için dudağını ısırды ve ardından Aulay'ın Dougall'a yanıt olarak mırıldandığını duydu: "Evet, bunu söyleyebilirsin. Murine'e bu korkunç talimat verildiğinde zaten onunla yatmıştın. Ancak Jetta hâlâ denenmemiş bir ürün ve bu gösteriden sonra da sonsuza kadar öyle kalacak gibi görünüyor." Bu sözleri başka kimse duymadı. Jetta onları zar zor yakaladı ama yine de bir anlığına etrafındaki tüm oda sessizliğe büründü. Onun o olduğunu anlaması biraz zaman aldı. Oda hiç susmamıştı. İnsanların hareket ettiğini ve konuştuğunu görebiliyordu ama hiçbir şey duyamıyordu. Ne metal tıngırdadı, ne neşeli konuşmalar, ne de kahkahalar. Her şey birdenbire sessizleşti ve zihni yiyecek dolu bir kilerde başıboş dolaşan bir fare gibi çılgınca koştururken çılgılık atmasına neden oldu.

Hala denenmemiş miydi? Evliliklerini hiç tamamlamamışlar mıydı? Neden? Onu yeterince çekici bulmamış mıydı? Onunla evlenmek istememiş miydi? Yoksa tam tersi miydi? Ona yatağını mı reddetmişti? Belki de korktuğu gibi, anılarını kaybetmeden önce yara izi onu itmişti.

Jetta bunu hayal edemiyordu. Yara izine rağmen çekici bir adamdı. Ama belki de düğün gecelerinde anlaşılır derecede utangaç ve suskun davranmıştı ve o da bunu bir reddedilme olarak algılamıştı. Belki de gemi kazası ve kafasındaki yaralanmalar, yanlış anlamalar ve yanlış algılamalar nedeniyle topallayan bir evliliği onarmak için ihtiyaç duydukları şanstı. Evet, bu mümkün görünüyordu ve eğer öyleyse, bu şansı iki eliyle yakalayacak ve her şeyi düzeltecekti, çünkü iyi bir adama sahipti ve üzerinde çalışırsa muhteşem bir evliliğe sahip olabileceğinden oldukça emindi.

Bu karar bir anahtar gibi davrandı ve Murine şunları söylerken Jetta için sesi tekrar açtı: "Seni seviyorum Saidh ve bunu biliyorsun. Ve beni çok şaşırttı, erkek

çocuklarınız olup da kız çocuklarınız olmasa daha iyi olur diye düşünürken, şimdi üçüzleriniz oldu, ne kadar şanslı olduklarını görüyorum.”

"Üçüzler mi?" Jetta şaşkınlıkla tekrarladı, kısa bir süreliğine endişelerinden uzaklaştı.

"Evet," dedi Murine ona, Saidh ve Greer'in geçmişini görmek için öne doğru eğilerek. "Saidh sadece altı ay önce üçüz doğurdu."

"Aman Tanrım! Ben üç kez teyze mi oldum? Jetta'nın nefesi kesildi, gözleri kocaman açıldı. Daha sonra, evliliği henüz tamamlanmadıysa hâlâ teyze olup olmadığını merak ederek kaşlarını çattı. O ve Aulay, tamamlanmadan yasal olarak mı evlendiler?

Edith heyecanla, "Hepimiz öyleyiz," dedi ve dikkatini yeniden topladı. "Eh, Jo hariç ama o onların Vaftiz Anneleri."

Jo gülümseyerek başını salladı. "Ve Bearnard'ımı en büyük kızımız olan küçük Rhona ile nişanlayacağız." Edith sırtarak, "O zaman siz de aile olacaksınız," dedi. "Hepimiz akraba olacağız!"

Kadınların hepsi birbirine sırtırken Jetta hafifçe gülümsedi ve ardından şu yorumu yaptı: "Rhona çok hoş bir isim. Diğer kızlara hangi isimleri verdiniz?"

Saidh hemen, "Sorcha ve Ailsa," dedi.

Jetta'nın gözleri inanamayarak büyüdü. "Birine benim adım mı verdin?"

Jetta bunu söylediğinde Aulay dondu. Tek kişi o değildi. Etrafında oturan insanlar arasında ani ve tam bir sessizlik oldu ve artık yüksek masada kimse hareket etmiyor ya da konuşmuyordu. Herkes Jetta'ya geniş gözlerle bakıyordu, kendisi bile. Hareket etmeden oturdu, onun gözlerini fark ederek izledi ve sonra ona bakmak için döndüğünde duyguyla dolup taşı. Kafa karışıklığını, kalp kırıklığını, korkuyu, kederi ve ardından acıyı gördü. Konsantrasyon içinde kaşları çatılarak ona kısa bir süre baktı ve sanki içini dolduran bilgiden kaçmak istiyormuş gibi ayağa kalktı. Ama ağırlığını ayağına verdiği anda acıyla bağırdı ve sehpanın üzerinden yana doğru yuvarlandı, başı Büyük Salon'un zeminine doğru düştü.

"Jetta!" Aulay kükredi ve ayağa fırladı ama yere düşmeden onu yakalayacak kadar hızlı değildi. Onu hayal kırıklığına uğrattığı için kendine lanet ederek onu kollarına almak için diz çöktü.

Alick dehşet içinde, "Başını yine vurdu," dedi ve vücudunun karşısına diz çöktü.

"Merdivenlerden düştüğünde Cripin başını yastıkladı. Eminim bu sefer de öyle yaptı," dedi Saidh, onlara katılarak.

"O halde neden bilincini tekrar kaybetti?" Aulay sertçe sordu. "Bilmiyorum," diye itiraf etti Saidh, Jetta'ya mutsuzca bakarken. Alick doğrularak, "Rory'yi getireceğim," dedi.

Aulay ayağa kalkıp Jetta'yı kardeşinin peşinden merdivenlere doğru taşıyarak, "Onu odama getirin," diye emretti. Merdivenleri çıkarken Jetta'ya baktı, yüzünün solgunluğunu ve kaşlarının acıyla çatıldığını fark etti.

Hafızasını ya da en azından bir kısmını geri kazandığından şüpheleniyordu.

"Birine adımı mı verdin?" dedikten

sonraki ifadesinde bir şeyler vardı. ona bir şeyi hatırladığını söylemişti, muhtemelen kim olduğunu ve onun için daha önemlisi kim olmadığını. Aulay artık onun kocası olmadığını bildiğinden oldukça emindi ve bunun kendisi için ne anlama gelebileceği konusunda ölesiye korkuyordu. Ona kendisinin söylemesine ya da açıklamasına gerek yoktu. Ve eğer Saidh haklıysa bu çok kötü bir şeydi.

"Çarşafaları ve kürkleri geri çek ki onu yatağa yatırabilisin."

Aulay, Saidh'in verdiği emir üzerine etrafına baktı ve düşünceleriyle meşgulken ana yatak odasına ulaştığını görünce biraz şaşırdı. Eh, ana yatak odasına ulaşmışlardı, Acair Amca'dan Jo ve Cam Sinclair'e kadar tüm ailesinin onu takip ettiğini fark etti; bunlar henüz tam anlamıyla aile sayılmazdı ama bir gün oğulları evlenirse öyle olacaktı. genç Rhona. Eksik olanlar yalnızca Rory, Alick, Conran ve Geordie'ydi.

Rory, Conran ve Alick'in peşinde olduğu halde odaya koştuğunda Aulay bunu henüz düşünmemişti.

Alick, Jetta'nın kafasını çarptığını söyledi. Tekrar," diye homurdandı Rory, yatağa doğru koşarken. "Ne oldu?" Cam ciddiyetle, "Ne oldu, adının Jetta değil, Sorcha veya Ailsa olduğunu hatırladı," diye açıkladı.

Rory'nin kaşları kalktı. "Hangisi? Sorcha mı yoksa Ailsa mı?"

Jetta'ya endişeyle bakan Saidh, "Hiçbir şey bilmiyoruz" diye itiraf etti. "Rhona'nın bir gün Bearnard'la evlenmesinden bahsediyorduk. Jetta diğer iki kızımın adının ne olduğunu sordu. Ona anlattım ve 'Birine benim adımı mı verdin?' dedi." "

Sonra bayıldı," diye ekledi Edith endişeyle.

Murine, "Bayıldığını sanmıyorum" diye savundu. "Ayağa kalkmaya çalıştı ve yaralı ayak bileğine ağırlık verince çılgık attı ve başını vurarak düştü."

Jo, "Her iki durumda da adı ya Sorcha ya da Ailsa gibi görünüyor" diye belirtti.

Rory'nin kadınları görmezden gelip Jetta'yı incelemek için yanına yaklaşması Aulay'ı çok rahatlatmıştı. Dougall, "Çarşafaları ve kürkleri geri çektim" dedi. "Onu yatağına yatırabilirsin."

Rory, başlık üzerinde çalışırken, "Önce kabuğunu çıkarmama izin ver," diye mırıldandı. "O yatarken onu çıkarmak daha zor olur."

Aulay homurdanarak onayladı ve kardeşi başlıkla uğraşırken kolunu Jetta'nın sırtından biraz aşağıya kaydırarak. "Bunu yapmamı ister misin?" Murine yanlarına yaklaşarak teklif etti.

Rory ilk başta cevap vermedi ama cipsle kısa bir süre uğraştıktan sonra pes etti ve geri adım attı. "Evet. Lütfen."

Murine hemen onun yerini aldı ve başlığı çıkarmak için kısa bir çalışma yaptı.

Daha sonra Rory'nin tekrar ayağa kalkıp Jetta'nın kafasını önce görsel olarak, sonra ellerini başının üzerinde gezdirerek inceleyebilmesi için uzaklaştı.

Edith, "Demek adı Sorcha ya da Ailsa," diye mırıldandı. "Hayal edebiliyor

musun? Kızlarınızdan biri olan Saidh ile aynı adı taşıyor. Olması gerektiği gibiydi.”

"Evet," diye onayladı Jo ve sonra ekledi, "ama bu tuhaf. Aksanı İngilizce ama hem Sorchu hem de Ailsa iyi İskoç isimleri.”

Murine, "Annesi İskoç olabilir ama babası İngiliz olduğu için orada büyümüş olabilir" diye önerdi.

Rory, "Yeni bir darbe ya da yaralanması yok," diyerek dikkatini tekrar üzerine çekti. "Onu yere bırak ve bana ne olduğunu anlat. Adını hatırladı. Hepsi bu?"

Aulay onu nazikçe yatağa bırakırken, "Ben öyle düşünmüyorum," diye itiraf etti. "Sanırım isminden çok daha fazlasını hatırlıyordu.”

"Bunu sana düşündüren ne?" Alick, Rory'nin göz kapaklarını kaldırıp gözlerine bakmasını izlerken şaşkınlıkla sordu.

"Bana döndüğündeki ifadesi. Baktı . . ." Aulay, yüzünde beliren duygu çeşitlerini hatırlayınca durakladı ve kaşlarını çatı. "Verra üzgün," dedi sonunda, biraz aksak da olsa. Konuyu göz önünde bulundurarak kaşlarını çatı ve ekledi, "Gerçi, bir şeyi hatırlamaya çalıştığında o acı dolu yüz ifadesine sahipti, bu yüzden her şeyi hatırlamamış olabilir. Daha fazlasını hatırlamaya çalışıyor gibi görünüyordu.

"Başka bir deyişle, onun ne hatırladığını bilmiyorsunuz," dedi Rory, incelemesini bitirip Aulay'a doğru dönerek şöyle dedi: "Hatırladığı tek şey onun adı olabilir ve biz aramadığımız için üzgün. onu."

"Bu muhtemelen ona bunca zamandır ona yalan söylediğimizi gösteriyor," diye belirtti Saidh sertçe ve sonra Aulay'a kaşlarını çatı. "Seni uyardım. Sana gerçeği kendisi keşfetmeden önce ona söylemen gerektiğini söylemişim. Artık ne düşüneceğini bilemeyecek ve tek istediğimiz onu güvende tutmakken bize güvenmeyecek.”

Aulay savunmacı bir tavırla, "Ona söyleyecektim," diye güvence verdi.

"Öyleydi," diye itiraf etti Rory, keskin bir ses tonuyla eklerken, "bunu yapmaması gerektiği konusundaki ısrarıma ve iyileşmek için ailesinin kucağında kendisini güvende ve sevildiğini hissetmesi gerektiğine dair ısrarıma rağmen. Bu tavsiyeyi görmezden gelip yemekten sonra ona söyleyecekti.”

Aulay ona ters ters bakarak, "Ama ben de ona benimle evlenme teklif edecektim," diye belirtti. "Bu ona bakıldığını ve güvende tutulacağını bilmeliydi."

"Neye karşı güvende?"

Aulay'ın bakışları Rory'den Jetta'ya, gözleri açık yattığı yere kaydı.

Bölüm 13

“Jetta. Uyanmışsın,” dedi Aulay rahatlayarak, yatağın kenarına oturup elini tuttu. "Sorcha," dedi sertçe. Bakışlarıyla karşılaşmaktan kaçınarak elini onun elinden kurtardı ve tekrarladı. "Neye karşı güvende?"

Aulay sessizce, "Ailenin seni evlenmeye gönderdiği adam ve seni merdivenlerden aşağı iten adam," dedi. Onun kendisinden uzaklaşmasından zarar görmemeye çalışarak elini kucağına koydu.

Daha sonra gözleri iri iri açılmış bir halde onunla göz göze geldi. “Başka biriyle evleneceğim ve sen bana karı- koca olduğumuzu düşünmeme izin mi verdin?

Kendi nişanlıma ihanet etmeme izin mi verdin?

"Hayır," dedi hemen. "O senin nişanlın değildi."

Kafa karışıklığı anında yüzünü doldurdu. "Ama dedin ki..."

"Seni bulduğumuzda bilincin biraz açıktı ve o zamanlar hâlâ anılarını hatırlıyor gibiydin," diye açıklamayı kesti Aulay. "Ben de seni sakinleştirmeye çalışıp aileni bulacağımızı ve onlara sağ salim görüşeceğimizi söylediğimde oldukça üzıldün."

"Evet," diye araya girdi Alick, yaklaşarak. “Seni ailenin yanına götüreceğimizi düşününce çok kötü bir şey hissettin. Dehşete düşmüş görünüyordun ve bir Catden, beyaz bir kadından ve nişanlın olmayan ama onunla evlenmeye zorlandığın bir nişanlıdan ve onun seni son karısı gibi nasıl öldüreceğinden bahsettin.” Sözlerini vurgulamak için başını sallayarak ekledi: "Aulay, sakinleşmeniz için yeniden sağlıklı ve sağlıklı olana kadar sizi ailenizin yanına götürmeyeceğimize söz vermek zorunda kaldı."

Jetta kaşlarını çatı, bakışları artık Alick ile Aulay arasında gidip geliyordu.

Aulay ciddiyetle, "Ama uyandığınızda hiçbir şey hatırlamadınız," diye ekledi.

Kim olduğunu bile. Ve sen bana kardeşin olup olmadığını sordun ve ben hayır dediğimde kocan olduğuma karar verdin ve..." "

Ve beni düzeltme zahmetine bile girmedin,” dedi keskin bir sesle.

"Gerçekten şansım olmadı" dedi ve ona hatırlattı, "Mavis geldi ve sonra Rory ve..." "

Ve" Rory onun sözünü kesti, "bana onu kocanla karıştırdığını söylediğinde, ben de ona bunu biraz düşünmene izin vermenin daha iyi olacağını söyledi.

"Neden?" hayretle sordu.

“Çünkü sevdiklerinizin arasında olduğunuzu düşünmek sizi rahatlatıyordu ve kendinizi güvende ve önemsendiğinizi hissederseniz daha hızlı iyileşeceğinizden emindim. O sırada hâlâ çok hastaydınız,” diye hatırlattı ona. “Üç hafta boyunca boğazınıza et suyu damlamasından başka bir şey yemezsiniz. Çok zayıftınız ve o kadar zayıftınız ki hayatta kalacağınızdan bile emin değildim. Ama yabancıların arasında garip bir yerde olduğunuzu bilmek yerine, güvende ve evinizde olduğunuzu düşünürseniz hayatta kalma şansınızın daha yüksek olacağını düşündüm.

Jetta derin bir nefes verdi ve yorgun bir şekilde gözlerini kapattı. “Jetta. Yani Sorcha, diye başladı Rory.

Muhtemelen kafalarını karıştırdığını bilerek, "Jetta," diye sessizce sözünü kesti. Aulay'ın birkaç dakika önce ona Jetta deyip kendisinden Sorcha olarak bahsetmesini düzeltmişti ve şimdi tam tersini yapıyordu. Ama onun da kafası karışmıştı. Adının Sorcha olduğunu bildiği halde kendisine Jetta denilmesine alışmıştı. Üstelik Sorcha'nın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve anılarını geri kazanana kadar da öğrenemeyecekti. Artık kendini Jetta Buchanan gibi hissediyordu. Ama o Jetta Buchanan değildi, diye düşündü mutsuz bir şekilde. Rory devam etmeden önce ciddiyetle, "Jetta o zaman," dedi. "Gerçeği saklama kararım seni üzdüyse özür dilerim. Ama bu kararın arkasındayım, kızım. Ailede yarattığı sorunlara rağmen. Sanırım sana faydası oldu.” "Bela?" şaşkınlıkla sordu, gözleri açık yanıp söner.

Rory tereddüt etti ve sonra şöyle dedi: "Sorunu bir dakika içinde açıklayacağım, ama önce bize söylemelisin, adın dışında başka bir şey hatırladın mı?" Soyadınızı hatırlıyor musunuz? Ya da nerelisin? Veya . . . herhangi bir şey?" O sordu.

Aulay onun ifadesinin değişimini izledi ve daha konuşmadan Rory'nin sorusunun cevabını biliyordu.

Hayır, diye mutsuz bir şekilde itiraf etti. "Ben Sorcha'yım ve annem bana bu ismi verdi çünkü dünyaya bağırarak geldiğim andan itibaren onun hayatında parlak bir ışık olacağımı biliyordu. Bana bunu kollarımda ölmeden önce söyledi," diye itiraf etti, daha önce gördüğü acı yeniden yüzüne yansımıştı. Kendini zorlayarak şöyle dedi: "Daha fazlasını hatırlamaya çalıştım. Zorlamaya çalıştım ama ağrı o kadar kötüleşti ki daha fazla dayanamadım ve ağırlığımı ayak bileğime verip düştüm.” Herkes bir dakika kadar sessiz kaldı ve ardından Aulay onun elini okşayıp mırıldandı: "Geri kalanının da geleceğinden eminim."

Bu sefer onun dokunuşundan geri çekilmemesi onu çok rahatlatmıştı. Yine de zorlamadı, sadece elini okşadı ve sonra kendi elini geri çekti.

Rory'ye bakan Jetta, soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı. “Bana gerçekte kim olduğumu söylememenin ailede yarattığı sıkıntılar mı? Açıklayacaktın.”

"Ah evet." Rory boğazını temizleyerek şöyle dedi: “Önce Aulay ve ben onun senin etrafındaki davranışları

yüzünden birkaç kez anlaşmazlığa düştük. İkkinizin gerçekten evli olmadığını hatırlamakta güçlük çekiyormuş gibi görünüyordu.

Jetta hemen kızarmaya başladı ve Aulay onun söz konusu zamanları hatırladığından şüphelendi. Rory artık onlardan bahsettiğine göre kesinlikle öyleydi ve bir an için onun tadını, heyecanlı çığlıklarının sesini, öpücüklerine verdiği tepkiyi hatırlamanın tadını çıkardı. . . ve onun ağzını onun üzerinde bulmak için uyanıyor. Bu hatıranın özellikle keskin olduğunu düşündü ve sonra homurdandı ve birisi koluna yumruk attığında şaşkınlıkla etrafına baktı. Saidh'in yanında durduğunu, vahşice kaşlarını çattığını görünce kaşlarını çattı ve soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı. Kız kardeşi ona anlamlı bir bakış attı ve ardından Jetta'ya doğru başını salladı.

Dönüp ona baktı ve anılarında Saidh'in ona yumruk atmasından önceki hazzın aynısını yaşamadığını gördü. Aslında, parlak kırmızıydı ve bariz bir utanç ve utanç verici bir şeyle yatakta neredeyse kıvranıyordu.

Kaşlarını çatarak tekrar elini okşadı ve şöyle dedi: "Utanmana gerek yok kızım. Evli olduğumuza inanıyordun. Üstelik masumiyetin hala bozulmamış."

Bu onu rahatlatmak yerine kızarmasının daha da derinleşmesine ve her zamankinden daha sıkıntılı görünmesine neden oldu. Rory şöyle devam ettiğinde Aulay rahatladı: "Bunun yol açtığı diğer sorun da Saidh'leydi. Size gerçeği söylemediğimiz için çok üzüldü ve bu konuda hem Aulay'ı hem de beni görevlendirdi. Her şeyi size anlatmamız için bizi ikna etmeye çalıştı."

"Yaptım," diye güvence verdi Saidh. "Ne yazık ki erkekler aptaldır. En azından ben kardeşlerim öyle. Beni dinlemediler."

Jetta, Saidh'e çarpık bir gülümseme sundu.

Saidh, Aulay'a kısaca kaşlarını çatmak için dönerek, "Burada oturup size en önemli şeyin ne olduğunu söylemek yerine bunu söylemeleri gerçeği bunu kanıtlıyor," diye ekledi.

Neyden bahsettiği hakkında hiçbir fikri olmayan Aulay ters ters baktı.

Görünüşe göre onun neden bahsettiğini bilmediğini fark eden Saidh bıkkınlıkla şöyle dedi: "Greer bana yemekten sonra Jetta'ya her şeyi anlatmayı ve ona evlenme teklif etmeyi planladığını mı söyledi?"

"Ah evet," diye hemen kabul etti ve Jetta'ya dönerek başını kararlı bir şekilde salladı. "Bu gece sana söylemeyi planlamıştım."

"Neden?" diye sordu hemen. Şaşırarak Aulay ona baktı. "Niçin ne?"

Tereddüt etti ve sonra sordu: "Beni bu kadar uzun süre karanlıkta bıraktıktan sonra neden şimdi söyleyecektin?"

Aulay cevap vermeden önce biraz düşündü, burada engebeli bir zeminde yürüdüğünden şüpheleniyordu ve sonra şöyle dedi: "En başından beri sana söylemek istedim ama iyileşmeni riske atmak istemedim. Ancak, birinin sizi merdivenlerden aşağı itmesi ve bunun ailenizle veya sizi kiminle evlendirmeye çalıştıkları ile ilgili olabileceğinden endişelenmeye başladık ve evli olsaydınız

daha güvende olurdunuz gibi görünüyordu. ve sana evlenme teklif edebilmem için evli olmadığını anlayan gerekiyordu.”

"Yani bana evlenme teklif etmek için mi söyleyecektin ve beni güvende tutmak için mi benimle evlenmek istiyorsun?" diye sordu.

Aulay, "Evet," dedi ve kadınlardan birinin nefesi kesildiğinde etrafına bakındı. Ailesinin çeşitli tepkilerini karşısında kaşları kalktı. Kardeşlerinin yanı sıra Cam ve Greer de sanki çok mantıklı konuşuyormuş gibi başlarını sallıyorlardı. Ancak kadınların, en azından Edith, Murine ve Jo'nun hepsi dehşete düşmüş görünüyordu. Ama onu en çok rahatsız eden Acair Amca, Rory ve Saidh'in tepkileriydi. Rory ürküyordu, Acair Amca sanki sessizce ölen kardeşi Aulay'ın babasına, böyle bir aptalı nasıl yetiştirmeyi başardığını soruyormuş gibi başını sallıyor ve gözlerini gökyüzüne doğru çeviriyordu; Saidh sanki dudaklarını büzmüştü ve biraz şaşkın bir ifadeye sahipti. Cevabının mantıklı olduğunu düşünüyordu ama aynı zamanda pek de doğru olmadığını da düşünüyordu ve hayatı boyunca bunun nedenini çözemedi. Bu onu en çok rahatsız eden şeydi. Kadınların tatlı sözler ve romantik jestler beklediklerini anlıyordu ama o öyle bir adam değildi. Ancak, kendi tahminine göre, romantik olmaktan olabildiğince uzak olan kendi kız kardeşi. Eğer cevabının eksik olduğunu düşünüyorsa bu kötüydü.

Başının arkasını kaşıyarak Jetta'ya baktı ve onun üzgün pozunu fark etti. Göğsünün üzerinde duran ellerine bakıyordu ve hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Yaralı bile, diye düşündü.

Acair Amca, "Kıza onun hakkında ne hissettiğini söyle, seni aptal," diye tısladı. Aulay bir anlığına adama kaşlarını çattı, sonra Jetta'ya döndüğünde onun gözlerini kaldırdığını ve umutla onu izlediğini gördü. İşte o zaman birdenbire ona karşı hisleri olduğuna dair hiçbir belirti vermediğini fark etti ki bu da adil değildi. Sonuçta Jetta uyandığından beri ona karşı neler hissettiğini defalarca söylemişti. Ona onu istediğini, onunla evlendiği için kendini şanslı hissettiğini, hatta onu sevdiğini söylemişti. Elbette bunların hepsi evli olduklarına olan inancının etkisiydi ama bu, onun doğruluğunu değiştirmiyordu. Ancak o. Aulay şimdi ona ondan hoşlandığını bile söylemediğini fark etti. Bir keresinde yaptığı bir yoruma yanıt olarak onun küçük

olduğunu ve önemsendiğini söylediğini belli belirsiz hatırlıyordu ama bunun dışında ona karşı hisleri hakkında

tek kelime etmemişti. Ve ona muhtemelen yapması gerektiği gibi geldi.

Aulay yataktan kalkıp yanına diz çöktü ve ellerini ellerinin arasına aldı ve ciddiyetle şöyle dedi: "Kızım, yüzünü gördüğüm anda senin güzel olduğunu düşündüm. Seni okyanustan tekneme sürüklediğimiz andan beri istiyordum. Ve ben de yüzümü gördüğün ve yara izi yüzünden ürkmediğin, ağlamadığın ya da çılgılık atmadığın, bunun yerine bana meleşim dediğin anda seni burada tutmaya

karar verdim.

"Öyle mi?" Edith hevesle sordu.

"Evet," dedi Alick. "Onun, Tanrı tarafından kendisini kurtarmak için gönderilen bir melek olduğunu söyledi ve sanki değerli bir hediyeymiş gibi yanağına dokundu."

"Ah," kadınlar birlikte iç geçirdiler.

Aulay onları görmezden gelerek devam etti: "Sana baktığım üç hafta boyunca, her gün, her dakika senin hayatta kalamayacağından endişelendim ve bu düşünce beni çok üzdü. Ama hayatta kalmayı başardınız. Uyandın ve beni kocan ve zannettin. . .” Başını salladı, sonra derin bir nefes aldı, nefesini verdi ve şöyle dedi:

“Hissettiğimin aşk olup olmadığını bilmiyorum. Ama her zaman seni düşünüyorum, bana karşı olmadığın zamanlarda bile. Ve uyandığından beri bu günler hayatımın en mutlu günleriydi.”

Gülümsemesi genişlediğinde ekledi: "Sadece bu da değil. Seni her yerde görüyorum kızım. Uzun siyah saçlı gördüğüm her hizmetçi bana seni hatırlatıyor. Hatta bazıları saçsız ya da saçları kapalı," diye açıkladı ve devam etmeden önce başını salladı, "Ben de senin için sürekli endişeleniyorum. Sen olmadan Buchanan'a dönmek zorunda kaldığımda senden uzak kalmaktan nefret ediyordum. Seninle vakit geçirmeyi seviyorum. Seninle ve Nine Men Morris'le satranç oynamayı ve seninle konuşmayı seviyorum. Sadece arkadaşlığından keyif alıyorum. Ama en çok seni öpmeyi ve sana dokunmayı seviyorum ve seninle yatmak için can atıyorum. Bana eş vermeni istiyorum kızım. Her gün senin gülen yüzünle uyanmak istiyorum, seninle birlikte iyi, güçlü erkekler ve kadınlar olarak yetiştirebileceğimiz güzel bebeklerimiz olsun istiyorum ve yaşlı bir adam olarak yaşayıp kollarında ölmek istiyorum. çünkü cennete şimdiye kadar hiç olmadığım kadar yakıным.”

Birisi arkasından burnunu çekti ve Aulay etrafına baktı, kadınların hepsinin bairn gibi ağladığını görünce kaşlarını çattı. Tanrım, Alick bile bir kız gibi ağlıyordu ama Saidh değil. Gözleri cam gibiydi ama gözyaşlarının akmasını erkekçe engelliyordu. Saidh'e her zaman güvenebilirdi.

Jetta'ya dönerek derin bir nefes verdi ve ciddi bir tavırla şöyle dedi: "Ama sadece sunduğu güvenlik nedeniyle benimle evlenmeni istemiyorum. Evli olsanız da olmasanız da sizi güvende tutacağım'. Ama eğer siz de bana karşı yumuşak duygular besliyorsanız ve hayatınızı benim size yaptığım gibi geçirmek istiyorsanız benimle evlenmenizi tercih ederim.”

"Evet," dedi yumuşak bir sesle.

Aulay tereddüt etti ve sonra kararsızca sordu: "Evet, ne?"

"Evet, senin için seninle evlenmek istiyorum," dedi yumuşak bir kahkahayla ve sonra ellerini onunkilerden çekip yüzünü çerçeveledi. "Sana daha önce seni sevdiğimi söylememiş miydim? Belki ilk başta seni kocam olarak gördüğüm ve anılarımı kaybettiğim gemi kazasından önce seni sevdiğimi varsaydığım içindi

ama kısa sürede seni neden sevdiğimi anladım. Bir kocadan isteyebileceğim tek şey sensin Aulay. Gerçekte, sen muhtemelen ummaya cesaret edebildiğimden daha fazlasısın. Senin karın olduğum, senin bebeklerini taşıdığım ve kollarında yaşlı bir kadın olarak öldüğüm için kendimi şanslı sayarım. Seninle mutlu bir gelecek görüyorum." Aulay sırtı ama arkasından daha çok burun çekme sesi duyunca sordu: "Benimle evlenmek, benim geniş, meraklı ve müdahaleci aileme bağlı kalacağın anlamına gelse bile mi?"

Etrafındaki insanlara bakarken sırtı ve başını salladı. "Evet. O zaman bile kocam. Aulay'ı kastediyorum. Yüzünü buruşturarak ekledi: "Özür dilerim. Sana öyle seslenmeye o kadar alıştım ki, ben sadece..." "Aslında ona böyle seslenmeye hakkın var kızım," dedi Acair Amca şimdi. "Bir rahipten faydalanmış olmayabilirsin ama artık alışkanlık ve itibar gereği evlisin." Kararsızlıkla ona baktığında şöyle açıkladı: "Siz bir çift olarak birlikte yaşadınız, ona koca diyorsunuz, hatta o da size bir iki kez karı diyordu. Kendinizi topluma ya da en azından bize bir çift olarak tanıttınız." Omuz silkti. "Siz elle tutulursunuz, bu da burada, İskoçya'da evli olmak kadar iyidir. Mahkemeler yasal olarak evli olduğunuzu söyler."

"Ah," diye mırıldandı ama sonra kaşlarını çatı.

Onun ne düşündüğünü bildiğinden emin olan Aulay ona güvence verdi: "Yine de hepimizi iyi ve düzgün bir şekilde evlendirecek bir rahip bulacağız. Aslında..." Dönüp hâlâ ıslak gözlerle bakan Alick'e baktı ve şöyle dedi: "Alick, git getir..." "Kahretsin! Rahip," dedi Niels aniden Aulay'ın sözünü keserek.

Onun ifadesini fark eden Aulay gözlerini kıstı. "Ne? Peder Archibald'ın bir sorunu mu var?"

Niels, "Tam olarak yanlış değil," diye temin etti onu. "Ama Edith vardığımızda onunla biraz konuşmak istedi ve Alick dedi ki..." "

Aylık ustası bana bu sabah Saidh, Greer ve sandıklarla gelmeden önce atıyla dışarı çıktığını söyledi," dedi Alick, Niels'in sözünü keserek.

Aulay kaşlarını çatarak, "Kahretsin," diye nefes aldı.

"Evet. Peder MacKenna'yı işte böyle kaybettik, diye hatırlattı Dougall ona sertçe. "Ne?" Cam şaşkınlıkla sordu.

Niels, "Son rahibimiz Peder MacKenna'ydı" diye açıkladı. "Fakat Dougall, Murine'i buraya getirdiğinde ve evlenmeyi umduklarında, aniden atını bırakıp gitti ve kendisinden bir daha haber alınamadı."

Dougall sertçe, "Murine'in erkek kardeşi ve kuzeninin bu olayla bir ilgisi olduğundan şüpheleniyoruz" dedi. "Onun bizimle evlenmesini ve planlarını mahvetmesini istemezlerdi."

Greer yatıştırıcı bir tavırla, Bunun MacKenna'nınkiyle aynı olmadığından eminim, dedi. "Archibald iyi ve bu gece ya da sabah dönecek."

Edith, "Ve eğer bunu yapmazsa, Drummond buradan çok uzakta değil" diye

belirtti. "Evet." Niels gülümsedi. "Rahibimiz seninle evlenebilir."

Saidh, "MacDonnell da yakında" diye ekledi. "Düğün orada yapılsaydı Alpin'le tanışabilir, yeğenlerinizi görebilirdiniz."

Dougall, "Eğer Carmichael yoksa," diye araya girdi.

"Ya da Sinclair," diye ekledi Cam. "Düğününüzü ev sahipliği yapmaktan memnuniyet duyarız."

Aulay hepsine baktı, tüm teklifler karşısında kalbi ısındı ama birini diğerine tercih etmek zorunda kalacağı düşüncesi beynini paniğe kaptırdı.

Aulay birçok teklif arasında seçim yapmak zorunda kalmadan önce Acair Amca, "Peder Archibald'a geri dönme şansı vermemiz gerektiğini düşünüyorum" dedi.

"Eğer bu gece dönmezse sabah ilk iş onun peşine birkaç adam gönderebiliriz. Eğer onu geri getirmezlerse o zaman bir alternatif düşünmek zorunda kalacağız. Ama en azından burada hepimiz katılabiliriz" diye belirtti. "Hanım olacağı Buchanan halkı da dahil."

"Evet," dedi Dougall başını sallayarak. "En iyisi bu olur."

Niels, "Peder Archibald'ın geri dönmesini umalım o zaman," diye mırıldandı.

"Evet," diye onayladı Acair Amca. "Şimdi neden bu ikisinin biraz dinlenmesine izin vermiyoruz? Uzun bir gün oldu ve eğer Peder Archibald dönerse yarın onlar için daha da uzun olabilir."

Kimse tartışmadı. Herkes dönüp iyi geceler ve iyi uykular mırıldanarak odadan çıktı.

Jetta, Aulay'ın diğerlerini dışarı çıkarmasını izledi, düşünceleri biraz karıştı.

Onun gerçekte kocası olmadığı düşüncesine alışmakta zorluk çekiyordu. Ancak ertesi gün ya da bir rahip bulur bulmaz evleneceklerini kendine hatırlattı. Yine de onu kocası olarak düşünmüştü. . . yani hatırlayabildiği tüm tarih boyunca.

İçini çekerek başını hafifçe salladı. Acair Amca'ya göre Jetta, onun henüz amcası olmadığını anlayınca bu düşüncüyü durdurdu. Yine de belki öyleydi. Acair Amca'ya göre o ve Aulay bir şekilde evlenmişler ve bir şöhrete sahiplermiş. Ne söylediğini hatırlamıyordu. Onların elle bağlandıklarını ve kanunen evli sayıldığını söylediğini hatırlıyordu. Yani sonuçta Aulay onun kocasıydı ve ona aile gibi davranan bu insanlar da onun ailesiydi. Ama bir papazın kutsadığı düzgün bir evlilikleri olsaydı kendini daha iyi hissedirdi.

Kapının kapanma sesi kulağına çarptı ve Aulay odaya döndüğünde Jetta başını kaldırdı. Kısa bir süre dudağını ısırıp ve sonra sordu: "Sizce Peder Archibald yarın dönecek mi?"

Aulay yatağa doğru yürürken, "Şanslıysak bunu yapacak," diye mırıldandı.

"Kimse evlenmediği takdirde nerede evleneceğini seçerek onu gücendirmek gibi bir arzum yok."

"Ah evet, bu yanıltıcı olabilir, değil mi?" o da kabul etti ve sorunu düşünürken ellerine bakmak için başını eğdi. Eğer evlenmek için MacDonnell'ı seçerlerse (ki yakında yeğenleri olacak yeğenleriyle tanışmak istediği için bu onun tercihi

olurdu) Niels, Dougall ve hatta Sinclair'ler gücenebilir.

"Evet, çok zorlu," diye onayladı Aulay. "Kimsenin duygularını istemeden incitmek gibi bir arzum yok, o yüzden bu sefer şansın yanımızda olmasını ummalıyız."

Başını salladı ve odanın hiçbir yerinde onu göremeyince kaşlarını çatmak için etrafına baktı.

"Ne yazık ki, benimle evlenme konusunda fikrini değiştirirsin korkusuyla bunu itiraf etmekten nefret etsem de," diye devam etti, sesi varlığının tek kanıtıydı, "Ben erkeklerin en şanslısı değilim, aşkım. "

Jetta, onun sesini takip ederek yatağın kenarından baktığında onu bir şiltenin üzerinde, bir kolunu yüzünü kapatmış halde yatarken gördü. Son ikisi anlayana kadar onun sözleri karşısında kaşlarını çatmıştı. "Beni seviyorum." Ona ilk kez sevgi dolu bir ifadeyle hitap ediyordu ve bu onun yüreğini eritmişti. Bir an için bu duygunun tadını çıkardı, sonra yerdeki adama kaşlarını çatarak şöyle dedi: "Bunu nasıl söyleyebildiğini anlamıyorum. Bana gerçekten çok şanslı bir adam gibi görünüyorsun."

Aulay kolunu yana kaydırды ve şaşkınlıkla ona baktı. Muhtemelen onu orada, yatağın kenarında asılı dururken görmeyi beklemediği içindi, ama aynı zamanda onun sözleri yüzündendi.

"Ne?" İnanamayarak sordu. "Şanslı olduğumu nasıl söylersin?" "Olmadığını nasıl söylersin?" hemen karşılık verdi.

"Yüzümü gördün mü?" diye kuru bir sesle sordu.

Jetta, "Ah saçmalık," diyerek geri çekildi ve tiksintiyle yatağa uzandı.

"Bu ne anlama geliyor?" Aulay onu tekrar görebilmek için oturarak sordu. Omuz silkmek dışında cevap vermeyince, "Çirkin bairnlerin ağlayarak kaçması ve kadınların seni görünce dehşet içinde çılgılık atması gibi bir yüzle ortalıkta dolaşmaya ne dersin?" diye sordu.

"Ah, bunu yapmadılar," dedi inanamayan gözlerle ona bakarak.

"Öyle yaptılar," diye güvence verdi ona acı bir şekilde.

Bu haber karşısında kaşlarını çatan Jetta, yara izini daha yakından inceledi ve ardından şunu itiraf etti: "Sanırım ilk başta, yara izi hâlâ kırmızı ve çiğ iken, heyecan yaratmış olabilir."

"Lanet olsun ki öyle oldu," diye küskün bir şekilde homurdandı. "İlk yıl, neden olduğu tepkilerden kaçınmak için kaleden neredeyse hiç ayrılmadım."

"Ve ikinci?" diye sordu.

"Biraz daha iyiydi" diye itiraf etti gönülsüzce.

"Ve hiç şüphe yok ki ondan sonraki yıl daha da iyiydi," diye önerdi. Mutsuzca omuz silkti.

Jetta onu kısaca düşündü ve sonra sordu, "O halde gerçekten hiç yara almamayı ve Adaira Stuart'la evlenmeyi tercih eder miydin?"

"Sana Adaira'dan kim bahsetti?" Aulay şaşkınlıkla sordu.

Kaçamak bir tavrıyla, "Birkaç kişi ondan bahsetmişti," dedi. "Şimdi soruyu cevapla. Yara izi kalmamasını ve Adaira ile evlenmeyi mi tercih ederdin?"

"Aman Tanrım, hayır," diye homurdandı. "Hiç de düşündüğüm gibi bir kadın değildi. Onun hakkında bazı şeyleri nişan bozulduktan sonra öğrendim. . ."

Kafasını salladı. "Orada şanslı bir kaçış yaptım."

"Şanslı?" masumca sordu.

"Evet. Sarayda Sinclair'i baştan çıkarmaya çalıştığını biliyor musun? diye öfkeyle sordu, şanslı kısmını yakalayamadı. "Ve bu daha yaralanmadan önceydi. Teklifini reddettiğini çünkü onun bir başkasıyla nişanlı olduğunu bildiğini, ancak o sırada ben olduğumu bilmediğini söyledi. Bu, birbirimizi bu kadar iyi tanımamızdan önceydi ama eminim ki, kendisini daha az onurlu olanlara teklif etmişti."

Ağzını sıkıp şöyle dedi: "Ve o da hizmetçisini dövdü. Mavis bana nişanın bozulduktan sonra da olduğunu söyledi. Bir keresinde, sırf fırçasını düşürdüğü için Mavis'in önünde ona şiddetli bir şekilde vurmuştu. Evlenmiş olsaydık buradaki hizmetçileri dövmeye çalışmış olabilir. Hayır, o fahişe her zaman düşündüğüm gibi bir kadın değildi."

"Hmm. O halde gerçekten de şanslı bir kaçıştı ki sen yaralanmıştın ve o da nişanı bozmuştu, diye mırıldandı. "Evet." Başını salladı ve ardından ona sert bir bakış attı. Gözleri kısıldı. "Eğer yara izim olmasaydı, o fahişeyle evli olacağımı söylüyorsun."

Jetta ciddiyetle, "Ve bir ömür boyu onunla birlikte kaldım," diye belirtti. "Sanırım yara iziniz iyileşirken iki ya da üç yıl süren sefalet, Leydi Adaira Stuart'la bir ömür boyu sürecektir sefaletten kaçınmak için iyi bir takastı." "Evet," diye mırıldandı.

"Sen böyle söylediğine göre belki de şansım yaver gitmiştir." Bakışları yumuşayarak ekledi, "Özellikle de artık seninle evleneceğime göre."

"Sizin şansınız benim de şansımdı lordum, çünkü sizi kocam olarak görüyorum," diye ona güvence verdi bir gülümsemeyle ve sonra ekledi, "ve sizin çok büyük, çok sevgi dolu ve şefkatli ailenizi kendi ailem gibi kabul ediyorum. fazla."

Aulay bunun üzerine çarpık bir şekilde gülümsedi. "Meraklı ve müdahaleci olabilirler ama iyi niyetli olabilirler." "Evet, iyi şansının bir örneği daha var," diye güvence verdi ona.

"Çoğunlukla," dedi ciddiyetle ve kız onun kaybettiği kardeşi Ewan'ı düşündüğünü biliyordu.

Jetta nazikçe, Hayır, çoğunlukla değil, diye ısrar etti. "Kocacığım, hepsi seni seven ve ellerinden geldiğince yardım etmek için buraya koşan altı erkek ve bir kız kardeşin var. Sadece hayatın bu aşamasına kadar hayatta kalabilmeleri bile bir şans. Aileniz dokuz çocuğundan yalnızca birini kaybetti. Bunun ne kadar nadir olduğunu bilmiyor musun? Çoğu aile, çocukları bitmeden bu rakamın üç katını kaybediyor. Ama ailen sadece birini kaybetti ve altı erkek ve bir kız kardeşin var; bunlar sadece hâlâ sağlıklı ve iyi olmakla kalmıyor, aynı zamanda seni seven ve

önemseyen ve ihtiyacın olduğunda burada olan," dedi ve gözlerinin yaşardığını hissetti. bunu söyledi çünkü bu kadar şanslı olmadığını biliyordu, yoksa ailesi onu nişanlı bile olmadığı ve görünüşe göre onu öldüreceğinden korktuğu birine göndermeye çalışmazdı. Jetta, bir kız kardeşinin böyle bir sonla karşılaşmasını önlemek için elinden gelen her şeyi yapacağını biliyordu. Bu düşünceyi bir kenara iterek devam etti: "Ve sonra aldığın yara nedeniyle şanslıydın."

"Evet, yara izi Adaira ile evlenmemi engelledi" diye itiraf etti. "Bu konuda sana katılıyorum."

"Şu an o kısımdan bahsetmiyorum." dedi ciddiyetle. "Saldırganınız bir iki santim daha yakında dursaydı, darbeden kurtulamayacağınızın farkında mısınız? Ya da kılıç yerine gürz ya da başka bir şey kullanıyor olabilirdi ki bu kesinlikle seni öldürürdü. Hayatta olman gerçeği, şansın senin tarafında olmasının bir başka örneğidir.

"Sanırım öyle" diye onayladı.

"Peki, yaranın bile bu özelliğini pek etkilemediği kadar güzel bir görünüme sahip olman şanstın başka nedir ki? Ya da Tanrı'nın sana, karşılaştığım için şanslı olduğumu bildiğim bir zeka, nezaket ve şövalyelik bahsettiğini. Hayır kocam, şanssız değilsin. Ya da eğer öyleysen, o zaman senin talihsizliğin benim için iyi bir şans oldu, çünkü eğer yaralanmamış olsaydın ve nişanlın seninle evlenmeyi reddetmeseydi, o zaman ben de

artık seninle evlenemezdim. Ve sana koca diyebildiğim için ne kadar şanslı olduğumu biliyorum.

Yüzündeki şüpheyi görünce onu bundan kurtarmaya kararlı olarak şöyle dedi:

"Sen iyi bir adamsın Aulay Buchanan. Ve bu tek başına beni şanslı kılıyor, ama.

"Gözlerini kapatan Jetta kısaca dudağını ısırды. Onunla kendisi için evlendiğinden şüphe duymasını istemiyordu, onun güvenli bir sığınak olduğunu düşündüğü için değil. Ama bunu yapmayı düşünebilmesinin tek yolu itiraf etmektir. Omuzlarını dikleştirerek gözlerini açtı ve duyması gerektiğini düşündüğü şeyi itiraf etti. "Evlilik yatağını sabırsızlıkla bekliyorum kocam. Aslına bakılırsa, rahibin burada olmaması ve henüz evli olmadığımız için büyük bir hayal kırıklığına uğradım, çünkü öpücüklerin kanımı ateşliyor ve dokunuşun beni titretiyor ve zevkten ürpertiyor ve beni kabul etmenden başka hiçbir şeyi sevmem. kolların ve."

Aulay aniden yerden kalkıp dudaklarını onun dudaklarıyla kapladığında sözleri kesildi.

Jetta, Aulay'ın ağzını kapattığı anda ona açıldı. Daha sonra nefesi kesildi ve adam onu kucağına alıp yatağa yerleşirken omuzlarını tuttu. Vücudunun üst kısmını ona doğru çeviren Jetta da onu öptü, onun itici diliyle buluştu ve dil istila ederken onunla düello yaptı.

İlk başta yaptığı tek şey onu öpmekti. Uzun, derin, zorlu öpücükler onun inlemesine neden oldu ve adam onun yüzünü ellerinin arasına alıp başını istediği yöne eğdiğinde ona tutundu. Jetta hiç itiraz etmeden gitti, onu iyice öperken bir o yana bir bu yana eğildi ve sonra bir eli boğazına doğru uzanıp göğsünün üzerinden bir göğsüne doğru kayd, orada onu sıkmak ve kucaklamak, sıkmak ve yavaşça kucaklamak için durdu. öpücüğüne uyum sağlayacak sabit bir ritim. İkinci elinin yüzünden uzaklaştığını ya da elbisesinin düğmeleri üzerinde çalıştığını fark etmedi, ta ki bir kısmı aniden düşene kadar. Artık sadece istekli etini sıkan elin orada tuttuğu tek göğsü kaplıyordu. Diğer eli artık çıplak olan göğsü buldu ve onu da yağurmaya başladı. Avucunun ve parmaklarının sert derisi heyecanını artırınca Jetta inledi ve her iki eline doğru eğildi, öpücüğü biraz çılgınca bir hal aldı.

Aulay hemen ilk elini bezin düşmesine yetecek kadar bir süre boyunca kaldırdı ve o da kaba, çıplak eliyle o göğsü okşamaya devam ettiğinde ağzına kendisinin bile anlamadığı bir ricada bulundu.

Bir sonraki anda, adam öpüşmelerini kestiğinde itiraz etmek için ağlıyordu ama sonra adam ağzının boynuna doğru ilerlemesine izin vermek için sırtını koluna yasladı. Ağzı uzanıp elini göğsüne koyduğunda, kadın başını çeviriyor ve uzun bir ihtiyaç sesiyle inliyordu, göğsünün sığabildiği kadarını ağzına aldı ve sonra ağzını geriye çekene kadar çekti. meme ucu kaldı.

"Ah, kocam," diye inledi, başını tuttu ve ihtiyaç midesinin alt kısmında birleşip bacaklarının arasına kayar gibi görünürken kucağında kıpırdandı.

"Evet, aşkım," diye homurdandı tenine doğru ve sonra onu yatağa yatırıp yarısını üstüne, yarısını da yanına yerleştirdi. Dikkatini şimdi diğer göğsüne çevirdiğinde, bacağına kendisinininkinin arasına kaydığını ve göbeğine doğru itildiğini hissetti. Jetta içgüdüsel olarak bacaklarını dizinin etrafına doladı ve adam onu ileri geri hareket ettirirken onu hareket ettirdi.

Bir süre sonra meme ucunu serbest bırakarak homurdandı, "Seninle yatmayacağım kızım."

Jetta gözlerini kırpıştırarak ona boş boş baktı, konuşamadı ya da tepki veremedi. Vücudu onun çaldığı melodiye göre mırıldanıyordu ve herhangi bir şeye konsantre olmakta zorlanıyordu.

Bunu anlamış gibi görünen Aulay çarpık bir şekilde gülümsedi ve ardından "Tanrım, böyle güzelsin" dedi. Jetta vücudunun tamamına baktı. Elbisesinin üst kısmı artık beline dolanmıştı, etek neredeyse aynı derecede yukarıya doğru çekilmişti ve o izlerken, adamın eli göğsünü serbest bıraktı ve dizi yana kayarken boş boş kadının bacaklarının arasına kayd.

İlk dokunuşu onun altında kıpırdanmasına ve çılgılık atmasına neden oldu. Ama

parmakları onun istekli teninin üzerinde dans etmeye, oradaki heyecanın merkezini daire içine alıp dürtmeye başladığında, onu susturmak için hemen ağzını kendi ağzıyla kapattı. Tam buna bir an daha dayanamayacağını düşündüğü sırada Jetta içine bir şeyin itildiğini hissetti. Adam giyinmiş olduğundan ve bu bölgeye yakın bir yerde sadece dizi ve eli olduğundan, bunun bir parmak olması gerektiğini düşündü ve başparmağı heyecanının özünü okşamaya devam ederken parmak içeri ve dışarı kaymaya başladığında bunu umursamadı.

"Ah, kocam, lütfen," diye nefesi kesildi Jetta, öpüşmelerini yarıda bıraktı ve sonra ne söylediğini anlayınca kaşlarını çatı. "Yani Aulay'ı kastediyorum."

"Bana kocam deyin. Yakında olacağım ve bu hoşuma gidiyor, diye mırıldandı, göğsüne burnunu sürterek. "Kanımı ateşliyor."

"Evet, o zaman sana koca diyeceğim," diye soludu, adamın dili meme ucunun üzerinde gezinirken. Aulay sanki bu sözler gerçekten kanını ateşlemiş gibi inledi ve sonra eli bacaklarının arasında daha hızlı hareket etmeye başladığında parmağını daha derine daldırırken ağzıyla tekrar bir meme ucunu aldı.

"Ah kocacığım," diye bağırdı Jetta, içgüdüsel olarak bacaklarının kapatmadığı dizini kaldırdı ve kendini okşamaya doğru itti.

"Ah lütfen kocam, ah lütfen kocam, ah lütfen," diye dua eden Jetta, adamın teklif ettiği şeye doğru çabalarken bunu yaptığının pek farkında değildi, sonra kapı çalındı ve ikisi de donup kaldılar. Aulay meme ucunun ağzından kaymasına izin verip başını kaldırıp kapıya baktığında Jetta itiraz inlemesini durdurmak için dudağını

ısırmak zorunda kaldı. Her kim olursa olsun, eğer bir şey söylemeseydi, onların çoktan uyuduğunu varsayardı ve ayrılırdı, diye düşündü, o seslendiğinde, "Ne?"

Alick kapının arkasından neşeyle, "Peder Archibald yeni döndü," diye seslendi. "Dougall sabah ilk iş evlenmek istediğini söylemek için kiliseye gitti."

Aulay sert bir şekilde Jetta'ya döndü, onun geniş gözlerini, dik meme uçlarını ve bacaklarının arasına gömdüğü elini gördü ve "Bu gece" diye homurdandı.

"Ne?" Alick ve Jetta bunu şaşkınlıkla söyledi.

"Bu gece evleniyoruz," diye yanıtladı, elini kadının bacaklarının arasından çekip onu yataktan çekerek ayağa kalktı.

"Bu gece Jetta'yla evlenmek istediğini mi söyledin?" Alick sanki doğru işittiğinden emin değilmiş gibi sordu. Aulay, "Evet," diye homurdandı ve Jetta'nın elbisesini tekrar yerine oturtmaya başladı. "Git ona söyle ki kendisi hazırlanabilsin. Ve Saidh'e herkesi kiliseye götürmesini söyle. Herkes. Buchanan halkı, lordlarının gelinini talep etmesine tanık olmak isteyecektir. Ve Conran'a söyle bir sürü bira, elma şarabı ve uisge beatha getirilsin. Daha sonra kutlamak isteyecekler."

Alick, onaylama olabilecek bir şeyler homurdandı ve sonra onun uzaklaşan ayak

seslerini duydular.

"Bu gece evlenmek istediğinden emin misin?" Jetta sordu, vücudu ihtiyaçtan mırıldanıyordu. Onun tek istediği elbisesini çıkarması ve başladığı işi bitirmesiydi. Dügün bekleyebilir, diye düşündü ve şöyle dedi: "Yarın her zaman evlenebiliriz. 'İki bize hazırlanmak için daha fazla zaman verir ve artık geç oldu.'

Elbisesini yeniden düzenlemeyi bitiren Aulay, yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öptü; ihtiyaç ve tutkuyla dolu derin, aç bir öpücüktü bu. İnleyerek Jetta hemen onun içine karıştı ve ona destek çıkınca isteyerek gitti.

Adamın onu yatağa doğru ittiğini umuyordu ve öyle de yaptı ama beklediği gibi değil. Karyola direği omurgasına baskı yapana kadar onu destekledi, sonra bacağına arkasına uzandı ve kalçasını çekmek için onu kaldırdı, kendisini ona iyice bastırırken onu tek bacağına üzerinde dengede bıraktı.

Daha sonra öpüşmelerini keserek tekrar ona bastırdı ve sordu, "Seni istediğimi hissedebiliyor musun?" "Evet kocam," diye soludu Jetta, ona sürtünen sertliğe karşı bastırırken.

"Seni o kadar çok istiyorum ki, acı veriyor," diye itiraf etti, tekrar ona sürtünerek. "Seni çırılçıplak soymaktan, yatağa atmak ve öyle sert ve derin bir şekilde içine sokmak ki herkesin duyması için zevk çığlıkları atmaktan başka bir şey istemiyorum."

Jetta, "Ah evet kocam," diye neredeyse hıçkırarak bacağına ona doladı.

"Ama senden o çığlığı aldığında duyan herkesin karım olduğunu bilmesini istiyorum, aşkım," diye ekledi ondan biraz uzaklaşarak.

"Ah," diye nefes aldı Jetta, şimdi onu memnun etmeyi planlamadığının farkına varınca hayal kırıklığı çöktü. Yüzünü avuçlayıp nazikçe şöyle dedi: "Rahip bunu yapmak için buradayken biz evlenmeden seni kabul etmeyeceğim." Onu nazikçe burnundan öperek çarpık bir şekilde gülümsedi ve ona güvence verdi, "'Hayır' uzun sürecek."

"Hayır," diye kabul etti zayıfça.

Gülümsemesi şeytani bir hal aldı, elini eteğinin altından ve kaldırdığı bacağına iç kısmından parmakları onun kaygan tenine değene kadar kaydırıp ve ekledi: "Ve rahip sorduğunda bana hâlâ ıslak olduğunu bilmekten keyif alacağım. beni kocan olarak kabul ediyor musun?"

"Koca!" şok olması gereken bir sesle inledi ama adam onu okşarken sesi daha çok bir yalvarış gibiydi. Parmağını onun heyecan tomurcuğunun üzerinde gezdirdi ve sonra onu içine daldırdı ve kulağına hırlayarak sıkıca bastırdı, "Söz veriyorum, rahip bizimle evlenmeyi bitirdikten birkaç dakika sonra eteğini kaldıracağım ve içine sokacağım sen gerçek olanla. Ve sen tatmin olana kadar durmayacağım. Parmağını geri çekip bacağına düşmesine izin verdiğinde Jetta, "Aman Tanrım," diye inledi. Daha sonra onu kapıya götürmek için elini yakaladığında uysal bir şekilde onu takip etti ama artık akli biraz dönüyordu.

Bölündüğü için üzgündü. Locadaki masanın üzerinde ona verdiği izni bulmaya

çok yaklaşmıştı ve bu kesinti karşısında ağlayabilirdi. Öte yandan, düğünün yalnızca tahliyeyi geciktireceğini biliyordu. Bu gece evlenecek ve düzgün bir şekilde yatağa girecekti. Jetta'nın bundan hiç şüphesi yoktu. Ve buraya döndüklerinde serbest bırakılmasını kocasının sağlayacağından hiç şüphesi yoktu. Sorun şu ki, adam bunu havuץ ve somun ekmekle devam ettiriyordu ve o da bundan hoşlanacağından hiç emin değildi.

Jetta kendini cesaretlendirmesine rağmen parmağını onun iaine itmişti ve bu hiç acımamıştı. Belki onun havucu da yemezdi.

Bu arzulu bir düşünceydi ve o da bunu biliyordu. Jetta anılarının çoğunu kaybetmiş olabilir ama olmadığı bazı şeyler vardı ve bunlardan biri de kilisenin birleşmenin acı verici olduğu ve Havva'nın günahlarının cezası olduğu yönündeki iddialarıydı. En azından rahipleri böyle iddia etmişti.

Jetta bir anısına daha kavuştuğunu fark etti ama pek umursamadı. Bu onsuz da yapabileceği bir şeydi. Üstelik birleşmenin başka yerlerde de acı verici olduğunu duyduğundan oldukça emindi. En azından ilk kez. Yürümeyi, konuşmayı ve satranץ oynamayı hatırladığı kadar bu öğretileri de net bir şekilde hatırlıyordu, bu nedenle tatlı bir zevk ve ardından ıstırap dolu bir gece geçireceğinden şüpheleniyordu. Aulay onu yatak odasından

çıkarırken bu onu biraz daha az istekli hale getirdi.

"Alick bu gece evlenmek istediğini söyledi."

Jetta bu duyuruya baktığında Saidh'in Edith, Murine ve Jo'yu yatak odasının dışındaki koridorda onlara doğru yönlendirdiğini gördü.

Aulay hemen, "Evet," dedi.

Said başını salladı. "O halde Jetta'yı hazırlamamız gerekiyor."

Aulay bu iddia karşısında kaşlarını çattı. "Hazırlanmasına gerek yok. O iyi."

Murine dehşetle, "O hiç iyi değil," diye karşı çıktı.

"Evet," diye onayladı Edith. "Kabuk kısmı eksik, saçları dağınık ve elbisesi buruşmuş. O, bu şekilde evlenip Buchanan halkına yeni hanımları olarak sunulamaz.

Aulay kaşlarını çattığında ve tereddüt ettiğinde Jo sakinleştirici bir şekilde şunları söyledi: "Dördümüz onun üzerinde çalıştığımıza göre onu birkaç dakika içinde hazır hale getirebiliriz. Ekosenizi de değiştirebilirsiniz, efendim. Sen de biraz buruşuksun."

Saidh, "Ve kolunda şarap falan var," diye ekledi. "Jo haklı. Değişmelisin."

Aulay ceketinin koluna baktı, küfretti, sonra başını salladı ve teslimiyetle şöyle dedi: "İyi. Ama önce odamdan yeni bir ekose almam gerekecek."

Murine hemen, "Orada üstünüzü değiştirebilirsiniz," dedi. "Dougall ve benim bulunduğumuz odayı kullanabiliriz. Elbiseler zaten koridordaki sandıklarda, bu yüzden ana yatak odasına girmemize hiç gerek yok."

Tekrar başını sallayarak Jetta'nın elini sıkacak kadar duraksadı ve geldikleri yöne

doğru dönmeden önce ona gülümsedi.

Kapı Aulay'ın arkasından kapandığı anda Murine, "Bence soluk yeşil elbiseyi giymeli," diye duyurdu.

Edith, koridordaki yarım düzine sandıktan birine doğru ilerlerken, "Sanırım haklısın," dedi. Uğrayıp açtığı kapı ana yatak odasının kapısının karşı tarafındaydı. Jetta, Edith'ten Murine'e baktı ve "Ama hâlâ sandıkta. Kırışık olacak."

"Hayır, olmayacak" dedi Murine sırtarak. "Adamlar sandıkları getirdiği anda onu çıkardım. Böyle bir şeyin olacağından şüpheleniyordum."

"Eh, bu neden burada olmadığını açıklıyor," dedi Edith kuru bir sesle ve az önce açtığı sandığın içindekilere kaşlarını çatı.

"Nedir?" diye sordu Saidh, sandığın içine bakmak için Edith'e doğru ilerleyerek. Jetta, Murine ve Jo da onlara katılırken Edith, "Önlüklerin hepsi ezilmiş," diye belirtti. "Üzerlerinde ağır bir şey varmış gibi görünüyor."

"Evet," diye mırıldandı Saidh ve bazı kumaşların altından çıkan bir şeyi almak için eğildi. Doğrularak, üzerinde süslü oymalar bulunan, abanoz saplı, çok iyi işlenmiş bir bıçağı havaya kaldırdı. "Bunu düşüren kişi gibi ağır bir şey olabilir mi?"

"Hımm," dedi Jo gözleri kısılarak. "Evet, belki kadınları merdivenlerden aşağı itmeyi seven bir okçu bile olabilir?" "Bu bir top hançeri," dedi Jetta yumuşak bir sesle, korumanın üzerindeki iki oval şişkinliğe bakıp üzerlerine oyulmuş şekilleri fark etti. "Sanırım o bıçağı daha önce görmüştüm."

"Nerede olduğunu hatırlıyor musun?" Saidh sordu ama Jetta hatırlamaya odaklanmaya başladığında bıçağı kolunun içine gizledi ve "Hayır, denemeyin" diye ciyakladı. Bu senin düğün gecen. İhtiyacın olan son şey baş ağrısıdır."

"Ama..." Jetta itiraz etmeye başladı.

"Hayır, Saidh haklı," diye araya girdi Jo, Jetta'nın omuzlarından tutup onu Dougall ile Murine'in kaldıkları odaya doğru çevirdi. "Yarın hatırlamaya çalışmak için yeterince yakın. Şimdilik yapmamız gereken şey ne yapıyorsun, Saidh?"

Jetta bu yorum üzerine irkilerek döndüğünde Jo'nun sandığa adım atan ve şimdi de içine çömelmek üzere olan diğer kadına ağzı açık baktığını gördü.

"Ne kadar büyük olduğunu görüyorum," dedi Saidh kuru bir sesle ve sonra çömelerek kendini içeride olabildiğince küçülttü. "Çok yer kaldı mı?" diye sorduğunda sesi biraz boğuktu. Bir erkek sığabilir mi?"

"Evet," dedi Edith ciddi bir tavırla. "Bu büyük bir sandık. Üstünüzde en az bir ayak boşluk var, kapağı saymazsak hayır."

Murine başını sallayarak, "Ve önünüzde, arkanızda ve her iki yanınızda da birkaç santim var," diye ekledi. "Kocalarımızdan biri kadar iri bir adam bile sığar."

Saidh memnuniyetle, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi ve tekrar doğruldu. Dışarı çıkarken mırıldandı: "Adamların, saldırganın geçitleri kullandığı konusunda yanıldığından şüpheleniyordum. Sadece aile üyeleri onları biliyor."

Jo kaşlarını çatarak, "Gerçi sandıkları kontrol etmediklerine inanmak zor," dedi.

Saidh omuz silkerek "Muhtemelen öyle yaptılar" dedi ve ardından şunu işaret etti:

"Hançer elbiselerden birinin altındaydı. Saldırganın elbiselerden birini çıkarıp içeri girip elbiseyi kendi üzerinden çıkardığına şüphe yok. Sonra adamlar kapıyı açtığında..."

"Sadece önlük gördüler," diye bitirdi Murine başını sallayarak.

"Göğüslerdeki tek şeyin bu olduğundan emin olmak için önlükleri dışarı sürüklemeyi akıllarına bile getiremezlerdi. Onları doldurduğumuzu biliyorlardı." "Evet," diye mırıldandı Edith ve sonra sertçe sordu, "Ama o sandıktaki bütün o elbiseler nerede?"

Murine, "Eh, açık yeşil olanı odamda," diye belirtti. "Ve Jetta koyu yeşil giyiyor..." Aniden duraklayarak yüzünü buruşturdu ve şöyle dedi: "Özür dilerim. Sorcha'yı mı yoksa Jetta'yı mı tercih edersin?"

"Aslında ben de artık Jetta'ya daha çok alıştım ve onu tercih ediyorum."

Saidh gülümseyerek, "Güzel, o zaman sen ziyarete gittiğinde ve Sorcha'mız orada olduğunda daha az kafa karışıklığı olur," dedi.

"Doğru," diye onayladı Jetta sırtarak.

Hepsi gülümsedi ve Edith boğazını temizleyerek "Elbiselere dönelim" dedi.

Jetta'nın giydiğini ve açık yeşil olanın da senin odanda olduğunu biliyorum

Murine, ama yine de bu sandıkta birçok elbise eksik."

"Evet," diye onayladı Jo. "Ve pansiyondaki elbiseleri ayırdığımızda, içinde Jetta'nın rengi olan en iyi görüldüğünü düşündüğümüzleri koyduk."

Saidh üstteki elbiseyi çıkarırken, "Burada artık yalnızca iki kişi kaldı" dedi.

Edith düşünceli bir tavırla, "Saldırgan önceden plan yapmış ve hızlı bir saklanma noktası olarak hazırlamak için elbiselerin çoğunu çıkarmış olmalı," dedi.

"Evet ama elbiseleri çıkardığında nereye koyacaktı?" Jo sinirle sordu.

Bir dakika kadar sessiz kaldılar, sonra Saidh elindeki elbiseyi düşürdü ve göğüs kapağını hızla kapattı. "Buralarda bir yerlerde olmalılar. Kimsenin farkına varmadan yarım düzine elbiseyi kaleden dışarı taşıyamazdı. Yarın onlara bir göz atacağız. Bu gece ilgilenecek başka işlerimiz var."

"Evet," diye onayladı Jo, Jetta'ya gülümsemek için dönerek.

"Peki ya sandık?" Edith, Jetta'yı Murine'in odasına doğru götürürken sordu.

"Bundan adamlara bahsetmemeli miyiz?"

Saidh, "Bunu erkeklere törenden sonra anlatabiliriz," diye karar verdi. "Ama hayır Aulay. Yarına kadar bu ve benzeri endişelere kapılmasına gerek yok. Jetta'nın büyük gecesini mahvetmek istemiyoruz."

"Evet." Murine Jetta'yı dirseğiyle dürttü ve ona alaycı bir şekilde sırtıttı. "Bu gece sadece zevkle ilgilenmeli." Edith gülerek, "Ooooooh ayyyyyye" diye mırıldandı.

"Durun," dedi Jetta, onların alaylarına yarı gülerek ama tamamen kızarak ve önümüzdeki gece için biraz da gergin olarak.

Görünüşe göre Jo onun endişesini fark ederek anlayışla gülümsedi ve sakinleştirici kolunu ona doladı. "İyi olacak." İlk başta biraz acıtabilir ama Aulay nazik bir

adama benziyor ve kesinlikle sana karşı şefkatli hisleri var. O sana karşı nazik olacaktır."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Jetta umutla sordu.

"Elbette yapacak. Aulay çok tatlı. Kesinlikle nazik olacak," diye güvence verdi ve sonra ekledi, "Rory'nin ayak bileğine sarılı olduğu keten işe yaramış gibi görünüyor. Neredeyse topallayamıyorsun."

Jetta dikkati dağılmış bir şekilde, "Ah evet," diye mırıldandı. "Ama gerçekten Aulay'ın bana karşı nazik davranacağını mı düşünüyorsun demek istemedim. Yapacağını zaten biliyordum. Ben sorguluyordum. . . Gerçekten Aulay'ın bana karşı şefkatli hisleri olduğunu mu düşünüyorsun?" o açıkladı. Yani beni istediğini biliyorum ama beni sevdiğinden emin olmadığını söyledi. Belki de onun bana karşı hissettiği tek şey onun yara izinden etkilenmediğim için duyduğu arzu ve şükrandır."

Saidh sessizce, "Ve sen onun sevgisini istiyorsun," dedi. "Evet. Onu seviyorum," diye belirtti.

"Bunu yaptığına emin misin?" Saidh usulca sordu. "Yoksa hayatınızı kurtardığı için hissettiğiniz tek şeyin arzu ve şükran olması mümkün mü?"

"Ben..." diye söze başladı Jetta, sonra duraksadı ve soruya hak ettiği önemi verdi. Onu yalnızca onu arzuladığı ve onun için yaptığı her şeye minnettar olduğu için sevmesi mümkün müydü?

"İyi tanrı!"

Düşüncelerine bu şekilde müdahale edilmesiyle irkilen Jetta, şaşkınlıkla Aulay'a baktı. Artık hazırlanmayı bitirmişti. Anlayabildiği kadarıyla üstünü değiştirmiş, saçını güzelce fırçalamış ve hatta odalarındaki leğende hızlıca yıkanmıştı. Adam hazırды ve daha onun üzerinde çalışmaya başlamamışlardı bile. Henüz Murine'in odasına bile ulaşmamışlardı.

Aulay, sanki aklını okumuş gibi, "Daha başlamadınız bile," diye ciyakladı.

"Şimdi gidiyoruz," dedi Saidh sertçe, Jetta'nın kolunu yakalayıp onu Murine ve Dougall'ın odasının kapısına doğru son birkaç adıma yönlendirdi. Kapıyı açarak Jetta'yı içeri çağırdı ve kardeşine seslendi: "Haydi kiliseye git. Biz de arkanızda olacağız. Bu bir dakikanızı bile almaz."

O konuşurken diğer kadınlar odaya koşmuşlardı ve son söz söylendiği anda Saidh kapıyı iterek kapattı. Jetta'ya dönerek alaycı bir şekilde gülümsedi ve şöyle dedi: "Senin onu şimdi sevmen ya da onun seni sevmesi pek önemli değil. Birbirinizi istiyorsunuz ve daha da önemlisi birbirinizden hoşlanıyorsunuz ve bu iyi bir

başlangıç. Çoğu kişi evliliğe başlıyor."

"Beğenmek istemekten daha mı önemli?" Jetta ilgiyle sordu.

Kadınlar giydiği elbiseyi çıkarmaya çalışırken Jo, "Ah evet," diye güvence verdi. "Tutku dalgalar gibidir; saat, gün ve mevsime göre yükselip alçalır. Ancak arkadaşlık çok daha istikrarlıdır. Tutkunun aklınızdaki son şey olduğu günleri

atlatmanızı sağlayacak.”

"Mesela, omzunuzda ağlayan bir bebek varken ve dişlerinizi çiğneyen iki bebekken, o kadar yorgunsunuz ki, önünüzü göremiyorsunuz ama sizi küçük bir houghmagandie ile neşelendirmeyi düşünüyor," dedi Saidh kuru bir sesle. "O halde kafasına bir savaş baltası dayamak isteyeceksin."

Jetta'nın gözleri büyüdü.

Jetta'nın giydiği elbise yere düşerken ve Murine giyeceği açık yeşil elbiseyle yaklaşırken Jo keyifle, "Ama dostluk senin elinde kalacak," dedi. Onu takmak için başının üzerine kaldırırken Jo devam etti: "Ve birkaç saat, gün, hatta belki bir hafta sonra iyice dinlenip iyileştiğinde, daha önce önerdiği o houghmagandie ile yeniden ilgileneceksin. ve sunabileceği tatlı kurtuluş.

"Evet, onun için de aynısı olacak," diye temin etti Murine, elbise yerine oturunca ve korselerini bağlamaya koyulduğunda. "Her şeyin ters gidebileceği ya da yorgunluktan o kadar kör olduğu, houghmagandie'nin aklına gelen son şey olduğu ve yaptığınız hiçbir şeyin ilgisini çekemeyeceği günler yaşayacak."

Konaklamalar bittiğinde, Murine'in alaycı bir şekilde itiraf ettiği gibi dikkatlerini saçlarına çevirdiler: "Dikkat edin, o günler erkekler arasında çok daha az sıklıkta oluyor. En azından Dougall'la birlikteler."

Edith, "Ama arkadaşlığın o günleri de atlatmanı sağlayacak," diye güvence verdi ona.

Saidh, "Ama bu çok uzun sürmeyecek," diye güvence verdi ona. "Siz ve Aulay, bir süre sonra dışarıda olduğunuzdan daha çok odanızda olacaksınız."

"Evet, siz meşgulken saldırganı yakalamaya yardım etmek için burada olmamız iyi bir şey," diye mırıldandı Murine ve itiraf etti, "adamlara, saldırganın onlardan nasıl kurtulduğunu keşfettiğimizi söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Evet," dedi Jo gülümseyerek. "Çok sinirlenecekler."

"Hiç şüphesiz," dedi Saidh neşeyle, hepsi eserlerini incelemek için geri çekilirken. Edith, "Harika," dedi.

"Evet, mükemmel," diye mırıldandı Murine ve kendini görebilmek için Jetta'yı duvardaki aynaya doğru çevirip ekledi, "saçını kestiklerini bile söyleyemezsin." Jetta kendi yansımasına baktı ve gözlerini kırıştırarak kendisini zar zor tanıdı. Onu çok güzel göstermişlerdi. Teşekkür ederim, diye fısıldadı.

Saidh gülümseyerek, "Teşekküre gerek yok," diye güvence verdi. "Artık ailenin bir üyesisin. Ya da sizi kiliseye götürdüğümüzde öyle olacak."

"Hangisinden bahsetmişken, olur mu hanımlar?" Jo kapıya doğru giderken söyledi.

Jetta kendini odadan çıkarılmış ve ailesi olmak üzere olan dört sevimli, gülen bayan tarafından aceleyle koridorda yürürken buldu.

“Tebrikler efendim! Biz de sizin için çok mutluyuz ve mutluluğunuza birlikte kadeh kaldırmak için sabırsızlanıyoruz.”

Aulay içtenlikle, "Teşekkür ederim Fergus," dedi.

Jetta gülümsedi ve adama da teşekkür etti. Onunla daha önce hiç tanışmamıştı ama kocasının askerlerinden biri olduğundan şüpheleniyordu. Tören bittikten sonra birçok asker ve hizmetçi onları tebrik etmek için durmuştu.

"Geri dönüp senin mutluluğuna kadeh kaldırmalıyız," dedi Dougall gülümseyerek ve Buchanan halkının sonuncusu da uzaklaşıp kaleye geri dönerken kardeşinin sırtına vurdu.

Jetta, yeni kocasının yüzündeki kaşlarını çattığını gördü ve sonra gülümsedi ve başını salladı. “Evet. Ama öncelikle Jetta ve benim, bu kadar geç bir zamanda ve uzun dönüş yolculuğundan sonra bu hizmeti yerine getiren Peder Archibald'a teşekkür etmemiz gerekiyor.”

"Ah evet." Dougall, kilisenin kapısının yakınında insanlarla konuşan rahibe baktı. Aulay hafifçe, "Sen ve diğerleri devam edin," diye önerdi. “Arkanızda olacağız.”

Başını sallayan Dougall, onun sırtına bir kez daha vurdu ve sonra diğerlerini toplamak ve onları kaleye doğru yönlendirmek için döndü ve Aulay ile Jetta'nın birazdan onları takip edeceğini söyledi.

"Gelmek." Aulay onu kollarına aldı ve kiliseye ya da kaleye doğru değil, ikisinden de uzaklaşarak karanlığın içinden doğruca ahırlara doğru koştu.

"Burada ne yapıyoruz?" Ahırlara girip yavaş yavaş yürürken, kafa karışıklığıyla sordu.

"Odamızdan çıkmadan önce, törenden birkaç dakika sonra geri dönüp başladığım işi bitireceğimize dair size bir söz verdim," diye hatırlattı ona ciddi bir tavırla, onu tezgahların arasından geçerek arabanın arkasındaki balyalara götürdü. ahırlar.

"Ancak kaleye dönersek bu yeminimi yerine getiremeyeceğim. Halkımız önce bir kadeh kaldırmakta ısrar edecek, sonra bir tane daha, odamıza çekilebilmemiz saatler alacak," diye belirtti.

"Evet," diye onayladı, kızarak.

"Ama burada biraz duralım mı?" diye ekledi, kulağına eğilmek için başını eğerek, "sözümü tutabilirim." "Ah," diye soluduğunda başını tekrar kaldırdı.

Aulay, sanki hatlarını ezberliyormuş gibi bir an sessizce ona baktı ve sonra onu öpmek için başını eğdi. Bacaklarını serbest bıraktığında Jetta'nın ağzı şaşkınlıkla açıldı ve dili, açık alanı hemen doldurmak için içeri kaydı. İlk başta cevap veremeyecek kadar irkildi, ama sonra elleri vücudunun üzerine doğru kaydı, sırtına masaj yaptı ve onu daha da yakınlaştırdı, sonra da poposunu kavrayıp bacaklarının arasındaki bağlantı noktasına sert bir şekilde bastırmaya kadar onu yerden kaldırdı. . Dilini onun içine sürmesiyle aynı anda ağzına girdi ve Jetta inleyerek onu öpmeye başladı. Adam ağzını yırttığında henüz yanıt vermeye başlamamış gibi görünüyordu.

Dudaklarını kulağına kaydırıp burnunu çekti ve homurdandı: "Sana karşı hâlâ sertim aşkım. Benim için hâlâ ıslak mısın?"

"Ben..." Adamın eli uyluğunun arkasına doğru kaydığında ve daha önce odalarında olduğu gibi bacağını tekrar kalçasına doladığında nefesi kesilerek durdu. Daha sonra kendi gözleriyle öğrenmek için elini eteğinin altına ve bacağına kaydırıldı.

"Aman Tanrım, öylesin," diye inledi ve sonra ağzını kendi ağzıyla kapattı ve onu okşamaya başlarken tutkuyla öptü.

Jetta inleyerek onun omuzlarını tuttu ve hevesle onu öptü, kalçaları da okşamaya doğru hareket etti. Adam aniden parmağını ona doğru kaydırduğunda nefes nefese bir çığlık atarak öpücüğünü kesti ve Aulay kulağına döndü, bu kez eli büyüsunü yaparken memeyi kemirip emdi.

"Koca lütfen," diye sızlandı Jetta ve bacaklarının kopmak üzere olduğundan emin olarak ona umutsuzca sarıldı.

"Lütfen ne?" diye homurdandı ve daha sert bir şekilde itti. "Bana zevkini ver, karım." "Ben-ben, O-!"

Aulay onun ağlamasını ağzıyla kesti, onu derinden öptü ve kollarında kasılıp titrerken parmağını ona sokmaya devam etti. Jetta, pansiyonda olduğu gibi tembel rahatlama hissinin onu tekrar ele geçirmesini bekleyerek, onu yerleştirdiği dalgaya bindi, ancak bunun yerine, onu okşamaya devam ettikçe heyecanı yeniden artmaya başladı.

Aulay ağzını yırtarak homurdandı, "Zevkini tatmak istiyorum."

Jetta bu sözler karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve sonra birdenbire onun önünde diz çöktüğünde dehşet içinde ona baktı.

"Koca!" korkuyla tısladı, adam elbisesinin eteğini yakalarken bakışları açık ahır kapılarına ve arka tarafa kaydı. Adam eteğinin altında kaybolurken, "Nesin sen... Aman Tanrım," diye nefesi kesildi. Kafasını kumaşın içinde yakalamaya çalışırken fısıldadı, "Ya biri içeri girerse?"

Kısa bir süreliğine başını geriye çekerek şöyle dedi: "Kapılar kapalı ve köprü yukarıda. Bu gece kimsenin ahırlara ihtiyacı olmayacak ve ahırın sahibi Fergus."

"Fergus?" Jetta, kafası tekrar eteğinin altında kaybolurken boş boş yankılandı ve ardından onları tebrik eden son adamı hatırladı. Adamın onların mutluluğuna içki içmeyi sabırsızlıkla beklediğini hatırladı ve Aulay bacaklarını ayırmaya çalışırken geriye doğru düştü. Şans eseri, kendisini önüne koyduğu balyaların üzerine düştü. Bunu yaptığı anda, Aulay onu kendi isteğine göre hareket ettirmek için bacaklarını tuttu ve sonra da yapmak istediğini söylediği zevkin tadına baktı.

Çığlık atmamak için bir eliyle ağzını kapatan Jetta, onun üzerinde çalışmaya başlarken kendini topraklayacak bir şeye uzandı. Bulduğu tek şey samandı ama Aulay samanı tamamen yutmaya çalışırken, parmaklarını içine daldırıp elinden geleni yaptı. Dili yukarı aşağı hareket etti ve heyecanının merkezine odaklanmadan önce hassas kıvrımlarını emdi. Bunu sonsuzluk gibi gelen bir süre

boyunca yaptı, arzuladığı özgürlüğe doğru onu teşvik etti ve sonra delireceğini düşünene kadar dikkatini başka yöne kaydırarak onu geri çekti. . . ya da onu bu şekilde çıldırtmayı bırakmazsa ona yumruk atacaktı.

Jetta, sevgili Tanrım, Saidh'in haklı olduğunu fark ettiğinde bu düşünce onu neredeyse güldürüyordu! Sonra Aulay aniden parmağını onun içine kaydırды ve ağzıyla ciddileşti ve bu kombinasyon onu şaşırttı. Elini çığlık atarak, serbest bırakılması ona çarptığında balyaya saldırdı, his onu bunalttığında zihni kısa bir süreliğine serbest kaldı.

Jetta, Aulay'ın yaptığı işi bırakmadığını fark ettiğinde ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Artık hassas olan çıkıntidan uzaklaşmış olmasına rağmen, parmakları ve ağzıyla onun üzerinde çalışmaya devam ediyordu. Ve sonra parmağı onun içinde büyümüş gibiydi. Bunun imkansız olduğunu biliyordu, bu yüzden yalnızca ikinci parmağını birinci parmağına kattığını varsayabiliyordu. Aynı zamanda onları farklı bir şekilde hareket ettirdiğini fark etti, hafifçe yaydı, onu yaydı, fark etti, onu hazırlamaya çalışıyordu...

"Ah!" Jetta nefes nefese onun avucunun içine girdi, dili tekrar onun heyecanının merkezine dönerken adamın ne yaptığını anlamaya çalışma konusundaki ilgisini kaybetti. Sevgili Tanrım, yapamadı... Durması gerekiyordu. O yapamadı-

"Koca!" Tekrar rahatlamayı bulduğunda çığlık attı ve vücudu titremeye ve sarsılmaya başladı. Jetta, üzerinden geçen dalgalara o kadar kapılmıştı ki Aulay'ın eteğinin altından çekildiğini, bacaklarının arasına adım atıp kalçalarını kavradığını zar zor fark etti. Ancak ona doğru yöneldiğinde bunu kesinlikle fark etti. Bunu gözden kaçırmak biraz zordu ve işte o zaman onun için her şey durdu. Bunun nedeni, olabileceğinden korktuğu kadar dayanılmaz derecede acı verici olması değildi. Aslında Jetta bunu hiç de acı verici olarak tanımlamazdı. Çok küçük bir elbisenin içine girmeye çalışmak gibi daha rahatsız ediciydi. Ya da belki de bunun tam tersi. Elbise çok küçüktü ve içeri girmeye çalışan da oydu. Her ne kadar çoktan içeri girmiş olsa da. Her şeyiyle oradaydı ve bedeni bu yeni deneyime uyum sağlamaya çalışırken hareketsizdi. "İyi misin aşkım?"

Jetta gözlerini açıp ona bakmak için başını kaldırdı. Kılıcı yanındaki balyanın üzerinde duruyordu ve ekosesi gitmişti, geriye kalan tek şey gömleği idi ama kollarını kollarda bırakarak daha çok yular gibi görünmesi için ön kısmı başının arkasına ve yukarı çekmişti. . Güzel göğsünü ve diğer her şeyi sergileyen bir omuz askısı. Peki, onunla birleştiği yer dışında her şey, diye düşündü.

"Aşk? İyi misin?"

Hızla gözlerini kaldıran Jetta, onunla göz göze geldi ve yüzündeki acı dolu ifadeyi fark ettiğinde kaşlarını çatı. Sorusunu sorduğunda sesinin de oldukça acı çektiğini düşündü ve cevap vermek yerine "Sen koca mısın?" diye sordu.

Büyük ihtimalle bunu "evet, iyiyim" olarak algıladı çünkü tekrar hareket etti,

kendini biraz rahatlattı ve sonra tekrar ona doğru baskı yaptı.

Jetta dudağını ısırıp bekledi ama hiçbir şey yoktu. Acı yok ama zevk de yok, sadece o tuhaf, rahatsız edici his. "Sana zarar mı veriyorum?" diye homurdandı ve tekrar durakladı.

"Hayır," diye güvence verdi Jetta ona.

Aulay başını sallayarak tekrar rahatladı, bu sefer biraz daha ilerledi ve sonra tekrar içeri girdi. Bu kez yaptığı gibi onun yüzünü izledi ve ne beklediğinden veya görmek istediğinden emin olamayan Jetta gülümsemeye çalıştı. Nefes nefese bir kakhaha dudaklarından kaydığında bunun yanlış bir ifade olduğundan şüphelendi. Ama sonra bir elini aralarına, birleştikleri yerin hemen üstüne götürdü ve onu tekrar okşamaya başladı.

Daha önceki heyecanı anında hayata geri dönerken gözleri anında inanılmaz bir şekilde büyüdü. Sanki onun bu yeni deneyime alışmasına izin vermek için kenara çekilmişti ama geri dönmeye hevesliydi. Aulay'ın bir sonraki hareketinde rahatsızlık hissi önemsizdi ve ondan sonraki seferde Jetta kendini buna doğru iterken buldu.

Dördüncü hamleden sonra daha fazla katılmamaya dayanamadı ve balyanın üzerinde ayağa kalkıp bir elini onun boynuna doladı ve onu öpmek için aşağı çekti.

Aulay hemen itaat etti; sert ve hızlı bir şekilde ona vurmaya başladığında dilini dudaklarının arasından kaydırarak heyecanını çılgına çevirdi. Bu sefer Jetta serbest bırakıldığında ve çığlık attığında, çıkardığı ses daha çok kükreme olmasına rağmen kocası da onunla birlikte bağırdı. Bacakları daha önce onunkiler gibi zayıflamış olmalıydı, çünkü daha sonra bir nevi ona doğru çöktü, onu sırtına binmeye zorladı ve onu takip etti. Ancak o zaman ikisini de hızla yuvarladı, böylece kendisi onu ezmek yerine onun üzerine yaslandı. Ayrıca onu kendine yakın tuttu ve alnından öptü, sonra ellerini yavaşça sırtında yukarı aşağı gezdirdi. Jetta içini çekerek ona sokuldu ve sonra şaşkınlıkla kasıldı.

"Ne var aşkım?" diye sordu Aulay ve sesindeki kaşlarını çattığını duyabiliyordu. Başını geriye atıp kararsızca ona baktı ve sonra şöyle dedi: "Sen hâlâ..." Kızarak sözünü kesti, adamın hâlâ içinde olduğunu ve hâlâ sert olduğunu söyleyemedi. Ancak bunu söylemekten hiç çekinmiyordu. "Evet, hala sertim ve senin içindeyim."

"Ah." Ne söyleyeceğinden emin değildi. Bunun normal olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kadın hiçbir şey söylemeyince ama yine de ona karşı da gevşemeyince, "Uzun bir süre tahrik oldum," diye nazıkçe işaret etti. "Tören öncesinden beri. "Aşağıya inmek biraz zaman alacak."

"Ah," diye tekrarladı ve sonra sordu, "Bu normal mi? Yani, yaptın. . . ?"

"Evet, öyle yaptım." dedi eğlenerek. "Ve evet, bu normal. Yine de beni kabul et," diye ekledi alaycı bir tavırla, gözleri kapanarak.

Jetta bunu düşündü ve sonra sordu: "Bu, bunu tekrar yapabileceğimiz anlamına mı geliyor?"

Gözleri aniden açıldı, başını kaldırdı ve ona kısaca baktı ve sonra sordu, "Bunu tekrar yapmak ister misin?" "Evet, lütfen" dedi ciddiyetle.

Kadın ellerini göğsüne koyup kendini dik ittiğinde, "Eh... ah," diye nefesi kesildi. "Üzgünüm," diye mırıldandı, onun üzerine binmek için hareket ederken rüzgarı kısa süreliğine ondan uzaklaştırdığını fark etti.

Aulay hızla, "Sorun değil," dedi ve elbisesinin yakasını çekiştirmeye başladı. Jetta tam zamanında aşağıya baktığında adamın göğüslerinin altındaki malzemeyi çektiğini ve onu elleriyle örtmekte özgür bıraktığını gördü. Gözlerini kapatarak dudağını ısırdı ve adam göğüslerini avuçlayıp sıkarken ve yoğururken ve ardından meme uçlarıyla oynarken onun üstüne çıktı.

"Çok güzelsin aşkım," diye homurdandı ve dizlerini onun arkasına kaldırdı, onu hafifçe öne doğru eğip daha sıkı

bir şekilde ellerinin arasına aldı.

"Sen de öyle," diye fısıldadı, gözlerini açtı ve dengesini sağlamak için ellerini onun göğsüne koyarak onun üzerinden geçti, deneysel olarak kendini hafifçe kaldırdı ve sonra tekrar aşağı indi.

Aulay bu iddia karşısında inanamayarak kıkırdadı ve sanki yalan olduğunu düşündüğü bir şey yüzünden onu cezalandırıyormuşçasına meme uçlarını hafifçe sıktı ama sonra "Kendine dokun" dedi.

Jetta gözlerinin tekrar kapandığını ancak o hırıltılı kelimeler gözlerini kırıştırarak açmasına neden olduğunda fark etti.

"Devam et," diye ısrar etti, göğüslerini tekrar kapatıp hevesle sıktı. "Elinizi aşağı kaydırın ve kendinize dokunun. Bana en çok neyi sevdiğini göster.

Jetta kararsızca yutkundu, hareketleri kısa süreliğine kesildi. Lütfen, diye ekledi ciddiyetle.

Onu hayal kırıklığına uğratmak istemeyen Jetta isteksizce bir elini göğsünden çekti ve geçici olarak kendine dokunmak için aşağı doğru hareket ettirdi.

"Gözlerini kapat ve benmişim gibi davran," diye ısrar etti. "Sadece sen bana elle yön veriyorsun."

Jetta gözlerini kapattı ve onu okşayan kişiymiş gibi davrandı. . . ve bunun biraz fark yarattığını görünce şaşırdı. Parmakları şimdi daha sıkı bastırdı ve onun yaptığı gibi onun en hassas bölgesinin etrafında hareket etti, sonra tekrar dönmek için her iki yanında ve geriye doğru hareket etti.

Aulay, "İşte bu," diye homurdandı. "Evet, nasıl istersen öyle hareket et kızım. Zevkinizi benden alın. Bu senin." Ancak o zaman Jetta, kendisinin daha önce yaptığı hareketlerin aynısını yaparak onun üzerinde aşağı yukarı kaymadığını fark etti. Bunun yerine her yerdedi, yukarı aşağı, bir yandan diğer yana, ileri geri hareket ediyordu ve hareketleri artık geçici değildi. Kendini ona eziyor, ister

istemez ona biniyordu, bir eli bacaklarının arasındaydı ve şimdi göğüslerini yoğururken bir eli denge sağlamak için bileklerinden birini tutuyordu. Hareketleriyle ona çok az zevk verdiğiinden şüpheleniyordu ama kahretsin, bu ona iyi gelmişti ve çok yakındı. . . Sonra tırmanmakta olduğu dağın zirvesine çıktı ve ağzı uzun bir uluma sesiyle açıldı. O an gerçekleştiği anda Aulay göğüslerini serbest bıraktı, kalçalarını kenetledi ve defalarca sert bir şekilde ona vurdu, serbest bırakılmasını uzattı ve ardından bir zafer çılgılığıyla buna katıldı. Tamamen tükenmiş bir halde Aulay'ın üzerine çöktüğünde Jetta'nın kalbi hâlâ göğsünde güm güm atıyordu. O sırada ona bir şey söylediğini biliyordu, kulağının altında göğsündeki sesin uğultusunu duydu ama buna bir anlam veremiyordu. Çok yorulmuştu ve uykuya daldı. Konuşmak için yeterince nefes aldığında Aulay isteksizce, "Bu kadeh kaldırmak için gerçekten diğerlerine katılmalıyız," dedi. Jetta tekrar istemeden önce öneriyi kamuoyuna duyurmak istiyordu. Bir tur daha attıktan sonra tekrar yürüyebileceğinden emin değildi. Kızın güçlü bir tutkusu vardı. Cevap vermediğini fark eden Aulay kaşlarını çatı. "Kız mı?" dedi, Jetta hâlâ sessizken yüzünü görmeye çalışarak başını kaldırdı. Onun göğsünde uyuyakaldığını gördüğünde gözleri inanılmaz bir şekilde büyüdü. Bir süre sonra bu görüntü yüzüne hafif bir gülümseme getirdi, ama onun hasta yatağından yeni çıktığını ve hâlâ iyileşmekte olduğunu hatırlayınca bunu hemen ardından kaşlarını çatı. Hem kafasındaki yaralardan, hem de şimdi ayak bileğinin dönmesinden kaynaklandığını hatırladı ve sessizce kendine küfretti. İlk seferden sonra durmaları gerekirdi, diye düşündü, zihinsel olarak kendini tekmeleyerek. Şimdi gidip onu yıpratmıştı. Aulay içini çekerek arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. Sadece birkaç dakikalığına uyumasına izin verecek, sonra onu uyandırması, giyinmesine yardım etmesi ve kaleye geri dönmesi için baskı yapması gerekecekti. Muhtemelen onu tekrar taşıyacağını düşündü, bir esneme onu yakalarken ağzını kapattı. Kadınlar onu, erkeklerle, adamlarıyla ve Peder Archibald'la birlikte beklediği kiliseye götürdüklerinde topallamasının daha da belirginleştiğini fark etmişti. Aulay, yürüyüşün kendisi için biraz fazla olduğundan şüpheleniyordu ve şimdilik sadece kısa mesafeler yürümenin ve iyileşmesine izin vermek için ayak bileğini mümkün olduğunca dinlendirmenin daha iyi olacağını düşündü. Sorunun onun ayağından uzak durmasını sağlamak olduğundan şüpheleniyordu. Ya da belki de öyle olmazdı, diye düşündü Aulay, uykulu bir şekilde onun üstüne çıktığında aşağıya baktı ve aleti ilgiyle karşılık verdi. Belki de onu aktif olarak anıları araştırmaktan alıkoymaya çalıştığı zamanki gibi dikkatini yeniden dağıtması gerekiyordu. Artık evliydi ve bu onun hoşuna gidecek bir angaryaydı, diye düşündü Aulay, gözleri kapanırken. Jetta'yı uykusundan uyandıran şey acıydı. Uykulu bir şekilde başını kaldırdı, öksürüğü bastırmak için ağzını kapattı ve sonra zonklayan ayak bileğine baktı. Ateş ışığı sorunun ne olduğunu görmesine olanak

sağladı.

Aulay'ın göğsünden kayarak onun yanına kıvrılmış ve yaralı ayak bileği bir şekilde Aulay'ın bacağının altına sıkışmıştı. Üzerindeki ağırlık dayanılmaz bir acıya neden oluyordu.

Jetta bacağını onunkinden kurtarmaya yeni başlamıştı ki beyni ateş ışığı işini sorgulayacak kadar uyandı. İçeri girdiklerinde kapının yanındaki bir meşale dışında karanlık olan ahırlardaydılar. Ateş ışığı olmamalıdır.

Bakışlarını ışık kaynağına çeviren Jetta bir an boş boş baktı, sonra korkuyla doğruldu ve Aulay'e sert bir tokat attı. "Koca? Kocam, uyan! Ahırlar yanıyor!" "Ne?" Aulay sanki onu kışından sgian dubh ile dürtmüş gibi dik oturdu. Kapalı giriş kapılarına tırmanan alevlere

ağzı açık bakarken nefes aldı, "Ne oluyor?"

Jetta cevap verme zahmetine girmedi. Ne olduğunu görebiliyordu. Üstelik elbisesinin üst kısmını tekrar yerine oturtmak ve eteklerini aşağı doğru itmekle meşguldü.

"Atlar."

Bu boğuk sözlerle bakan Jetta, Aulay'ın balyaları karıştırıp en yakın tezgaha doğru koşmasını geniş gözlerle izledi. Adam kendi kıyafetleriyle ilgili hiçbir şey yapmamıştı. Üzerinde hâlâ sadece gömleği vardı ve gömleği hâlâ bir tür yular gibi başının üzerine çekilmişti. Başını sallayan Jetta tekrar öksürdü ve ağırlığını yaralı bileğine verirken yüzünü buruşturarak balyadan kayd. Acıyı görmezden gelerek Aulay'ın ekosesini almak için eğildi ve onun peşinden koştu. En yakın bölmenin kapısını açmış ve ikincisine geçmişti.

"Kocacığım, ekoseni giy," dedi ve adam ikinci bölmenin kapısını açıp üçüncüye geçerken onu ona doğru itti. Teklifi elini sallayarak reddeden Aulay, bu bölmenin kapısını da açtı ama sonra kaşlarını çatarak etrafa bakmak için döndü. Atlar korkudan kişniyor ve ahırlarında sağa sola vuruyor ama dışarı çıkmıyorlardı. Bu onu hiç şaşırtmadı çünkü bu onları yalnızca ateşe yaklaştıracaktı.

Aulay küfrederek ahırların arka tarafına doğru döndü ve havladı: "Atları arka ahırlardan çıkarın ama öndekilerden ve ateşten uzak durun."

Tekrar öksüren Jetta, ahırlara göz attı ve eğer oradan hemen çıkmazlarsa hepsinin büyük bir tehlike altında olduğunu düşündü, ama en acil tehlike öndeki atlardaydı. Yangın henüz tezgahlara ulaşmamıştı - kapılardan üç metre kadar içeri girmeye başladılar - ama alevler korkutucu derecede hızlı bir şekilde onlara doğru neşeli bir şekilde yaklaşıyordu.

Omuzlarını dikleştiren Jetta, Aulay'ın yapmamasını söylediği şeyin aynısını yaptı ve ateşe en yakın iki tezgahdan ilkinе koştu. Ahırların o ucundaki sıcaklık dayanılmazdı ve duman birikerek siyah bir duvar haline geliyordu ama Jetta nefesini tuttu, yolunu yoklayarak hızla ilk bölmeyi açtı. Arkadaki hayvanların aksine bu at kaçmaya hevesliydi. Canavar, alevlerden uzaklaşmak için yaşadığı

panik nedeniyle neredeyse onu eziyordu. Jetta toynaklarından kaçmayı başardı ama yana çarptı ve yıldızları gördüğüne yemin edecek kadar güçlü bir şekilde bir sonraki bölmeye çarptı. Neyse ki en azından atı yönlendirmesine gerek yoktu. Sanki cehennemin köpekleri peşlerindeymiş gibi ahırın arkasına koştu. Kafasını toparlamak için başını sallayan Jetta, tutunduğu tezgâhtan kendini itti ve Aulay'ın ezilmemesi için bağırarak onu uyardı. Daha sonra az önce açtığı bölmenin karşısındaki bölmeye geçti, ardından her iki taraftaki ikinci sıraya ve ardından üçüncüye geçti. Ama o ilk attan sonra daha dikkatli davrandı, hayvanları serbest bırakırken yoldan çekilmemeye dikkat etti.

Jetta, vuruş sesini duymadan önce sağdaki altıncı durağa yaklaşıyordu. Aulay'a baktığında onun kılıcını balyalardan çıkardığını ve ahırların arka duvarını hackleyerek hepsinin kaçması için bir açıklık açmaya çalıştığını gördü. Jetta, ateşin çıtırtısı ve hışırtısının, kendisi ona yaklaştığında çıkardığı sesi bastırmış olması gerektiğine karar verdi, çünkü çoktan oldukça büyük bir delik açmıştı. İçinden geçebileceği kadar büyük bir tane olduğundan emindi.

Aulay kılıcını indirip ona bağırarak için döndüğünde bunu henüz düşünmemişti. Onun ne istediğini bildiğinden şüphelenen Jetta ona el salladı ve bir sonraki bölmenin kapısını açtı. Dışarı çıkıp tüm bunlarla başa çıkmak için onu yalnız bırakmayacaktı ve onun da istediğinin bu olduğundan şüpheleniyordu; yorucu sıcaktan, nefes kesen dumandan ve kavurucu alevlerden kaçmak ve o tek başına savaşırken dışarıda beklemek. Jetta tiksintiyle, Eh, bunu unutabilir, diye düşündü. O, ihtiyaç duyulan narin bir çiçek değildi...

Aniden arkadan yakalanıp dönüp ayakları yerden kesildiğinde düşünceleri aniden yok oldu. "Koca!" Jetta bacaklarını tekmeleyerek itiraz etti. "Beni yere indir."

"Buradan çıkmanı istiyorum. Gerisini tek başıma halledeceğim," diye homurdandı, açtığı deliğe doğru uzun adımlarla geri dönerken.

"Seni burada yalnız bırakmayacağım," diye tersledi, bacaklarını tekrar tekmeledi. "Neyse ki değilsin!" diye kükredi.

"Lanet olsun!" o da kükredi ve sonra ikisi de vuruş sesini duyunca başlarını keskin bir şekilde çevirdiler ve Aulay'ın başlattığı hızla genişleyen deliğe baktılar. Birkaç kılıç, balta ve diğer silahlar ahırların arkasını sanki kumaştan yapılmış gibi parçalıyordu.

Aulay yeniden ilerlemeye başlayarak, "Tanrıya şükür," diye mırıldandı. "Yardım geldi."

"Evet," diye nefes aldı Jetta, artık ikisi de yakında oradan çıkacak olduğundan onun kollarında rahatladı. Ahırın arkasına ulaştıklarında delik, serbest bırakılan atların kaçmasına yetecek kadar büyüktü. Aulay dışarı fırlarken ezilmemek için geride durdu ve Jetta dışarıdaki adamların da ayaklar altına alınmamak için zamanında yoldan çekildiklerini ummak için biraz zaman ayırdı, sonra son at da dışarı çıktı ve adamlar akın etmeye başladı. Kalan atları serbest bırakmaları için onları yalnız

bırakan Aulay, onu hızla onların yanından geçirdi ve yanan binadan dışarı çıkardı. Berrak, serin ve dumansız havaya ulaşana kadar durmadı.
“Aulay! Jetta! Sevgili Tanrım, ne oldu?”
Bir öksürük krizinin ortasında Jetta'nın bu aramaya bakması biraz zaman aldı. Bunu yaptığında, yeni ailesinin

her üyesinin kaleden iç avluya doğru koştuğunu ve onlara saldırdığını görmek içindi. Gerçekten çok güzel bir manzaraydı, ta ki grup birkaç metre ötede duruncaya kadar, ağızları sudan çıkmış balıklar gibi sarkıyordu.
İşte o zaman Aulay'ın giyim durumunu, daha doğrusu soyunma halini hatırladı. Şu anda omuzlarında ve başının arkasında toplanmış olan gömleği dışında tek örtüsü oydu. Ve adam onu yeterince yüksekte tutuyordu ki kadın onun göğsünden fazlasını örtmediğinden şüpheleniyordu. Jetta bunu düşünürken Aulay kollarını indirip poposu mücevherlerini kapladı. En azından öyle olmasını umuyordu.
"Sana ekoseni giymeni söylemiştim," dedi iç geçirerek.
Aulay'ın sana bunu söylemesine kızmak yerine, onu şaşırtan bir kahkaha sesi yükseldi. “Evet. Bunu sen yaptın, aşkım. Ve bir dahaki sefere dinleyeceğim, söz veriyorum.”
“İkiniz de iyi misiniz?” diye sordu Rory, tekrar ileri giderek onlara endişeyle bakarak. Aulay ciddiyetle, "Öyleyim ama Jetta çok fazla duman yuttu" dedi. Jetta boğuk bir sesle, "Ben iyiyim," diye güvence verdi. "Tamamen. Biz çok şanslıydık." Aulay, "Evet, öyleydik" dedi. "Verra şanslı."
“Eh,” dedi Acair Amca ikisine bakarak. “Saman ve isle kaplısınız ve şiddetli bir fırtınadan geçmiş gibi görünüyorsunuz. Birlikte çok heyecan verici bir ilk gece geçirdiğinizi söyleyebilirim.
Jetta yeniden inleyip aniden ısınan yüzünü Aulay'ın boynuna çevirirken, Aulay yeniden yürümeye başladı ve şöyle dedi: "Bunu yaptık. . . ahırlar alevler içinde kalana kadar.”
Bu, Jetta'nın her şeyden çok iyi oldukları konusunda daha fazla rahatlama sağladığından şüphelendiği bir kahkaha patlamasına neden oldu. Ancak Aulay onu kaleye doğru taşırken grup geride kaldı. Merak eden Jetta başını geriye yasladı ve kolunun etrafından onları izledi; ahırlara, ardından kendisine ve Aulay'a yönelik ciddi ifadeleri ve jestleri fark etti. Konuşma sadece bir dakika kadar sürdü ve ardından Rory, Conran ve Alick ahırlara geri dönerken grubun geri kalanı onlara yetişmek için acele etti.
Elbette arkalarındaki konumları onlara Aulay'ın arkasını çok güzel bir şekilde görme olanağı sağlıyordu. Jetta, Jo, Murine ve Edith'in ona kesinlikle takdirle baktıklarını fark etti ve merak onun aşağıya bakmasına neden oldu. O onun kocasıydı ve aslında onun çıplak poposunu hiç görmemişti. Ne yazık ki, o da şimdi gerçekten göremiyordu. Eğrileri yukarıdan gördü ama iyi bir açı değildi.

Dikkatini tekrar kadınlara çevirerek sordu: "Rory, Conran ve Alick yangına yardım edecekler mi?"

"Evet" dedi Saidh. "Eh, Conran ve Alick öyle. Rory kimsenin yaralanmadığından ve onun yardımına ihtiyacı olmadığından emin olmak için kontrol ediyor."

Başını sallayan Jetta, kaleye ne kadar yakın olduklarını görmek için ileriye baktı. Kocasının onu bir çocuk gibi taşımak zorunda kalmasından dolayı kendini kötü hissetti ve bir an ona onu yere bırakıp yürümesine izin vermesini söylemeyi düşündü ama bileği deli gibi zonkluyordu. Şaşırmaması gerektiğini düşünüyordu. Uyandığında ağrıyordu ve sonra atları serbest bırakmak için koşturmuştu. Boğuk kahkaha dikkatini tekrar arkalarındaki kadınlara çekti ve merakla kaşlarını kaldırdı.

Bunu fark eden Murine özür dilercesine gülümsedi ve şöyle açıkladı: "Yangının nasıl başladığını tartışıyorduk." "Evet," diye onayladı Edith ve ardından alaycı bir sırıtışla sordu, "peki ahırları ateşe veren senin tutkun muydu?" "Hayır, karım," dedi Niels, kolunu kadının boynuna dolayarak. "Aulay muhtemelen hevesinden bir feneri devirdi." Yüzü kızaran Jetta başını salladı. "İkisi de doğru değil. Başladığında ikimiz de uyuyorduk."

"Uyuyor?" Cam sertçe sordu. "Aulay, bu doğru mu?"

Aulay, "Evet," diye yanıtladı ve kaşlarını çatarak ahırlara bakmak için durakladı. "Jetta uyanmasaydı." . ." Yorumunu tamamlamadı. Bunu yapmak zorunda değildi. Artık hepsi bir zamanlar ahır olan şiddetli yangına bakıyorlardı. Bina artık tamamen sular altında kalmıştı ve adamlar ahırlardan kuyuya kadar sıra oluşturmuş, alevlere atılmak üzere kovalarla su taşıyorlardı. Jetta avluda gezinen atlara baktı ve hepsinin kaçtığını ve ayrılırken içeri koşan adamlardan hiçbirinin içeride yakalanmadığını umuyordu.

"Seni ne uyandırdı?" Aulay sordu ve bakışlarını kaostan ve alevlerden ayırıp adamın kendisine ciddi bir şekilde baktığını gördü.

"Senin bacağın benimkinin üstündeydi ve ayak bileğim bana acı veriyordu" diye itiraf etti.

Kocası başını salladı ve bakışlarını kadının bacaklarına ve sırtına kaydırdıktan sonra sordu: "İlk uyandığınızda bir şey duydunuz mu ya da gördünüz mü?"

Jetta başını salladı. "Sadece alevler yanıyor. Orada kimse yoktu."

"Birinin yangını çıkardığını mı düşünüyorsun?" diye sordu Dougall, kaostan uzaklaşıp onlara baktı.

Aulay omuz silkti ve alaycı bir şekilde gülümsedi. "Kendiliğinden başlamış olması daha olası görünüyor." "Lanet olsun," diye mırıldandı Niels. "O zaman düğünün hiçbir faydası olmadı."

Jetta, Aulay'ın kardeşine gönderdiği susturucu bakışı kaçırmadı. Ona bir gülümseme sunarak, "Belki o anlamda hayır, ama bunun bana çok faydası oldu" dedi. Jetta artık benim. Ve okçulara, saldırganlara ve ateşlere lanet olsun, ben mutlu bir adamım."

Bu notu açarak kaleye doğru ilerlemeye devam etti ama Jetta, onlar giderken omzunun üzerinden yanan ahırlara baktı ve kaşlarını çatı. Onun sadece kendisini üzülmelerini veya bu son saldırıdan sorumlu hissetmesini engellemeye çalıştığını biliyordu ve bu çabayı takdir etti. Ancak Jetta, bu sorunun ancak

okyanustan avlanmasıyla başladığının çok iyi farkındaydı. Bu konuda ne yapacağını bilmiyordu. Bunun neden olduğu ya da arkasında kimin olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve hafızası geri gelene kadar da bunu yapamayacaktı. Hatırlamaya çalışması gerekiyordu.

Bölüm16

“Ah, Tanrım bizi sev! Şu anda ne durumdasınız? İyi misin? Siz de yaralandınız mı?”

Jetta başını Aulay'ın omzundan kaldırdı ve o ağlamaya baktı. Kaleye girip Büyük Salon'u geçmeye başlamışlardı ve Mavis dehşete düşmüş bir halde onlara doğru koşuyordu. Jetta kadına güven verici bir gülümseme sundu ama Aulay şöyle dedi: "Biz iyiyiz Mavis. Yaygaraya gerek yok."

"İyi değilsin." Şuna bir bak. Her ikiniz de kirlisiniz, her yeriniz isten ve saçınızdan saman çıkıyor ve... Ahırdıydınız! farkına vararak ağladı. “Yangın başladığında orada mıydınız? Elbiselerine ne oldu Aulay? Aman Tanrım, doğduğun günkü gibi çıplaksın. Şimdi gelin, sizi merdivenlerden yukarı çıkaralım. İkinizin de banyoya ve temiz giysilere ihtiyacı var," dedi merdivenlere doğru yürürken ve sonra yavaşlayıp bağırmaya başladı: "Flora, ısıtmak için su koy ve banyoyu getirecek birkaç adam bul! O halde Cook'a, sahibine ve hanımına bir tepsi hazırlamasını söyle. Ve lordunuzun kışına aval aval bakmayı bırakın, bu saygısızlık. Aman Tanrım," diye mırıldandı ve aniden arkalarına koşmak için döndü.

Kadın, Aulay'ın topuklarına basmadan mümkün olduğu kadar arkalarına yaklaşırken ve yürürken arkasını görüşten korumak için eteklerini uzatırken Jetta gözlerini fal taşı gibi açmıştı. Yaşlı kadın başını sallayarak homurdandı: "Hizmetçiler bu gösteriden sonra bütün gece kıkırdayacak, efendim. İçeri girmeden önce önden ekoseli ve gömlekli birini göndermeliydiniz. Oh, gömleğini giymişsin. Bir nevi. Gömleğine ne yaptın?" Gülmemek için dudağını ısırarak Jetta, başını tekrar Aulay'ın omzuna yasladı ve üst kattaki yatak odalarına kadar kadının mırıldanmasını dinledi. Hizmetçinin efendisiyle bu şekilde konuşmasına şaşırması gerekirdi ama şaşırmamıştı. Öncelikle kadın pansiyonda sandığı gibi bir hizmetçi

değildi. Düşüşünden sonra masalarda kadınlarla konuşurken Jetta, Mavis'in Buchanan'ı, en azından kaleyi neredeyse yönettiğini öğrenmişti. Mutfak personeline ve hizmetçilere nezaret ediyordu ve Aulay'ın rahatını sağlıyordu. Saidh'e göre Mavis, personelden çok aileye benziyordu. Gençken onların bakıcısıydı ve sanki hala çocukmuşlar gibi telaşlanıp onları azarlama eğilimindeydi. Jetta hepsinin bundan hoşlandığı hissine kapıldı ve kadının onlara annelik yapmasının kendi annelerinin kaybını hafifletmeye yardımcı olduğundan şüphelendi. Herkesin arada bir anneliğe ihtiyacı vardı.

"İşte geldik, kapıyı açayım." Mavis, Aulay'ın arkasını korumayı bıraktı ve kapıyı açmak için etraflarından koştu. Aulay, Jetta'yı içeri taşıırken sevgiyle, "Teşekkür ederim Mavis," dedi.

"Hoş geldiniz efendim. Sadece—Oy!" aniden öfkeyle bağırdı. "Ne yapıyorsun?" Buradan! Vay!"

Jetta şaşkınlıkla etrafına bakınca grubun geri kalanının da onları takip ettiğini ve Mavis'in onları koridora doğru itmeye çalıştığını gördü.

Aulay'la konuşmamız lazım, Mavis. Birisi ahırları ateşe verdi. Ne yapacağımıza karar vermemiz lazım," diye homurdandı Dougall.

"Yangını söndürdün! Bunu Aulay'ın söylemesine gerek yok," dedi Mavis bıkkınlıkla, hâlâ onlarla boğuşmaya çalışıyordu.

"Conran ve Alick bu konuda yardımcı oluyorlar. Aulay ve Jetta'yı biz koruyacağız." Niels, "Ve Geordie ile Katie," diye ekledi.

Mavis'in yüzü endişeyle doldu ama o kararlıydı. "Eh, gardiyanlar koridorda kalacak, yatak odasında değil. Şimdi seninle gidiyoruz. İkisinin de banyoya ihtiyacı var ve Aulay'ın kendisine misafir gelmeden önce kıyafet alması gerekiyor. Niels bıkkınlıkla, "Onu daha önce çıplak görmüştük, Mavis," diye belirtti. "Aulay ve Jetta'yı yalnız bırakmayacağız. Birisi onları öldürmeye çalıştı. Onları korumamız lazım."

"Ne?" Mavis adamları dışarı itmeye çalışmayı bıraktı ve dehşetle Aulay'a döndü. Aulay ona ciddiyetle, "Biz iyiyiz," diye hatırlattı. "Ama evet, biz ahırların içindeyken birisi ahırları ateşe verdi ve evet, niyetin bizi öldürmek olduğundan şüpheleniyorum. Ancak," diye ekledi, kadının rengi solduğunda hemen, "biz çok şanslıydık. Yara almadan kurtulduk ve eminim ki atlar ve diğer herkes de yara almadan kurtuldu. Yani yeni ahırlar inşa etmemiz gerektiği gerçeği dışında her şey yolunda."

Mavis mutsuz bir şekilde başını salladı. "Ne oluyor böyle? Yangın, Katie'nin okla ateş etmesi ve birisinin Jetta'yı merdivenlerden aşağı itmesiyle gerçekleşti. Yani Sorcha. Yani leydim, diye ekledi kaşlarını çatarak ve Jetta'nın kolunu okşadı.

"Özür dilerim hanımefendi. Seni Jetta olarak düşünmeye alıştım. Eninde sonunda size leydim ya da Leydi Sorcha diye seslenmeyi unutmayacağım."

Jetta nazikçe, "Jetta iyi," dedi.

"Tamamen?" Mavis sordu. "Çünkü sana Sorcha demeyi hatırlamaya çalışacağım,

ister misin?" "Hayır. Gerçekten, Jetta olarak anılmayı tercih ederim," diye güvence verdi ve sonra çarpık bir şekilde gülümsedi ve şunu belirtti: "Sorcha'nın kim olduğunu bile bilmiyorum. O olduğumu hatırlamıyorum. Artık Jetta'yım."

"Evet, peki, anılarını geri alırsan, fikrini değiştirirsen ve Sorcha'yı tercih edersen, bilmeme izin ver," dedi Mavis

ve sonra Aulay'a baktı. "Kızı yere bırakın ve üzerinizi örtün. Bir oda dolusu insan seninle konuşmak istiyor.

Ayrıca hizmetçiler yakında yiyecek ve suyla birlikte burada olacaklar ve bir kez daha bakmalarına gerek kalmayacak."

Başını sallayan Aulay yatağa doğru döndü ve Jetta'yı yere bırakmak niyetiyle öne doğru eğilmeye başladı ama Mavis hemen ciyakladı: "Hayır! Yatakta hayır, Aulay! Ne düşünüyorsun? İkiniz de kirlisiniz. Hizmetçilerin çarşafları tekrar değiştirmesini isterdim ve bunu daha bu sabah yaptırđım. Onu ateşin yanındaki sandalyelerden birine oturt."

Aulay içini çekerek doğruldu ve Jetta'yı ateşe en yakın sandalyeye taşıdı. Onu içine koydu ve sonra doğruldu ve ikisi de Mavis'in bir ekose yakalayıp getirdiğini gördüler. Aulay ayağa kalktığı anda onu beline doladı ve hızla kalçasına sabitledi ve mırıldandı: "Bana bebek bezlerini değiştirdiğim zamanları hatırlatıyor."

Onu belden aşağısını örtmeyi bitirdikten sonra dikkatini gömleğine çevirdi ve hoşnutsuzluğunu kaşlarını çatı. Uzanıp onu çekiştirmeye başladı ve sordu:

"Gömleğine ne yaptın sen?" Neden her şey kafanın arkasında toplanıyor? Kendi kendine giyinmeyi sana kim öğretti?"

Aulay eğlenerek, "Öyle yaptın," dedi. Onun yaygaralarına aldırmış etmeden gömleğinin ön kısmını başının üzerinden çekip yerine düşmesine izin vermek için uzandı. Daha sonra kaşını kaldırarak "Daha iyi misin?" diye sordu.

"İşe yarayacak," dedi kuru bir sesle ve sonra kapının hemen içinde frezelenen gruba bakmak için döndü. "O zaman buraya gel ve onunla konuş. Ama banyo hazır olduğunda hepinizin buraya çıkmasını istiyorum böylece bu ikisini temizlenmiş görebileyim. Pisler ve kötü kokuyorlar. Buna nasıl dayanabildiklerini bilmiyorum."

Jetta gözleri genişleyerek onu koklamak için kolunu kaldırdı ve sonra yüzünü buruşturdu. Babasının her şeyden çok sevdiği bir yiyecek olan tütsülenmiş domuz eti gibi kokuyordu. Bu düşünce onu bir anlığına sakinleştirdi ve neredeyse Aulay'a amcasının füme domuz etini sevdiğini hatırladığını ama sonra vazgeçtiğini söyleyecekti. Bu pek kullanışlı bir anı değildi.

İçini çekerek başını kaldırdı ve yeni ailesi ateşin yanında onlara katılmak için yaklaşırken gülümsemeyi başardı. İlk konuşan Greer oldu, ciddi bir ifadeyle şöyle dedi: "Jetta'da istediğinizi söylediğiniz korumayı şimdi ayarlamanız gerekecek.

Onunla birlikte olacağın için yarın sabaha kadar beklemeyi planladığını

biliyordum ama...”

“Evet,” diye sözünü kesti Aulay. "Adamların ahırdaki işleri biter bitmez." "Kimi istediğini biliyor musun?" Dougall endişeyle sordu.

“Cullen'ın güvendiği üç adamı daha seçmesini ve dört adamın da onu korumasını sağlamayı düşünüyordum.” "Evet, Cullen iyi bir adam," diye mırıldandı Dougall. "Senden ne haber?" Jetta, adamlar sustuklarında sordu ve hepsi ona tereddütle bakmak için döndü. Aulay'a kaşlarını çatarak şunu belirtti: "Sen de ahırlardaydın. Ayrıca bir korumanız da olmalı.”

Aulay başını salladı. “Hayır. Hedef ben değildim. Ben de tesadüfen oradaydım.” "Nasıl emin olabilirsin?" diye sordu hemen. “Önce Katie okla vuruldu, sonra ben merdivenlerden aşağı itildim ve şimdi ikimiz de yanan ahırlarda kilitli kaldık. Bana öyle geliyor ki gerçek bir hedef yok. Birisi insanları öldürmeye çalışmak için acele ediyor.

Aulay ona onaylayarak gülümsedi. “Bunu fark ettin, değil mi? Ahır kapılarının kapalı olduğunu mu?” “Beni içeri taşıdığımda kapılar açıktı ve geri dönüp kapıları kapatmadın, bu yüzden ilk başta bu kadar

suskundum. En azından kapıları kapatmanı istedim ve bunu isteyecektim ama sonra dikkatimi dağıttın," diye itiraf etti ve yanaklarındaki sıcaklıktan kızardığını biliyordu. Acele ederek şöyle dedi: “Sonra uykuya daldığımızda kapıların açık olduğunu biliyorum. . . yani. . .” Artık yüzü tamamen yanıyordu. Ne yaptıklarını kelimelere dökemeyince atladı: “Yine de uyandığımda ahırların yandığını gördüğümde kapalıydılar. Bu beni rahatsız etti, bu yüzden kaleye giden yolda geriye dönüp baktığımda sadece kapalı olduklarını değil aynı zamanda onları kapalı tutmak için tahta parçalarının da üzerlerine sıkıştırıldığını gördüm.

"Kapılar mı sıkıştı?" Dougall şaşkınlıkla sordu. “O halde nasıl dışarı çıktın?” Jetta ona gururla, "Aulay ahırların arka duvarındaki bir açıklığı hackledi" dedi.

Aulay omuz silkerek, "Jetta'nın dışarı çıkmasını sağlamak için durduğumda ancak dışarı çıkabilecek kadar büyüktü ama adamlar kaleden gelip diğer taraftan yardım etmeye başladılar," dedi. Ben Jetta'yı almak için durup onu gitmeye ikna etmeye çalıştığımda ve benim hacklendiğimi duymadan önce yaklaşmış olmalılar. Bu ya da başka bir şey onların geriye dönüp benim açtığım çukuru görmelerine neden oldu.”

"Şanslıydın," dedi Dougall ve sonra başını salladı. “Sana daha erken ulaşamadığımız için üzgünüz, Aulay. Yüksek masada sizin ve Jetta'nın gelmesini bekliyorduk ve sizi neyin geciktirebileceği konusunda şakalaşıyorduk. Bir şeylerin ters gittiğini anladığımızda, adamların yarısı çoktan kapının dışındaydı, diğerleri ise bizi takip etmek için mücadele ediyor ve yolumuzu kapatıyordu.”

Jetta, Dougall'ın söylediklerini neredeyse gözünün önünde canlandırabiliyordu. Büyük bir salonda yemek zamanı her zaman gürültülü ve bol hareketli bir olaydı. Sürekli gelip giden insanlar vardı ve herkes masaların yanından diğerine bağıırıyordu. Yüksek masa kapılardan bu kadar uzakta olduğundan, birisi avludan

haber getirmek için içeri girdiğinde neler olduğunu genellikle en son oradakiler öğreniyordu.

İki adam kapıdan içeri bir küvet girerken Mavis hızlı bir şekilde, "İşte buradayız," dedi. Onları, hepsi kovalarla su taşıyan birkaç hizmetçi takip ediyordu. Jetta, işin kadınlara bırakılmasına biraz şaşırdı ama sonra erkeklerin hepsinin meşgul olduğunu fark etti. Küveti taşıyan iki kişinin bulunmasının bir şans olduğunu düşündü.

Jetta, Mavis'in diğerlerini odadan dışarı çıkarışını sessiz bir keyifle izledi. Kadın sanki hâlâ onun sorumluluğundaki çocuklarmış gibi onlara karşı katıydı ve onlar da öyle karşılık verdiler. Greer, Cam, Edith ve Murine bile onun emri altında itaatkar bir şekilde odadan çıktılar ve çocukluğunda onun sorumluluğunda değillerdi. Ama sonra Jetta, kendisinin de kadına aynı şekilde tepki verdiğini fark etti. Onun anaç doğası ve sorumluluğu üstlenme tutumu, içgüdüsel olarak onu memnun etme ve itaat etme isteği uyandırdı.

"Şimdi." Mavis onları incelemek için döndü ve ardından bakışlarını Aulay'a sabitleyip kaşlarını kaldırdı. "Banyoyu paylaşmayı mı planladın, yoksa Jetta'ya mı gideyim ve sonra..."

"Paylaşırız," dedi Aulay hemen sırtarak ve Jetta'nın yüzündeki kızarıklık anında yanaklarını yeniden ısıttı. Mavis kapıya uzanarak, "O halde gidip tepsiyi Cook'un elinden bu kadar uzun süre alan şeyin ne olduğuna bakacağım," dedi. Ama sonra durakladı ve dudaklarını büzerek şöyle dedi: "Jetta'mızın söylediklerinden bunu anlıyorum. . . ve hayır dedi. . . Düğününüzü ahırlarda mı tamamladınız?"

Jetta inleyerek utançla başını eğdi.

"Sana bunu ahırda yapmayacağım, Aulay," diye devam etti Mavis. "Çünkü eğer Meryem'in İsa'yı doğurması için yeterince iyiye, sanırım sizin de yapmakta olduğunuz şey için yeterince iyidir. Ama Tanrım bizi seviyor evlat, en azından yarın gösterecek bir şeyimiz olsun diye yanına bir çarşaf alamaz mıydın?" diye sordu bıkkınlıkla.

Jetta, sabah rahip onu almaya geldiğinde masumiyetinin kanıtı olacak kanlı bir çarşaf olmayacağını anlayınca endişeyle başını kaldırdı.

Mavis içini çekerek başını salladı. "Bir yerlerde sana biraz kan bulabilecek miyim diye bakacağım. Cook'a sormaya cesaret edemiyorum. Bunun ne için olduğundan şüphelenirdi. Sanırım bunu elde etmek için kimsenin haberi olmadan tavuk falan öldürmem gerekecek."

Aulay nazıkçe, "Gerek yok Mavis," diye sözünü kesti. "Ben ilgileneceğim." Kaşlarını kaldırarak "Emin misin?" diye sordu.

"Evet," dedi ve kapıyı açmak için döndüğünde kadının yüzündeki rahatlamaya şüphe yoktu. Görünüşe göre bir tavuğu öldürmeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Jetta kapının kapanmasını izledi ve Aulay ona doğru yürürken ona gülümsedi. "Mavis öyle. . ." Jetta tereddüt etti ve aklına gelen tek kelimeyi seçti. "Özel."

"Evet," Aulay ciddiyetle kabul etti, askılarına uzandı ve onları geri almaya başladı. "Annemiz harikaydı ama dokuz çocuğu ve bakması gereken bir şatosu olduğundan her zaman meşguldü. Mavis devreye girdi ve ihtiyacımız olan şeye sahip olduğumuzdan ve annem diğerleriyle meşgulken hiçbirimizin dışlanmış hissetmediğinden emin oldu."

Jetta, kollarını çözülmüş elbiseden kurtarıırken, "O hepinizin ikinci annesi gibiydi" dedi.

"Evet, annem öldüğünde görevi o devraldı ve bugüne kadar bize annelik yapmaya devam ediyor," dedi, elbisesinin ve altına giydiği gömleğinin yere düşmesine izin vererek. Aulay onu kucaklayarak küvete taşıdı ve içine koymak için eğildi, sonra hızla soyundu ve arkasına geçebilmesi için onu küvetin içine doğru itti.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, onu belinden yakalayıp geri çekerek bacaklarının arasına oturttu ve bacaklarını uzattı.

"İyi. Artık boğazım neredeyse hiç ağrımıyor," diye güvence verdi ve onun kıkırdadığını duydu.

Kollarını onun beline doladı, saçını kenara çekti ve boynuna bir öpücük kondurdu ve sonra mırıldandı: "İtiraf etmekten ne kadar utansam da, o kadar dumanı teneffüs etmenin sonraki etkilerini hiç düşünmüyordum. nasıl hissettiğini sordu. "Hayır?" şaşkınlıkla sordu. Adam bir elini bacaklarının arasına sürüklediğinde, "Neydin sen... ah," diye nefes aldı.

Okşamaya başlarken kulağına, "Kendini hassas hissediyor musun diye merak ediyordum," diye fısıldadı. "Biraz," diye fısıldadı dürüstçe ve adamın eli bir anda durdu. Ona doğru eğilerek aralarına uzandı ve geçici olarak elini onun ereksiyonunun etrafına kapattı ve sonra dönüp ona bakmak için başını eğerek şunu ekledi: "Ama sadece biraz. Lütfen durma kocam. Bana yaptığın şey hoşuma gidiyor."

Aulay ona dokunduğunda gözlerini kapatarak, "Ah, karım," diye nefes aldı. "Bana yaptıkların da hoşuma gidiyor."

Sözcükler ağzından henüz çıkmamıştı ki gözlerini açtı, başını eğdi ve onu tekrar okşamaya başladığında dudaklarını ısırdı.

"Eş? Uyanık mısın?"

Jetta uykulu bir şekilde gözlerini açtı ve şaşkınlıkla Aulay'a baktı. "Ne?"

"Uyanık mısın?" Gülümseyerek tekrarlardı ve sonra başını eğip meme ucunu dişlerinin arasında hafifçe yakaladı ve diliyle ucuna hafifçe vurdu.

"Artık öyleyim," diye inledi Jetta, heyecan dolu hayata kavuşurken sırtı kamburlaştı ve vücudu esniyordu. Bu, düğünlerinden sonraki ikinci sabahı. Yoksa üçüncü müydü? Soruyu kısaca düşündü ve sonra bıraktı. O sadece

umursamadı. Gerçekten önemli değildi. Aulay'ın ona yaptığından başka hiçbir şey yapmadı. Yangından sonra buraya döndüklerinden beri odalarından çıkmamışlardı. Ertesi sabah herkes, onun

masumiyetinin kanıtı olması gereken ama aslında Aulay'ın elindeki bir kesikten kaynaklanan kan olan kan lekeli çarşafları almak için odaya gelmişti. Gerekli lekeyi yaratmak için bunu yaptığında dehşete düşmüştü ama ahırda geçirdikleri zamanın buna değdiğine dair güvence vermişti. Ama bunun dışında kimseyi görmemişler ya da hiçbir yere gitmemişlerdi. En azından o yapmamıştı. Jetta, Aulay'ın uyurken bir iki kez meselelerle ilgilenmek için kaçtığından şüpheleniyordu. Ama düğün gecesinden beri odada kalmıştı. Her uyandığında Aulay'ın öpücükleri ya da okşamalarıyla uyanıyordu ve çok geçmeden evliliklerini yeniden tamamlıyorlardı. Her zaman yatakta değil. Bunu odanın her yerinde - yatakta, yerde, masa üstünde, sandalyede, sandıkta, duvara karşı - neredeyse tamamlamışlardı. . .

Jetta evliliğin bu kadar farklı konumlarda tamamlanabileceğini hiç düşünmemişti. Bu onun için bir aydınlanmaydı. Tıpkı ona verdiği yanıt gibi. Artık neredeyse otomatikti. Aulay onu öptü, dokundu ya da okşadı ve hemen uyarıldı, vücudu uğultuluydu ve uyluklarının arasında başlayan, ilgi ve rahatlama gerektiren bir ağrı vardı. Şimdiki gibi, diye düşündü ve ona bu özgürlüğü verebilecek sertliği bulmak için uzandı.

Onu durdurmak için elini yakalayan Aulay, meme ucunu emmeye ara verdi ve dudaklarını almak için başını kaldırdı. Jetta da onu coşkuyla öptü ve hemen kollarını boynuna doladı ve adam aniden ayağa kalkıp onu da yanına aldığında şaşkınlıkla nefesi kesildi. Aulay kollarını ona dolayarak ayağa kalktı ve kollarında asılı kalması için onu da beraberinde getirdi; hafifçe eğilip onu kendi ayakları üzerine koymadan önce ayakları kısa bir süre yerden sarktı.

Daha sonra öpüşmelerini kesip onu serbest bıraktığında Jetta, onun ondan uzaklaştığını görünce şaşkınlıkla gözlerini açtı. Kaşlarını çatarak onun duvardaki sandıklardan birini açıp üst elbiseyi almasını izledi. Göğüs kapağını bırakarak ona ikram etmek için geri yürüdü.

Kadın elbiseyi hemen almayınca, "Giyin," diye ısrar etti. "Orucumuzu açmanız için sizi özel bir yere götürmek istiyorum."

Gözleri genişleyen Jetta elbiseyi kabul etti ve hızla giydi. Aulay ona tokaları tutturmada yardım etti, sonra fırçasını alıp hızla saçlarının arasından geçirdi. Nazik olmaya çalışıyordu, öyle olduğunu biliyordu ama banyo yapmadan, fırçalamadan ve farklı yüzeylerde bolca yuvarlanmadan geçen üç günden sonra saçları berbat bir darmadağın olmuştu.

"Banyoya ihtiyacım var," diye mırıldandı, fırça dağınık saçlarına takılınca yüzünü buruşturdu.

Aulay ona, "Oraya vardığımızda bir tane alacaksın," diye söz verdi ve sonra çalılar yeniden sıkışınca küfretti. Vazgeçerek elinden tuttu ve onu kapıya doğru götürdü ve ona güvence verdi, "Biz de oradayken saçını düzelteceğiz."

"Nerede?" Jetta merakla sordu.

"Göreceksin. 'Bu bir sürpriz' dedi yatak odasının kapısını açıp onu koridora

çıkardı.

Jetta bunun üzerine kaşlarını kaldırdı ve koridorda bekleyen dört adama şaşkınlıkla baktı. İkisi yatak odası kapısının karşısındaki duvara yaslanmış, ikisi de kapının iki yanında konumlanmıştı. Şimdi hepsi ileri doğru hareket etti, neredeyse çevrelerini sardılar. Birinin bir sepet taşıdığını merakla fark etti, sonra ikisi koridora çıktı ve iki tanesi onun ve Aulay'ın kolunu tutarak onu odadan çıkarırken arkasından adım attı.

Jetta sessizce yürüdü ve korumalarına gizlice baktı. Aulay'ın kendisi için koruma ayarlama niyetini tamamen unutmuştu. Ama bu onun onlarla ilk karşılaşmasıydı. Bundan hoşlandığından emin değildi. Bütün bu adamların etrafta olması onu utandırdı, sonra merdivenlerden aşağı inmeye başladılar ve Büyük Salon'un zemininin uyuyan insanlarla dolu olduğunu gördü.

"Saat kaç?" Aulay'a fısıldayarak sordu.

"Erken," diye fısıldadı, ona göre pek de yararlı değildi. Ancak Jetta kimseyi uyandırmak istemediği için daha fazla sormadı ve merdivenlerin sonuna vardıklarında elinden geldiğince sessizce hareket etmeye odaklandı ve Aulay'ı kale kapılarına kadar takip etti. Koridorda uyuyan insanlar kapılara doğru bir yol bırakmışlardı ama bu çok geniş değildi, insanların tek sıra yürümesine izin veriyordu. Jetta, önde iki, arkada iki askerle Aulay'ın arkasında sürünerek ilerliyor, yol boyunca kimseye bakmamaya ya da üzerine basmamaya çalışıyordu. Kale kapılarına vardıklarında rahat bir nefes aldı ama avluya adım attıklarında şaşkınlıkla etrafa baktı.

Aulay'ın "erken" ifadesi biraz yetersiz kalıyordu. Daha güneş bile doğmamıştı. Atların tutulduğu otlak alanına doğru ilerlerken, hava ufkun üzerinden bakıyordu ve dışarısı hâlâ oldukça karanlıktı. Yine de Jetta, yangının ardından eski ahırlardan geriye kalanların yıkıldığını ve yerine yeni bir binanın inşa edildiğini görebiliyordu.

Aulay sessizce, bakışlarının nereye odaklandığını fark ederek, "Hafta sonuna kadar bitmiş olmalı," dedi. Jetta başını salladı ama yorum yapmadı ve çok geçmeden padoğa ulaşmışlardı. Jetta, beş eyerli atın onları beklediğini görünce Aulay'ın onu uyandırmadan önce kesinlikle ayağa kalkmış olduğuna karar verdi. En azından adamlardan birine atların eyerlenmesiyle ilgilenmesini veya ayarlamasını emretmek için başını odasından dışarı çıkarmış olmalıydı. Yalnızca beş at hazırlanmış olduğundan, Aulay atına binip onu önünde kaldırmak için eğildiğinde şaşırmadı. Yerleştikten sonra etrafına baktı ve başını salladı ve iki adam, şu anda yeni açılmakta olan kale kapılarına ve

köprüye doğru ilerlemeye başladı. Aulay adamları takip etti ve muhafızlarının diğer iki üyesi de onları takip etti.

Gidecekleri yere giden yol pek uzun değildi. Aslında Jetta, içinden geçtikleri ağaçların aniden yerini bir açıklığa bıraktığında ve Aulay ile diğerlerinin

dizginlerini çektiğinde gerçekten şaşırmıştı. Gözleri genişleyerek doğruldu ve etrafına baktı. Açıklık bir gölün kenarındaydı. Her iki taraftaki arazi inişli çıkışlı tepeler halinde yükseliyordu ama burada çoğunlukla düzdü, arazi hafifçe kumsala ve ötesindeki suya doğru eğimliydi.

Yavaşça nefes alan Jetta, Aulay'a yaslandı ve "Çok güzel" dedi.

Aulay, "Evet," diye onayladı. "Buchanan'da en sevdiğim yer burası. Her zaman öyleydi. Orucumuzu burada açıp yıkanabiliriz diye düşündüm."

"Yıkanmak?" diye sordu, geniş gözleri yanlarındaki adamlardan kocasına doğru kayıyordu.

"İyi olacak," dedi sakinleştirici bir tavırla ve sonra onu yanında durması için bineğinden indirdi. Aulay hızla onu takip etti ve atını yakındaki bir ağacın alçak dalına bağladı. "Burada biraz bekle."

Jetta başını salladı ve sonra onun adamların atlarından inip toplandıkları yere doğru yürümesini izledi. Aulay onlarla kısa bir süre konuştu, sonra daha önce fark ettiği sepeti ve katlanmış bir ekoseyi kabul etti ve adamlar orman boyunca sırtları açıklığa dönük olarak konumlanmak için para dağıtırken ona doğru yürümek için döndü.

Ekoseyi sepetin üst kısmına sapın altına yerleştiren Aulay, onun kolunu tuttu ve onu kıyıya doğru yürüttü. Burada kumsal okyanus kıyısında olduğundan çok daha küçüktü ve her iki tarafta da göle uzanan, daha küçük bir körfez oluşturan kayalık çıkıntılar vardı. Jetta yine de küçük olmasına seviniyordu. Bu, daha az yürüyüş ve gidilecek daha az kum anlamına geliyordu. İki haftadan uzun bir süre önce ilk uyandığında olduğundan daha güçlüydü ama ona göre hâlâ acıklı bir şekilde zayıftı. Kafa travmasından önce bu kadar kısa bir yürüyüşten sonra nefesinin kesilmeyeceğinden şüpheleniyordu ve Aulay ile düğünden bu yana pek çok kez sevişmiş olsalar da, işin çoğunu Aulay yapmasına rağmen sonrasında her zaman bitkin düşmüştü. Muhtemelen son birkaç gündür uyanık olduğu kadar uyumuştü.

"Buraya sık gelir misin?" Suyun kenarında durduklarında nefes nefese sordu.

"Evet. Genellikle sabahları gelirim ve orucumu açmadan önce yüzerim," diye itiraf etti, sepeti yere koydu ve ekoseyi çimlerin üzerine sermek için silkeledi.

"Elbette, kulübedeyken buraya gelmedim. Burada kulübeden buraya daha uzun bir yolculuk var ve sizi o kadar uzun süre yalnız bırakmayacağım.

"Ah," dedi Jetta usulca, bu itiraftan etkilenmişti.

"Önce yemek mi yemek istersin yoksa yüzmek mi?" Aulay ekoseyle işi bittiğinde sordu.

Jetta tereddüt etti, bakışları sepetten göle kaydı. Güneş artık daha yüksekteydi, neredeyse ufuk çizgisinin üzerindeydi ve gelişiyle birlikte gökyüzü aydınlanıyordu ama hava hâlâ biraz soğuktu. Yakında hava tamamen aydınlanacak, gökyüzü köpüklü beyaz bulutlarla masmavi mavi olacak ve hava ısınacaktı. Jetta, daha soğuk havanın suyun daha çabuk ısınmasına neden olduğunu deneyimlerinden biliyordu (ancak hangi deneyim olduğunu hatırlamıyordu). Üstelik şu anda

gerçekten aç değildi.

"Yüz," diye duyurdu, adamlara doğru bakarak.

Aulay ciddi bir tavırla, "Geri dönmeyecekler," diye güvence verdi ve elbisesinin düğmelerini kapatmasına yardım etmek için yaklaştı.

Jetta onun kendisini öpme ve okşama fırsatını değerlendirmesini bekliyordu ama o bunu yapmadı. Elbisesini çıkarmasına yardım etti, sonra hızla kendini çıkardı ve onu kıyının kenarına kadar yürüttü. Beklediği gibi su soğuktu ama serin hava çok geçmeden suyun olduğundan daha sıcak görünmesine neden oldu ve elinden geldiğince kendini suyun altında tutabildi. Aulay yaklaşıp kollarını beline dolayarak onu kendine çekmeden önce birkaç dakikadır sudaydılar.

Jetta gözleri genişleyerek adamlara gergin bir şekilde baktı ama Aulay gülümsedi ve şöyle dedi: "Sorun değil aşkım. Her ne kadar istesem de buradaki erkeklerle bir şey başlatmayacağım. O ferî başka bir zaman saklamamız gerekecek."

Rahatlayan Jetta başını salladı ve kollarını onun boynuna doladı, adam onu suyun içinden çekerken tutundu, ekosenin bulunduğu küçük kumsalın sağındaki kayalık çıkıntının önüne doğru hareket ettirdi.

Jetta hareket ederken dudağını ısırdı. Oradaki adamlarla bir şey başlatmayacağını söylemişti ama kız bunu yapmasını dilemeye başlamıştı. Göğüsleri suyun altında onun göğsüne sürüyordu, meme uçları her an sertleşiyordu ve adamın bacağı onun bacaklarının arasında kayarak onu nazıkçe dürtüyordu. Dikkatini dağıtmaya çalışarak "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Tam burada," diye mırıldandı ve sonra kız çıkıntının diğer tarafında daha da küçük olan kumsalı görür görmez durakladı.

Küçük kum şeridi dışında arazi düz değildi. Bunun yerine, bu küçük körfezin çevredeki tepeden oyulmuş gibi göründüğünü belirtti.

"Sarp kayalığın sol tarafındaki büyük çalı demetini görüyor musun?" Aulay, sanki kulak misafiri olmadığından emin olmaya çalışıyormuş gibi kısık bir sesle sordu.

"Evet." Jetta başını salladı ve bakışlarını söz konusu çalıya odakladı.

"Bunun arkasında, kaledeki geçitlere giden bir tünel girişi olan bir mağara var."

"Gerçekten mi?" Jetta ona şaşkınlıkla baktı ve cevap verirken kendini onun dudaklarına bakarken buldu.

"Evet. Burada yalnız kaldığımızda bir ara sana göstereceğim. Şimdilik, sadece nerede olduğunu bilmeni istiyorum."

Jetta başını salladı ama bakışları hâlâ onun ağzındaydı. Artık hareket etmeyi bıraktıklarından, onun önüne daha fazla yaslanmak için sürüklenmişti ve onun sert olduğunu hissedebiliyordu.

Aulay inleyerek, "Kızım, bana öyle bakmayı bırak" dedi.

"Ne şekilde?" diye sordu, sesinin ne kadar nefessiz çıktığını duyunca şaşırdı.

"Sanki seninle öpmemi ve sevişmemi istiyorsun," diye homurdandı. "Üzgünüm kocam ama. Yapıyorum," diye itiraf etti özür dilercesine.

Aulay onun sözlerine kabaca kıkırdadı. "Buna üzülme, aşkım."

"Ama bunu yapmayacağız, değil mi?" Adam onu kendisinden biraz uzaklaştırırken hayal kırıklığıyla sordu. Hayır, dedi ve şimdi sesi özür diler gibiydi. Buradaki erkeklere "Hayır". Konu aşk olduğunda sessiz bir tip değilsiniz. Duyarlardı."

"Sessiz olmayı deneyebilirim," diye önerdi.

"Kızım, eğer sessiz olsaydın, seni memnun etmediğimden korkardım. Ayrıca ağlamaların, inlemelerin beni heyecanlandırıyor. Onsuz ben bu kadar keyif alamazdım, sen de sessiz olmaya çalışmaktan bu kadar keyif almazdın."

"Ah," diye içini çekti.

Onu kendine çekerek burnunun ucunu öptü ve sonra onu tekrar rahatlatı. "Söz veriyorum, bir dahaki sefere yalnız geleceğiz ve seni o kadar yüksek sesle çığlık atıncaya kadar, her ağaçtaki her kuşu kilometrelerce korkutup tüneklerinden uçana kadar seveceğim."

Jetta bu söz karşısında hafifçe kıkırdadı ve ardından başını salladı. "Belki de kaldığımız yere kendi yolumla dönmeme izin vermelisiniz, çünkü başka türlü geri dönüş yolculuğuna dayanabileceğimi sanmıyorum." Tereddüt etti ama sonra başını salladı. Ancak Aulay onu hemen bırakmadı, onu kıyıya yaklaştırdı, böylece onu bıraktığında başı suyun üstünde olacaktı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Jetta ve sonra tekrar küçük kumsala doğru baktı. Suyun içinden daha büyük kumsala doğru ilerlemeye başladıklarında, "Saidh ve diğerleri kaledeki geçitlerden bahsettiler" diye itiraf etti. "Onlar yaptı mı?" şaşkınlıkla sordu.

"Evet." Ona döndü. "Beni merdivenlerden aşağı iten kişinin geçitleri bildiğini ve kaçmak için bu yolları kullandığını düşündüklerinden bahsediyorlardı."

"Evet," dedi sertçe. "Sorun şu ki, bu pasajları aile dışında kimsenin bilmemesi gerekiyor." Jetta onun sert ifadesini fark etti ve şöyle dedi: "Saidh pasajları kullandıklarını düşünmüyor." Bunun üzerine Aulay'ın kaşları kalktı. "Neden?"

"Salondaki sandıklardan birindeki elbiselerin çoğu eksikti, kalanlar da sanki üzerine biri oturuyormuş gibi ezilmişti. Saidh beni iten kişinin daha sonra sandığa saklandığını düşünüyor."

Aulay başını salladı. "Niels sandıkları kontrol etti."

"Her birini açıp yoluna devam mı etti? Yoksa gerçekten bir iki elbise mi çıkardı, yoksa üzerine bastırdı mı?" Jetta sordu. "Çünkü Saidh elbiselerden birinin altında bir hançer buldu ve elbiseyi gizlemek için üzerlerine çekmiş olduklarını ve onlar bunu yaparken elbisenin düşmüş olduğunu düşünüyor, böylece dışarı çıkıp elbiseyi geri bıraktıklarında kısmen örtülmüştü. BT."

"Bir top hançeri mi?" şaşkınlıkla sordu.

"Evet. Muhafızların şişkinliklerine oyulmuş figürlerle oldukça güzeldi." Kaşları hafifçe kalkarak, "Onunla ne yaptı?" diye sordu.

"Ona sahip. O ve diğer kadınlar düğün töreninden sonra bunu erkeklere

anlatacaklardı. Ama eğlenebilmemiz için ertesi güne kadar size söylenmemesini önerdi. ” Duraklayıp kızardı ve omuz silkti. "Onun önerisine rağmen, törenden sonra odamızda yalnız kaldığımızda bunu sana kendim anlatmayı planlamıştım ama odamıza gitmedik ve sonra şu ana kadar unuttuğum bir şey var."

Aulay başını sallayarak onları suyun içinden geldikleri yöne doğru yürütmeye başladı. "Yemek yiyip geri dönmeliyiz. Bu hançeri görmek isterim."

"İstersen burada yemek yemeyi bırakıp hemen geri dönebiliriz kocacığım.

Umurumda değil ve diğerleriyle bu konu hakkında konuşana kadar bunun seni rahatsız edeceğini biliyorum.

Aulay tereddüt ettiğinde ekledi: "Sen onlarla konuşurken biz de kalede herkesle birlikte orucumuzu açabiliriz." Aulay başını sallayarak onu sudan çıkardı.

Bölüm 17

Geri dönüş, çıkışa göre daha hızlıydı. Kaleye girmelerine sadece birkaç dakika kalmıştı. Ancak saat hâlâ erkendi ve Büyük Salon'da uyuyan insanlar artık uyanıkken, Aulay'ın erkek ve kız kardeşleri ile arkadaşları hiçbir yerde görünmüyordu ve belli ki hâlâ uyuyorlardı.

Aulay içeri girerken bunu anladı ve onu masalara doğru götürmeye başladı ama Jetta onu durdurdu.

"Belki de orucumu bozmadan önce merdivenleri çıkıp saçlarımla bir şeyler yapmalıyım," diye önerdi, bilinçli

olarak başının arkasını yoklayarak. Öndeki ve yanlardaki saçlar uzun ve hala biraz nemliyken, arka tarafta

uzamayı başaran kısa saçlar oldukça kuruydu. Yine de tuhaf görüldüğünü düşündü ve bunu kadınların ona yaptığı çağrılardan biriyle düzeltmeye hevesliydi. Aulay kolaylıkla başını salladı, taşıdığı sepet ve ekoseyi adamlardan birine verdi ve onu kollarına aldı.

Jetta, çok güçlü olmasa da merdivenlere doğru dönerken, "Yürüyebilirim," diye itiraz etti. Aslında yorulmaya başlamıştı.

"Seni taşımayı seviyorum," dedi rahatlıkla ve sonra nazikçe ekledi, "ve ayaklarını sürümeye başlıyorsun, aşkım. Hala iyileşmekte olduğunu unutup duruyorum. Seni o kadar yolu yürüteceğime kale kapısında attan inip adamlardan birinin atları otlağa götürmesini sağlamalıydım."

Jetta daha fazla tartışmak yerine, Teşekkür ederim dedi. Yüzmek, binmek ve yürümek arasında bitkin düşmüştü ve onun şımartılmasından dolayı minnettardı.

Üst sahanlığa vardıklarında Alick esneyerek ve başının arkasını kaşıyarak odasından çıkıyordu. Aulay odalarına doğru döndüğünde Jetta onu fark etti ve

belli ki o da onları fark etmişti. Genç adam onları görünce dondu, ağzı açıldı ve kolu havaya kalktı ve kısa bir süre onlara baktı. Her ne kadar Jetta'ya daha çok ağzı açık bakıyormuş gibi görünse de sonra başını salladı ve kolunu indirip mırıldandı: "Bu bir rüya olmalı."

"Rüya ne olmalı?" Aulay ona yaklaştıklarında eğlenerek sordu ve odalarına yöneldiler.

"Ah." Buruk bir şekilde gülümsedi. "Dün gece uykuya dalarken Jetta'ya göstermen gerektiğini düşünüyordum..." "Ona ne göstereceksin?" Aulay aniden durduğunda sordu.

Alick cevap vermek yerine yüzünü buruşturdu ve bakışlarının arkalarındaki askerlere doğru kaymasına izin verdi.

Aulay, konuştuğu şeyin adamlarla paylaşmak isteyeceği bir şey olmadığını anlayınca, "Bizimle odamıza gelin" dedi.

Alick onlara ayak uydurduğunda Aulay şöyle dedi: "Cullen, adamlardan biri gidip Mavis'i getirsin lütfen." Cullen sessizce "Evet efendimiz" dedi ve sonra askerlerden birine başıyla selam verdi; iri yapılı, kıvrık saçlı genç bir adam, hemen geldikleri yöne doğru hızla geri döndü.

Aulay, Jetta'yı Alick'in peşinde olduğu yatak odasına taşıırken, "Bir dakika sonra çıkacağım," diye mırıldandı. Alick'i kapıyı kapatmaya bırakarak Jetta'yı yatağa bıraktı, sonra şöminenin yanındaki masaya doğru yürüdü ve soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı.

Alick tereddüt etti ve ateşin yanında ona katıldı ve ikisi, salondaki adamların duyamayacağı kadar alçak bir sesle konuşmaya başladı. Ancak Jetta fırçasını bulup kuruyan saçlarının arasından geçirmeye başladığında bunu hiç çekinmeden dinledi.

"Peki Jetta'ya ne göstermem gerektiğini düşünüyordun?" Aulay sandalyelerden birine oturup sordu. "Geçitler," dedi Alick zar zor yakaladığı alçak bir sesle.

"Eğer rüyanda görüyorsan bu seni çok rahatsız etmiş olmalı?" Aulay'ın yorumu şöyle:

Alick yüzünü buruşturdu. "Evet. Ateş beni rahatsız etti. Kalede buna benzer bir şey olursa kaçabilmesi için geçitleri bilmesi gerektiğini düşündürdü bana. Yani yatak odasının kapısında yangın çıkarmak da aynı derecede kolay olurdu.

'Kimsenin onu kurtarmasını engelleyeceğiz, aynı zamanda kapıdan kaçmasını da engelleyeceğiz.'

"Evet kardeşim. İyi düşündün," dedi Aulay ciddiyetle.

Alick başını salladı. "Rüyamda ona odamdaki ve bu odadaki geçidi gösterdim, bunları nasıl açacağını, kapatacağını ve kilitleyeceğini anlattım. Ona merdivenlerin girişini gösterdim ve merdivenlerin altındaki tünellere giden kapıyı nasıl açacağını anlattım ama diğer odalardakileri anlattım çünkü orada insanlar uyuyordu." Alaycı bir şekilde gülümseyerek ekledi: "O zamanlar her şey gerçek gibi görünüyordu, ama kafam bulanıktı, her şey üzerime hareket ediyordu ve

Jetta'nın bütün saçları vardı." Yüzünü ekşiterek ekledi: "Bu sabah uyandığımda odanın sallanmayı bıraktığını ve midemin yatıştığını gördüğüme sevindim. Rüya sırasında kendimi çok hasta hissettim."

"Eh, endişelenmeyi bırakabilirsin. Jetta'ya hemen bu odaya giden geçidi nasıl açacağını göstereceğim, sonra da herkes ayağa kalktığında ona diğerlerini göstereceğim, dedi Aulay ayağa kalkıp Alick'i kapıya doğru yürürken. "Neden aşağıya inip orucunuzu açmıyorsunuz? Mavis gelir gelmez orada olacağız... Ah, işte burada, dedi Aulay alaycı bir tavırla. Kapıyı açmış ve diğer tarafta elini kaldırmış Mavis'i ortaya çıkarmıştı. Geri çekilip Alick'i de yanında çekerek Mavis'in içeri girmesine izin verdiler ve ardından Aulay, "Birazdan aşağı ineceğiz" diyerek kardeşini kapıdan dışarı çıkarmaya zorladı.

Kadın aceleyle yanına gelip saç fırçasını alırken Jetta, Mavis'e gülümseyerek, "Beni beklemene gerek yok kocam," dedi. "Adamlardan ikisi bana eşlik etmek için bekleyebilir, sen de adamlardan ikisini yanında götürebilirsin."

"Onlar senin muhafızların, karım. Benim değil, dedi yatağın ucuna oturup Mavis'in saçını yapmasını izledi. "Ayrıca Mavis'in dolguyu nasıl yerleştirdiğini görmek istiyorum. O zaman bir dahaki sefere erken yola çıktığımızda sana yardım edebilirim."

Jetta bu sözler karşısında şaşkınlığını gizleyemedi. Saçı konusunda ona yardım etmeye istekli miydi?

Gerçekten nadir bulunan bir şeydi.

Mavis eğlenerek, "Bu kadar şaşırmış görünme, kızım," dedi. "Elbette saçını nasıl düzeltereğini öğrenmek istiyor. Aulay her zaman akıllı bir çocuktur. Her zaman saçlarınızla şu andaki haliyle geri dönerseniz, onunla birlikte göl kenarında bir houghmagandie'ye gitme ihtimalinizin daha düşük olacağını düşünüyor.

Gözleri alarmla genişleyen Jetta, Mavis'in hizmetlerinden uzaklaşıp aynaya koştu. Kendini gördüğünde çenesi dehşetle düştü. Dönüşte esen rüzgar onu sadece yarı kurutmuştu ama onu uçup giden bir karmaşa içinde bırakmıştı.

Onun ifadesine kıkırdayan Mavis arkasından yürüdü ve tekrar saçını taramaya başladı. "Sorun değil. Düzeltereğim. Bir dakikanızı almaz."

"Özür dilerim Aulay. Elbiseleri sandıklardan çıkarmak ya da üzerlerine bastırmak aklıma gelmedi, dedi Niels on beş dakika önce aşağı indiğinden bu yana muhtemelen altıncı kez.

Niels ve Edith bu sabah grup içinde uyanıp sehparın yanına gelen son kişilerdi. İkisi aşağıya indiğinde herkes orucunu bozmuş ve Jetta biraz kestirmek için yatak odasına dönmüştü. Onuncu kez esnedikten sonra bunu önermişti. Kabul etme kolaylığı ona ne kadar yorgun olduğunu gösteriyordu. Aulay, onu bu kadar erken uyandırmamalıydı diye düşündü. Ama bu sabah banyo yapmak isteyeceğini biliyordu ve ona gölü göstermek istemişti. Onu sabah yüzmesine götürerek bir taşla iki kuş vurmayı düşünmüştü.

Niels öfkeyle "Kendimi elbise demetlerine kılıçla saplamalıydım," diye mırıldandı ve sonra tekrarladı, "Gerçekten üzgünüm kardeşim."

"Biliyorum. Sana kızgın değilim," dedi Aulay yine altıncı kez sabırla.

"Evet ama bunu yapmayı düşünseydim suçluyu çoktan bulmuş olurduk. Ahırlar asla yanmazdı ve..."

"Niels," diye sözünü kesti Aulay, sonunda sabrını biraz yitirdi. "Üzgün olmana gerek yok fer. Elbiseleri çıkarmayı ya da her bir sandığın içindeki kumaşlara baskı yapmayı düşüneneğimden de şüpheliyim. Muhtemelen elbiselerin hala dolu olduğundan emin olmak için her birini açar ve sonra bir sonrakine geçerdim. Özür dilemeyi bırak. Olan oldu."

"Evet," diye mırıldandı Niels. "Sanırım saklandıkları yerin burası olduğuna ve başka bir yerde geçit olmadığına sevinmeliyiz," diye bitirdi donuk bir sesle, son saniyede herkesin duyabileceği masalardaki pasajlardan bahsetmemeyi hatırladı. Aulay, adamın solgun tenine ve sözlerini geveleyerek söylemesine kaşlarını çatı. "Bu sabah neredeyse Alick'ten daha kötü durumdasın. Siz ikiniz dün gece ne haltlar çevirdiniz?"

Niels yüzünü buruşturdu. "Alick beni içki içme oyununa davet etti. Kazandım." Aulay bu asık suratlı sözler karşısında eğlenerek gülümsedi. "Sıkıldınız mı?"

Niels omuz silkti. "Daha çok hüsrana uğramış gibi. Yangından sonra kaleye döndüğümüzde kadınlar bize sandıktaki top hançerini ve şüphelerini anlatmışlardı. Hepimiz bu konuyu tartıştık ama seninle bu konu hakkında konuşmak ve ne düşündüğünü öğrenmek istedik ama sen o gece ya da ertesi gece aşağıya gelmedin ya da..."

Evet," diye sözünü kesti Aulay. Jetta'yı yukarı taşıdığından beri yatak odasından neredeyse hiç çıkmamıştı. Bir iki kez kaçmıştı ama sadece Cullen'la konuşup bir terslik olup olmadığını öğrenmek için. Cullen, Buchanan'ın normal işleyişi sırasında ortaya çıkan şikayetleri veya sorunları aktarmıştı ancak bıçaktan ve aile üyelerinin nelerden endişe duyduğundan haberi yoktu. Böylece Aulay, adama bildiği konularda ne yapması gerektiği konusunda emirler vermiş ve Jetta'ya yeniden katılmak için geri dönmüştü. Bu süre zarfında Aulay bir kez bile Katie'nin nasıl olduğunu sormamıştı ve bu onun açısından bilinçli bir karardı. Gerçek dünyaya yeniden katılmadan ve cinayet teşebbüsleri gibi bekleyen sorunları çözmeden önce Jetta'yla sadece bir iki gün vakit geçirmek ve artık kanunen onun olduğunun tadını çıkarmak istemişti.

Ancak gerçek hayattan tatil artık sona ermişti ve kendilerini rahatsız eden saldırganla ilgili teorilere ve endişelere gömülmüştü. Eğer toprak sahibi olmasaydı, Aulay hemen yukarı çıkıp Jetta'yla yatağa girer ve kendini onun bedeninde kaybederek tüm bunları unutturdu. Toprak sahibi olmasına rağmen bu fikir baştan çıkarıcıydı ve kısa bir süreliğine de olsa bunu yapmayı düşündü ama sonra bu cazip düşünceyi bir kenara itti. Burada sorumlulukları vardı.

"Alick ve Conran'ın hangi geminin direğini kaybettiğini bulmasının ne kadar

zaman alacağını düşünüyorsunuz?" Aulay, Cam'in bu sorusuna yüzünü buruşturarak baktı. Top hançeriyle ilgili ilk tartışmanın ardından Aulay, Alick ve Conran'ı sahildeki çeşitli limanlara seyahat etmeleri ve gemi hakkında bilgi almaları için tekrar göndermişti. Ancak bu sefer batan bir direk yerine, direğini kaybeden bir direk hakkında bilgi arıyor olacaktı. Umudumuz, ona bağlanan kadının adını olmasa da kimin seyahat ettiğini öğrenmeleriydi.

Niels on beş dakikadan biraz daha uzun bir süre önce aşağıya indiği için ikili ayrılıyordu ve şu anda yapmayı düşünebilecekleri tek şey bu olduğundan, onlar dönene kadar bu bir bekleme oyunu olacaktı. Umarım içlerinden biri ihtiyaç duyduğu bilgiyi kazanır. Gerçi Aulay onu ele geçirdiğinde ne yapacağından emin değildi. Jetta'ya tam adını, içinde bulunduğu geminin adını ve nereye yelken açtığını söyleyip, bunun onun geri kalan anılarını canlandırmasını ve saldırıların arkasında kimin olabileceğine ışık tutmasını sağlayabilir misiniz? Yoksa saldırılara bir son verme umuduyla ailesiyle ve evlenmesini istedikleri bu adamla yüzleşip onlara onun artık bir Buchanan olduğunu ve korunacağını mı söyleyecekti?

Sorun şu ki, saldırıların durdurulmasından daha fazlasına ihtiyacı vardı. O ve Jetta onlara yapılan saldırılardan sağ kurtulmuş olsa da Katie kendi yaralanmasından hâlâ kurtulamayabilirdi ve adaleti hak ediyordu. Aulay sonunda, "Şanslı olup olmamalarına bağlı" dedi. "Eğer tekne daha yakın limanlardan birinden kalkıp oraya da dönerse, bir iki gün içinde geri dönebilirler. Eğer daha uzaktan fırlatılırsa ya da topallayarak daha uzaktaki limana girerse, bu bir ya da bir buçuk hafta kadar sürebilir." Greer sessizce, "Eğer direk kulübenin yanından yukarıya doğru sürüklenseydi, gemi kesinlikle yakındaki bir limana topallayarak girmek zorunda kalacaktı," dedi. "Ana direk olmadan uzağa gidemezdi."

"Evet," diye onayladı Aulay ama sonra şunu belirtti, "her ne kadar fırtına onları sönmeden önce kıyı boyunca oldukça uzağa itmiş olsa da."

"Ah evet," dedi Greer kaşlarını çatarak.

Dougall ciddiyle, "O halde bu bir bekleme oyunu," dedi. "Çocuklar bir cevapla dönene kadar yapabileceğimiz çok az şey var."

Aulay sert bir tavırla, "Başka bir saldırı olmadığı sürece," dedi.

Dougall, "Bu olmayacak," diye güvence verdi ona. "Artık Jetta'dasınız. Ve Katie'nin odasının kapısında da. Sadece bir aptal, yolunda muhafızlar varken her iki kadının da peşinden gitmeye çalışır."

Aulay ciddiyle, "Belki de," diye onayladı. Düğünün ertesi sabahı, koridorda onu gözetleyen biri olsa bile, kızı yem olarak kullanmanın haksızlık olduğunu fark ettiğinde, Katie'nin kapısına muhafızlar yerleştirmeye karar vermişti. Jetta'yla birlikte ahırlardaydı ama Jetta hâlâ neredeyse ölüyordu. İkisi de o yangındaydı. Benzer bir şey Geordie'nin değer verdiği kızın başına gelseydi kendini asla

affetmezdi.

Niels'in iç çekişi bakışlarını çekti ve Aulay kaşlarını çattı. Kardeşi alışılmadık derecede sessizdi. Kural olarak adamın her konuda bir fikri vardı ama özür dilemesinden bu yana tek bir yorumda bile bulunmamıştı. Bu onu endişelendirmeye yetti. Bu endişe, başını ellerinin arasında nasıl tuttuğunu fark ettiğinde daha da derinleşti. Edith'in de kocasını derin bir endişeyle izlediğini fark etti ve bunu tamamen anlamıştı. Aulay, Niels'in bu kadar kötü bir akşamdan kalma yaşadığını hiç görmemişti. Alick bile odasından geldiğinde bu kadar kötü değildi. Ama eğer Niels kazanmışsa, bu, Alick'in kendisini kaybeden olarak kabul etmesinden ya da kendinden geçmesinden sonra (hiçbiri pes eden biri olarak yetiştirilmediğinden genelde olduğu gibi) Niels'in sürahide ya da sürahide kalanları yutmak zorunda kalacağı anlamına geliyordu. ondan içiyorlardı. Hala . . . "Neden odanıza çekilip biraz dinlenmiyorsunuz?" Aulay önerdi.

"Evet. Sanırım yapacağım," dedi Niels rahatlayarak ve biraz sallanmak için ayağa kalktı. Edith de ayağa kalkınca ona geri çekilmesini işaret etti. "Hayır. Gelmene gerek yok karım. Ben sadece uyuyacağım ve benim yüzümden Saidh ve diğerleriyle ziyareti kaçırdığın için kendimi kötü hissederim. Üstelik bu benim hatam. Ben çok içtim. Bir daha yapmayacağıma yemin ettiğim bir şey." Jo aniden, "Neden ateşin yanına gidip Jetta için yaptığımız o elbiselerin üzerinde çalışmaya devam etmiyoruz?" diye önerdi ve Aulay, Niels'in gidişini izlemekten vazgeçip Edith'in yüzünde derin bir endişeyle kocasının arkasından baktığını gördü. .

Görünüşe göre Jo bunu fark etmiş ve kadının dikkatini dağıtmayı umuyordu. Neyse ki Murine ve Saidh de bunu fark etmiş gibi göründüler ve hemen ayağa kalktılar.

"Ah evet, bunu yapmalıyız," dedi Murine büyük bir neşeye Aulay'ın sahte olduğundan şüpheleniyordu. "Gel hadi Edith. Niels iyi olacak. Biraz dinlenirse eski haline döner."

"Evet," diye fısıldadı Edith, ateşin yanındaki sandalyelere doğru kadınları takip etmek için ayağa kalkarken pek de inançlı bir tavırla.

"Kadınlar bana eş elbiseleri mi diyor?" Aulay, onların ateşin yanına kurulan sandalyelere doğru ilerlemelerini izlerken şaşkınlıkla sordu.

"Evet. Saldırganın sakladığını düşündüğümüz sandıkta eksik olan elbiseleri bulamadılar. Jetta'ya uyacağını veya güzel görüneceğini düşündükleri tek elbise onlar olduğundan, Jo'nun sağladığı kumaşın bir kısmını kullanmaya karar verdiler ve Ona birkaç yeni tane yap," diye yanıtladı Greer.

Başını sallayan Aulay, bakışlarını tekrar Niels'e çevirdi ve merdivenlerden yukarı çıkarken ayaklarını sürüme şekline kaşlarını çattı. Bunu fark eden tek kişi o değildi.

Kardeşlerini izleyen Dougall, "Belki de Rory, Niels'a bir baksa iyi olur," diye önerdi. "İçki onu genellikle bu kadar etkilemez ve düşünüyorum da. . ."

Durakladığında keskin bir bakışla ona bakan Aulay, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Dougall tereddüt etti ve sonra başını salladı. Ne düşüneceğimi bilmiyorum. Burada olup bitenlere rağmen Niels'i hiç böyle görmemiştim. . ."

"Gözlerine dikkat ettin mi?" Greer aniden sordu.

"Peki ya gözleri?" Aulay hemen sordu. Rory her zaman hastalarının gözlerine sanki ona bir şey söyleyebileceklermiş gibi bakıyordu.

Greer kaşlarını çatarak, "Oradaki siyahlar neredeyse iğne büyüklüğündeydi, o kadar küçüktü ki" dedi. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama normal görünmüyorlardı."

Aulay da bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama Cam, Greer ve Dougall'a bir bakış, Büyük Salon'un loş

ışığında gözlerindeki siyahların daha büyük olduğunu gösterdi. Pim boyutuna yakın bir yer değil. Ağzını sıkıp

ayağa kalktı. "Şimdi gidip Rory'den ona bir bakmasını isteyeceğim."

Onları masada bırakarak hızla üst kata çıktı. Sahanlığa adım atarken göz ucuyla bir hareket dikkatini çekti. Başını hızla çevirdiğinde Jetta'nın Niels ve Edith'in odasına süzüldüğünü gördü ve aniden durdu. Kapının kapanmasını şaşkınlıkla izledi ve sonra koridorun diğer tarafına baktı, muhafızlarının nereye gittiğini merak etti ama salon artık her iki yönde de boştu.

Aulay, kendisini koruması gereken adamlara onları bulduğunda iyi bir baskı uygulayacağını düşünerek Niels ve Edith'in odasına doğru yöneldi ve Rory ile Niels hakkında konuşmaya gitmeden önce Jetta'nın sağ salim kendi odalarına döndüğünü görmeyi düşündü. Kapıya ulaşmış ve Niels'in yüksek sesini duyduğunda kapıyı çalmak için elini kaldırmıştı.

"Tanrım kadın, beni rahat bırak. Kendimi iyi hissetmiyorum."

Niels'in tiksinti dolu ses tonu ve sanki bir hakaretmiş gibi Jetta kadını diye hitap etmesi karşısında Aulay'ın tüyleri kaşlarıyla birlikte yükseldi.

Jetta'nın cevabı geldiğinde mırıldanmadan fazlasını duyamayacağı kadar yumuşaktı ama Niels'in cevabını yine oldukça net bir şekilde duydu.

"Aklını mı kaçırdın, Jetta?" dedi Niels kızgın olmaktan çok kafası karışmış bir sesle. "O benim kardeşim, sen de onun karısısın."

Aulay kapıyı hafifçe araladı ve bu sefer yanıt olarak Jetta'nın acı sözlerini duydu.

"Gözlerini aç ve bana bak! Ben güzelim! Güzel bir adamı hak etmiyor muyum? Güzelsin. Hepiniz Buchanan kardeşlersiniz. . . Aulay hariç." Niels şaşkın bir sesle, "Ama o seni seviyor, sen de onu seviyorsun," diye itiraz etti.

"Aşk?" dedi tiksintiyle. "O, bu yara izine sahip bir canavar. Ona bakmak bile midemi bulandırıyor. Bana dokunmasına dayanamıyordum. Hiçbir kadın bunu yapmaz. Onun yüzünü her gördüğümde, birisinin onu uyurken öldürmesi gerektiğini düşünüyorum."

Aulay kasıldı, kalbi göğsünün içinde sıkışıyordu.

"Ama sen farklı olurdun," diye devam etti. "Senin de beni istediğini biliyorum." Niels, "Tek istediğim, içimi kusma isteğini bırakana kadar uyumak," diye inledi. Aulay bazı hışırtı sesleri duydu ve kapıyı daha da açtığına Niels'in kolunu yüzünü kapatarak yatağa uzandığını gördü. Küçük Aulay'ın teninin görebildiği kısmı yeşil görünüyordu. Ancak bu Jetta'yı rahatsız etmiş gibi görünmüyordu. Yatağa tırmanıyordu ve onu izlerken kardeşini öptü. Ağzını sıkarak ve dişlerini gıcırdatarak Niels'in irkilerek başını çevirmesini ve ellerini saçlarına dolayarak yüzünü kendisinden uzaklaştırmasını izledi. "Şeytan seni ele geçirsin!" Niels homurdandı. "Git ve beni yalnız bırak."

"Hayır. Beni memnun etmeni istiyorum."

Aulay odaya girdi, sonra durdu ve ellerini sıkarak geri geri gitti. Müdahale etmeye cesaret edemedi. İçinde bulunduğu bu durumda, yalancı, vefasız fahişe karısını sadakatsizliği nedeniyle öldüresiye dövebileceğinden korkuyordu.

Hışırtı dikkatini merdivenlere çevirdi ve Edith'in üst sahanlığa doğru son birkaç basamağı hızla çıktığını görünce dehşete düştü. Bunu onun görmesine izin veremezdi. Niels yanlış bir şey yapmıyordu ama Edith bu olaya karışırsa yine de incinirdi ve onun acı çekmesi yeterince kötüydü. Yatak odasının kapısını sessizce kapatarak ona doğru koşmak için döndü.

Edith merdivenlerin tepesine ulaştığında şaşkınlıkla, "Aulay," dedi ve kendisi de onun yolunu kapatmak için aceleyle ilerledi. "Ben de Niels'i kontrol edecektim. O..."

Aulay, "Rory onunla birlikte," diye yalan söyledi ve onu kolundan tutarak merdivenlere doğru çevirdi. "Neden onu muayene etmesine ve ne söyleyeceğini görmesine izin vermiyoruz?"

"Ah ama. " Ayaklarını sürüyen Edith omzunun üzerinden geriye baktı. "İyi olup olmadığını görmek istiyorum."

"Evet. Rory aşağıya gelecek ve onu muayene ettikten sonra bize bilgi verecek, dedi Aulay, onu teşvik ederek. "Çalışırken dikkatini dağıtmasak daha iyi olur, yoksa bir şeyleri kaçırabilir."

Edith iç geçirerek, "Ah evet, sanırım," dedi ve onunla kavga etmeyi bıraktı.

Aulay, "Güzel," diye mırıldandı ve yolun geri kalanını merdivenlerden aşağı, sehpa masalarına kadar yürüttü. "Dougall, Cam ve Greer ile burada oturun, ben de. ,,

Cümlesini tamamlama zahmetine girmedi. Bir dakikalığına herkesten uzaklaşması gerekiyordu. Az önce yukarıda şahit olduğu sahne kafasının içinde tekrar tekrar canlanıyordu. "O, bu yara izine sahip bir canavar. Ona bakmak bile midemi bulandırıyor. Bana dokunmasına dayanamıyordum. Hiçbir kadın bunu yapmaz. Onun yüzünü her gördüğümde, birisinin onu uyurken öldürmesi gerektiğini düşünüyorum."

Sözler, ruhunu parçalayan jilet keskinliğinde bıçaklar gibiydi. Jetta'nın, onun

Jetta'sının, sevdiği ve onu sevdiğini sandığı kadının böyle hissettirdiğini düşünmek. Yine Adaira'ydı. Bu sefer daha da kötüsü. Çünkü Adaira'yı sevmemişti. Öyle olduğunu düşünmüştü ama onu reddettiğinde yaşadığı acı, şimdi onu parçalayan acıyla karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Aulay bunu anlamadı. Jetta bir kez olsun yara izinden gözle görülür şekilde çekinmemişti. Zaten görmemiş olduğunu düşündü ve sonra, ilk uyandığında kendisinin uyuduğunu ve gözlerini açmadan önce onun ne kadar

uyanık kaldığına dair hiçbir fikrinin olmadığını hatırladı. Belki de o göremediğinde tiksintisini göstermiş ve daha sonra bunu saklamayı başarmıştı.

Eğer öyleyse, başka ne saklamıştı? Gerçekten hiçbir şey hatırlamıyor muydu? Yoksa bu da mı yalandı? Onun korkusunun bile yalan olabileceğini düşündü. Belki de hepsi öyleydi. Belki de bunların hepsi yalandı ve Buchanan'ın onlara söylemediği gerçeklerden saklanmak için onu seviyormuş gibi davranmaktı. Ve sevgili Tanrım, o iyi bir yalancıydı. Onun tatlı aşk beyanlarını hâlâ kafasında duyabiliyordu. Onun onun için nasıl nefes alıyormuş gibi yaptığını, öpücüklerine ve dokunuşlarına böylesine hevesli bir yanıt veriyormuş gibi davrandığını düşünürken bunlar ve onun sahte zevk inlemeleri ona işkence ediyordu. Bütün yalanlar. Kadın... "M'laird?"

Aulay aniden döndü ve Cullen'ın ona doğru aceleyle geldiğini görünce baktı. Bu, karısını koruması gereken adamdı. Eğer öyle olsaydı, Aulay odadaki o sahneye asla tanık olmayacaktı ve hâlâ karısının onu gerçekten sevdiğine mutlu bir şekilde inanacaktı. Artık hayatı onun etrafında küle dönmeyecekti.

Hangi cehennemdeydin? Karımı koruyacaktın!" öfkeyle kükredi, acısını ve öfkesini adamdan çıkardı. Eğer işini yapmış olsaydı, Jetta'nın gerçek doğası konusunda hala cahil olacaktı ve eğer Jetta onu tehdit ettiği gibi uykusunda öldürmüştü olsaydı, en azından kendisinin sevildiğini ve önemsendiğini düşünerek mutlu bir şekilde ölmüş olurdu. . Onu hiçbir zaman istemediğini ya da sevmediğini, kimsenin de bunu isteyemeyeceğini ya da sevemeyeceğini bilmek onu mahvetmemişti. Bu adam sayesinde, yanında kimsesi olmayan, yalnız ve huysuz bir yaşlı adam olarak ölecekti.

"Ben. Yani öyleydim," dedi Cullen kafa karışıklığıyla. "Ve adamlar hâlâ onun yanında. Artık koridordalar ve yatak odasında da yoklar, çünkü ona yatak odanıza kadar eşlik ettiğimizden bu yana son bir saattir buradayız. Ama onlar oradalar, bize emredildiği gibi onu koruyorlar ve ben de öyle olurdum, ama o beni seni geri almam için gönderdi."

Aulay, sözlerini özümsemeye çalışarak ona boş boş baktı. "Ne?"

Cullen, "Odasına çekildikten kısa bir süre sonra kapıyı açtı, kafasını dışarı çıkardı ve yatağı taşımasına yardım edip edemeyeceğimizi sordu" diye açıkladı. "Eh, tabii ki evet dedik. Ama sorun sadece yatak değildi. Tüm odanın ve yanındaki odanın

yeniden düzenlenmesini istiyordu lordum. Artık işimiz bitti ve beğenip beğenmediğinizi görmem için beni sizi almaya gönderdi.” Yüzünü buruşturarak ekledi, "Ve eminim ki bunu yapacağınızı umuyorum. Eğer bunu yapmazsan her şeyi geri taşımaktan hoşlanmıyorum.

Aulay bir an ona boş boş baktı ve sonra onun yanından kaleye doğru ilerledi. Akıllı dönüyordu. Hiçbir şey mantıklı gelmiyordu. Jetta'yı Niels ve Edith'in odasında kendi gözleriyle görmüştü. Onun bu şeyleri söylediğini duymuştu. Ama Cullen merdivenleri çıktığından beri kendisinin ve diğerlerinin yatak odasında onunla birlikte olduklarını mı iddia ediyordu? Belki de adamlar meşgulken dışarı kaçmıştır, diye düşündü. Ama bu pek olası görünmüyordu. Eğer sadece iki adam olsaydı kaçmayı başarabilirdi ama dört mü?

Aulay masadaki insanları görmezden gelerek doğruca yukarı çıkıp odasına çıktı. Diğer üç muhafız şimdi oradaydı; biri kapının her iki yanında, diğeri de karşı duvara dönük, kapıya dönük bir şekilde konumlanmıştı. Aulay da onları görmezden geldi ve yatak odasına adım attı ve Jetta'nın yatağın yanındaki sallanan sandalyede durduğunu, tenteden sarkan perdelerle uğraştığını görünce aniden durdu. Ancak yatak artık pencereye daha yakındı. Aslında odadaki her şey Cullen'ın söylediği gibi taşınmıştı.

Aulay'in bir an için yapabildiği tek şey, zihni bu sabahki olayları anlamlandırmaya çalışırken ona bakmaktı. . . ve sonra Jetta'nın farklı bir elbise giydiği aklına geldi. Bu sabah bu odada ve gölde giymesine yardım ettiği elbisenin aynısı olduğunu ama Niels'in odasında giydiği elbise olmadığını fark etti. O gülmüştü. Jetta da diğer Jetta'nın gümüş elbiseyi doldurduğu gibi elbisesini tam olarak doldurmadı. Jetta'nın kıyafetleri tam oturuyordu ama bu uymadı. Elbisesi şu anda çok büyüktü çünkü hastalığı nedeniyle zayıftı.

Küfür eden Jetta, ne yaptığını görmeye çalışırken başını farklı bir açıyla eğdi ve Aulay'ın bakışları, gölden döndükten sonra Mavis'in saçına sabitlediği boyaya takıldı. Kadının bunu Jetta için taktığını izlemişti ve normalde ortalama bir kadının saçını takmanın bu kadar karmaşık bir parça olmayacağından şüpheleniyordu, ama Jetta'da bu daha çoktu. Mavis'in saçını üstten ve yanlardan çekmesi, ardından saç telini yerine sabitlemeden önce saçının eksik olduğu geniş noktayı kapatmak için bu telleri örüp kıvrması gerekmişti. Bu Jetta'nın tek başına başaramayacağından emin olduğu bir şeydi. Ancak masadan ayrılırken üzerindeydi, Niels ve Edith'in odasında takmıyordu ama şimdi yeniden takıyordu.

Niels ve Edith'in odasında onu giymemiş olmasının yanı sıra, aniden Niels'in onu kendisinden uzaklaştırmak için ellerini saçlarına doladığı resminin zihninde canlandığını fark etti. Şu Jetta'nın uzun siyah saçları vardı. . . her yer. Kafasını kazıdıkları yerde kel bir nokta kalmamıştı. Aslında Niels'in onu kendisinden uzaklaştırmak için yakaladığı şey arkadaki uzun saçlarıydı.

Aulay rahatlayarak onun Jetta olmadığını fark etti ve sonra kaşlarını çattı. Eğer kadın Jetta değilse kimdi o zaman?

Bölüm 18

“Ah, kocam! Cullen seni buldu. İyi. Oda hakkında ne düşünüyorsun?”

Aulay düşüncelerinden sıyrıldı ve konuşan kadına odaklandı. Karısı. Görünüşe göre ortalıkta dolaşan, hem

sözleri hem de davranışlarıyla kardeşlerini baştan çıkarmaya ve kalbini parçalamaya çalışan bir ikizi olan

Aulay, bu düşünce aklından geçerken aniden durdu. İkiz. Jetta bir kız kardeşi olduğunu hatırlamıştı. Niels ile Edith'in odasında gördüğü kadın bir ikiz olabilir miydi? Saçlarının tamamının olması ve sağlıklı kilosu dışında ikisi de birbirinin aynıydı.

Hayır, kendi kendisiyle tartıştı. Jetta'nın bir ikizi olsa bile kadının onun burada olduğunu bilmesi mümkün değildi. Kimse bilmiyordu. O bunu halledmişti.

Yine de başka ne gibi bir açıklama vardı?

Aulay kaşlarını çatarak kız kardeşinin ikiz olup olmadığını hatırlamasını istemek amacıyla ağzını açtı ve sonra aniden tekrar kapattı. Jetta açıkça sorulduğunda hiçbir şey hatırlamıyordu ve çabalamak onun acı çekmesinden başka bir işe yaramıyordu. Bugüne kadar geri kazandığı tek anılar, Rory'nin deyimiyile "yan taraftan" gelmişti. Bilgiyi gerçekten sormadan almanın bir yolunu düşünmesi gerekiyordu.

"Koca? Hoşuna gitmedi mi?"

Aulay, yüzündeki ifadeyi fark edene kadar biraz dikkati dağılmış halde ona doğru baktı. Jetta kararsız ve hatta yaptığı şeyden hoşlanmayabileceği için hayal kırıklığına uğramış görünüyordu, o da zoraki gülümseyip başını salladı.

"Evet, çok hoş," diye temin etti onu hemen.

"Ah, güzel," dedi rahatlayarak ve dikkatini yeniden yaptığı işe çevirmeden önce ona gülümsedi.

Bunu yaptığı anda dikkatini bazı anıları kandırarak ondan veya belki de ona nasıl aktaracağını bulmaya çalıştı. Dikkatini dağıtmanın muhtemelen işe yarayacağını düşündü ve "Şu anda ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Ah, ben sadece bu perdelerin yatağın etrafındaki tenteye nasıl bağlandığını çözmeye çalışıyorum. Jo'nun bize verdiği tüm kumaşlardan bazılarını yeni perdeler yapmak için kullanmanın iyi olabileceğini düşündüm. Bunlar eski ve biraz yıpranmış."

"Hımm," diye mırıldandı ve deneyecek daha iyi bir şey düşünmeden şöyle dedi:

"Kız kardeşinin ikizin olduğundan bahsetmedin. Senden çok farklı görünüyor."

"Ah evet," diye mırıldandı dikkati dağılmış bir halde. "Annemin dediği gibi biz karakter olarak değil, görünüş olarak ikiziz."

"Yani o senin gibi değil mi?" dikkatle sordu.

"Ah hayır," dedi gülerek, kumaşa bakmak için başını daha da geriye doğru eğdi. "Gece ile gündüz gibiyiz. Ben sessiz ve daha çekingenken, Cat her zaman konuşkan ve çekiciydi. Annem Cat'in tavus kuşu olduğunu söylerdi, bense daha çok... ah, dedi usulca.

Jetta aniden durdu, elleri havaya kalktı ama artık hareket etmiyordu. Ne yazık ki Aulay, biraz önce başını geriye eğdiği için artık onun ifadesini göremiyordu. Doğal hatıraların durduğunu ve şimdi onları zorlamaya çalıştığını ancak kadın elini alnına doğru çekip alnını ovuşturana kadar fark etti.

Aulay dikkatini dağıtmak amacıyla ona uzanmaya çalıştı ama ona dokunmadan önce durdu, diğer Jetta'nın sözleri kafasında yankılanıyordu. "O, bu yara izine sahip bir canavar. Ona bakmak bile midemi bulandırıyor. Bana dokunmasına dayanamıyordum. Hiçbir kadın bunu yapmaz. Onun yüzünü her gördüğümde, birisinin onu uyurken öldürmesi gerektiğini düşünüyorum."

Ellerini kurtararak, "Jetta mı?" dedi.

"Evet," diye mırıldandı, başını eğerek ovuşturmaya devam etti. İfadesi konsantrasyon ve acının bir birleşimiydi. Aulay kaşlarını çatarak, "Jetta," diye tekrarlardı ve ona dokunmamak için ellerini yumruk yaptı. "Durmalısın kızım."

"Ben sadece . . . Ucumda önemli bir şey var. . . Sadece hatırlamam gerekiyor. . ."

"Hayır kızım. Durman gerek," diye homurdandı Aulay, endişeli bakışları ondan kapıya kaydı. Sahte Jetta'yı pek iyi durumda olmayan Niels'a bırakmıştı. Onu bırakmamalıydı ve artık hatırlamaya çalışmayı bırakana kadar Jetta'dan ayrılamazdı. Başını karısına çevirerek şöyle dedi: "Lütfen Jetta, durmalısın—Jetta!"

Ağlayarak onu yalpalarken yakaladı ve sonra sandalyeden düştü. Aulay onu kısa bir süreliğine göğsüne bastırdı ve sonra yatağın diğer tarafına geçerek onu yatağa oturttu. Daha sonra doğrularak kaşlarını çatarak ona baktı. Gözleri kapalıydı ve bayıldığından emindi ama yüzü acı dolu bir resimdi. Onu bilinçsizliğe kadar takip etmişti. Yine çok zorlamıştı.

Aulay bir dakika boyunca çaresizce ona baktı ve sonra "Rory'yi getireceğim" diye mırıldanarak kapıya yöneldi. Kapıyı açarak koridora çıktı ve homurdandı, "Jetta'nın odadan çıkmasına izin vermeyin, Rory ya da benden başka kimse içeri giremez."

"Evet lordum" dedi Cullen ciddi bir tavırla.

Aulay başını sallayarak koridordan Katie'nin konulduğu odaya doğru hızla ilerledi. Kapının her iki yanında duran askerlere başıyla selam verdi ve içeri bakmak için kapıyı açtı. İçeride yalnızca Geordie ile Katie'nin olduğunu görünce kaşları çatıldı. "Rory nerede?" O sordu.

"Bitkilerinden biraz daha toplamak için dışarı çıktı. Jetta ve Katie arasında, gücü

azaldı ve daha fazlasına ihtiyacı var," diye yanıtladı Geordie ve ardından kaşlarını kaldırdı. "Neden? Ne hakkında?"

Aulay küfrederek arkasını dönmeye çalıştı ama sonra duraksadı ve sert bir şekilde şöyle dedi: "Eğer Jetta

olduğunu düşündüğünüz biri buraya gelirse ona güvenmeyin ve hiçbir durumda Katie'yi onunla yalnız bırakmayın. O bir Jetta değil."

"Ne?" Geordie dehşetle nefesini tuttu.

Aulay, "Sonra açıklarım," diye homurdandı ve Niels ile Edith'in odasına doğru ilerlemek için kapıyı kapattı. Rory olmadan şu anda Jetta için yapabileceği hiçbir şey yoktu ve Niels'e ulaşması gerekiyordu. Onu asla fahişeye yalnız bırakmamalıydı. Zaten Katie'yi bir okla vurmuştu, muhtemelen Mavis ve Jetta'nın yemesi gereken yahniyi zehirlemiş, Jetta'yı merdivenlerden aşağı itmiş ve ahırları ateşe vermişti. Bundan sonra ne yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Aslında şu ana kadar yaptığı şeyi neden yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Katie'nin bir yanlış kimlik vakası olduğu açıktı. Jetta'nın ikizi -ona Cat derdi- ona oku fırlattığında Jetta'yı düşünmüş olmalı. Ama kız kardeşini neden öldürmeye çalıştığı ya da Jetta'nın hâlâ hayatta olduğunu ve burada olduğunu nasıl keşfettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ya da...

Aulay'ın düşünceleri, Niels ve Edith'in kapısına yaklaşıp kapı açıldığında aniden yok oldu. İleri atılıp Cat'i yakalamaya hazırlanırken kasıldı ama dışarı çıkan Edith oldu. Kapıyı kapattığı anda Aulay son birkaç adımı attı, kolunu yakaladı ve onu hızla koridorun yukarısına çekti.

"Aulay?" Edith şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Ne . . . ?"

Merdivenlerin yanında duran Aulay tısladı, "Sana aşağıda beklemeni söylemiştim."

"Evet, ama sonra Rory aşağıya geldi ve kaleden dışarı çıktı, ben de Niels'i kontrol edeyim diye düşündüm," diye açıkladı kaşlarını çatarak. "Rory henüz onu görmeye bile gitmedi."

"Hayır. Henüz ona ulaşamadım ve sonra biraz yabani ot toplamaya gitti, diye mırıldandı, Edith'in az önce çıktığı kapıya bakarak. "Odaya girdiğinde ne oldu?"

"Olmuş?" şaşkınlıkla sordu.

"Jetta ve Niels ne yapıyordu?" daha spesifik olarak sordu.

"Jetta mı?" Kaşlarını şaşkınlıkla kaldırdı. "Orada değildi. Niels başını tutarak yatakta yatıyordu. Korkunç acı çekiyor," diye ekledi endişeyle.

"Niels yalnız mı?" diye sordu Aulay, söylediklerinin geri kalanını görmezden gelerek.

"Evet," diye güvence verdi ona. "Rory'nin ne kadar kalacağını biliyor musun? Niels'in gerçekten de ilaçlarından birine ihtiyacı var. Acı çekiyor."

Hayır, diye homurdandı. "Benimle gel." Kolunu tutarak onu tekrar kapıya götürdü ve sonra tereddüt ederek şöyle dedi: "Odanın gerçekten boş olduğundan emin

olana kadar burada beklesen iyi olur."

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla ama o çoktan kapıyı açıp içeri giriyordu.

Niels, Edith'in söylediği gibi yatakta yatıyordu ama uyuyor gibi görünüyordu.

Aulay onu bir anlığına yalnız bırakarak odaya baktı. Boş görünüyordu ve saklanacak çok az yer vardı. Yatağın altında ve odadaki sandıklarda tek seçenek vardı. Koridordaki sandıkları ve saldırganın Jetta'yı merdivenlerden aşağı ittikten sonra orada saklandığına dair kadınların teorisini hatırlatan Aulay, ilkinde doğru yürüdü, kapağını kaldırdı ve içindeki elbiseleri sürüklemeye başladı.

"Aulay! Ne yapıyorsun?"

Bu çılgılığa bakınca kaşlarını çatarak Edith'e baktı. "Sana koridorda beklemeni söylemiştim."

"Evet, ama... Kes şunu," diye tısladı endişeli bir bakışla Niels'e, elbiseleri ondan almak için ileri atılırken.

Aulay, "Üzgünüm," diye mırıldandı ve daha fazla dışarı çıkarmak yerine sandıkta kalan önlüklere bastırdı. O sandıkta yalnızca maddi bir şey olmadığından emin olan Aulay, sandığı bıraktı ve bir sonrakine geçti. Kapağını açtığında bunun üzerinde ekoseler, keten gömlekler ve silahlar bulunduğunu gördü. Niels'in sandığının farkına vardı ve birkaç parçayı çıkarıp tekrar yerine koyup kapağını kapattı.

Edith bunun farkına vararak, "Sizce saldırganın burada olduğunu düşünüyorsunuz," dedi.

Aulay yorum yapmadı ama yatağa doğru ilerledi ve altına bakmak için eğildi. Hiç bir şey. Cat, Edith girmeden önce gitmiş olmalı. Küfür ederek ayağa kalktı.

"Aulay?" Edith kapıya doğru dönerken konuştu. Cevap vermeyince elbiseleri düşürdü ve bileğini yakalamak için koştu. "Aulay! Neler oluyor?"

Aulay kolunu çekti ve neredeyse hiçbir tepki vermeden oradan ayrıldı ama sonra duraksadı ve ona dönüp sordu: "Buraya gelirken koridorda Jetta'nın yanından mı geçtin?"

"Jetta mı? Hayır, dedi kaşlarını çatarak. "Salonda askerlerden başka kimse yoktu."

"Askerler," diye soludu ve tekrar kapıya döndü.

"Aulay, kahretsin!" Edith tersledi ve tekrar bileğini yakaladı.

Bu sefer Aulay'ı durduran, onun elini tutmasından ziyade lanetti. Edith küfredecek türden biri değildi, bu da ona ne kadar üzgün olduğunu gösteriyordu. Tekrar ona dönüp, "Saldırıların ardındaki suçlunun Jetta'nın kız kardeşi Cat olduğuna eminim."

"Ne?" dehşetle nefesi kesildi. "Neden?"

Kardeşine bakarak, "Bilmiyorum," diye sertçe itiraf etti. Ama o ve Jetta ikizler ve daha önce de buraya gelmişti. Onun Jetta'sını sanıyordum, ama Jetta tüm bu süre boyunca korumalarıyla birlikte bizim odamızdaydı ve..." Bir

nefes alarak düşüncelerini toparlamak için durakladı ve sonra şöyle dedi: "Jetta

bizim odamızda. Cat'in burada olduğundan haberi yok. Herhangi bir karışıklığı önlemek için gardiyana onun odamızdan çıkmasına izin vermemesini söyledim. Yani Jetta olduğunu düşündüğünüz birini görürseniz o kişi o değildir. Dikkatli olun, o tehlikeli.” Tekrar Niels'a baktı ve ekledi: "Niels'in dönmesi ihtimaline karşı burada Niels'la kalmak isteyebilirsin. Koridordaki adamlara da kapınıza dikkat etmelerini söyleyeceğim.”

"Ne yapacaksın?" Edith endişeyle sordu. “Bu kız kardeşini nasıl bulacaksın?” Aulay tereddüt etti ve ardından "Bir arama ayarlayacağım" diye karar verdi. Daha sonra arkasını dönüp, daha fazla soru sormasına izin vermeden odadan çıktı. Uyandığında Jetta'nın başı zonkluyordu. Acıdan irkilerek elini başına kaldırmaya çalıştı ve kaldıramayınca kaşlarını çattı. Şaşkınlıkla gözlerini açtı ve etrafına baktı. Yanındaydı, elleri arkasında kısıtlıydı, bir şeye bağlıydı ve bir tür bakırın yanındaydı

... Jetta birdenbire küvetin olduğunu fark etti. Adamlardan iki tanesinin ana odanın yanındaki küçük odaya getirip yerleştirmesini sağladığı küvetin yanında yatıyordu. Mavis, Aulay'ın babasının bu odayı inşa ettiğini, ana yatak odasının bir kısmını ve yanındaki yatak odasının bir kısmını alarak bunu oluşturduğunu söylemişti. Aralarındaki duvar yıkılmış ve küçük odayı oluşturmak için yerine iki tane daha yerleştirilmişti. Ailenin en yeni üyesinin uyuduğu bebek odasıydı, böylece bebek onlarla aynı odada kalmadan karısına yakın olabiliyordu.

Jetta bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştü ama henüz çocukları olmadığından buranın banyo için kalıcı bir yer olacağına karar vermişti. Bebek sahibi olana kadar kalıcıydı. Küveti burada tutmak, hizmetçileri kullanmak istediklerinde onu merdivenlerden yukarı sürüklemek zorunda kalmaktan kurtaracaktı. Hizmetçilerin ve askerlerin mutfakların arkasında kendi kullanımları için birkaç büyük ahşap küveti olduğu anlaşıyordu ve eğer konuklar ya da merdivenlerin üstündeki herhangi biri bunu kullanmak isterse, onu küçük odadan diğerlerinden birine taşımak kesinlikle daha kolay olurdu. onu merdivenlerden yukarı taşıyor. Bunun harika bir fikir olduğunu düşünmüştü ve Mavis de kabul etmişti, bu yüzden hem ana yatak odasını hem de onun dışındaki bu küçük odayı yeniden düzenlemesine yardım etmek için korumalarını görevlendirmişti.

Ancak tencerenin içine girmeye hazır bir hindi gibi birbirine bağlanmış halde onun yanında yatmayı beklemiyordu.

"Sen uyanıksın. Üzgünüm. İyi."

Jetta başını kaldırdı, arkasında duran kadına baktı ve sonra sırt üstü dönerek ona baktı.

"Cateline." Anıları anında canlanırken isim dudaklarında bir fısıltı halinde kalmıştı. Bir bardağa doldurulan su gibi birdenbire aklına hücum etmediler. Bunun yerine sanki bir perde kalkmış ve her şey oradaydı, her zaman olduğu yerdeydi. Ve bunu yapan kız kardeşinin görünüşü değildi. Bu, Cat'in kullandığı eski takma

addı.

Üzgünüm, her zaman nefret ettiği gerçek isminin piçleştirilmesi. Muhtemelen bunu genellikle "Üzgünüm Sorcha, ne kadar zavallı bir yaratık" alayının takip etmesi nedeniyle.

Bu sefer anılardan dolayı başı ağrıyordu ama onları bulmak için uğraşması gerekmiyordu. Hepsi oradaydı: tam adı, Fitton'daki evi, çocukluğu, ebeveynleri ve bu kadın, ondan karanlığın ışıktan farklı olduğu kadar farklı olan ikiz kız kardeşi. Jetta ayrıca aniden okyanusta yüzen bir direğe nasıl bağlandığını hatırladı. Bu anı ikizine kaşlarını çatmasına neden oldu ve sonra soğuk bir tavırla şöyle dedi: "Özür dilerim Cat, ama hâlâ beni Fransa'ya, senin yerine nişanlıyla evlenmeye zorlamayı umuyorsan, planın artık işe yaramayacak. Ben zaten evliyim."

"Evet. Düğünü izledim," dedi Cat eğlenerek.

Jetta şaşkınlıkla kasıldı. "İzledin-? Ne zamandır Buchanan'dasın?" diye sordu. Bu daha önce düşünmediği bir soruydu. Cateline'i yanında dikildiğinden beri hiçbir şeyi düşünmemişti. Mesela neden ana yatak odasının yanındaki küçük antrede yerde yatıyordu? Neden tamamen bağlanmıştı? Aulay neredeydi? Cateline'in ikizi olduğunu ve ondan çok farklı olduğunu hatırladığında o da oradaydı. Daha fazlasını hatırlamaya çalışırken yanında durmuştu, ulaşamayacağı bir yerde önemli bir şeyin beklediğinden emindi. . . ve onun denemeyi bırakmasını sağlamaya çalıştığını hatırladı. Ama bunun kendisine yaşattığı acıya rağmen kararlıydı ve sonra... .

Jetta kaşlarını çatarak, "Yine bayıldım," dedi.

Cateline düşünceli bir tavırla, "Bayılmanın doğru kelime olduğunu düşünmüyorum" dedi. "Kocanız nihayet odadan çıktıktan sonra sizi uyandıracak hiçbir şey işe yaramadı. Yüzüne tokat atmamak, üzerine su dökmek. . . Seni yataktan kaldırıp ayaklarından sürüklediğimde uyanmadın bile."

Jetta ona inanamayan gözlerle baktı, sonra kendine baktı, saçlarının nemli olduğunu ve artık sadece beline dolanan gömlek giydiğini fark etti. Kaşlarını çatarak oturma pozisyonu almak için çabaladı ve bağlı olan ve yalnızca yanlarına ulaşabilen elleriyle vardiyasını aşağı itmek için elinden geleni yaptı ve bu, bağları derisini keserken biraz acıyla oldu.

"Neden bağlandım? Peki elbisem nerede..." Kız kardeşine bakarken soruyu yarıda kesti ve şimdi Cateline'in onu giydiğini fark etti.

"Beğendim. Ben de aldım," dedi Cat omuz silkerek. "Sanırım bana daha iyi görünüyor. Sen de öyle değil misin?"

Jetta omuzlarını dikleştirerek kız kardeşine baktı. "Şimdi ne yapıyorsun, Cat?"

Cat duygusuzca, "Başladığım işi bitiriyorum," dedi.

Jetta bakışlarını kıstı. "Sana söyledim, sen ve babam beni nişanlıyla evlendiremezsin. Ben zaten evliyim." "Babam sana hiçbir şey yaptıramaz," dedi

Cat boş boş, Jetta'nın o ana kadar fark etmediği bıçakla oynamaya başlayarak onu parmakları arasında döndürmeye başladı.

"Nedenmiş?" Jetta ihtiyatla sordu.

Cat sanki akşam yemeğinin hazır olduğunu duyuruyormuş gibi, "Çünkü o öldü," dedi.

Haber karşısında Jetta'nın gözleri genişledi. Üzüntünün ya da kederin kendisine sahip olmasını bekledi ama çoğunlukla hissettiği tek şey teslimiyet ve rahatlama idi. Babası yıllardır kendini ölesiye içiyordu. Şifacının onlara, Annenin kendisini yavaş yavaş kasıp kavuran hastalıktan asla kurtulamayacağını, herhangi bir tür gıdayı mideye indiremediği için gittikçe daha fazla acı çekerken giderek zayıflayacağını ve sonunda merhametle, merhametle, geçerliliğini yitirir. Bunu kabul edemeyen babası hayattan çekilmiş ve bir sürahi biraya saklanmıştı. Gerçi bazen bunu bir şişe viskinin ya da bir fiçı şarabın içinde saklanmakla değiştirmişti. Bu onun ruh haline ve elinde olana bağlıydı.

Jetta sessizce, "Sonunda kendini içerek öldürdü" diye tahminde bulundu.

Cat hafif bir kahkaha attı ve tiksintiyle şöyle dedi: "Her zaman her şeyi bildiğini sanıyordun."

"Yanlış mıyım?" diye sordu Jetta, ellerini bağlayan ipin düğümlerini çözmeye başlarken onu yakından izleyerek. Birden aklına Buchanan'daki saldırıların arkasında Cat'in olabileceği geldi. Bunun neden daha önce aklına gelmediğine dair hiçbir fikri yoktu. Belki de burada olmasına bile çok şaşırdığı için. Hatta anılarının geri dönüşü onu biraz şaşırtmış bile olabilir. Alınması gereken çok şey vardı. Ama gerçek şu ki, Cat sadece burada değildi, görünüşe göre onu baygın bulunca elbisesini çıkarmış, onu yatak odasının dışındaki bu küçük odaya sürüklemiş ve ellerini arkasından bağlamıştı. Bu onun geçmişte yaptıklarından dolayı özür dilemek için burada olduğu ve babaları öldüğü için artık daha yakın bir ilişki kurmayı umduğu anlamına gelmiyordu.

Jetta sert bir tavırla, "Buna gelince, onun tutumu da öyle," diye düşündü. Cat her zaman bencil ve şımarık bir velet olmuştu ama en azından bundan önce bunu sırtkan gülümsemelerin ve kirpiklerini kırıştırtmanın ardında bir şekilde kamufle etmeye çalışmıştı. Artık bunların hiçbirisi yoktu. Önündeki kadın soğuk ve sertti ve bir o kadar da öfkeyle doluydu. . . Jetta'nın onu her zaman çileden çıkarıcı ve hatta çileden çıkarıcı bulduğu yer. Şimdi önündeki Cateline aslında biraz korkutucuydu. Saldırıların arkasında kendisinin olduğuna ve onu öldürmeye çalışmak için burada olduğuna inanabiliyordu. Durum böyle olunca, kendisini savunmak için yarı yarıya bir şansı olsun diye kendini serbest bırakmak iyi bir fikir gibi görünüyordu. Ama bunu yapmak için zamana ihtiyacı vardı. Cat'i konuşturması gerekiyordu.

"Evet, yanıyorsun," diye alay etti Cat.

"O halde neden gittiğimden beri neler olduğunu bana söylemiyorsun?" sessizce önerdi. "Sanırım sen ve babam beni ticaret gemisinin direğine bağlı halde gördükten ve sizin yerinize nişanlınlınızla evlenmeye giderken atınızı zaferle Fitton'a

döndünüz?"

"Evet." Çarpık bir şekilde gülümsedi. "Kazandığımı sanıyordum. O gün çok mutluydum. Fitton'a dönüş yolculuğum boyunca tüm öğleden sonra ve ertesi gün boyunca sırttım.

"Bütün öğleden sonra ve ertesi gün mü?" Jetta şaşkınlıkla sordu. "Gemiye doğru yola çıkmamız yalnızca bir sabahımızı aldı."

"Evet ama babamın yolda içki içmesine izin vermezdin."

"Ve geri dönerken de öyle yaptın," diye tahminde bulundu üzüntüyle.

Cat omuz silkti. "Dönüşte kutlama yapıyorduk. . . ve o kadar mutluydum ki seyahate aldırış etmedim, hatta babamın içkiden kurtulmasına izin vermek için durmak zorunda kalmamızın yolculuktan daha uzun sürmesine neden oldu ve seyahatten ne kadar nefret ettiğimi bilirsin. Yüzünü buruşturdu.

"Evet. Sen bunun her zaman işkence olduğunu düşündün."

Cat, "İşkence bu," diye çıkıştı. "Genellikle yağmurda ya da en azından soğuk bir rüzgarda bir atın sırtında zıplayıp zıplamak, ardından bir çalılıkta tuvaletini yapmak, soğuk yemek ya da ateşte neredeyse kül olan bir şey yemek ve ardından soğuk, sert zeminde uyumak. ." Tiksinmeyle ürperdi. "Seyahat etmekten daha çok nefret ettiğim hiçbir şey yok. . . ama bu yolculuk için," diye ekledi, sesi yumuşamıştı. "İki günün de her dakikası güneşliydi, yemekler katlanılabilir düzeydeydi ve zemin bile uyumak için o kadar soğuk ya da zor görünmüyordu." Gülümsemesi soldu ve içini çekti. "Sonra eve geldik, kendi yatağında rahatça uyudum ve sabah uyandığımda Kaptan Casey'nin aşağıda beklediğini gördüm." Jetta gözlerini kırıştırdı. Bindiği geminin kaptanının adını unutmuştu. Ama onu uzun zamandır tanııyordu ve o aşağılık bir köpekti: yıkanmamış, ekşi kokulu ve onu direğine bağlayıp birkaç kuruş karşılığında ölüme teslim etmekten son derece mutluydu. Evet, şimdi onu hatırladı. O ve kaptanlığını yaptığı gemi Le Cok, onun en kötü kabusunun merkezindeydi.

Cat sert bir tavırla, "Gemi fırtınaya yakalanmış," dedi. "Ve direği ve onunla birlikte seni de kaybetmişti. Gemisi güneye doğru savrulmuştu ve o da ayrıldığı akşam topallayarak limana geri dönmüştü. Bu yüzden elbette gemisinin onarımını tamamladıktan sonra babasının bu konuda ne yapmak istediğini öğrenmek için aceleyle

Fitton'a gitmişti.

Sesi sertleşerek ekledi: "Babam benden çok güzel bir şekilde özür diledi ama sözleşmeyi bozarsak her şeyin kaybolacağını açıkladı. Elimizden geleni yapmıştık ama beni göndermek zorunda kaldı. İtiraz ettiğimde beni bağlayıp ağzımı tıkadı ve kaçmayı başardığın adama beni göndermek için Kaptan'ın atının sırtına yatırdı." Jetta öfkeyle, "O senin nişanlındı Cat," diye belirtti. "Nişanlım bebekken öldü." "Bu yüzden?" Cateline acı bir şekilde ağladı. "Ne? Bu, senin kaçıp kaçman ve beni onunla evlenmek zorunda bırakman anlamına mı geliyor?"

Evet, diye düşündü Jetta ama şöyle dedi: “Ben kaçmadım ve kaçmadım. Aslında neredeyse ölüyordum. Fırtına korkunçtu, Cat. Dalgalar dağlar kadar yüksekti ve bir noktada gemi dalgalara yan bakacak şekilde sarsıldı ve ikisinin arasında sıkışıp kaldı. Gemi devrildi, direğin tepesi ve karga yuvasının bir kısmı dalgalardan birinin suya daldı ve tüm direk koparak beni de beraberinde götürdü, diye açıkladı, bunu hatırlarken.

O fırtına korkunçtu ve direk sökölmeden önce bile hayatta kalamayacağından emindi. Limandan ayrıldıktan kısa bir süre sonra vurmuştu ve hızla yaklaşıyordu. Biraz sert bir havadan çıkıp, rüzgâr ve yağmurun onlara çarpması ve etraflarında öyle yüksek sesle gök gürültüsünün duyulması için sanki sağır olacağını düşünmüştü; sadece birkaç dakika geçmişti. Dalgaların büyüklüğü şimdiye kadar gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu ve onu korku ve korku içinde titretmişti. Jetta tam da durumun daha kötü olamayacağını düşünürken, bağlı olduğu direk titreşti, kulaklarına yüksek bir gıcırta çarptı ve sıkıca kapalı gözlerini açtığında direğin tepesinin kaybolduğunu gördü. Birkaç dakika önce yanlarında olan ama şimdi gemi suya doğru eğilirken yukarıda olan dalgaya doğru ilerlediler.

Jetta, direk iliklerinde hissettiği şiddetli bir çatırtıyla dizlerinin hemen arkasında ve biraz üstünde kırıldığında bunu zar zor fark etmişti. Bildiği bir sonraki şey, direğin suda gevşek olduğu ve devasa dalgalar çarparken kendisinin de onunla birlikte savrulduğu, direği suyun altına sürüklediği ve direk tekrar suya düşmeden önce boğulacağından emin olduğuydu. yüzey. Jetta hızlı ve panik dolu bir nefes aldığı anda kendini yeniden direklerle birlikte suyun altına doğru sürüklenmiş halde buluyordu. Ve bu her gerçekleştiğinde, başı arkasındaki sert ahşaba çarpıyor, sonunda onu sersemlemiş, kafası karışmış ve yalnızca acının ve boğulmaya karşı verdiği mücadelenin farkında olarak bırakıyordu.

Ve sonra sakinleşmek için uyanmıştı. Fırtına dinmişti ve gözlerini açtığında Aulay'ın yüzünü, tepesinde parlak mavi gökyüzünü görmüştü. Jetta onun şimdiye kadar gördüğü en muhteşem şey olduğunu düşünmüştü.

"Ah taşaklar!" Cat bağırdı. "Ona ne söz verdin?" "DSÖ? Aulay?" Jetta şaşkınlıkla sordu.

"Hayır! Kaptan Casey," dedi Cat öfkeyle. "Ona ne verdin? Paran yoktu. Seni serbest bırakması ve direğin kırıldığını iddia etmesi karşılığında seninle yatmasına izin mi verdin? Yoksa gerçekten bir fırtına mı çıktı ve kamaraya sığınabilmeniz için sizi direktan kurtardı ama siz onun nezaketine karşılık siz kaçıp denize mi atladınız?"

Jetta ona inanamayarak baktı. "Hayır, elbette hayır. Direk dediğim gibi koptu. Seni gemiye geri götürdüğünde bunu görmedin mi?"

"Beni gemiye getirdiğinde Le Cok'un direği sağlam ve iyiydi. Hatta geldiğimiz anda beni de tıpkı iki gün önce sana yaptığı gibi bağladı."

"Ah evet. Fitton'a gitmeden önce tamir ettiğini söylemiştin," diye hatırlattı Jetta ama Cat'in buna inanmadığını anlayabiliyordu. Jetta'nın, Cat'in kendisi için

manipüle ettiği kaderden bir şekilde kurtulmayı başardığına karar vermişti ve bunun tersine inanmak istemiyordu.

Bir an ikisi de sessiz kaldı ve sonra Cat başını salladı. "Beni geride bıraktığına ve markiyle evlenmekten kaçmayı başardığına hâlâ inanamıyorum."

"Manevra üstün mü?" Jetta acı bir şekilde sordu ve ardından yorgun bir şekilde başını salladı. "Hiç manevra yapmıyordum, Cat. Kendimi direğe bağlı bulunduğum ana kadar seni kurtarmaya çalışıyordum ve ben seni kurtarmaya çalışırken senin yerine benim gönderilmemi görmek için komplo kurduğunu öğrendim. Acı dolu bir şaşkınlıkla başını sallayarak sordu, "Bunu nasıl yapabildin? Seni kurtarmak için elimden gelen her şeyi denedim. Babamı sözleşmeyi uygulamaktan vazgeçirmek için aklıma gelen her argümanı kullandım. Ve iddialarımdan hiçbirine işe yaramayınca, kaçmana yardım etmeyi ve seni kurtarmak için seninle birlikte annemin ailesinin yanına gitmeyi bile teklif ettim."

"Evet," dedi Cat tiksintiyle. "Bu eğlenceli olurdu. Değil mi? Akrabaların hayırseverliğine bağlı olarak zayıf ilişkiler mi? Nişan yok, umut yok, çeyiz yok. Her ikimiz de, akşam yemeği için yerleri fırçalamamıza izin verildiği için her zaman şükranlarımızı sunmak zorunda kalan, ücretsiz hizmetçilerden biraz daha fazlası olurduk. Hayır.

Bununla hiçbir ilgim yoktu."

Jetta cevap vermek için ağzını açtı ama sonra ana yatak odasının kapısının açıldığını duyduklarında bu oda ile diğer oda arasındaki kapıya doğru keskin bir bakış attı.

"Jetta mı?" Aulay aradı.

Cevap verme şansı olmadı. Hareket, Cat'in hançerinin kabzasının kendisine doğru geldiğini tam zamanında gördü. Acı alnında parlak ve sıcak bir şekilde patladı ve ardından aynı hızla geri çekilerek karanlığı geride

bıraktı.

Bölüm 19

Endişe onu sarmaya başladı, boş yataktan kapıya, ana yatak odasının yanındaki küçük odaya baktı ve tekrar "Jetta?" diye seslenirken oraya doğru yöneldi.

Kadın aceleyle dışarı çıkıp ona çarptığında neredeyse kapıya ulaşmıştı. "Ah, kocam," dedi gülererek, onun kollarını tutup ona yaslandı. "Beni şaşırttın."

"Kusura bakmayın, bebek odasında mısınız diye bakmaya geliyordum." Kollarını onun etrafına kaydıldı ve dikkati dağılmış bir şekilde sırtını okşadı.

"Bebeğin odası mı?" Kafa karışıklığıyla ona bakmak için geri çekildi.

"Evet. Annemle babam arkanızdaki o küçük odayı bunun için kullandılar," diye açıkladı.

"Ah." Rahatlayarak hafifçe gülümsedi ve ellerinin ekose kumaşına kıvrılmasını

izlemek için başını eğdi ve "Beni görmek istemenin bir nedeni var mı?" diye sordu. Başını kaldırıp büyük yeşil gözlerini ona doğrulttu ve "Belki de kocalık haklarına sahip çıkmak istedin?" diye önerdi.

Aulay bu soru karşısında hafifçe gülümsedi ama başını salladı. "Hayır. Aslında seni odanda kalman konusunda uyarmaya geldim."

"Ah?" diye sordu, kaşları kalkarak.

"Evet," dedi ciddi bir tavırla. "Sanırım saldırganınız kalede ve biz de onları yakalamak üzereyiz ama sizin zarara uğramanızı istemiyorum. O yüzden burada kalacaksınız. Gardiyanlara, odadan çıkmanıza izin vermemelerini söyledim," diye ekledi, ya aramaya yardım etmesine izin verilmesi konusunda ısrar etmesini ya da odasıyla sınırlandırılma konusunda yaygara çıkarmasını bekliyordu. Ne de olsa bu, onu güvenli bir yere götürmeye ve atları ve ateş etmeyi tek başına bırakmaya çalıştığında ona kükreyen ve hatta ahırlarda küfreden kadındı.

Ancak Jetta tatlı bir şekilde gülümsedi ve basitçe "Çok iyi" dedi.

Aulay'ın kaşları hafifçe kalktı ama "Güzel" dedi ve onu serbest bırakmaya çalıştı ama Aulay onun ekosesine tutundu ve dudaklarını bir fare gibi büzdü.

"Gitmeden önce beni öpmeyecek misin kocam?"

Aulay, "Evet, elbette," diye mırıldandı; bunu kendi başına yapmadığını ve ikna edilmeye ihtiyacı olduğunu merak ediyordu. Tabii ki, herkes koridorda aramaya başlamasını beklerken aklında çok şey vardı. Onu öpmek için eğilirken özür diledi.

Onu öpmeye ikna etmek zorunda kaldığı için kendini suçlu hissediyordu ve bu, ayrılıkta hafif bir öpücük değildi. Aulay ona o dolu dolu, derin, aç, yutucu, dişlerinin arasından etini em öpücüklerinden birini verdi. Görünüşe göre Jetta bunu beklemiyordu, çünkü göğsüne doğru sarmak ve sanki onu ayakta tutan tek şey omuş gibi kollarını boynuna dolamak dışında pek tepki vermedi.

Ancak ona hem kolları hem de dudaklarıyla sarıldı ve öpücüğünü kesip onu uzaklaştırdığında itiraz ederek inledi.

Sersemlemiş ifadesine ve inip kalkan göğsüne gülümseyen Aulay, onu içeri girdiğinde meşgul olduğu odanın kapısına doğru çevirdi ve onu hafifçe itti. "Artık gidelim. Mümkün olan en kısa sürede geri döneceğim. Umarım haberle sana saldıran kişiyi yakalamışımdır."

"Evet," dedi Jetta nefes nefese.

Aulay, uzaklaşırken poposuna bakarken, biraz doldurmuştu, diye düşündü. Verdiği kiloların bir kısmını geri aldığından memnun olan ve kapıya doğru yürürken nefes darlığı ve dengesiz yürüyüşünden keyif alan Aulay, alayla alay etti: "Ben olsam da, olmasam da, bu koca muamelesine sahip çıkacağım. Bahsettiğiniz haklar." "Beni memnun etmeni sabırsızlıkla bekleyeceğim," diye nefes aldı ve sırtından aşağı bir ürperti kayarken omuzlarının hafifçe boynuna doğru yükseldiğini gördü.

Gülümsemesi biraz şaşkın olan Aulay döndü ve bunun neden yanlış geldiğini

düşünmeye çalışırken odadan çıktı. Merdivenlerin tepesinde onu bekleyen insan grubunun yarısına gelmişken, darbe ona çarptı ve olduğu yerde dondu.

"Aulay?"

Bu endişeli ses karşısında gözlerini kırıştıran Aulay, grubu kendisine doğru yönlendiren adama baktı ve hemen kaşlarını çatı. "Conran. Senin burada ne işin var? Seni gönderdim..."

"Alick'in atı, daha Buchanan topraklarından çıkmadan nalını fırlattı. Ben de onu ata bindirdim ve canavarı geri götürdük. Ahır ustasının bineğine nal takmasını beklerken size neler olduğunu anlatmaya geldik, diğerleri ise bize burada neler olduğunu anlattılar. Jetta'nın kız kardeşinin aranmasına yardım etmek için kalmamızı isteyebileceğinizi düşündük?"

Aulay başını sallayarak "Evet" dedi ve ardından başını salladı. "Hayır." "Hayır, yardım etmemizi istemiyor musun?" Conran şaşkınlıkla sordu.

Aulay sertçe, "Hayır, aramaya gerek yok," diye düzeltti. "Karımın kız kardeşini bulduğuma oldukça eminim. Aslında onu az önce öptüğüme inanıyorum," dedi yüzünü buruşturarak ve ortaya çıkan kargaşaya şaşırmadı. "Onu öptün mü?"

"Saldırganı öptün mü?"

"Karınızın kız kardeşini mi öptünüz?"

"Deli misin?"

Soruların kakofonisi karşısında irkilen Aulay kuru bir ifadeyle şöyle dedi: "O sırada o olduğunu bilmiyordum. Onun Jetta'sını düşündüm. Tekrar ana yatak odasının kapısına bakıp kaşlarını çatı ve şunu önerdi: "Belki de konuşmak için koridorda ilerlememiz daha iyi olur."

Koridorun sonuna ulaşp durduklarında Saidh, "Onun Jetta olmadığını söyleyemediğine ve onu öptüğüne inanamıyorum," diye homurdandı.

Aulay iç çekerek nefesini verdi ve başını salladı. "Daha önce bilmem gerekirdi ama kendimi savunmak için, Jetta'nın çıkmasını ve herhangi birinin girmesini önlemek için korumalarla birlikte Jetta'yı bıraktığım odadaydı ve Jetta'nın elbisesini giyiyordu. Bu sabah giydiği ve onu erken bıraktığımda giydiği şey."

"Ah," dedi Saidh ciddiyetle. "Bu hiç iyi değil."

Aulay, "Evet," diye onayladı. Bunu ancak söylerken fark etmişti ve şimdi endişeyle düşünüyordu. "Jetta'nın kız kardeşi olduğundan emin misin?" Alick sordu. "Belki de bu sefer gerçekten Jetta'dır."

Aulay, "Eminim," diye güvence verdi ona. "Belki de Jetta'dan yarım taş daha ağırdır, bu da onu bulduğumuzda Jetta'nın ağırlığının yaklaşık aynıydı."

Rory, "Evet, hastayken büyük bir taşı kaybetti ve belki de yarısını geri kazandı," diye mırıldandı.

Aulay başını salladı. "Ve az önce öptüğüm kız, Jetta olmak için doğru elbiseyi giyerken, ceketini giymiyordu ve kel bir noktası yoktu."

"Ah." Herkes ciddiyetle başını salladı. Bütün saçı olsaydı onu Jetta'yla karıştırmak

mümkün olmazdı. Greer ciddiyetle, "O halde bu kız kardeş geçitlerden bahsediyor," dedi.

Aulay, Greer'in haklı olduğunu anlayınca mutsuz bir şekilde başını salladı.

"Yapmalı. Kapıda muhafızlar varken odaya girebilmesinin tek yolu bu."

Saidh sert bir ifadeyle "Bu da Jetta'nın orada olmayabileceği anlamına geliyor" dedi. "Ne?" Aulay telaşla kız kardeşine döndü.

"Eh, belli ki onu odada görmemişsin," dedi ve adam haklı olduğunu belirtmek için başını sallayınca devam etti, "ve kız kardeş de Jetta'nın elbisesini giyiyor. Bunu yapacağını düşünmemin tek nedeni şatoda özgürce hareket edebilmesi, ki Jetta'sını düşünürsek bunu yapabiliirdi," diye belirtti. "Yani, bu ikiz Jetta'nın elbisesini çıkarmasını sağlamış, kendisi giymiş ve sonra onu koridorlara ve tünelden çıkmaya zorlamış olabilir ve..." Ağzını sıkılaştırarak Aulay'ın gözlerinden kaçındı ve bitirmek yerine sordu: "Kız kardeş neden geri dönsün ki? Neden bir kez kaleden özgürce hareket etmek istesin ki? . . Jetta mı vardı?"

Aulay'ın hiçbir fikri yoktu ve aklına hiçbir şey gelmiyordu. . . çoğunlukla Saidh'in sözlerini gözden geçirdiği için. Cat daha önce Jetta'yı kaçırmaya çalışmamıştı. Onu öldürmeye çalışıyordu ve Saidh'in söylemediği şeyin bu olduğundan şüpheleniyordu. O Jetta soyulmaya zorlanmış, geçitlerden ve tünelden geçerek kaleden çıkarılmış ve sonra öldürülmüştü.

Aulay ana yatak odasına dönme niyetiyle aniden döndü. Jetta'nın bebek odasında olup olmadığını görmek için sabırsızlanıyordu. Ölmüş olamazdı.

"Aulay, bekle," dedi Cam kararlı bir şekilde kolunu yakalayarak. "Oraya yürüyerek geri dönemezsin." Jetta'yı tehlikeye atıyor olabilirsiniz. Kız kardeşinin bebek odasından çıktığını söyledin. Jetta orada olabilir. Ama yapmayabilir ve eğer değilse, o zaman kardeşimizin Jetta olduğuna inanıyormuş gibi davranıp Jetta'nın nerede olduğunu bulmak için onu takip etmemiz daha iyi olabilir.

Greer ciddiyetle, "Cam haklı," dedi. "Sen bir şey yapmadan önce Jetta'nın orada olup olmadığına bakmamız lazım. Küçük odanın da geçit girişi var mı?"

"Evet," dedi Dougall, Aulay, Cam'in elinden kurtulup tekrar hareket etmeye başladığında, bu kez sadece birkaç adım ötedeki kapıya doğru yöneldi. Bu, Niels ile Edith'in odasının kapısıydı ve kapıyı çalmaya gerek duymadan kapıyı açıp içeri girdi.

"Ne şeytan!" Yeni bir gömleği giyerken donup kalan Niels havladı. Onu yerine oturttu ve kendini örtmek için bir ekose kaptı ve çoğuna kaşlarını çattı. "Hiç kapıyı çaldığını duymadın mı?"

"Ne oldu?" Edith endişeyle sordu, pencereden dönüp onlara endişeyle baktı.

"Lütfen bana saldırganı yakaladığınızı söyleyin, yoksa Niels onu bulmanıza yardım etmeye kararlı."

Aulay, geçit girişine doğru devam edip hızla kapıyı açarken, "Hayır, ama yapmak üzereyim," diye homurdandı. Greer arkasından, muhtemelen Niels'a, "Gözlerin normale döndü," yorumunu yaptı. "Nasıl hissediyorsun?" "Çok daha iyi," dedi

Niels sessizce. "Ne oluyor?"

Alick, Aulay'ın hemen arkasından, "Jetta'nın kız kardeşini yakalamak üzereyiz," dedi ve bu sözler onun bir ayağı koridorda, bir ayağı odadayken donup kalmasına neden oldu. Arkasına döndüğünde kaşlarını çatı.

"Hiçbir şey yapmıyoruz" dedi kararlı bir sesle. "Bebeğin odasına gizlice girip Jetta'nın orada olup olmadığına bakacağım. Geri kalanlarınız burada bekleyecek." "Ya ikisi de bebek odasındaysa?" Cam hemen sordu. "Öylece içeri dalmazsınız. Kız kardeş, siz onlara ulaşmadan Jetta'nın boğazını kesebilir."

Aulay aptal değil. Öylece içeri dalmayacak," dedi Saidh bıkkınlıkla. "Girişin güvenli olduğundan emin olmak için

önce bilgi deliklerini kontrol edecek."

"Ne?" Aulay şaşkınlıkla sordu. Adam sadece içeri dalmayı düşünüyordu.

"Bilgi delikleri," diye tekrarladı, onun ifadesini görünce kaşları çatıldı. "Casus delikleri mi? Annem bunları bana gösterdiğinde onlara bilgi deliği adını verdi çünkü odalarda neler olup bittiğini size bildiriyorlar."

"Casus deliklerimiz mi var?" İnanamayarak sordu. "Evet." Kaşları kalktı. "Bunu mutlaka biliyordun?"

"Hayır," diye çıkıştı ve sonra kardeşlerine baktı. "Hiçbir şey yaptın mı?"

Hepsi birlikte, "Hayır," dediler, başlarını salladılar ve kendileri de oldukça bitkin görünüyordu.

"Peki, kahretsin," diye homurdandı ve kız kardeşine döndü. "Neden bize onlardan bahsedilmedi? En azından bana söylenmesi gerekirdi. Ben bu kalenin lorduyum." Saidh özür dilemeden omuz silkti. "Annem söyledi. Onun ya da babamın geri kalanlara anlattığını sanıyordum." "Sanırım nedenini biliyorum," dedi Jo düşünceli bir tavırla, tüm bakışları ona çevirdi.

Aulay'ın kaşları kalktı. "Anne-babamızın neden bize casus deliklerinden bahsetmediğini ve sadece Saidh'e söylediğini nasıl anladınız?" diye sordu, her şeyden daha merakla.

Jo alaycı bir tavırla, "Çünkü benim bir oğlum var," dedi ve sonra sordu, "Size pasajlar anlatıldığında delikanlı olduğunuzu sanıyorum?"

Hepsi başını salladı.

"Kaç yaşında?" diye sordu hemen.

Aulay hemen "Beş ya da altı" diye yanıtladı.

"Evet," diye onayladı Dougall. "Bunun konuyla ne alakası var?"

Jo cevap vermek yerine sordu, "Eğer bir delikanlı olarak kaleye bir ziyaretçi gelmiş olsaydı, diyelim ki güzel, dolgun bir sarışın ya da çekici bulduğunuz kıvrımlı bir kızıl saçlı. Ve eğer hizmetçisi senin duyabileceğin bir mesafedeyken banyo yaptırmak isterse," diye ekledi. "Onu gözetleme deliklerinden gözetlemek için geçitlere girer miydin, girmez miydin?"

Hakarete uğrayan Aulay cevap vermek için ağzını açtı ama Jo onu engellemek için

elini kaldırdı.

"Hepinize soruyorum Buchanan çocukları, şimdi bakar mısınız demek istemiyorum, ama on iki yaşlarında genç bir delikanlıyken, bir göz atmayı dener miydiniz?"

Aulay tereddüt etti ve kardeşleriyle bakıştıktan sonra, kardeşlerinin yaptığı gibi iç çekerek "Evet" dediğini itiraf etti. Ama şunu ekledi: "Bu, erkeklerin yaptığı türden bir şey."

Jo sanki tam da beklediği şeymiş gibi başını salladı. "İşte bu yüzden size çocukken söylenmedi." Daha sonra Cam'e dönerek şunu ekledi: "İşte bu yüzden, oğullarımıza yetişkin olana ve gerekmedikçe bakmamaları konusunda güven duyulana kadar Sinclair'deki geçitlerdeki gözetleme deliklerinden bahsetmeyeceğiz." "Sinclair'deki geçitlerde gözetleme delikleri mi var?" Cam hayretle sordu.

"Evet. Annen evlendikten sonra bunları bana gösterdi," diye açıkladı.

"Ne?" İnanamayarak sordu. "Neden o ya da babam bana bunlardan hiç bahsetmedi?"

Jo çaresizce omuzlarını silktiğinde Dougall şunu önerdi: "Belki de senin bir yetişkine ulaşmanı bekliyorlardır ve bakmalarına izin verilmeyebilir."

Cam gerildi ama sonra ciddiyetle başını salladı. "Evet. Ve şüphesiz bu yüzden annenle baban ölmeden önce sana söylemediler ve amcan da bu yüzden hâlâ söylemedi."

Aulay, karşılıklı alaylaşmalar karşısında neredeyse gülümseyecekti ama sonunda bunu yapmadı. Kimse yapmadı. Hepsi Jetta'nın tehlikede olduğunun fazlasıyla farkındaydı. . . ya da muhtemelen ölmüş. "Gözetleme delikleri nerede?" Jetta'nın iyi olup olmadığını görmek için sabırsızlanarak Saidh'e sert bir şekilde sordu.

Saidh, "Onlar duvardan dışarı çıkan küçük taşlar" diye açıkladı. "Duvarlar boyunca farklı yüksekliklerde düzinelerce var. Taşlar istediğiniz kadar kolaylıkla yerinden çıkıyor ve odanın içini görebileceğiniz bir iğne deliği ortaya çıkıyor."

Aulay başını sallayarak geçide adım atmayı bitirmek için döndü ama birisi ona çarptığında tekrar durakladı ve herkesin onu takip etmek için öne doğru toplandığını fark etti. Edith ve Niels'in bile geçide doğru ilerlediklerini gördü ve ona çarpan kişi Alick'ti.

"Yalnız gidiyorum." diye homurdandı. "Geri kalanınız burada kalın." Dougall hemen, "Yardıma ihtiyacın olabilir," diye karşı çıktı.

"Ben iyi olacağım ve siz de çok fazla gürültü yapacaksınız" diye savundu. Alick, "Fareler kadar sessiz olacağız," diye güvence verdi.

"Aulay," dedi Saidh sessizce. "Eğer yardım etmeyi reddettiğin için ölürse, kendini asla affetmeyeceksin. . . ve ben de seni affetmeyebilirim. Jetta'yı gerçekten seviyorum."

Aulay kısa bir süreliğine gözlerini kapattı ama sonra içini çekerek teslim oldu.

"İyi. Ama sesinizi çıkaramıyorsunuz."

Her biri ciddiyetle başını salladığında Aulay döndü ve geçide giden yolu gösterdi. Jetta'yı uyandıran şey soğuk suyun sıçramasıydı. Gözlerini korkuyla kırpıştırarak endişeyle etrafına baktı ve

sonra Cateline'i görüp durumunu hatırladığında donakaldı.

Cat, "Sonunda," dedi, elindeki boş sürahiyi bir kenara fırlatarak. "Hiç uyanmayacağını sanıyordum."

Jetta ona hoşnutsuzlukla baktı. "Sanırım Buchanan'daki varlığınızın sadece bir kabus olmasını ummak çok fazlaydı."

"Aman!" Cat'in gözleri şaşkınlık ve zevkle büyüdü. "Caticik pençeleri geliştirdi. Ne zaman cesaret buldun abla? Fitton'dayken benimle asla böyle konuşmazdın."

Jetta sadece başını salladı ve gözlerini kapattı. Kardeşiyle kavga etmeye hiç niyeti yoktu. Çocukken, büyürken ve yetişkinken bunu yapmayı reddetmişti; cesaret eksikliğinden değil, annelerini üzdüğü için. Bunu şimdi yapmayacaktı çünkü nasıl kaçacağını düşünmesi gerekiyordu. Bunu yapabilmek için kız kardeşini konuşturmak, düşüncelerini hakaret ederek boşa harcamaktan daha çok ona yardımcı olacaktı.

Konuşmasını sürdürmeye kararlı olarak sordu: "Sen ve babam beni gemide bıraktıktan sonra ne olduğunu bana anlatmayı bitirmeyecek misiniz?"

Bir duraklama oldu ve Jetta, kız kardeşinin konuşmaya devam etmeyeceğinden, bundan sonra yapmayı planladığı şeye geçeceğinden endişelenmeye başladı ve ardından Cat, "Evet," dedi. Neredeydim?"

Jetta hemen, "Le Cok'taydın," dedi ve Cat tekrar konuşmaya başlamayınca aniden sordu, "Markiyle evlenmekten kurtulmak için vücudunu kaptana mı verdin?"

Buraya bu şekilde mi geldin?"

"Hayır. Benden çok ilk eşiyle ilgileniyordu, dedi tiksintiyle.

"Yani Fransa'nın güneyine kadar direğe bağlı mı kaldın?" Jetta onu ikna ederek sordu.

"Hayır. Kaptan, başka bir fırtınanın gelip karını çalmasından korktuğunu iddia etti. Limandan özgürlüğe yüzemeyeceğim kadar uzaklaşınca beni direktten çözdü ve onun yerine kamarasındaki yatağına bağladı." Jetta kaskatı kesildi, başı yukarı kalktı. "Onun yatağı? Yapmadı-?"

"Bana tecavüz mü edeceksin?" Cat, sormaya tereddüt ettiğinde onun için işini bitirdi. Alay ederek şöyle dedi: "Hayır. Onun ilk eşiyle daha çok ilgilendiğinden bahsetmemiş miydim?"

"Ah evet," diye mırıldandı.

"Her neyse," diye devam etti Cateline. "Yolculuk olaysız ve kısaydı. Sadece beş saat sürdü. Fırtınanın fısıltısı yoktu ama rüzgar esiyordu. Yolculuk sırasında çoğunlukla sıkıldım, sonra indik. Kaptan beni çözdü, kendimi temizlememi emretti ve pencerenin dışına bir adam yerleştirdiğini, kaçmadığımdan emin olmak için kapıda bizzat nöbet tutacağını söyledikten sonra beni kamarasına kilitledi."

"Ne yaptın?" diye sordu Jetta, bunun imkansız olduğundan emin olmasına rağmen parmakları onu bağlayan ipin düğümleri üzerinde hararetle çalışıyordu. Bağlama çok sıkıydı, bu da üzerinde çalışmak için ipin büyük bir kısmına ulaşmayı zorlaştırıyordu.

"Ne yapabilirdim? Kendimi sonumla yüzleşmeye hazırladım, dedi Cat kuru bir sesle. "O noktada kaderime boyun eğmiştim. Marki ile evlenir, marki olur ve bana zarar vermemesi için dua ederdim.

"O sana zarar verdi mi?" Jetta sessizce sordu.

Cat tekrar konuşmadan önce bir süre ona buz gibi baktı ve bunu yaptığında amacı soruyu cevaplamak değildi. Sadece hikayesine devam etti. "Marki beklendiği gibi rıhtımda beklemiyordu. Ama sonra fırtına ve senin kaçışın yüzünden gemi iki gün gecikti. Bunun üzerine kaptan, kurallara uymak adına bize eşlik etmesi için bir araba ve bir hizmetçi kiraladı ve beni bizzat markiye teslim etti."

Tekrar sustu ve Jetta onun ne düşündüğünü merak ederek ona baktı. Artık anıları geri geldiğine göre Jetta, kız kardeşini hiçbir zaman gerçekten tanımadığından ve bu kadar çok şeyin onun tüylerinin ve fırfırlarının altında gizlendiğinden şüpheleniyordu. Kesinlikle, Cat'in çoğu zaman bencil davranışlarına rağmen Jetta, kendisini Le Cok'un direğine bağlı bulunca tamamen şaşkına dönmüştü. Ve bu bile onu bu durumda bulmaya hazırlamamıştı. Karşısındaki kadın, büyürken tanıdığını sandığı kız kardeşi değildi. Bu kadın boş ve soğuktu ve gerçekten oldukça korkutucuydu.

Cat sonunda, "Çok güzeldi," dedi ve sesinde bir merak vardı. "Gerçekten bundan daha güzel bir adam görmedim. Saçları örülmüş altın gibiydi ve gözleri bulutsuz bir gökyüzü kadar maviydi. Gülümsemesi bir azizi ağlatmaya yetiyordu."

Bakışlarıyla karşılaşınca ekledi: "Ve o çok çekici ve nazikti.

"Düğünün hemen olmasını bekliyordum ama o bana bunun bir hafta sürmeyeceğini, benim yararım için bu şekilde ayarladığını söyledi. Karı-koca olmadan önce onun yanında rahat hissetmemi istedi." Jetta'nın bakışlarıyla karşılaşınca sordu, "Bu şimdiye kadar duyduğun en nazik şey değil mi?" Jetta, "Nazik bir davranıştı," diye kabul etti ve ona, Aulay'ın hayatını kurtarıırken ona çok daha fazla nezaket gösterdiğini, iyileşebilecek kadar güvende ve rahat hissetmesini sağlamak için kocası gibi davrandığını ve o günden bu yana yüzlerce farklı şekilde daha gösterdiğini söylemedi. kıyılarına vurmuştu.

Cateline neredeyse rüya gibi bir sesle, "Bu gerçekten hayatımın en harika haftasıydı," diye devam etti. "Dilinden bal gibi iltifatlar döküldü. Beni eş olarak aldığı için kendini dünyanın en şanslı adamı ilan etti. Ben onun şimdiye kadar gördüğü en güzel kadındım. Ona en güzel çocukları verirdim. Geleceğimizi heyecanla ve merakla bekliyordu."

Yumuşakça gülümseyerek şöyle dedi: "Aslında o hafta ona aşık oldum. Ölümünün tesadüfi olduğunu, Tanrı'nın bunu kesinlikle benim için yaratıldığı belli olan bu adamla evlenmem için ayarladığını düşündüm. Hayatımı

önümde görebiliyordum ve bu tıpkı bir peri masalı gibi olurdu. Ve düğün!” diye hatırladı sevinçle haykırdı.

“Marki önceden planlamış ve hazırlanmıştı. Seninki gibi aceleye getirilmiş ve bayağı değildi.”

Jetta, Aulay'la olan düğününe ilişkin bu açıklamayı duyunca gerildi. Aceleye gelmiş olabilir ama onun aklında bu konuda bayağı bir şey yoktu.

Cateline, "Düğünüm çok güzeldi" diye devam etti. “O hafta benim için bir elbise diktirdi ve bu şimdiye kadar gördüğüm en görkemli karışımdı. Yiyecek ve içecekten hiçbir masraftan kaçınmadı, uzaklardan ozanların ve sanatçıların gelmesini sağladı. Bir rüya gibiydi,” diye nefes aldı. “Ve sonra yatak takımı zamanı geldi.

Heyecanlıydım ve gergindim ama benimle yatmak yerine korktuğumu görebildiğini ve yeni evime ve ona koca olarak alışmam için bana bir gece daha vereceğini söyledi. Sonra kendi elini kesti ve sabah rahibin bulması için kanı çarşaflara sürdü. Ama yatağı terk etmedi,” diye güvence verdi ona. "Kollarını etrafıma doladı ve sanki yaşayan en değerli yaratıkım gibi bütün gece bana sarıldı."

Jetta'nın bakışlarıyla karşılaşınca ciddi bir tavırla şöyle dedi: "Değerlendirildiğimi ve sevildiğimi hissederek uykuya daldım ve uyandığımda kendimi dünyadaki en şanslı kadın olarak düşünerek uyandım." Cat sanki bir an bu duygunun tadını çıkarmak istiyormuş gibi duraksadı ve sonra devam etti: "Elbette ertesi gün tüm misafirlerimiz gitti. Zaten bir haftadan fazla, yani beklenenden daha uzun süre kalmışlardı, bu yüzden misafirlerimizin hepsi akşam yemeğine gitmişti. Açıkçası onların gitmesine sevindim. Yeni kocamla vakit geçirmek için sabırsızlanıyordum. Ama sonunda herkes gitmişti, akşam yemeğine oturduk ve sonra tatlı kocam bana odamıza kadar eşlik etti ve gerçek düğün gecem başladı. . . ve güzel rüyam kabusu dönüştü.” Jetta gözlerini kırptırdı ama sessiz kaldı ve ona kendi zamanında anlatmasını sağladı.

"Benim tatlı dilli güzel Marki'm ortadan kayboldu ve onun yerini zalim, canavarca bir canavar aldı. Düğün gecem bitmek bilmeyen işkence ve ahlaksızlıkla geçen uzun bir haftaya dönüştü.” Bakışları Jetta'ninkilerle karşılaştı ve bir an için çocukluğundan tanıdığı Cateline oradaydı, gözlerinin dışına bakıyordu. Genç, savunmasız ve şaşkın bir halde şöyle dedi: “Beni incitti. . . ve acının tadını çıkardı. Şeyler yaptı. . .”

Cat ürpererek yüzünü başka tarafa çevirerek itiraf etti: “İlk başta bunu hizmetkarlardan ve askerlerden saklamaya çalıştım. . . bana zarar verdiğini söyledi. Ancak ikinci veya üçüncü gecedan sonra morlukları ve yanıkları gizleyemedim, her yerdeydiler ve hizmetçiler ve askerler bana acıyarak bakmaya başladılar. Bir hafta boyunca buna katlandım ama sonra odamızda bana işkence etmek yeterli olmadı. Beni çıplak olarak Büyük Salon'a sürükledi ve herkesin

görmesi için sehpanın üzerinde dövüp tecavüz etti."

Jetta dehşet içinde nefesini tuttu ama Cat'in işi bitmemişti. "İşi bittiğinde, hak ettiğimi söylediği gibi beni masadan yere yuvarlayıp köpeklerle birlikte yattım ve sonra üzerime işedi."

"Ah, Cat," Jetta dehşetle nefes aldı ve Cateline'in kafası, ondan geriye kalan her şeye öfkeyle saldıran bir yılan gibi savruldu.

"Kapa çeneni!" öfkeyle bağırdı. "O sen olmalıydın! Bütün bu iğrençliklere katlanan sen olmalıydın. . ." Keskin bir nefes aldı ve tekrar arkasını döndü. Bir süre sonra sakın, umursamaz bir sesle devam etti: "Her neyse, o sırada ben. " Geriye döndüğünde alaycı bir gülümsemeyle şöyle dedi: "Açıkçası o zamanlar o kadar hırpalanmış, yaralanmış ve o kadar zayıf görünüyordum ki, hiç kimse onun merdivenlerden düşüp boynunu kırmasıyla bir ilgim olduğunu düşünmemişti bile. odamıza dönüş yolu."

Bölüm 20

Jetta kız kardeşine baktı, Cateline'in açıkladığı şeyler zihninde dönerken düşünceleri kargaşa içindeydi. Cat'in neler yaşadığını hayal edemiyordu ve hayal etmek de istemiyordu. Hiç kimse bunu yaşamayı hak etmiyordu ve Jetta, eğer Tanrı müdahale etmeseydi bu kadar kendisinin de yaşayacağını çok farkındaydı. Yani Marki'nin öldüğüne üzülmedi. Aslında onun bir daha Cat'e ya da başka birine zarar veremeyeceğini bilmek onu rahatlatıyordu. Jetta, böyle bir adamın işkencelerini yalnızca ilk karısı ve Cat'le, hatta yalnızca kadınlarla sınırlamadığından emindi.

Ancak Jetta, Cat'in kendisi hakkında daha çok endişeliydi. O sadece öfkeyle gömülmüş bir acı yumağıydı. Ancak öfkesinin yıldırım hızıyla ortaya çıkması ve aynı hızla ortadan kaybolması Jetta'yı büyük ölçüde rahatsız etti. Artık Cat'i ve ne yaptığını biraz daha iyi anladığından emindi. Kız kardeşi daha önce bencil ve şımarıkken şimdi kırılmıştı. ve çok ama çok tehlikeli olduğundan şüpheleniyordu. Derin bir nefes alan Jetta nefesi yavaşça bıraktı ve basitçe şöyle dedi: "Onu merdivenlerden aşağı ittin." "Evet." Cateline'in ağzı acıyla büküldü. "Ve belalarım karşılık hiçbir şey alamadım. Her şey iki kez taşınan bir kuzene bırakılmıştı; unvan, kale, tüm o para, her şey. Çeyizim bile!" öfkeyle ekledi ve devam ederken kaşlarını çatı. "Yeni marki dört gün sonra unvanını almaya geldi ve benimle hiçbir ilgisi yoktu. Ona göre ben bir arabulucuydum. Kocamı öldürdükten bir hafta sonra yeni marki beni Yüzbaşı Casey'ye teslim etti." Jetta şaşkınlıkla irkildi ve Cat acı bir şekilde gülümsedi. "Evet, beni Fransa'ya teslim eden kaptanın ta kendisi. Piç," diye ekledi. "Burada işim bittiğinde onu ziyaret etmem gerekecek."

Jetta kendini tepki vermemeye zorladı ama içinden şunu düşünüyordu: Aman

Tanrım, Aman Tanrım, Aman Tanrım. Cat fazlasıyla kırılmıştı. Kendisine yanlış yaptığını düşündüğü herkesi öldürmeyi planlıyorsa tamamen delirmişti. Jetta da Kaptan Casey'den hoşlanmamıştı ama sonuçta o sadece işini yapıyordu, genç kız olduğunu düşündüğü kişiyi nişanlısına teslim ediyordu. İsteksiz bir genç kadındı ama nişan sözleşmesi

gerçekti.

Cat, "Hâlâ kötü durumdaydım," diye devam etti. "Fakat yeni marki benden yeterince çabuk kurtulamadı. Beni bir çuval bozuk paradan başka hiçbir şeyle birlikte kaptana teslim etti. Düğün hediyesi olarak bana verilen mücevherler bile benden alındı. Bunlar aile mücevherleriydi ve yeni markinin karısına verilecekti. "Hâlâ hırpalanmış ve yaralıydım ama Marki kaptanla benim eve dönmem için anlaşılmıştı ve biz de geri döndük. Yine Kaptan Casey beni kendisi teslim edecekti ama önce yapması gereken işler vardı, bu yüzden adamlarından biri dışarı çıkıp bir vagon kiraladı ve beni bindirdi. Sonra da kaptan hazır olana kadar beni koruması için denizciyle birlikte saatlerce o lanet şeyin içinde bıraktılar.

Cat acı bir gülümsemeyle, "İşte o zaman hâlâ hayatta olduğunu öğrendim," dedi. "Vagonun dibinde, kürklere sarılı bir şekilde yatıyordum, sabırsızlıkla kaptanın gelmesini bekliyordum ve genç bir adam geldi.

Korumalarım üç haftadan biraz daha uzun bir süre önce o fırtınada herhangi bir geminin batıp batmadığını sordu. Korumam neden sorduğunu sordu ve o da ortalıkta yüzen bir direğin bulunduğunu duyduğunu ve bir geminin batmış olabileceğini düşündüğünü söyledi. Korumam ona benzer bir şey duymadığına dair güvence verdi ve genç adam gitti."

"Çok geçmeden kaptan nihayet kendini göstermeye tenezzül etti. Gardiyan ona olup biteni anlattı. Bunun kendi direkleri olup olmadığını merak ettiler ve öyle olması gerektiğini düşündüler, ancak sizin hala onun üzerinde olmadığınızı veya adınızın geçmeyeceğine karar verdiler. Ama biliyordum," dedi memnuniyetle. "O genç adamın ya da onunla bağlantılı birinin seni bulduğunu ve hâlâ hayatta olduğunu iliklerime kadar hissettim." "Ama nerede olduğumu nasıl bildin?" Jetta hemen sordu.

"Muhafızlarım onu sorgulayan adamın Buchanan'lardan biri olduğunu tanıdı. Kaptana hepsinin birbirine benzediğini ama en gençinin o olduğunu sandığını söyledi. Alick."

Jetta bir iç çekişle gözlerini kapattı ama sonra Cateline'in kaptana rüşvet vermediğini ya da gemiden kaçmadığını başından beri bildiği aklına gelince sustu. Cat direğin koptuğunu ve onu da beraberinde götürdüğünü biliyordu. Bulabildiği her şekilde, sıkıntılarından dolayı onu suçlaması gerekiyormuş gibi görünüyordu. Cat, "Kaptan o akşam beni evime teslim etti," diye devam etti. "Babam beni hayatta ve iyi gördüğüne sevinmiş gibi davrandı. Benim iyi olacağımı 'sadece bildiğini' iddia etti. Gülümsedim ve başımı salladım ve dönüşümü kutlamamızı

önerdim.

Cateline ona tamamen dişlerden oluşan bir gülümseme sundu. “İlk başta hayır demeye çalıştı ama ben ısrar ettim. Ne de olsa hayatta kalmam için kadeh kaldırmak zorundaydık. Sonunda kabul etti ve viskiyi getirttim. Benim hayatta kalmam için kadeh kaldırdık, sonra ben de senin üzücü ölümün için, sonra da annemin vesaire için kadeh kaldırmamız konusunda ısrar ettim. Ben kendi viskimi içmedim ama onun kendi viskisini içtiğinden emin oldum.” Duraklayarak, sanki hatırlamaya çalışıyormuş gibi yukarıya baktı ve düşünceli bir şekilde şöyle dedi: "Sanırım zehri koyduğum muhtemelen yedinci ya da sekizinci viskiydi ve sonra sağlığına son bir kez kadeh kaldırmak için ısrar ettim ve onun ölmesini izledim." Jetta'nın kafası sanki bir ip çekilmiş gibi yukarı kalktı. "Babamızı sen mi öldürdün?" "Memnuniyetle," diye homurdandı Cat.

"Neden?" Jetta şaşkınlıkla sordu. Babası, Cat'in ısrarı üzerine Jetta'yı Marki ile evlenmesi için Cat'in yerine göndermek de dahil olmak üzere, Cat'e istediği her şeyi vermişti.

"Ona çok kızgındım," diye homurdandı Cat, öfkesi kısa bir süreliğine parladı, sonra tekrar geçti ve yumuşak bir sesle ekledi: "Ayrıca, sen gittikten sonra beklediğim gibi kendini içip ölene kadar içmiyordu. Aslında artık neredeyse hiç içmiyordu. Annemin ölümü onu sarhoş ederken, senin sözde ölüm haberi onu ayıltmış gibiydi. Akşam yemeğinde bir bardak bira dışında içkiyi tamamen bıraktı." Ağzı gerildi ama "Öldüğü geceye kadar" derken ses tonu hâlâ hafıftı. Jetta başını eğdi. Ablası deliden de öteydi. Markiyi öldürmek başka bir şeydi ama babalarını öldürmek bambaşka bir şeydi. Cat'in yerine Jetta'yı gönderme çabalarında onun silah arkadaşı olmuştu.

"Tabii ki şifacı bunun içkiden kaynaklandığını söyledi ve babamı içkinin onun ölümü olacağı konusunda uyardığında haklı olduğu için kendini tebrik etti. Sadece üzgün görünmeye çalıştım ve başımı salladım. Sırıtarak ekledi, “Ve birdenbire her şeye sahip oldum! Ben Fitton'daki Leydi'yim. Her şeyin metresi.”

Jetta sessizce, "Kral, senin için yeni bir evlilik ayarlanıncaya kadar bir vasi atayacak," diye öngöründe bulundu. "Zaten var... Babamın erkek kardeşi Albert Amca."

Jetta ona baktı. "Ama Albert Amca..."

"Deli mi? Ağaçlık mı çekiyorsunuz?" Cat gülümseyerek önerdi. “Evet, öyle. Bu benim avantajıma çalışıyor. Her zaman kitaplarıyla meşgul, şeytanın var olduğunu kanıtlamaya çalışıyor, bu da beni istediğimi yapmaya bırakıyor.” Omuz silkti.

"Yani kontrol bende. Her konuda bana izin veriyor. Aslında şu anda Fitton'da olmadığımı muhtemelen fark etmemiştir. Şu an sahip olduğum özgürlük miktarı bu kadar. Parayı nasıl harcadığımı ya da zamanımla ne yaptığımı umursamıyor.”

"O zaman neden buradasın?" diye sordu Jetta, cevabı bildiğinden şüpheleniyordu ama ciddi olarak yanıldığını umuyordu. "Neden Fitton'da yeni özgürlüğünün tadını çıkarmıyorsun?"

"Çünkü hâlâ sen varsın" dedi. "Benim çektiğim acılardan dolayı sen de babam kadar suçlusun. Eğer sen kaderinden kaçıp beni senin yerine geçmeye zorlamasaydın, markinin tacizlerine ve ahlaksızlıklarına maruz kalmayacaktım."

"Bu benim kaderim değildi. Ben..."

"Ben de gelip seni bulmaya ve öldürmeye karar verdim," diye devam etti Cateline. "Geldiğim ilk sabah, senin olduğunu düşündüğüm kişiyi ormanda eğlenirken gördüm, burada toprak sahibi olduğunu sanıyordum. Bizimle aynı saçlara ve çok benzer özelliklere sahipti. Sadece babamın on beş ya da on altı yıl önce buraya gelip çocuklu bir hizmetçi tuttuğunu düşünebiliyorum. Kız bize çok benziyordu. En azından uzaktan bunu yaptı. Onu görece kadar yaklaştığımda at sırtında kaleye doğru gidiyorlardı. Onu takip ettim ve onlar kapıdan geçmeden önce onu vurdum.

Jetta yutkundu. Cateline ok ve yayla her zaman mükemmel bir atış yapmıştı. "Sen Katie adında bir hizmetçiyi vurdun, beni değil."

"Evet, sonradan öğrendim," diye itiraf etti kuru bir sesle ve yüzünü buruşturdu.

"Sen olduğunu sandığım kişiyi vurduktan kısa bir süre sonra, kapılardan bir asker hücum ederek çıktı. Bunun okumla bir ilgisi olduğunu biliyordum, bu yüzden onu takip ettim. Ne olduğunu öğrenmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordum. . . ölmüş olsaydın ya da olmasaydın. Geceyi orada durdurana kadar beklemeye ve pansiyona vardığında bıçak zoruyla bana haber vermesini sağlamaya karar vermiştim. Yaşlı bir kadın dışarı çıkıyordu ve onunla konuştu, hizmetçi Katie'nin Geordie ile birlikte giderken vurulduğunu ve Rory'ye ihtiyaç duyulduğunu söyledi. "Çok büyük bir hayal kırıklığına uğradım," diye itiraf etti iç geçirerek. "Ama sonra yaşlı kadın, Rory ve ustanın 'genç İngiliz kızıyla' kumsalda oruçlarını açacaklarını söyledi." Cateline dilini şaklattı. "Genç Alick'in etrafta batan gemiler hakkında sorular sorduğunu duyduğumda hissettiğimin aynısını yeniden hissettim. Ben de haberciye sahile kadar takip ettim ve sen oradaydın!"

Başını sallayarak şöyle dedi: "Çok zayıftın. İskelet. Ve sen de çok saçma bir kıyafet giyyordun. Ama gülüyordun, yanakların renklenmişti ve harika vakit geçiriyormuş gibi görünüyordun." Gülümsemesi ölümlük öfkeyle ekledi: "Sanki ben acı çekerken sen harika vakit geçiriyormuşsun."

"Haftalardır baygındım Cat. Bundan sadece iki haftadan daha kısa bir süre önce uyanmıştım, muhtemelen senin eve teslim edildiğinle aynı zamanda. Ve plajdaki o gün, uyandığımdan beri ilk kez odadan çıkıyordum. Hiçbir anım yoktu. Aulay'ı kocam sanıyordum.

"Hımm." dedi şüpheyle ve omuz silkti. "Her neyse, haberci ve Rory hemen gittiler ama siz ikiniz eşyalarınızı toplayıp kulübeye geri döndünüz. Sadece Aulay, Rory'yi takip etmek için hemen ayrıldı. O gittikten sonra, sen ve yaşlı hizmetçi hâlâ merdivenlerin üstüneyken içeri girdim. Ateşin üzerinde bir tencere güveç

kaynıyordu ve işe yarayacağını umarak içine biraz zehir döktüm. Ortılığı iyice karıştırdıktan sonra tekrar dışarı çıktım ve yakınlarda kamp yapmak için bir yer buldum ve senin yahniiyi yemeni beklerken biraz dinlendim. O gece seni ve yaşlı kadını ölü bulmayı umarak geri döndüm. Bunun yerine her yerde erkekler vardı ve ölen tek şey bir köpekti” dedi tiksintiyle.

Jetta, yahnilerin ateşte kömürleşip dışarı atıldığını açıklamadı. Neden zahmet edeyim ki?

“Elbette Acair ve oradaki adamlarla burada kalmaya cesaret edemedim. Askerlerin arasına pek karışmadım, bu yüzden ne yapacağıma karar vermek için kampıma çekildim. Ve düşürdüğün ekoseyi orada hatırladım.” "Ekose mi?" Jetta kafa karışıklığıyla tekrarladı,

"Evet, piknikten sonra fırtına çıktığında onu sahile düşürdün."

Jetta şimdi hatırlayarak, "Ah," diye mırıldandı. Aslında ekoseyi düşüren kişi Aulay'dı ve fark ettiğinde neredeyse aceleyle geri döneceğini düşünmüştü ama yağmur o kadar şiddetli yağıyordu ki. . . Adam oradan ayrıldığında rahatlamıştı ve kulübeye geri döndüler. Jetta onu daha sonra alacağını düşünmüştü ama sonra Buchanan'a gitmek üzere ayrılmıştı ve Jetta bunu bir kez daha düşünmemişti. Şimdi "Ekosenin sana ne faydası vardı?" diye sordu.

"Eh, pahalı elbisemle Buchanan'a zar zor girebildim, değil mi?" diye kuru bir sesle sordu. “Bu ekose sayesinde farkına bile varmadan içeri girmeyi başardım. Bunun bir arisaidini yaptım, Buchanan'a dönerken biraz saz, lavanta ve diğer bitkileri topladım ve sonra atımı ormanda bağlı bıraktım ve sanki oraya aitmişim gibi yabani otlarımla Buchanan'a doğru yürüdüm. Kimse bana ikinci kez bakmadı, duvardaki adamlar bile. Peki neden yapsınlar ki? Ben sadece masum bir genç kızdım.

Aniden kelimelerle anlatılamayacak kadar yorulan Jetta, işi hızlandırmaya karar verdi ve şöyle dedi: "Beni merdivenlerden aşağı ittin."

Cat omuz silkti. “Kocamla işe yaradı.”

"Daha sonra keşfedilmemek için koridordaki bir sandığın içine saklandın."

Şaşkınlıkla kaşlarını çatı ve "Bunu nasıl bildin?" diye sordu.

“Orada saklanırken babamın top bıçağını düşürdün. Daha sonra bulduk."

"Ah. Bunun nereye gittiğini merak ettim. Senin üzerinde kullanmayı umarak getirdim. Her gece burada uyanık yatıyordum ve bununla sana ne yapacağımı hayal ediyordum.

Jetta umutsuzca, "Biz kardeşiz, Cat," dedi. "Kız kardeşlerden daha fazlası - ikizler - ama yine de benden nefret

ediyorsun ve..."

"Elbette nefret ediyorum!" diye bağırdı. "Beni markıyla evlenmeye zorlayarak Le Cok'tan kaçtın!"

"O senin nişanlındı!" Jetta hemen karşılık verdi. “Ve senin de çok iyi bildiğin gibi

hiçbir şeyden kaçamadım. Direğe bağılıydım ve sanki Tanrı uzanıp onu koparmış gibi gemiden sökülüp alındı.”

"Tanrım," diye alay etti Cat. “Şimdi Tanrının seni kurtardığını mı iddia etmeye çalışacaksın? Peki ona ihtiyacım olduğunda neredeydi? Ben onunla evlenmek zorunda kalmadan neden kocamı öldürmedi? Yoksa başlangıçta başka biriyle nişanlı olduğumdan emin olmak mı? Genç, güçlü, yakışıklı ve erkeksi biri mi?”

Jetta, "Belki de sana genç, güçlü, yakışıklı ve erkeksi bir koca vermeye çalışmıştır" diye savundu. "Ne?" Cat kafa karışıklığıyla sordu ve sonra sabırsızca tersledi, "Şimdi ne saçmalıyorsun?"

"Bana öyle geliyor ki, sen beni marki ile evlendirmeye göz yummasaydın ve Le Cok'ta ilk kez benim yerime sen olsaydın, geminin direğine çıkıp havaya uçan sen olurdun." Aulay'ın kulübesinin yakınındaki kıyıya. Ve eğer bu gerçekleşmiş olsaydı, artık onunla evlenmiş ve genç, güçlü, çok yakışıklı ve inanılmaz derecede erkeksi, aynı zamanda nazik ve sizi asla incitmeyi düşünmeyecek bir kocanın avantajlarından yararlanıyor olabilirsiniz.

"Bir düşünün," diye ekledi şimdi, "belki de hainliğiniz için size teşekkür etmeliyim. Çünkü bugüne kadar yaşadığım tüm mutlulukları, senin yerine beni markiye göndermesi için işbirlikçi ve ikna eden babana borçluyum."

Cat'in gözleri kısıldı ve sonra sert bir kahkaha attı. "Kocanız yakışıklı olmaktan çok uzak. Ben canavarca bir adamla evlenmiş olabilirim ama seninki canavar gibi görünüyor. Açıkçası onun sana dokunmasına nasıl dayanabildiğini anlamıyorum.”

Jetta sakın bir şekilde "Yüzünü beğeniyorum ve onu yakışıklı buluyorum" dedi.

"Benim için o şimdiye kadar tanıştığım en güzel adam."

Cat alayla, "Elbette öyle düşünüyorsun," dedi. “Sen her zaman kusurluyu kusursuza tercih ettin. Bir defasında anneme senin kör olduğundan emin olduğumu söyledim ama o hayır dedi, sen güzelliği kusurda buldun." Bu konudaki fikrini göstermek için gözlerini devirdi, sonra ağzını büzdü ve itiraf etmeden önce kısa bir süre mücadele ediyormuş gibi göründü: "Yine de onun çok erkeksi göründüğünü kabul edeceğim. Ahırda sana yaptığı şeyler. . . O bunları yaparken senin inlemen, bağırman ve debelenmen. . .” Bu anıyı hatırlayınca biraz ürperdi ve şöyle dedi: "Bu bana, yatağın bu kadar acı verici ve aşağılayıcı olması gerekmediğini düşündürdü. Bu zevki bizzat yaşamak istememi sağladı.”

"Bizi ahırlarda mı izledin?" Jetta dehşetle nefesini tuttu.

“O zamana kadar nerede uyuduğumu sanıyorsun?” diye sordu. "Kalede neredeyse hiç uyuyamam ve senin beni görüp tanıman riskini göze alamazdım. Başkaları yüzüme sürdüğüm kirlere ve saçımı örtmeme aldanabilirdi ama senin yapmayacağını biliyordum. Ben de samanlıkta uyudum ve hem düğününüzü, hem de ikinizin düğününü tamamlarken mükemmel bir manzarayı gördüm.

Jetta biraz soğuk bir sesle, "Sonra da bizi içeri kilitleyip ateşe verdin," dedi.

"Evet." Cat bu itirafı hiç pişmanlık duymadan yaptı. "Sen uyuyakaldığın anda aşağıya indim, yangını başlattım ve sen kaçamayasın diye kapıları kapattım."

Ağzını acı bir şekilde bükerek ekledi: "Ama elbette yaptın. Tekrar." Jetta ona dik baktığında, bir anlığına arkasına baktı ve sonra acımasızca gülümsedi ve şöyle dedi: "Ama belki de bu sonuçta benim avantajıma olmuştur. Çünkü şunu söylemeliyim ki kardeşim, Aulay'ı öldürmeden önce bana zevk vermenin hoşuma gideceğini düşünüyorum."

"Ne?" Jetta sert bir şekilde sordu.

Cat omuz silkti. "Seni öldürdükten sonra hemen eve gitmem gerekmiyor. Hala Yüzbaşı Casey'yi öldürmek istiyorum ama aceleye gerek yok. Burada bir iki gün vakit geçirebilir ve Buchanan uyurken boğazını kesmeden önce keyif aldığınız zevki tadabilirim.

"Ne?" Jetta şaşkınlıkla sordu. Aulay'ı neden öldürdün?

"Çünkü ben acı çekerken o sana zevk verdi," dedi Cat öfkeyle ve sonra sanki omzuna konmuş sinir bozucu bir sinekmiş gibi öfkesini omuz silkti ve ekledi: "Bana bu zevkin birazını vermesi adil görünüyor." Onu cezalandırmadan önce de."

Aniden rahatlayan Jetta başını salladı. "Hayır. Yapmayacaksın. Onun canavar gibi bir yüzü olduğunu söyledin ve onun bana dokunmasına nasıl izin verdiğimi anlamadın, diye hatırlattı ona.

"Evet, yaptım. Ve bu doğru, bu yüzden başlangıçta bunu erkek kardeşlerinden biriyle denemeyi planlamıştım," diye itiraf etti. "Elbette hatırlamalarını istemedim, bu yüzden bir sürahi biraya birkaç yabani ot ve ot attım, saçımı örttüm, yüzümü çamurladım ve Conran'ın önüne koymak için çıkardım. Ne yazık ki Alick onu kaptı ve Niels'i bir içki yarışmasına davet etti ve ikisi hepsini içti. Conran karışımından bir yudum bile almadı," dedi sinirle. Tekrar gülümseyerek şöyle dedi: "Ama o zamandan beri bunun tesadüfi olabileceğine karar verdim. Ne yazık ki Edith, Niels'la yataktaydı bu yüzden önce Alick'e gittim. Onu benimle yatmaya ikna etmeye çalıştım ama uyuşturulmuş ve beyinsiz olmasına rağmen çok fazla vicdanı vardı ve kardeşinin karısıyla yatmakla hiçbir ilgisi yoktu.

Alick, karanlık koridorda Aulay'ın yanında tiksintiyle "Elbette hayır" diye mırıldandı ve konuşması için onun koluna yumruk attı. Ancak hepsinin ne kadar sessiz kalmayı başardığına şaşırmıştı. Ara sıra duyulan dehşet

dolu nefesler ya da tiksinti dolu tsk'ler dışında herkes sessiz kalmıştı. Anlatılan masaldan büyülendi. O bile

öyleydi. Henüz duvar boyunca kayarak yatak odasının girişine gitmemiş ve karısını kurtarmaya gitmemiş olmasının tek nedeni buydu.

"Alick'i baştan çıkarmaya mı çalıştın?" Jetta'nın dehşetle sorduğunu duydu ve "O sadece bir çocuk" diye itiraz ederken gözetleme deliğine döndü.

Kardeşini tanıyan Aulay, eliyle hemen Alick'in ağzını kapattı ve bu yorumun ardından gelen öfkeli ciyaklamayı susturdu. Alick'in öfkeli gözleri ona doğru döndüğünde fısıldadı: "Fareler kadar sessiz, hatırladın mı?" Konuşamayan Alick

başını salladı.

Aulay rahat bir nefes alarak deliğe dönerken Cat devam etti: "'Muhtemelen en iyisiydi. Zaten işe yarayacağını da düşünmüyorum. Onu kandırmayı başardığım birkaç öpücükten onun özensiz bir öpüşücü olduğunu öğrendim. Aulay'la yaşadığın tutkunun zerresini bile hissetmedim."

Aulay sert bir şekilde Alick'e döndü ama bu sefer Dougall daha hızlı davranıp kardeşlerinin ağzını kapatmıştı. "Beni öptün mü karıcığım?" diye tıslayarak sordu. Dougall sakinleştirici bir tavırla, "O Cat'i öptü, hayır Jetta," dedi. "Ve çoğu isteyerek hayır der. Onu reddettiğini söylediğini duydunuz."

Aulay boğazından hırladı ama tekrar deliğe döndü.

Cat, "Ama gece tamamen boşa gitmedi" yorumunu yaptı. "Bana koridorların girişini göstermesini sağladım. Çok saf biriydi ya da belki yabani otlar onu uysal kılıyordu. Ona Aulay'ın yapması gerektiğini söylediğini söyledim ve o da yaptı. Bana odasındakini gösterdi ve sonra beni koridorlardan geçerek merdivenlerin girişine, ardından tünele ve mağaraya kadar olan tüm yol boyunca gezdirdi ve sonra bana geçidin her birine nasıl açılacağını anlattı. biz geçerken oda." Yüzünü buruşturdu. "Odadakileri uyandıracığından korktuğum için onu bir iki kez susturmak zorunda kaldım ama bu da paçayı sıyırdı.

Cat, "Ve sonra Niels vardı," diye devam etti ve Aulay, Edith'i görmeye çalışarak karanlık şekiller çizgisine endişeyle bakmak için gözünü delikten çıkardı.

Olacaklardan rahatsız olanın kendisi olacağından şüpheleniyordu ve bu olduğunda Tanrı Niels'in onu susturacak sağduyuya sahip olduğunu umuyordu.

"Niels'i yalnız yakalayabilmem için sabah olmuştu." Cat'in sesi dikkatini geri çekti. "O ve Edith orucunu açmak için aşağıya indiler ama Edith'in onsuz dönmesi çok uzun sürmedi." Cat'in ağzı gerildi. "Ona verdiğim içkinin etkisi o zamana kadar çoktan geçmişti, çünkü beni öpmüyordu bile. En çok Aulay için üzülüyordu ve senin davranışın olduğunu düşündüğü şeyden tiksiniyordu," dedi öfkeyle. "İşte o zaman, Aulay'ın sana verdiği zevki deneyimlemek için sahip olabileceğim tek şansın Aulay'la birlikte olmak olduğunu fark ettim."

Jetta sertçe, "Kocamla yatmıyorsun," dedi.

Cat güldü ve onunla alay etti, "Ah, hadi ama kardeşim, bu kadar açgözlü olma. Annem her zaman oyuncaklarımızı paylaşmamız konusunda bizi uyarıyordu."

"Aulay bir oyuncak değil. O benim sevdiğim adam ve kocam."

Aulay yutkundu. Sanki kalbi şişiyormuş gibi hissetti. Bir daha onun ona olan sevgisinden asla şüphe etmeyecekti.

Cat omuz silkti. "Bu da senin gibi ona geldiğimde bu şatoda beni reddetmeyecek tek adamın o olduğu anlamına geliyor. Bunun yerine beni memnun etmek için çok çalışacak." Beklenen zevkten dolayı biraz ürperdi ve sonra ekledi: "Peki kim bilir? Eğer bu işte çok iyiye, ki öyle olacağından şüpheleniyorum, bir süre yaşamasına izin verebilirim. En azından ondan bıkana kadar."

Jetta neredeyse ulumaya başladı: "Ama onun yüzüne bakmaya dayanamadığını

söylemiştin."

"Bütün mumları ve meşaleleri söndüreceğim" dedi basitçe. "Ve eğer bu işe yaramazsa ve ateş yüzünün çoğunu açığa çıkarırsa, gözlerimi kapatacağım. Ayrıca eteğinizin altındayken yüzünün çoğunu gördüğünüzden şüpheliyim." Jetta'nın bu ifadesine gülerek ekledi, "Aslında artık buna karar verdiğim için onun beni memnun etmesini sabırsızlıkla bekliyorum. Çirkin olsun ya da olmasın, daha önce onun öpücüğünden keyif almıştım. "Seni öptü mü?" diye sordu Jetta, yaralı gibi görünüyordu ve Aulay, karısının kız kardeşini boğmayı dileyerek ellerini sıktı. "Evet ve öyleydi. . ." Cat mutlu bir şekilde ürperdi ve nefes aldı: "Ah evet. Daha fazlası için sabırsızlanıyorum." Aulay'ın ağzı bu düşünceyle kasıldı. Kadına dokunmadan önce cehennemde soğuk bir gün geçecekti. Onu tutuklamak dışında. Cat, "Bundan bahsetmişken," dedi. "O ve diğerleri aramalarını yakında bitirecekler, sonra da kocalık haklarını talep etmek için geri döneceğine söz verdi, yani. Bunu gerçekten ilerletmemiz gerekiyor ki askerlerden birini onu buraya geri getirsin diye gönderebileyim. Gördüğüm kadarıyla, o kapıdan girdikten birkaç dakika sonra çıplak olacağımı, sırt üstü yatacağımı ve inleyip inleyeceğimi tahmin ediyorum."

Jetta, "Ölü bedenimin üzerinde," diye homurdandı.

"Planımız bu ablacım. Kelimenin tam anlamıyla," dedi Cat gülerek. "Önce seni öldürmeyi planlıyorum ve işler sakinleşene kadar seni hareket ettiremeyeceğim için cesedini yatağın altına atacağım. Kocanız tam anlamıyla bana cesedinizin başında zevk verecek.

Cat bıçağını sallayarak Jetta'ya doğru ilerlerken Aulay'ın kalbi neredeyse göğsünde duracaktı.

Bölüm 21

Aulay dehşetle, çok geç bıraktığını fark etti. Her iki kadını da içeride gördüğü anda müdahale etmek yerine, karısının kız kardeşinin anlattığı hikayeyle dikkatinin dağılmasına izin vermişti. Aulay küfrederek küçük odanın geçiş girişini açmak için kolu bastırdı ve içeri koştu. Ama Cat Jetta'ya varmadan önce ona ulaşamadı. Onu duymuş olmalı. Belki kıyafetlerinin hışırtısı ya da bir ayak sesi onu ele vermişti. Bilmiyordu ama Cat'e ulaşmadan çılgın fahişe Jetta'ya koştu ve onun arkasına geçti. Bir kalp atışında, Jetta'nın çoğunu görüş alanından gizleyecek şekilde kalçalarının üzerine çöktü ve bıçağını Jetta'nın boğazına dayadı.

Aulay anında dondu. İçinden geçen alarmı belli etmemeye çalışarak homurdandı: "Bıçağı bırak Cat. Yakalandın."

"Henüz yakalanmadım," diye güvence verdi ona acımasızca, bakışları ondan koridorun girişine kaydı.

Aulay ona doğru baktı ve geçidin boş görüldüğünü görünce rahatladı. Alick onu takip etmemek gibi sağduyulu davranmıştı ve görünürde hiçbir yerde yoktu.

Kadınlara dönerek şöyle dedi: "Haklısınız ve buna da hakkınız yok. Jetta'yı bırak

ve..."

"Ben aptal değilim," diye sözünü kesti kuru bir sesle. "Onu bıraktığım anda saldıracaksın." Bakışları geçide kaydı ve tekrar geri döndü ve Jetta'yı ayağı kaldırırken şöyle dedi: "Öyleyse. Sanırım onu da yanıma alacağım."

Aulay, "Ben de aptal değilim, fahişe," diye homurdandı. "Buradan Jetta'yla mı ayrılacağınızı biliyorum, o ölmüş sayılır."

"Jetta," dedi Cat tiksintiyle. "Adı Sorcha ya da benim ona hitap etmeyi sevdiğim şekliyle Üzgünüm. Ama bu Jetta değil."

Aulay sakın bir tavırla, "Şimdi oldu," dedi. Jetta'nın bu kaba lakap karşısında yüzünü buruşturduğunu fark etmişti ve eğer birinin Jetta'ya böyle seslendiğini duyarsa, onları bizzat yerle bir edeceğine yemin etmişti. Konuya dönerek, "Geçit girişine kadar Jetta'yı yanınıza alabilirsiniz. Oraya gitmesine izin verirseniz geçitlerden kaçmakta özgürsünüz. Seni takip etmeyeceğim."

Cat sanki düşünüyormuş gibi geçide baktı, sonra tekrar ona baktı ve sonra şöyle dedi: "O halde oradan uzaklaş."

Aulay başını salladı ve bir süre Jetta'ya baktı. Daha önce buna cesaret edememişti ama şimdi onunla göz göze geldi ve ona güven verici bir gülümseme sunarak her şeyin yoluna gireceğini anlatmaya çalıştı. Jetta gözlerinde özür dileyerek ona baktığında neredeyse kalbi kırılacaktı. Ona göre bu, çoktan vazgeçtiği anlamına geliyordu.

Ağzını sıkarak sola doğru yavaşladı, küvete yaklaştı ama iki kadının karşı tarafındaydı. Cat sanki bir numara bekliyormuşçasına onu dikkatle izledi ama Jetta'yı küvetin diğer yanından geçide doğru ilerlemeye zorladı. Aulay'a başıyla sola doğru ilerlemesini işaret ettiğinde Aulay küvetin yanından odanın arka duvarına doğru birkaç kısa adım attı.

Bunu yaptıktan sonra Cat, Jetta'yı birkaç adım daha ters yönde hareket ettirdi ve sonra aniden durdu. Açıklıktan geçide bakarken gözlerinin nasıl kısıldığını fark eden Aulay, kalbinin sıkıştığını hissetti. "Kim var orada?" aniden havladı.

"Çıkmak."

Bir duraklama oldu ve ardından Alick üzgün bir ifadeyle açıklığa adım attı. Cat, "Aulay'la birlikte oraya gidin," diye çıkıştı.

Alick bir özür mırıldanarak onun yanına yaklaştı ve ikisi de Cat'in karanlığa daha iyi bakmak için başını eğmesini izledi. Bir dakika geçti ve Aulay başka bir şey görmediğinden emindi. Kardeşleri aptal değildi. Geçide girene kadar varlıklarını belli etmemelerini sağlamak için geri çekilirlerdi. Aulay hiçbir şey görmediğinden emindi. Ne yazık ki kız akıllıydı ve şöyle dedi: "Orada olduğunu biliyorum. Dışarı çıksan iyi olur."

Sessizlik hakim olduğunda ve kimse görünmediğinde, "Yoksa Jetta'nın boğazını kesip bu işi bitirmeli miyim?" dedi.

Aulay, Jetta'nın irkildiğini gördü ve Cat bıçağının ucunu karısının derisine daha

sert bastırduğında ortaya çıkan kan damlasını fark etti. Ellerini çaresizce sıkarak bağırdı: "Çık dışarı!"

Dougall ortaya çıktı, ardından Murine, Acair Amca ve Conran geldi. . .

Ağzı sıkı olan Aulay, Cat'in bu gelişmeyi nasıl karşıladığını görmek için bakışlarını kaydırıldı ve şöyle dedi: "Aulay'ın yanına. Şimdi."

Oda çok büyük değildi ve hepsi geçit açıklığının önünde toplanmış, orayı bir şekilde görüşten kapatmışlardı ama şimdi grup halinde ona ve Alick'e doğru hareket ederek Niels, Edith ve Greer'in geçmesine izin verdiler. , Cam, Rory ve Jo takip edecek.

Cat, şimdi karşısında toplanmış olan gruba kaşlarını çattı. Kalabalık arttıkça ulaşamayacağı bir yerde kalmak için Jetta'yı birkaç adım geriye çekmişti ve şimdi ana yatak odasının kapısında durup hepsine sinirle bakıyordu.

Peki ya diğeri? Cat sert bir şekilde sordu. "Hizmetçiyi vurduğumda yanında olan mı?"

"Geordie hâlâ onunla birlikte. Yaralandığından beri yatağının başından hiç ayrılmadı," diye güvence verdi Aulay, onu sakın tutmaya çalışarak ciddi bir şekilde. Ona tedirgin olmaya başlamış gibi görünüyordu.

"Muhtemelen orada beni yakalamayı bekleyen askerler vardır," diye mırıldandı kendi kendine.

Aulay ona asker olmadığına dair güvence veremedi Jetta şöyle dedi:

"Kaçamazsın Cat. O bitti. Lütfen, incinmeden önce teslim ol.

"Bunu istersin değil mi? Beni ziyaret edip bana nasıl üstünlük kurduğunu göstereceğin diye geri kalan günlerimde kocanın zindanında mı kalacağım?

Jetta, "Ben asla..." diye söze başladı.

Cat, "Ben öyle düşünmüyorum," diye tükürdü ve onun sözünü kesti. Bıçağını tekrar saplayıp ağzını Jetta'nın kulağına dayadı ve ekledi: "Umarım bu iş benim için bitmemiştir. Çünkü eğer öyleyse, senin için de bittiğine emin olacağım, Üzgünüm."

"Cat," dedi Aulay hızlıca.

Cat dikkatini ona yönelttiğinde rahatladı ve en azından Jetta'nın boğazına daha fazla baskı uygulamadı. "Elbette bir tür anlaşmaya varabilir miyiz?" sıkılmış bir ses tonuyla önerdi. Çaresizken, bunu göstermesine izin vermeyecekti. Yırtıcı hayvanlar korkuyla beslendi.

Cat bıçağı Jetta'nın derisinden çıkardı ama Aulay, boğazından aşağı akan kan çizgisinin vardiyasının yakasına doğru akmasını izlerken rahatlama hissetmedi.

"Nasıl bir düzenleme?" Cat ihtiyatla sordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu ve sonra tüm mülkünü belirtmek için ellerini uzatarak şöyle dedi: "Jetta karşılığında ne istersen alabilirsin."

Onu ilgiyle inceledi ve sonra bakışları ondan Jetta'ya, oradan Jetta'ya kaydıldı.

Dudakları yavaş bir gülümsemeyle kıvrılmaya başladı ve Aulay, "Seni istiyorum"

demededen önce bile içinde kötü bir his vardı.

Jetta hemen, "Ona sahip olamazsın," dedi. "Bir rahibin önünde bana yemin etti. O benim. Kendini sana veremez."

"Ah, lütfen," dedi Cat gülerek. "Kocam evlilik yemininde beni seveceğine ve onurlandıracağına söz verdi. Bu yeminlerin hiçbir anlamı yok. Ayrıca belki Aulay senin gibi zavallı bir yaratık yerine beni tercih eder, Üzgünüm Sorcha. Ben her zaman ikimizden daha güzeldim ve lekeli elbiselerle senden yarı yarıya daha ilgi çekiciydim, sürekli anneme bunu getirmek için koştururdum ve sadık bir köpek gibi anneme bunu alırdım.

Jetta öfkeyle, "Ölüyordu ve korkunç acı çekiyordu" dedi. "Elbette onu rahatlatmak için elimden geleni yaptım." "Ve bu süreçte kendini sıkıcı, küçük bir çalığı haline getirdin." Soğuk bir şekilde gülümsedi ve ekledi: "Ve bir dırıldır. Babam içmesin diye viski ve şarabı sonsuza kadar kilit altında tutuyordun. Bu yüzden onu, benim yerime seni markiyeye göndermeye ikna etmek benim için bu kadar kolay oldu. Ona dilediği kadar içmesine izin vereceğime söz verdim." Kaşlarını kaldırarak sordu: "Aulay'ın viskisini de mi kilitledin?"

Jetta kaşlarını çatarak "Elbette hayır" dedi. "Aulay kendini ölesiye içmiyor. Şifacının, eğer babam bu şekilde içmeye devam ederse bunun onun ölümü olacağını söylediğini biliyorsun."

Cat omuz silkerek, En azından mutlu öldü dedi.

"Peki sen onun viskisini zehirlediğinde mutlu mu öldü?" Jetta sertçe sordu.

Cat'in gözleri kısıldı ama bakışlarını Aulay'a kaydırıp ve şöyle dedi: "Ben ikimizden daha iyiyim. Elbette bunu görebiliyor musun? Ben daha güzelim, daha akıllıyım ve daha eğlenceliyim. Annemin her zaman benim altın şahin, Üzgünüm Sorcha'nın ise kaz olduğumu söylemesinin nedeni budur. Zavallı yaşlı bir kaz yerine beni eş olarak tercih etmez miydin?"

Aulay kadına inanamayarak baktı. Onlar tek yumurta ikizleriydi. Onun daha güzel olması imkansızdı. Anneleri Jetta'ya kaz, Cat'e ise altın kartal adını verirken muhtemelen görünüşlerinden çok kişiliklerini tanımlıyordu. Her iki kuş da siyah değildi, ancak kaz besleyici bir kuştı, sürülerindeki herkese göz kulak oluyordu ve onlara sadıktı; altın kartal ise vahşi bir yırtıcıydı. Bir keresinde birinin bir keçiyi uçurumdan aşağıya sürükleyip ölümüne düşürdüğünü, sonra üzerine inip hâlâ hayattayken onu yemeye başladığını görmüştü. Evet, annenin onların kişiliklerini düşündüğünden oldukça emindi. Anlayabildiği kadarıyla, konu karaktere geldiğinde Jetta iyi olan her şeye sahipmiş gibi görünürken, Cat ise sert, öfkeli, katil bir kaltaktı. Elbette Jetta'sını tercih etti.

"Söyle ona," dedi Cat kendinden emin bir şekilde. "Ona beni ondan daha çok istediğini söyle. Yaptığını biliyorum. Beni ne zaman öptüğünü anlayabiliyordum. Aulay sırf kadını memnun etmek ve bu yalanı bir şekilde Jetta'yı kurtarmak için kullanmak için neredeyse "evet" diyecekti ama sonra bakışları karısına kaydı ve onun ifadesindeki endişeyi ve kararsızlığı gördü. Onun kız kardeşini tercih

edebileceğinden gerçekten korktu ve bir an bu düşünce karşısında şaşkına döndü. Kıymetini nasıl bilmezdi? Onu sevdiğini nasıl bilmezdi? Sonuncusu biraz şaşırtıcıydı.

Aşk.

Onu seviyor muydu? Cevap kolaydı: evet. Onu hem bedeniyle hem de ruhuyla seviyordu. Elbette bunu ona hiç söylememişti. Kıymetini bilmemesine gelince. . . Anıları geri gelmişti ve kız kardeşi ona kendi değerinden nasıl emin olamayacağını söylemişti. Sözleri onun için Jetta'nın geçmişine dair mükemmel bir tablo çizmişti.

Jetta sessizce annesinin acısını dindirmek ve babasının içkiden ölmesini engellemek için elinden geleni yaparken Cat'in moda ve askerlerle flört etmekten başka pek bir şeyle ilgilenmediğinden emindi. Ah, ve

"Üzgünüm Sorcha"ya eziyet etmek. Evet, onun güvensizliklerinin nereden geldiğini görebiliyordu ve o kahpe kız kardeşine yalan söyleyerek onları daha da artırmayacak ya da ona zarar vermeyecekti.

"Hayır." dedi kesin bir dille. Seni Jetta'dan daha fazla istemiyorum. Aslında seni hiç istemiyorum." "Yalancı!" öfkeyle suçladı.

Alick, "Aulay asla yalan söylemez" diye güvence verdi.

"Ama..." diye söze başladı, sonra duraksadı ve aniden gülümsedi. "Benim olduğumu bilmiyordun. Odaya en son girdiğinde öptüğün kişi bendim. Jetta'ya kaleyi arayacağını söylemeye gelmiştin ve muhafızlara onu burada tutmalarını emretmiştin. Hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum" diye güvence verdi ciddi bir tavırla. "Ve sevdiğim kadını öpmenin neden bu kadar eksik hissettirdiğini merak ederek oradan uzaklaştığımı hatırlıyorum."

"HAYIR!" diye bağırdı. "Bu öpücük muhteşemdi. Beni istedin. Birlikte iyi olabiliriz. Senden daha iyiyim ve üzgünüm."

Onun bu ismi kullandığını duymaktan bıkararak, "Üzgünüm, sevmiyorum," diye çıkıştı. "Jetta'yı seviyorum. Bana ve sana gelince. . . sen sadece sevdiğim kadına benzeyen deli, canı bir kaltaksın."

Aulay onun biraz fazla dürüst davrandığını hemen anladı. Çünkü Cat, hayvani bir öfke çılgılığı attı ve ardından bıçağı Jetta'nın boynundan çekip Jetta'nın kalbini hedef alarak aşağıya doğru saplamaya başladı. Onları ayıran boşluktan atlayıp darbeyi önlemeye çalışacak zamanı bile yoktu. Aşkın ölmesini izlediğinden emindi ve sonra Cat, bıçağın bıçağı Jetta'nın kalbine bir inçten daha yakın olacak şekilde hareketin ortasında aniden durdu.

Aulay şaşkınlıkla izlerken Cat'in gözleri inanamayarak büyüdü ve sonra bir şeyi hatırlamak için çok çabaladıktan sonra Jetta gibi yere düştü. Yüzü aceleyle kaplı zemine düştü ve Saidh'in arkadaki ana yatak odasının ortasında durduğunu,

yüzündeki sert ifadeyi ortaya çıkardı.

Aulay'ın kafası bir anlığına karıştı. Saidh kadını bayıltamayacak kadar uzaktaydı. Ancak Jetta'ya doğru koşarken Cat'e bir bakış attı ve bir bakış meseleyi açıklığa kavuşturdu. Sırtından taşan bir hançer vardı. Saidh'in salondaki elbise sandıklarından birinde bulduğunun bu olduğundan hiç şüphesi yoktu. Jetta bunu kız kardeşinin sakladığını söylemişti. Aulay, az önce geri vermişti, diye düşündü ve Jetta karısını kollarına alırken kız kardeşine başını salladı.

Rory ileri atılıp Cateline'i kontrol etmek için diz çökerken Aulay, "Kendi hançeriyle düştü," diye mırıldandı. Jetta, Rory'yi izlerken, "Babamın hançeri," diye düzeltti onu. "Beni öldürmeden önce bana bununla işkence etmek istedi. Görünüşe göre hançeri kaybetmeden önce bunun hakkında çok fazla fantezi kurmuş." Aulay'ın kolları bu düşünceyle daha da sıkılaştı ve sonra Rory başını kaldırıp başını sallayarak ona Cat'in öldüğünü söyledi. Öldürdüğü babasına ait bir hançerle ölmesi ona adalet gibi göründü.

Rory onlara yaklaşmak için doğrulurken, "Boynunu görmeme izin versen iyi olur," dedi.

Aulay, Jetta'yı tutuşunu gevşetti ve kardeşinin, tuttuğu yaradan elini uzaklaştırmasını izledi. Kesiği görünce ağzı gerildi. Çok derin değildi ama iz bırakacaktı ve o çok şanslıydı. Cat damara çarpmayı ıskalamıştı.

Rory kesin bir tavırla, "Bandajlara, sıcak suya ve ilaçlarıma ihtiyacım var" dedi. Alick, Conran ve Dougall ihtiyaç duyulan şeyleri almak için odadan dışarı çıktılar. Onlar gittikten sonra Rory, "Belki de ana yatak odasına taşınmalıyız" diye önerdi. Rory'nin yerdeki cesede doğru hafif hareketini fark eden Aulay hemen başını salladı ve Jetta'yı kollarına aldı. Onu küçük odadan çıkarıp kendi odalarındaki yatağa taşıdı. Onu yere indirdiği anda, Rory'nin Jetta'ya tekrar ulaşabilmesi için kendini kenara itilmiş halde buldu.

"Alnınızda yeni bir düğüm var kızım. Orada ne oldu?" Rory, şişen morluğa bakmak için eğilerek sordu.

Jetta yüzünü buruşturarak, "Aulay odaya geldiğinde Cat beni bayıltmak için bıçağının kabzasıyla alnıma vurdu," diye açıkladı.

"Başka bir yerine vurdu mu?" diye sordu Rory, şişen düğüme bakarak.

Hayır dediğinde Aulay rahatladı ve hareketin farkına vardı ve etrafına baktı.

Kadınların hepsi onun yanına gelerek bir çeşit duvar oluşturmuşlardı. Jetta'nın yan taraftaki küçük odaya bakışını engellemeye çalıştıklarını hemen anladı ve o tarafa baktığında Cam ile Greer'in Cat'i ellerinden ve ayaklarından tuttuklarını gördü.

Saidh sessizce, "Siz onunla ne yapacağınıza karar verene kadar cesedini zindana taşıyacaklar," dedi. "Zindan?" Aulay şaşkınlıkla sordu. Zindan uzun zamandır kullanılmamıştı.

Said omuz silkti. "Bütün yatak odaları dolu."

Aulay, Saidh'e baktı ve içtenlikle şöyle dedi: "Teşekkür ederim. Ben başaramamışken sen Jetta'nın hayatını kurtardın."

"Bir şeyler düşünürdün," diye ona ciddi bir şekilde güvence verdi. "Fakat yardım edebildiğime sevindim." Bakışlarını Jetta'ya kaydırarak gülümsedi ve ekledi: "Daha önce de söylediğim gibi ondan hoşlanıyorum. Onun sana iyi bir eş olacağını ve aileye büyük bir katkı sağlayacağını düşünüyorum."

Aulay da öyle düşündü ama kuru bir sesle, "Onayını aldığımı bilmek güzel." dedi. "Evet," dedi hafifçe.

O sırada kapı açıldı ve kardeşleri, Rory'nin istediği eşyalarla geri döndü. Aulay, Rory'nin Jetta'nın boynundaki

yarayı temizlemesini izledi, dikiş atılmasına gerek kalmayacağına karar verdiğinde rahatladı. Rory bir süre

Jetta'nın kafasındaki yeni yarayı araştırıp acıyıp acımadığını sordu ama sonra başını salladı ve geri çekildi. "İyi olacağını düşünüyorum ama kendini kötü hissetmeye başlarsan bana haber ver."

Greer ve Cam kendi görevlerinden dönerken kapıya bakan Jetta, "Evet," diye mırıldandı.

Aulay teşekkür ederek ikiliyi başıyla selamladı ve ardından parmaklarını nazikçe yanağından aşağı doğru sürterek Jetta'nın dikkatini dağıttı. Ona döndüğünde ciddiyetle sordu: "Heyecanından sonra dinlenmek ister misin?"

"Hayır," diye mırıldandı ve sonra onunla göz göze gelerek üzgün bir şekilde şöyle dedi: "Özür dilerim kocam. Bunların hepsi benim hatamdı. Kız kardeşim..."

"Bu senin hatan değildi," diye sert bir şekilde sözünü kesti.

"Evet. Öyleydi," diye ısrar etti Jetta. "Peşimdeydi ve bu sırada ahırlarınızı yaktı, zavallı genç Katie'yi okla vurdu ve Robbie'nin köpeğini öldürdü."

"Karısı..." diye sözünü kesmeye çalıştı ama kadın devam etti.

Jetta yüzü parçalanarak, "Ve o benim babamı da öldürdü," diye bitirdi.

"Ah, kızım." Aulay onun elini yakaladı ve onu ayağa kaldırıp kollarına aldı ve "Özür dilerim" diye mırıldandı. "Böyle bir şey olduğunda beni markinin yanına göndermeyi kabul ettiği için onu asla affetmeyeceğimi sanıyordum. Ama onu öldürdüğünü söylediğinde, ben sadece. "

"Biliyorum," dedi, göğsüne doğru ağlarken sırtını ovuşturarak.

"Üzgünüm. Her şeyin üstüne, hepinizi ıslatıyorum. Ben beladan başka bir şey değilim. Benden nefret ediyor olmalısın," diye mırıldandı, ondan uzaklaşıp berbat bir şekilde burnunu çekerek.

"Asla üzülme aşkım," diye homurdandı. "Yanlış bir şey yapmadın. Ve hayır, senden asla nefret edemem. Seni seviyorum kızım."

"Bunu söylemene gerek yok kocacığım." Burnunu çekti. "Sadece nazik davrandığımı biliyorum." Aulay ona kaşlarını çatmak için geri çekildi. Ben nazik değilim. 'Bu doğru.'

Jetta başını sallayarak itiraz etti, "Beni sevmen mümkün değil. Beni okyanustan çıkardığından beri sana tatsızlık ve endişeden başka bir şey yaşatmamışken, beni

nasıl sevebilirsin?"

Aulay bu soru karşısında gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı. Neredeyse umutsuzlukla ulumuştı. "Hiçbir fikrim yok" dedi gülümseyerek. "Belki de cesur ve akıllı olduğun ve sana kendi iyiliğin için bir şeyler yaptırmaya çalıştığımda bana bir balıkçı kadını gibi bağırdığın içindir. Ya da belki de baktığım her yerde seni gördüğüm için. Tenini bulutlarda, gözlerini çimenlerde ve saçını at kuyruğumda görüyorum."

Acair Amca, "Ah, Tanrım bizi seviyor," diye mırıldanarak ona yalnız olmadıklarını hatırlattı. "Aulay, evlat, senin bir ozan olmadığını biliyorum ama en azından atının yelesini söyleyebilir misin?"

Omzunun üzerinden kaşlarını çatarak, "Hayır. Atımın yelesi koyu kahverengidir." Tekrar Jetta'ya dönerek ekledi, "Ama kuyruğundaki kıllar senin saçınla aynı gece yarısı siyahı ve çok güzel."

Gözleri geniş ve sulu, boğularak "Oh" demeyi başardı.

"Hangisi güzel?" Niels kafası karışmış gibi sordu. "Sen atın kuyruğu musun, yoksa onun saç mı?" "Saçları," diye bağırdı ve adama dik dik bakmak için döndü.

Edith, kocasına tokat atarak, "Onu görmezden gelin," dedi. Aulay'a cesaret verici bir gülümseme sunarak ekledi, "Devam et. Onun saçlarını ve gözlerini beğendin."

"Onun gözlerinden hoşlandığını nereden biliyorsun?" Dougall eğlenerek sordu.

"Tek söylediği, onları çimenlerin arasında gördüğüydü."

"Koca," diye tısladı Murine. "Evet, öyle yaptı."

Aulay, Jetta'ya döndü ve derin bir nefes verirken gözlerini kısa bir süre kapattı ve ardından şöyle dedi: "Özür dilerim kızım. Siz kadınların hoşlandığını bildiğim süslü sözcükleri kullanarak sizi sevdiğimi söylemek istedim ama onun yerine bunu berbat bir şekilde berbat ediyorum."

"Ah kocacığım," dedi Jetta kollarını ona dolayarak. Gözlerini açtığında gözyaşları arasında gülümsediğini gördü. Onu ilk gördüğündeki gibi yanağını okşamak için elini kaldırdı, gözyaşlarını sildi ve yumuşak bir sesle şöyle dedi: "Çiçekli sözlere ihtiyacım yok. İhtiyacım olan tek şey senin sevgin. Tek istediğim bu. Sen gerçekten Tanrı'nın bana bir hediyesisin kocam. Sen benim kişisel meleğimsin, sevmem için gönderilmiş bir kurtarıcısın." Aulay bu sözlerin tadını çıkararak gözlerini tekrar kapattı. Bu kadar korkunç yara aldığından beri, bir kadının kendisi hakkında böyle hissedeceğini hiç düşünmemişti. Ama tatlı Jetta'sı bunu yaptı.

Onun kurtarıcısı olduğunu düşünebilirdi ama gerçek şu ki Jetta onun kurtarıcısıydı. Kendisini kardeşleri dışında kimsenin sevmeyeceği kadar çirkin bir canavar olarak düşünerek onu uzun, yalnız ve şüphesiz acı bir hayattan kurtarmıştı.

Gözlerini yeniden açarak ciddiyetle onun bakışlarıyla karşılaştı ve şöyle dedi:

"Seni güvende tutacağım ve nefesim bitene kadar seni seveceğim Jetta. Söz veriyorum. Ve verdiğim sözleri tuttuğumu biliyorsun. "Evet, öyle," diye onu ciddiyetle temin etti ve parmak uçlarına yükselerek çenesine bir öpücük kondurdu.

En azından niyetinin bu olduğundan şüpheleniyordu ama son anda başını eğip onun yerine dudaklarını verdi.

Jetta, ağızları buluştuğunda tereddüt etti ama sonra ona kısa, tatlı bir öpücük verdi ve tekrar ayağa kalktı.

Dudaklarının kıvrıldığını fark eden adam merakla başını eğdi. "Neye gülüyorsun kızım?" "Tuttuğun son sözü hatırlıyordum," diye itiraf etti.

Bunu da hatırlayarak ve bunun düğünlerini ahırlarda tamamlamalarına nasıl yol açtığını hatırlayarak gülümsedi ve şöyle dedi: "Ve şimdi verdiğim ve henüz tutmadığım bir sözü hatırlıyorum."

Jetta bir an düşünceli göründü ama görünüşe göre verdiği sözü hatırlayamadı çünkü başını salladı ve sordu, "Bu ne söz?"

Aulay sırtarak, "Göreceksin," dedi ve onu kollarına aldı. Odalarındaki büyük kalabalığın etrafından manevra yaparak onu kapıya kadar taşıdı ve durakladı. Açamayacağını anlayan Jetta uzanıp açtı. Aulay, kapının önünden çekilince ileri doğru atıldı ama salondaki dört adam hemen dikkatlerini üzerine çekip etraflarını sarmak için ilerlediklerinde yavaşladı.

"Karımın artık bir korumaya ihtiyacı yok Cullen. Sen ve adamların görevden alındınız," dedi kararlı bir şekilde. Cullen, "Evet efendimiz," diye mırıldandı ve adamlara başını salladı. Koridora çıktıkları anda Aulay tekrar hareket etmeye başladı ve Jetta'yı merdivenlere doğru taşıdı.

"Nereye gidiyoruz?" Alick aniden sordu.

Aulay irkilerek etrafına baktı, tüm ailesinin yanı sıra Jo ve Cam'in de onları takip ettiğini görünce kaşlarını çattı. Kafasını sallayıp tekrar yürümeye başladı. "Hiç bir yere gitmiyoruz. Biraz dinlenmek ve biraz rahatlamak için karımı göle götürüyorum."

"Balık tutmak mı rahatlamak olurdu, yoksa rahatlamak mı rahatlamak? . . ?" Alick alaycı bir sesle sordu. Aulay kesin bir tavırla, "Bir erkeğin sevdiği kadınla birlikte rahatlaması gerekir," dedi. "Ve geri kalanınız hoş karşılanmıyor."

Merdivenlerden inerken onu yalnız bırakarak onu takip etmeyi bırakmaları onu çok rahatlattı.

Büyük Salon katına ulaştıklarında Jetta yavaş bir gülümsemeyle, "Henüz hangi sözü tutmadığınızı şimdi fark ettim," diye itiraf etti. "Bir dahaki sefere beni göle tek başıma götüreceğine söz vermiştin."

Aulay, "Ve kilometrelerce uzaktaki her ağaçtaki kuşları korkutup tüneklerinden uçacak kadar yüksek sesle çığlık atana kadar sizi sevmek," diye bitirdi.

Jetta sırtarak, "Ve verdiğin sözleri her zaman tutuyorsun," dedi ve ardından ifadesi ciddileşerek şöyle dedi: "Sanırım bu senin en çok sevdiğim yönlerinden biri, kocam."

Aulay, kollarını ona dolayarak hararetle, "Tanrım, seni seviyorum karım," dedi. "Ben de seni seviyorum kocam," diye güvence verdi ona ciddiyetle.

"O halde ben şanslı bir adamım."

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

